

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2513
h
1888
V.2

XENOPHONS

H E L L E N I K A.

FÜR DEN SCHULGEBRAUCH

ERKLÄRT

VON

PROF. DR. RICH. GROSSER,

GYMNASIALDIREKTOR IN WITTSTOCK.

II. BÄNDCHEN.

BUCH III UND IV.

ZWEITE AUFLAGE, BESORGT

VON

DR. ERNST ZIEGELER.

GOTHA.

FRIEDRICH ANDREAS PERTHES.

1899.

to vivil
anodon ja

VORWORT

zur zweiten Auflage.

Die neue Auflage ist im Kommentare vielfach geändert worden. Insbesondere habe ich mit dem Grundsatz Grossers gebrochen, schwierigere syntaktische Regeln, die dem Schüler sonst nur durch mündliche Übung verständlich gemacht zu werden pflegen, schon für die häusliche Vorbereitung mitzuteilen. Auch sonst ist viel überflüssige Gelehrsamkeit ausgeschieden und durch erleichternde Anmerkungen ersetzt worden. Ich hoffe, daß der Kommentar dadurch seinem Zwecke, nicht ein Lehrer-, sondern ein Schülerkommentar zu sein, erheblich näher gekommen ist. Die Einleitung handelt nicht nochmals von Xenophons Persönlichkeit, die der Schüler ja von der Anabasis her kennt, sondern beschränkt sich darauf, mit wenigen Worten in den Zusammenhang einzuführen. Am Texte sind im Anschlusse an Keller folgende Änderungen vorgenommen:

- III, 1,** 6 Γάμβριον καὶ Παλαιγάμβριον, 9 Τισσαφέρνη, 18 ἀθυμοτέρους κατὰ τὴν προσβολήν, 21 τοῦ Μειδίου, 23 περὶ αὐτόν.
- 2, 4 ἀπεχώρησαν gestrichen, 5 ἔκαον, 6 καὶ ἐπιστεῖλαι (statt καὶ συγκαλέσαντας), 9 ἔπεμψεν, ib. φιλίας gestrichen, 10 μέτρον, 12 συγχωρήσειν gestrichen, 18 τὸν vor Δερκυλίδαν gestrichen, 20 εἶπαν, 27 τὴν πόλιν vor δι' αὐτῶν hinzugefügt.

III, 3, 2 τοῦ θαλάμου, 5 ὅσοι δὲ, 8 ἐδόκει.

4, 5 ἐμέ . . . ἀδόλως eingeschoben, 9 ἔφη hinter ἴσως gestrichen, 10 ἱππέας, 12 hinter πορεία ἀπαντώσας . . . τὰς aufgenommen, 20 ἱππέας, ib. Μύγδωνα, 22 ὁ vor Ἀγησίλαος gestrichen, 25 τὰ ἐαυτοῦ.

5, 14 ἐρρωμενεστέως ὑμῖν συμμαχεῖν ἡμᾶς umgestellt.

IV, 1, 3 ἀνεβεβήκει, 13 δ' εὐθύς, 15 παρέρρει, 17 ἱππέας, 33 ὑμεῖς δὲ, 35 τὰ σαυτοῦ, 38 ἐκ τῆς σῆς χώρας.

2, 1 ἐν τούτοις, 11 γίνωνται, ib. τὰς πόλεις πλείους, 13 ἐξήεσαν τὴν ἀμφιάλον, 20 Θεσπιᾶς.

3, 2 κάλλιστα, 10 οἱ Λακεδαιμόνιοι, 13 νικῶν δέ.

4, 1 καὶ πολλούς, 2 πλείους, 3 τὸν δὲ καθήμενον gestrichen, 5 ἀδελφαί, 6 τοὺς ἐν δυνάμει ὄντας τυραννεύοντας, ib. ἀνеспάσθαι, 8 ὄντες ἐτύγγανον, 9 Ἰφικράτη, 10 τὰ σίγμα τὰ ἐπί, ib. τὰ σίγμα, 17 ἐπ' ἐκδραμόντας πελταστάς, ib. τῶν vor Κορινθίων gestrichen.

5, 1 τῆς vor Κορίνθου gestrichen, ib. Κεγχρειάς, 3 προδοῖτο, 4 ἀνεβεβήκεσαν, ib. κάομενος, 11 ἔταξε, 12 σταδίους, 13 ἄστεως, 15 Ἰφικράτη, 16 πλείους, 19 παραπλέοντες εἰς Λέχαιον.

6, 4 τοὺς Ἀχαιοὺς συμμάχους.

7, 5 καὶ οὕτω.

8, 1 ἐντειχίσοιεν, 5 πλέον, ib. ἄλλα δὲ χωρία, 9 ἔσει, 11 ἦρχεν, 15 ὡς Ἄργος vor ἔχειν gestrichen, 18 δισκεύων, 19 καὶ πλείους, 22 καὶ δὴ πλέον vor διπλασίαις gestrichen, 23 ἐπτα hinter ναῦς eingeschoben, 26 Ἀμήδοκον, 28 κατεπεφεύγεσαν, 35 καὶ vor Ἀναξίβιον gestrichen, 39 ἄστεως.

Die Ausgabe bietet den unverkürzten Text; sollte eine Beschränkung der Lektüre erforderlich sein, so würde ich mit Grosser folgende Auswahl empfehlen:

Buch III, Kap. 1 §§ 1—28: Thibron und Derkylidas in Asien.

„ 2 §§ 21—31: Kämpfe in Elis.

„ 3 §§ 4—11: Thronstreit. Verschwörung Kinadons.

„ 4 §§ 1—15: Agesilaos' erster Feldzug.

„ 5 §§ 1—7: Ausbruch des böotisch-korinthischen Krieges.

§§ 8—15: Energische Rede der Thebaner in Athen.

Buch IV, Kap. 1 §§ 3—15: Agesilaos als Freiwerber.

§§ 29—41: Zusammenkunft des Agesilaos mit Pharnabazos und dessen Sohne.

„ 2 §§ 1—8: Agesilaos' Rückkehr nach Griechenland.

§§ 9—15: Beratungen in Korinth. Rede § 11. 12.

„ 3 §§ 10—21: Seeschlacht bei Knidos und Landschlacht bei Koronea.

„ 4 §§ 1—13: Mordscenen in Korinth und Verrat. Kampf zwischen den Mauern.

„ 5 §§ 1—18: Agesilaos im Peiraion. Vernichtung der spartanischen Mora durch Iphikrates.

„ 6 §§ 1—11: Feldzug des Agesilaos nach Akarnanien. Rede § 1. 2.

„ 7 §§ 2—7: Feldzug des Agesipolis gegen Argos.

- Buch IV, Kap. 8 §§ 3—7: Kampf um Abydos. Rede des Derkylidas § 4. 5.
- §§ 7—11: Angriff auf Lakonien. Wiederaufbau der Mauern Athens durch Konon.
- §§ 12—15: Erste Friedensvermittlung des Antalkidas. Rede § 14.
- §§ 25—30: Tod des Thrasybulos.
- §§ 31—39: Tod des Anaxibios in Abydos.

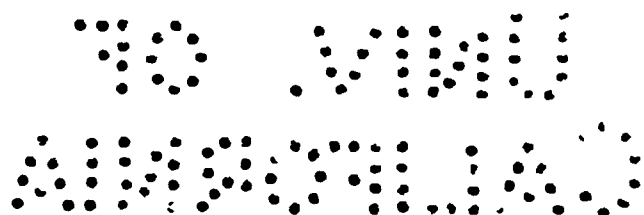
Bremen, im Mai 1898.

Dr. E. Ziegeler.

THE HISTORY OF GRIECES

EINLEITUNG.

Xenophons griechische Geschichte, *Ἑλληνικά* betitelt, erzählt in sieben Büchern die Ereignisse der Jahre 411 bis 362 v. Chr. Dieser kurze Zeitraum ist von folgenschwerer Bedeutung für die staatliche Gestaltung der Griechenwelt. Nach hartem Kampfe erliegt Athen durch eigene Schuld dem fester gefügten peloponnesischen Bunde; aber Sparta muß die endlich erkämpfte Vorherrschaft bald an Theben abtreten, das unter der Leitung hervorragender Staatsmänner und Krieger eine kurze Blüte erlebt. Mit dem Tode des Epaminondas in der Schlacht bei Mantinea tritt ein Zustand allgemeiner Erschöpfung ein. Xenophon hatte alle diese Ereignisse miterlebt, in einige auch handelnd eingegriffen; dazu kannte er die meisten leitenden Männer persönlich. So war er befähigt, ein Werk zu schaffen, das zu den wichtigsten Quellen für diesen Zeitraum der griechischen Geschichte gehört, wenngleich ihn seine Vorliebe für Sparta nicht immer gerecht urteilen läßt. Die beiden ersten Bücher umfassen die Jahre 411 bis 403 und erzählen nicht nur den Ausgang des peloponnesischen Krieges, sondern auch den Verlauf der staatlichen Umwälzung, die sich an den Namen der Dreißig knüpft. Diese Männer beseitigten für kurze Zeit die bürgerliche Verfassung Athens, wurden dann aber durch Thrasybul und seine Genossen wieder gestürzt. Im dritten und vierten Buche steht Sparta im Mittelpunkte der Darstellung, und zwar führt uns Xenophon zunächst nach Kleinasien, wo Sparta in mannigfache Kämpfe mit Persien geriet.

DRITTES BUCH.

- 1 Ἡ μὲν δὴ Ἀθήνησι στάσις οὕτως ἐτελεύτησεν. ἐκ δὲ τούτου*
πέμψας Κύρος ἀγγέλους εἰς Λακεδαίμονα ἡξίου, οἷόσπερ αὐτὸς
Λακεδαιμονίοις ἦν ἐν τῷ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ, τοιούτους καὶ
Λακεδαιμονίους αὐτῷ γίνεσθαι. οἱ δ' ἔφοροι δίκαια νομίσαντες
λέγειν αὐτὸν Σαμίῳ τῷ τότε ναυάρχῳ ἐπέστειλαν ὑπηρετεῖν Κύρῳ,
εἴ τι δέοιτο. καὶ κεῖνος μέντοι προθύμως, ὅπερ ἐδεήθη ὁ Κύρος,
ἔπραξεν· ἔχων γὰρ τὸ ἑαυτοῦ ναυτικὸν σὺν τῷ Κύρῳ περιέπλευσεν
εἰς Κιλικίαν, καὶ ἐποίησε τὸν τῆς Κιλικίας ἄρχοντα Συνένεσιν μὴ
δύνασθαι κατὰ γῆν ἐναντιοῦσθαι Κύρῳ πορευομένῳ ἐπὶ βασιλέα.
2 ὥς μὲν οὖν Κύρος στρατεύμ' αὐτοῦ συνέλεξε καὶ τοῦτ' ἔχων ἀνέβη
ἐπὶ τὸν ἀδελφόν, καὶ ὥς ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ ὥς ἀπέθανε, καὶ ὥς
ἐκ τούτου ἀπесώθησαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ θάλατταν, Θεμιστογένει τῷ
Συρακοσίῳ γέγραπται.
3 Ἐπεὶ μέντοι Τισσαφέρνης, πολλοῦ ἄξιος βασιλεῖ δόξας γεγε-
νησθαι ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν πολέμῳ, σατράπης κατεπέμφθη†

Kap. 1. § 1/2: Zug des Kyros gegen Artaxerxes (401/400 v. Chr.). — § 3/7: Beginn der Kämpfe Spartas gegen Persien. Thibron in Ionien (400/399). — § 8/10: Derkylidas übernimmt das Heer. Vertrag mit Tissaphernes (399). — § 10/28: Derkylidas und Meidias (399).

1. στάσις] Die Parteikämpfe zwischen den Dreißig und den Anhängern Thrasybuls. — Κύρος] Der aus der Anabasis bekannte Sohn des Dareios. — ἡξίου] Was er beanspruchte, wird durch den nachfolgenden Acc. c. Inf.

angegeben. — οἷόσπερ] Kyros hatte die Lakedämonier gegen Athen eifrig unterstützt. — ἦν] „gewesen wäre“, Or. obliqua. — γίνεσθαι] „sich zeigen“. — Σαμίῳ] Name des damaligen spartanischen Admirals (ναύαρχος). — περιέπλευσεν] von Ionien aus um Kleinasien.

2. Θεμιστογένει] = ὑπὸ Θεμιστογένους. Unter dem Namen Themistogenes gab Xenophon seine Anabasis heraus.

3. δόξας] übersetze „anscheinend“; dann wird ἄξιος γεγενῆσθαι „sich ver-

ὧν τε αὐτὸς πρόσθεν ἦρχε καὶ ὧν Κύρος, εὐθὺς ἡξίου τὰς Ἰωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ὑπηκόους εἶναι. αἱ δὲ ἅμα μὲν ἐλεύθεραι βουλόμεναι εἶναι, ἅμα δὲ φοβούμεναι τὸν Τισσαφέρην, ὅτι Κύρον, ὅτ' ἔζη, ἀντ' ἐκείνου ἡρημέναι ἦσαν, εἰς μὲν τὰς πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτόν, εἰς Λακεδαίμονα δὲ ἔπεμπον πρέσβεις καὶ ἡξίου, ἐπεὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος προστάται εἰσὶν, ἐπιμεληθῆναι καὶ σφῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλλήνων, ὅπως ἢ τε χώρα μὴ δηοῖτο αὐτῶν καὶ αὐτοὶ ἐλεύθεροι εἶεν. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι πέμπουσιν αὐτοῖς⁴ Θίβρωνα ἀρμοστήν, δόντες στρατιώτας τῶν μὲν νεοδαμῶδων εἰς χιλίους, τῶν δὲ ἄλλων Πελοποννησίων εἰς τετραμισχιλίους. ἡτήσατο δ' ὁ Θίβρων καὶ παρ' Ἀθηναίων τριακοσίους ἵππείας εἰπών, ὅτι αὐτὸς μισθὸν παρέξει. οἱ δ' ἔπεμψαν τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἱππευσάντων, νομίζοντες κέρδος τῷ δήμῳ, εἰ ἀποδημοῖεν καὶ ἐναπόλουντο. ἐπεὶ δ' εἰς τὴν Ἀσίαν ἀφίκοντο, συνήγαγε στρατιώτας⁵ καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἑλληνίδων πόλεων· πᾶσαι γὰρ τότε αἱ πόλεις ἐπείθοντο, ὅτι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι. καὶ σὺν μὲν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ ὄρων Θίβρων τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ πεδίον οὐ κατέβαινεν, ἡγάπα δέ, εἰ, ὅπου τυγχάνοι ὧν, δύναίτο ταύτην τὴν χώραν ἀδήωτον διαφυλάττειν. ἐπεὶ δὲ σωθέντες οἱ ἀναβάντες⁶ μετὰ Κύρου συνέμιξαν αὐτῷ, ἐκ τούτου ἤδη καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ἀντετάττετο τῷ Τισσαφέρει, καὶ πόλεις Πέργαμον μὲν ἐκοῦσαν προσέλαβε καὶ Τευθρανίαν καὶ Ἀλίσαρναν, ὧν Εὐρυσθένης τε καὶ Προκλῆς ἦρχον οἱ ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμονίου· ἐκείνῳ δ'

dient machen“ Verb. finitum. — ὧν] sind die Bewohner von Ionien und Lydien. — ἦρχε] Im Deutschen Plusquamperf. — ἡξίου] wie § 1. — ἡρημέναι ἦσαν] = ἡρηντο, „vorgezogen hatten“. — προστάται εἰσὶν] näml. die Lakedämonier. Im Deutschen Konjunktiv.

4. ἀρμοστήν] Harmosten sind spartanische Vögte. — νεοδαμῶδων] „Neubürger“, d. h. freigelassene Heloten. — παρέξει] Im Deutschen Konjunktiv. — τῶν ἱππευσάντων] „von denen, welche ...“; partitiver Genitiv. — ἐπὶ] „zur Zeit der Herrschaft ...“. — ἐναπόλουντο] Trenne ἐν-απ-όλουντο.

5. συνήγαγε] Thibron. — ἐπιτάττοι ... τυγχάνοι] Opt. der wiederholten Handlung. — ὄρων τὸ ἱππικόν] „in Anbetracht der Reiterei“, der eigenen schwachen und starken persischen. — ἡγάπα] ἀγαπάω heißt auch „ich bin zufrieden damit“. — ὅπου] entspricht ταύτην τὴν χώραν, welches im Deutschen vorauszunehmen ist.

6. ἀναβάντες] Etwa 5000 waren glücklich zurückgekehrt. — ἤδη] „sofort“. — Πέργαμος ... Τευθρανία ... Ἀλίσαρνα] Städte in Mysien. — οἱ ἀπὸ Δημαράτου] sind die Nachkommen des einst aus Sparta vertriebenen Königs Demaratos, der Xerxes auf

αὕτη ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασιλέως ἐδόθη ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα συστρατείας· προσεχώρησαν δ' αὐτῷ καὶ Γοργίων καὶ Γογγύλος, ἀδελφοὶ ὄντες, ἔχοντες ὁ μὲν Γάμβριον καὶ Παλαιγάμβριον, ὁ δὲ Μύριναν καὶ Γρύνειον· δῶρον δὲ καὶ αὐται αἱ πόλεις ἦσαν παρὰ βασιλέως Γογγύλῳ, ὅτι μόνος Ἐρετριέων μηδίσας ἔφυγεν. ἦν δὲ ἄς ἀσθενεῖς οὔσας καὶ κατὰ κράτος ὁ Θίβρων ἐλάμβανε· Λάρισάν γε μὴν τὴν Αἰγυπτίαν καλουμένην, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει. ἐπεὶ δὲ ἄλλως οὐκ ἐδύνατο ἐλεῖν, φρεατίαν τεμόμενος ὑπόνομον ὥρυττεν, ὡς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῶν. ὡς δ' ἐκ τοῦ τείχους ἐκθέοντες πολλάκις ἐνέβαλλον εἰς τὸ ὄρυγμα καὶ ξύλα καὶ λίθους, ποιησάμενος αὐτὸν χελώνην ξυλίνην ἐπέστησεν ἐπὶ τῇ φρεατίᾳ. καὶ ταύτην μέντοι ἐκδραμόντες οἱ Λαρισαῖοι νύκτωρ κατέκλυσαν. δοκοῦντος δ' αὐτοῦ οὐδὲν ποιεῖν, πέμπουσιν οἱ ἔφοροι ἀπολιπόντα Λάρισαν στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίαν.

8 Ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἤδη ὄντος αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ Καρίαν πορευομένου, Δερκυλίδας ἄρξων ἀφίκετο ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἀνὴρ δοκῶν εἶναι μάλα μηχανητικός· καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος. ὁ μὲν οὖν Θίβρων ἀπῆλθεν οἷκαδε καὶ ζημιωθείς ἔφυγε· κατηγοροῦν γὰρ αὐτοῦ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἐφείη ἀρπάζειν τῷ στρατεύματι τοὺς φίλους. ὁ δὲ

seinem Zuge gegen Hellas begleitet hatte. — ἐκ βασιλέως] = ὑπὸ β. — Γάμβριον ... Παλαιγάμβριον] gleichfalls in Mysien; südlicher liegen Γρύνειον und Μύρινα. — ἔφυγεν] Den Grund, weshalb er in die Verbannung gegangen war, giebt μηδίσας an. — Ἐρετριέων] Eretria im Westen der Insel Euböa.

7. ἦν ἄς] „manche“. — Λάρισα] unweit des Hermosflusses. — ἐπείθετο] Subjekt ist Λάρισα. — φρεατίαν] Von dem Wasserbassin (φρεατία, ὄρυγμα) lief ein unterirdischer Stollen (ὑπόνομος) nach der Stadtmauer zu; mittelst dieses Stollens sollte das Wasser der Stadt in das Bassin abgeleitet werden. Das Ganze scheint wenig praktisch gewesen zu sein. — χελώνην]

= *testudo* bei Cäsar. — δοκοῦντος] übersetze wie δόξας § 3. — αὐτοῦ] Thibron. — οὐδὲν ποιεῖν] Auch wir sagen „er konnte nichts machen“ für „nichts ausrichten“. — πέμπουσιν] enthält, wie *mittere ut* bei Cäsar, zugleich den Begriff des Befehlens. — ἀπολιπόντα ... στρατεύεσθαι] = ἀπολιπεῖν καὶ στρατεύεσθαι.

8. ὡς ... πορευομένου] fast = ὡς ... πορευσομένου. — ἄρξων] „um den Oberbefehl zu übernehmen“. — δοκῶν] „der in dem Rufe stand“. — Σίσυφος] „Schlaukopf“, ein redupliziertes σοφός. — ζημιωθείς] Er war gerichtlich verurteilt worden. — ἔφυγε] wie § 6. — ὡς ἐφείη] „daß er ... gestattet hätte“. — ἀρπάζειν] = διαρπάζειν.

Δερκυλίδας ἐπεὶ παρέλαβε τὸ στράτευμα, γνοὺς ὑπόπτους ὄντας ἀλλήλοις τὸν Τισσαφέρην καὶ τὸν Φαρνάβαζον, κοινολογησάμενος τῷ Τισσαφέρει ἀπήγαγεν εἰς τὴν Φαρναβάζου χώραν τὸ στράτευμα, ἐλόμενος θατέρῳ μᾶλλον ἢ ἄμα ἀμφοτέροις πολεμεῖν. ἦν δὲ καὶ πρόσθεν ὁ Δερκυλίδας πολέμιος τῷ Φαρναβάζῳ· ἀρμοστής γὰρ γενόμενος ἐν Ἀβύδῳ ἐπὶ Λυσάνδρου ναυαρχοῦντος, διαβληθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου, ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων, ὃ δοκεῖ κηλὶς εἶναι τοῖς σπουδαίοις Λακεδαιμονίων· ἀταξίας γὰρ ζημίωμά ἐστι. καὶ διὰ ταῦτα δὴ πολὺ ἥδιον ἐπὶ τὸν Φαρνάβαζον ἦει. καὶ εὐθὺς 10 μὲν τοσοῦτῳ διέφερεν εἰς τὸ ἄρχειν τοῦ Θίβρωνος, ὥστε παρήγαγε τὸ στράτευμα διὰ τῆς φιλίας χώρας μέχρι τῆς Φαρναβάζου Αἰολίδος οὐδὲν βλάψας τοὺς συμμάχους.

Ἡ δὲ Αἰολὶς αὕτη ἦν μὲν Φαρναβάζου, ἐσατράπευε δ' αὐτῷ ταύτης τῆς χώρας, ἕως μὲν ἔζη, Ζήνις Δαρδανεύς· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος νόσῳ ἀπέθανε, παρασκευαζομένου τοῦ Φαρναβάζου ἄλλῳ δοῦναι τὴν σατραπείαν, Μανία ἢ τοῦ Ζήνιος γυνή, Δαρδανὶς καὶ αὐτὴ, ἀναζεύξασα στόλον καὶ δῶρα λαβοῦσα, ὥστε καὶ αὐτῷ Φαρναβάζῳ δοῦναι καὶ παλλακίσιν αὐτοῦ χαρίσασθαι καὶ τοῖς δυνα- 11 μένοις μάλιστα παρὰ Φαρναβάζῳ, ἐπορεύετο. ἐλθοῦσα δ' εἰς λό- γους εἶπεν· ὦ Φαρνάβαζε, ὁ ἀνὴρ σοι ὃ ἐμὸς καὶ τᾶλλα φίλος ἦν καὶ τοὺς φόρους ἀπεδίδου, ὥστε σὺ ἐπαινῶν αὐτὸν ἐτίμας. ἦν οὖν ἐγὼ σοι μηδὲν χειρόν ἐκείνου ὑπηρετῶ, τί σε δεῖ ἄλλον σατράπην καθιστάναι; ἦν δέ τί σοι μὴ ἀρέσκω, ἐπὶ σοὶ δήπου ἔσται

9. κοινολογησάμενος] „im Einverständnis“, was bei der fast unabhängigen Stellung der persischen Satrapen nicht auffallend ist. — ἐλόμενος ... μᾶλλον] „denn er wollte lieber ...“. — θατέρῳ] = τῷ ἑτέρῳ. — Ἀβυδος] an der asiatischen Küste des Hellesponts. — ἐπὶ] wie § 4. — ἐστάθη] Er war von Lysander verurteilt worden, wie ein gemeiner Soldat mit dem Schilde Posten zu stehen.

10. εἰς τὸ ἄρχειν] „inbezug auf das Kommando“. — τοῦ Θίβρωνος] nicht von ἄρχειν, sondern von διέφερεν abhängig. — οὐδὲν βλάψας] „ohne ...

zu ...“. — αὐτῷ] bezieht sich auf Pharnabazos, dessen Unterstatthalter Zenis war. — Δαρδανεύς] aus Dardanos am Hellespont. — Ζήνιος] ionischer Genitiv, wie in der Anabasis Συεννέσιος. — στόλον] Mania machte sich also mit großem Gefolge auf. — ὥστε] bezeichnet hier eine beabsichtigte Folge, „um ... zu“. — τοῖς δυναμένοις μάλιστα] Vgl. plurimum posse.

11. ἐλθοῦσα εἰς λόγους] „als sie Audienz bekam“. — τι] vor σοι „in etwas“. — ἐπὶ σοὶ] Was „bei mir“ ist, ist „in meiner Hand“. —

ὅσα λέγοιεν οἱ πρόσθεν, καὶ αὐτῷ δοκοῦντα λέγοιεν. ὁ οὖν Δερ-
 κυλίδας εὐθὺς ὥσπερ ἔτυχε κεκαλλιεργηκὼς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀνα-
 λαβὼν τὰ ὅπλα ἡγεῖτο πρὸς τὰς πύλας· οἱ δ' ἀναπειτάσαντες ἐδέ-
 ξαντο. καταστήσας δὲ καὶ ἐνταῦθα φρουροὺς εὐθὺς ἦει ἐπὶ τὴν
 20 Σκηψιν καὶ τὴν Γέργιθα. ὁ δὲ Μειδίας προσδοκῶν μὲν τὸν Φαρνά-
 βαζον, ὁκνῶν δ' ἤδη τοὺς πολίτας, πέμψας πρὸς τὸν Δερκυλίδαν
 εἶπεν, ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς λόγους, εἰ δμήρους λάβοι. ὁ δὲ πέμψας
 αὐτῷ ἀπὸ πόλεως ἐκάστης τῶν συμμάχων ἓνα ἐκέλευσε λαβεῖν τοί-
 των ὁπόσους τε καὶ ὁποίους βούλοιτο. ὁ δὲ λαβὼν δέκα ἐξῆλθε
 καὶ συμμίζας τῷ Δερκυλίδᾳ ἡρώτα, ἐπὶ τίσιν ἂν σύμμαχος γένοιτο.
 ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ἐφ' ᾧτε τοὺς πολίτας ἐλευθέρους τε καὶ αὐτονό-
 21 μους ἔαν. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ἦει πρὸς τὴν Σκηψιν. γνοὺς δὲ
 ὁ Μειδίας, ὅτι οὐκ ἂν δύναίτο κωλύειν βίᾳ τῶν πολιτῶν, εἴασεν
 αὐτὸν εἰσιέναι. ὁ δὲ Δερκυλίδας θύσας τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ τῶν Σκη-
 ψίων ἀκροπόλει τοὺς μὲν τοῦ Μειδίου φρουροὺς ἐξήγαγε, παρα-
 δοὺς δὲ τοῖς πολίταις τὴν πόλιν καὶ παρακελευσάμενος, ὥσπερ
 Ἕλληνας καὶ ἐλευθέρους χρή, οὕτω πολιτεύειν, ἐξελθὼν ἡγεῖτο ἐπὶ
 τὴν Γέργιθα. συμπροῦπεμπον δὲ πολλοὶ αὐτὸν καὶ τῶν Σκηψίων,
 22 τιμῶντές τε καὶ ἡδόμενοι τοῖς πεπραγμένοις. ὁ δὲ Μειδίας παρε-
 πόμενος αὐτῷ ἡξίου τὴν τῶν Γεργιθίων πόλιν παραδοῦναι αὐτῷ.
 καὶ ὁ Δερκυλίδας μέντοι ἔλεγεν, ὥς τῶν δικαίων οὐδενὸς ἀτυχῆσοι·
 ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ἦει πρὸς τὰς πύλας σὺν τῷ Μειδίᾳ, καὶ τὸ
 στράτευμα ἠκολούθει αὐτῷ εἰρηνικῶς εἰς δύο. οἱ δ' ἀπὸ τῶν
 πύργων καὶ μάλα ὑψηλῶν ὄντων ὁρῶντες τὸν Μειδίαν σὺν αὐτῷ
 οὐκ ἔβαλλον· εἰπόντος δὲ τοῦ Δερκυλίδου· Κέλευσον, ὦ Μειδιά,

sendes Substantiv. — πρόσθεν] näml. ἐλθόντες. — δοκοῦντα λέγοιεν] Für uns ist λέγοιεν überflüssig; übersetze, als stände nur δοκοῖη. — εὐθὺς ...] d. h. Derkyllidas, der an diesem Tage günstig geopfert hatte, griff sogleich, nachdem das Opfer ihm geglückt war, zu den Waffen.

20. ἐπὶ τίσιν] „unter welchen Bedingungen“; dem entspricht ἐφ' ᾧτε mit Infinitiv „unter der Bedingung, daß ...“.

21. κωλύειν] näml. αὐτὸν εἰσιέ-

ναι. — βίᾳ] mit Genitiv „wider den Willen ...“. — οὕτω πολιτεύειν] übersetze vor ὥσπερ ... — χρή] näml. πολιτεύειν. Im Deutschen Konjunktiv.

22. τῶν δικαίων] τὰ δίκαια „die berechtigten Forderungen“; der Gen. hängt von οὐδενός ab, dieses von ἀτυχεῖν = „nicht verkürzt werden“. — εἰς δύο] „je zwei nebeneinander“, also in einer langen Marschkolonne. — ἀπό] Im Deutschen „auf“. — καὶ μάλα] „gar sehr“.

ανοῖξαι τὰς πύλας, ἵνα ἡγῇ μὲν σύ, ἐγὼ δὲ σὺν σοὶ εἰς τὸ ἱερὸν
 ἔλθω κἀνταῦθα θύσω τῇ Ἀθηνᾷ, ὁ Μειδίας ὥκνει μὲν ἀνοίγειν
 τὰς πύλας, φοβούμενος δέ, μὴ παραχρημα συλληφθῇ, ἐκέλευεν
 ἀνοῖξαι. ὁ δ' ἐπεὶ εἰσηλθὼν, ἔχων αὖ τὸν Μειδίαν ἐπορεύετο πρὸς 23
 τὴν ἀκρόπολιν· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους στρατιώτας ἐκέλευε θέσθαι
 περὶ τὰ τεῖχη τὰ ὅπλα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἔθνε τῇ
 Ἀθηνᾷ. ἐπεὶ δ' ἐτέθντο, ἀνεῖπε καὶ τοὺς Μειδίου δορυφόρους
 θέσθαι τὰ ὅπλα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὡς
 μισθοφορήσοντας· Μειδίᾳ γὰρ οὐδὲν ἔτι δεινὸν εἶναι. ὁ μὲντοι 24
 Μειδίας ἀπορῶν, ὅτι ποιοίῃ, εἶπεν, „Ἐγὼ μὲν τοίνυν ἄπειμι“, ἔφη,
 „ξενιά σοι παρασκευάσω“. ὁ δέ, Οὐ μὰ Δί', ἔφη, ἐπεὶ αἰσχρὸν
 ἐμὲ τεθυκότα ξενίζεσθαι ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ μὴ ξενίζειν σέ. μένε οὖν
 παρ' ἡμῖν· ἐν ᾧ δ' ἂν τὸ δεῖπνον παρασκευάζεταιται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ
 δίκαια πρὸς ἀλλήλους καὶ διασκεψόμεθα καὶ ποιήσομεν. ἐπεὶ δ' 25
 ἐκαθέζοντο, ἡρώτα ὁ Δερκυλίδας· Εἰπέ μοι, ὦ Μειδία, ὁ πατήρ
 σε ἄρχοντα τοῦ οἴκου κατέλιπε; „Μάλιστα“, ἔφη. Καὶ πόσαι σοι
 οἰκίαι ἦσαν; πόσοι δὲ χῶροι; πόσαι δὲ νομαί; ἀπογράφοντος δ'
 αὐτοῦ οἱ παρόντες τῶν Σκηψίων εἶπον· „Ψεύδεται σε οὗτος, ὦ
 Δερκυλίδα“. Ὑμεῖς δέ γ', ἔφη, μὴ λίαν μικρολογεῖσθε. ἐπειδὴ 26
 δὲ ἀπεγέγραπτο τὰ πατρῶα, Εἰπέ μοι, ἔφη, Μανία δὲ τίνος ἦν;
 οἱ δὲ πάντες εἶπον, ὅτι Φαρναβάζου. Οὐκοῦν καὶ τὰ ἐκείνης, ἔφη,
 Φαρναβάζου; „Μάλιστα“, ἔφασαν. Ἡμέτερ' ἂν εἴη, ἔφη, ἐπεὶ
 κρατοῦμεν· πολέμιος γὰρ ἡμῖν Φαρνάβαζος. ἀλλ' ἡγείσθω τις, ἔφη,
 ὅπου κεῖται τὰ Μανίας καὶ τὰ Φαρναβάζου. ἡγουμένων δὲ τῶν 27
 ἄλλων ἐπὶ τὴν Μανίας οἴκησιν, ἦν παρειλήφει ὁ Μειδίας, ἡκο-

23. αὖ] wie vor dem Thore. — θέσθαι
 τὰ ὅπλα] „Halt machen“. — ἀνεῖπε]
 „liefs (durch einen Herold) bekannt
 machen“. — στόματι] „Front“. —
 δεινόν] Da Meidias nicht mehr Herr-
 scher ist, so hat er keinen „Grund
 zur Furcht“, bedarf also auch keiner
 Leibwache mehr. Derkylidas redet
 hier und im folgenden spöttisch.

24. ὅτι ποιοίῃ] *quid faceret* (dubit.). —
 ξενία] „gastliche Bewirtung“. — αἰ-
 σχρόν] Der neue Herr opfert und be-
 wirtet. — ἐν ᾧ] = ἐν τούτῳ (τῷ

χρόνῳ), ἐν ᾧ ... — τὰ δίκαια] wie
 § 22.

25. ἡρώτα] „begann zu fragen“. —
 οἴκου] „Privatbesitz“. — μάλιστα]
 „allerdings!“ — ἀπογράφοντος] „als
 er es aufschreiben liefs, es angab“. (Meidias' Antwort fehlt nicht, da sie
 in ἀπογράφοντος enthalten ist). —
 ψεύδεται] Sie meinen, Meidias gebe
 zu viel an.

26. τὰ Μανίας ... Φαρναβάζου]
 Manias Besitz ist zugleich Pharnabazos'
 Eigentum, denn ein δοῦλος hat im

λούθει κάκεινος. ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, ἐκάλει ὁ Δερκυλίδας τοὺς ταμίας, φράσας δὲ τοῖς ὑπηρέταις λαβεῖν αὐτοὺς προεῖπεν αὐτοῖς, ὥς, εἴ τι κλέπτοντες ἀλώσονται τῶν Μανίας, παραχρῆμα ἀποσφάγῃσιντο. οἱ δ' ἐδείκνυσαν. ὁ δ' ἐπεὶ εἶδε πάντα, κατέκλεισεν
 28 αὐτὰ καὶ κατεσημήνατο καὶ φύλακας κατέστησεν. ἐξίων δὲ οὓς ἤρρεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῶν ταξιάρχων καὶ λοχαγῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Μισθὸς μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἴργασται τῇ στρατιᾷ ἐγγὺς ἐνιαυτοῦ ὀκτακισχιλίοις ἀνδράσιν· ἦν δέ τι προσεργασώμεθα, καὶ ταῦτα προσέσται. ταῦτα δ' εἶπε γινώσκων, ὅτι ἀκούσαντες πολὺ εὐτακτότεροι καὶ θεραπευτικώτεροι ἔσονται. ἐρομένου δὲ τοῦ Μειδίου· „Ἐμὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν, ὦ Δερκυλίδα“; ἀπεκρίνατο· Ἐνθαπερ καὶ δικαιοτάτον, ὦ Μειδία, ἐν τῇ πατρίδι τῇ σουτοῦ Σκήψει καὶ ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ.

2 Ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας ταῦτα διαπραξάμενος καὶ λαβὼν ἐν ὀκτὼ ἡμέραις ἐννέα πόλεις ἐβουλεύετο, ὅπως ἂν μή, ἐν τῇ φιλίᾳ χειμάζων, βαρὺς εἴη τοῖς συμμάχοις, ὥσπερ Θίβρων, μηδ' αὖ Φαρνάβαζος καταφρονῶν τῇ ἵππῳ κακουργῇ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις. πέμπει οὖν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ, πότερον βούλεται εἰρήνην ἢ πόλεμον ἔχειν. ὁ μὲντοι Φαρνάβαζος, νομίσας τὴν Αἰολίδα ἐπιτετειχίσθαι τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ Φρυγίᾳ, σπονδὰς εἴλετο.

Grunde kein Eigentum. Dieselbe Anschauung Anab. I, 9, 29.

27. εἰσῆλθεν] näml. Derkylidas. — τοῖς ὑπηρέταις] „seinen Dienern“. — λαβεῖν] = συλλαβεῖν. — κλέπτοντες] ἀλίσκομαι κλέπτων „ich werde der Unterschlagung überführt“.

28. οὓς . . . τῶν ταξιάρχων . . . αὐτοῖς] = τούτοις τῶν ταξιάρχων, οὓς ἤρρεν. — εἴργασται] Pass. zum Depon. Med. „ist gewonnen“. — ἐγγὺς ἐνιαυτοῦ] hängt von μισθός ab, „nahezu auf ein Jahr“. — ὀκτακισχιλίοις] „nämlich für . . .“, Apposition zu τῇ στρατιᾷ. — ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ] Der Mörder behält also das, was ihm von Hause aus gehört. Nach § 15 darf man annehmen, daß Pharnabazos ihn später gestraft hat.

Kap. 2. § 1/5: Waffenstillstand mit Pharnabazos. Raubzüge im bithynischen Thracien (399/98). — § 6/11: Spartanische Inspektion. Befestigung des Chersones. Einnahme von Atarneus (398). — § 12/20: Waffenstillstand mit beiden Satrapen (397). — § 21/31: Krieg Spartas gegen Elis (399/98).

1. χειμάζων] Wenn er in Freundesland überwinterte, wurden s. Soldaten durch ihre Ansprüche den Bundesgenossen lästig (βαρεῖς). — ὥσπερ Θίβρων] 1, 8. — μηδ' αὖ] „ohne daß doch . . .“. — καταφρονῶν] ohne αὐτοῦ, „voller Geringschätzung“; Grund für das κακουργεῖν. — ἐπιτετειχίσθαι] Ph. fürchtete also, Äolien mit seinen festen Städten könne Derkylidas als Bollwerk (τειχος) dienen, um von da Einfälle in Phryg. zu machen. — εἴλετο] wie 1, 3.

Ὡς δὲ ταῦτα ἐγένετο, ἐλθὼν δὲ Δερκυλίδας εἰς τὴν Βιθυνίδα 2
 Θράκην ἐκεῖ διεχέιμαζεν*, οὐδὲ τοῦ Φαρναβάζου πάνν τι ἀχθο-
 μένου· πολλάκις γὰρ οἱ Βιθυνοὶ αὐτῷ ἐπολέμουν. καὶ τὰ μὲν
 ἄλλα δὲ Δερκυλίδας ἀσφαλῶς φέρων καὶ ἄγων τὴν Βιθυνίδα καὶ
 ἄφθονα ἔχων τὰ ἐπιτήδεια διετέλει· ἐπειδὴ δὲ ἦλθον αὐτῷ παρὰ
 τοῦ Σεύθου πέραθεν σύμμαχοι τῶν Ὀδρυσῶν ἵππεῖς τε ὡς δια-
 κόσιοι καὶ πελτασταὶ ὡς τριακόσιοι, οὗτοι στρατοπεδευσάμενοι
 καὶ περισταυρωσάμενοι ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὡς εἴκοσι στάδια, αἰ-
 τοῦντες φύλακας τοῦ στρατοπέδου τὸν Δερκυλίδαν τῶν ὀπλιτῶν,
 ἐξήρσαν ἐπὶ λείαν, καὶ πολλὰ ἐλάβανον ἀνδράποδά τε καὶ χρή-
 ματα. ἦδη δ' ὄντος μεστοῦ τοῦ στρατοπέδου αὐτοῖς πολλῶν αἰχ- 3
 μαλώτων, καταμαθόντες οἱ Βιθυνοί, ὅσοι τ' ἐξήρσαν καὶ ὅσους
 κατέλιπον Ἑλλήνας φύλακας, συλλεγόντες παμπληθεῖς, πελτασταὶ
 καὶ ἵππεῖς, ἅμ' ἡμέρᾳ προσπίπτουσι τοῖς ὀπλίταις ὡς διακοσίοις
 οὔσιν. ἐπειδὴ δ' ἐγγὺς ἐγένοντο, οἱ μὲν ἔβαλλον, οἱ δ' ἠκόντιζον
 εἰς αὐτούς. οἱ δ' ἐπεὶ ἐτιτρώσκοντο μὲν καὶ ἀπέθνησκον, ἐποιοῦν
 δ' οὐδὲν καθεργαμένοι ἐν τῷ σταυρώματι ὡς ἀνδρομήκει ὄντι, δια-
 σπάσαντες τὸ αὐτῶν ὀχύρωμα ἐφέροντο εἰς αὐτούς. οἱ δέ, ἧ μὲν 4
 ἐκθέοιεν, ὑπεχώρουν, καὶ ῥαδίως ἀπέφευγον πελτασταὶ ὀπλίτας,
 ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐφ' ἐκάστη ἐκ-
 δρομῇ κατέβαλλον· τέλος δὲ ὥσπερ ἐν αὐλίῳ σηκασθέντες κατη-
 κοντίσθησαν. ἐσώθησαν μέντοι αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς πεντεκαίδεκα εἰς
 τὸ Ἑλληνικόν, καὶ οὗτοι, ἐπεὶ εὐθέως ἦσθοντο τὸ πρᾶγμα, ἐν τῇ
 μάχῃ διαπεσόντες ἀμελησάντων τῶν Βιθυνῶν. ταχὺ δὲ ταῦτα δια- 5

2. Βιθυνίδα] Thracier waren in Bi-
 thynien eingewandert; daher heisst ihr
 Land das bithyn. Thracien. — οὐδὲ
 πάνν τι] „ohne daß im mindesten“,
 vgl. 1, 16. — τὰ ... ἄλλα] „im üb-
 rigen“, Accusativ der Beziehung. —
 φέρων] von Sachgütern, ἄγων von
 Vieh und Sklaven; übers. „er plün-
 derte aus“; das Partic. gehört zu διε-
 τέλει „fortwährend“. — πέραθεν] Der
 aus der Anabasis bekannte Odrysenkönig
 Seuthes wohnte im europ. Thracien. —
 Δερκυλίδαν] αἰτέω kann wie *proscere* zwei
 Accus. bei sich haben. — τῶν ὀπλιτῶν]
 „aus der Zahl der ...“, partitiv wie 1, 4.

3. αὐτοῖς] Dat. commodi. — αἰχμα-
 λώτων] Neutrum. — ὅσους ... Ἑλλη-
 νας] „wie wenige Griechen“. — οἱ
 μὲν ... οἱ δέ] Beides geht auf die
 Bithynier, dagegen εἰς αὐτούς und οἱ
 δ' ἐπεί auf die eingeschlossenen Hopli-
 ten. — ἐποιοῦν δ' οὐδέν] wie 1, 7. —
 ὡς] wie bei Zahlangaben = *fere*.

4. οἱ δέ] die Bithynier; dagegen
 sind die Griechen Subj. zu ἐκθέοιεν. —
 πελτασταί] = ἅτε πελτασταὶ ὄντες. —
 τέλος] „zuletzt“. — καὶ οὗτοι ... δια-
 πεσόντες] „und zwar waren diese
 ...“. — ἐπεὶ εὐθέως] *cum primum*. —
 πρᾶγμα] „Verlauf“.

πραξάμενοι οἱ Βιθυνοὶ καὶ τοὺς σκηνοφύλακας τῶν Ὀδρουσῶν Θρακῶν ἀποκτείναντες, ἀπολαβόντες πάντα τὰ αἰχμάλωτα ἀπήλθον· ὥστε οἱ Ἕλληνες ἐπεὶ ἴσθοντο, βοηθοῦντες οὐδὲν ἄλλο ἡῦρον ἢ νεκροὺς γυμνοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ἐπεὶ μέντοι ἐπανήλθον οἱ Ὀδρύσαι, θάψαντες τοὺς ἑαυτῶν καὶ πολὺν οἶνον ἐκπιόντες ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἵπποδρομίαν ποιήσαντες, ὁμοῦ δὴ τὸ λοιπὸν τοῖς Ἕλλησι στρατοπεδευσάμενοι ἦγον καὶ ἔκαον τὴν Βιθυνίδα.

- 6 Ἀμα δὲ τῷ ἡρι ἀποπορευόμενος ὁ Δερκυλίδας ἐκ τῶν Βιθυ-
νῶν ἀφικνεῖται εἰς Λάμψακον. ἐνταῦθα δ' ὄντος αὐτοῦ ἔρχον-
ται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν Ἀρακός τε καὶ Ναυβάτης καὶ Ἀντι-
σθένης. οὗτοι δ' ἦλθον ἐπισκεψόμενοι τὰ τε ἄλλα ὅπως ἔχοι τὰ
ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Δερκυλίδᾳ ἐροῦντες μένοντι ἄρχειν καὶ τὸν ἐπιόντα
ἐνιαυτόν· καὶ ἐπιστεῖλαι δὲ σφίσιν αὐτοῖς τοὺς ἐφόρους συγκα-
λέσαντας τοὺς στρατιώτας εἰπεῖν, ὥς ὢν μὲν πρόσθεν ἐποίουν
μέμφοιντο αὐτοῖς, ὅτι δὲ νῦν οὐδὲν ἡδίκουν, ἐπαινοῖεν· καὶ περὶ
τοῦ λοιποῦ χρόνου εἰπεῖν, ὅτι, ἦν μὲν ἀδικῶσιν, οὐκ ἐπιτρέψουσιν·
ἦν δὲ δίκαια περὶ τοὺς συμμάχους ποιῶσιν, ἐπαινέσονται αὐτούς.
7 ἐπεὶ μέντοι συγκαλέσαντες τοὺς στρατιώτας ταῦτ' ἔλεγον, ὁ τῶν
Κυρείων προεστηκώς ἀπεκρίνατο· Ἀλλ', ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι,
ἡμεῖς μὲν ἐσμεν οἱ αὐτοὶ νῦν τε καὶ πέρυσιν· ἄρχων δὲ ἄλλος μὲν
νῦν, ἄλλος δὲ τὸ παρελθόν. τὸ οὖν αἴτιον τοῦ νῦν μὲν μὴ ἐξα-
8 μαρτάνειν, τότε δέ, αὐτοὶ ἤδη ἱκανοὶ ἐστε γινώσκειν. συσκηνοῦν-
των δὲ τῶν τε οἴκοθεν πρέσβειων καὶ τοῦ Δερκυλίδᾳ, ἐπεμνήσθη
τις τῶν περὶ τὸν Ἀρακόν, ὅτι καταλελοίποιεν πρέσβεις τῶν Χερ-

5. ἐπανήλθον] von ihrem Raubzuge (§ 3). — ἐπ' αὐτοῖς] „ihnen zu Ehren“. — ὁμοῦ] Dazu gehört τοῖς Ἕλλησι. — τὸ λοιπόν] „fortan“. — ἦγον] wie § 2 φέρων καὶ ἄγων.

6. Λάμψακος] am nördlichen Hellespont. — τελῶν] „Behörde“; es sind die Ephoren gemeint. — τὰ δ' ἄλλα] wie § 2. — μένοντι ἄρχειν] = μένειν καὶ ἄρχειν („er solle ...“). — ἐπιστεῖλαι] „es hätten ... aufgetragen“. — ὢν ἐποίουν] = τούτων ἃ ἐποίουν; der Gen. abhängig von μέμφοιντο („tadeln wegen“). — καὶ ... εἰπεῖν] „und sie

sollten auch ... sagen“, auch noch von ἐπιστεῖλαι abhängig. — ἀδικῶσιν ... ἐπιτρέψουσιν] Modi wie in direkter Rede.

7. προεστηκώς] Der Anführer ist wohl Xenophon, der auch hier die Nennung seines Namens vermeidet. — τὸ παρελθόν] „in der Vergangenheit, früher“; Accus. der Beziehung. — τὸ αἴτιον] Accus., abh. von γινώσκειν. — ἐξαμαρτάνειν] näml. ἡμᾶς. — τότε δέ] näml. ἐξαμαρτεῖν.

8. Δερκυλίδᾳ] = Δερκυλίδου. — πρέσβεις] Accus.; Subjekt sind die spar-

ρονησιτῶν ἐν Λακεδαιμόνι. τούτους δὲ λέγειν ἔφασαν, ὥς νῦν μὲν οὐ δύναιντο τὴν Χερρόνησον ἐργάζεσθαι· φέρεσθαι γὰρ καὶ ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν Θρακῶν· εἰ δ' ἀποτειχισθεῖη ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν, καὶ σφίσιν ἂν γῆν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν εἶναι ἐργάζεσθαι καὶ ἄλλοις ὅποσοι βούλονται Λακεδαιμονίων· ὥστ' ἔφασαν οὐκ ἂν θαυμάζειν, εἰ καὶ πεμφθεῖη τις Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῆς πόλεως σὺν δυνάμει ταῦτα πράξων. ὁ οὖν Δερκυλίδας πρὸς μὲν ἐκείνους⁹ οὐκ εἶπεν, ἦν ἔχοι γνώμην ταῦτ' ἀκούσας, ἀλλ' ἔπεμψεν αὐτοὺς ἐπ' Ἐφέσου διὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἠδόμενος, ὅτι ἔμελλον ὄψεσθαι τὰς πόλεις ἐν εἰρήνῃ εὐδαιμονικῶς διαγούσας. οἱ μὲν δὴ ἐπορεύοντο. ὁ δὲ Δερκυλίδας ἐπειδὴ ἔγνω μενετέον ὄν, πάλιν πέμψας πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ἐπήρετο, πότερα βούλοιτο σπονδὰς ἔχειν καθάπερ διὰ τοῦ χειμῶνος ἢ πόλεμον. ἐλομένου δὲ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τότε σπονδὰς, οὕτω καταλιπὼν καὶ τὰς περὶ ἐκεῖνα πόλεις ἐν εἰρήνῃ, διαβαίνει τὸν Ἑλλήσποντον σὺν τῷ στρατεύματι εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ διὰ φιλίας τῆς Θράκης πορευθεὶς καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ Σεύθου ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον. ἦν κατα-¹⁰μαθὼν πόλεις μὲν ἔνδεκα ἔχουσιν, χώραν δὲ παμφορωτάτην καὶ ἀρίστην οὖσαν, κεκακωμένην δέ, ὥσπερ ἐλέγετο, ὑπὸ τῶν Θρακῶν, ἐπεὶ μέτρον ἦρε τοῦ ἰσθμοῦ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα στάδια, οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ θυσάμενος ἐτείχιζε, κατὰ μέρη διελὼν τοῖς στρατιώταις τὸ χωρίον· καὶ ἄθλα αὐτοῖς ὑποσχόμενος δώσειν τοῖς πρώτοις ἐκτειχίσασιν καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥς ἕκαστοι ἄξιοι εἶεν, ἀπέτελεσε τὸ τεῖχος ἀρξάμενος ἀπὸ ἡρινοῦ χρόνου πρὸ ὀπώρας. καὶ ἐποίησεν ἐντὸς τοῦ τείχους ἔνδεκα μὲν πόλεις, πολλοὺς δὲ λιμένας,

tanischen Gesandten. — ἀποτειχισθεῖη] Es soll eine Schutzmauer quer über den Chersones gezogen werden. — καὶ ... καὶ ... καὶ] Übers. nur das καὶ vor ἄλλοις! — ἐργάζεσθαι] „um es zu bebauen“, fügt nachträglich den Zweck hinzu. — ὥστε ...] „sie würden es daher ganz in der Ordnung finden“; ἔφασαν für uns überflüssig.

9. ἔμελλον ... ὄψεσθαι] „sehen würden“. — εὐδαιμονικῶς διαγούσας] „in blühendem Wohlstande“. — μενετέον ὄν] näml. ἑαυτῷ, = *sibi manendum*

esse (in Asia). — οὕτω] leitet den Nachsatz ein; für uns entbehrlich. — περὶ ἐκεῖνα] „in jener Gegend“. — διὰ φιλίας τῆς] Beachte den durch die Stellung angedeuteten partitiven Sinn!

10. ἦν] relative Anknüpfung. — μέτρον] „als Maß“, d. h. „als Breite“. — τοῦ ἰσθμοῦ] Die schmalste Stelle des thrac. Chersones. — ἐτείχιζε] „begann den Mauerbau“. — κατὰ μέρη] „streckenweise“. — ὥς ἕκαστοι] „je nachdem sie“. — ἐποίησεν ἐντὸς] „er schloß ein (in die Mauer)“.

πολλὴν δὲ κάγαθὴν σπόριμον, πολλὴν δὲ πεφυτευμένην, παμπληθεῖς
 11 δὲ καὶ παγκάλας νομὰς παντοδαποῖς κτήνεσι. ταῦτα δὲ πράξας
 διέβαινε πάλιν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπισκοπῶν δὲ τὰς πόλεις ἑώρα τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἐχούσας,
 Χίων δὲ φυγάδας ἤρην Ἀταρνέα ἔχοντας χωρίον ἰσχυρόν, καὶ ἐκ
 τούτου δρμωμένους φέροντας καὶ ἄγοντας τὴν Ἰωνίαν, καὶ ζῶντας
 ἐκ τούτου. πυθόμενος δέ, ὅτι πολὺς σῖτος ἐνῆν αὐτοῖς, περιστρα-
 τοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει· καὶ ἐν ὀκτῶ μηνὶ παραστησάμενος αὐ-
 τοὺς*, καταστήσας ἐν αὐτῷ Δράκοντα Πελληνέα ἐπιμελητὴν, καὶ
 κατασκευάσας ἐν τῷ χωρίῳ ἔκπλεω πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἵνα εἴη
 αὐτῷ καταγωγὴ, ὁπότε ἀφικνοῖτο, ἀπῆλθεν εἰς Ἑφεσον, ἣ ἀπέχει
 ἀπὸ Σάρδεων τριῶν ἡμερῶν ὁδόν.

12 Καὶ μέχρι τούτου τοῦ χρόνου ἐν εἰρήνῃ διῆγον Τισσαφέρνης
 τε καὶ Δερκυλίδας καὶ οἱ ταύτῃ Ἕλληνες καὶ οἱ βάρβαροι. ἐπεὶ
 δὲ ἀφικνούμενοι πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα ἀπὸ τῶν Ἰωνίδων πό-
 λεων ἐδίδασκον, ὅτι εἴη ἐπὶ Τισσαφέρνει, εἰ βούλοιτο, ἀφιέναι
 αὐτονόμους τὰς Ἑλληνίδας πόλεις· εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία,
 ἔνθαπερ ὁ Τισσαφέρνους οἶκος, οὕτως ἂν ἔφασαν τάχιστα νομί-
 ζειν αὐτὸν αὐτονόμους σφᾶς ἀφεῖναι· ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔφοροι
 ἔπεμψαν πρὸς Δερκυλίδαν καὶ ἐκέλευον αὐτὸν διαβαίνειν σὺν τῷ
 στρατεύματι ἐπὶ Καρίαν καὶ Φάρακα τὸν ναύαρχον σὺν ταῖς
 13 ναυσὶ παραπλεῖν. οἱ μὲν δὴ ταῦτ' ἐποίουν. ἐτύγχανε δὲ κατὰ
 τοῦτον τὸν χρόνον καὶ Φαρνάβαζος πρὸς Τισσαφέρνην ἀφιγμένος,
 ἅμα μὲν ὅτι στρατηγὸς τῶν πάντων ἀπεδέδεικτο Τισσαφέρνης,
 ἅμα δὲ διαμαρτυρούμενος, ὅτι ἔτοιμος εἴη κοινῇ πολεμεῖν καὶ συμ-
 μάχεσθαι καὶ συνεκβάλλειν τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς βασιλέως· ἄλλως
 τε γὰρ ὑπεφθόνει τῆς στρατηγίας τῷ Τισσαφέρνει καὶ τῆς Αἰο-
 λίδος χαλεπῶς ἔφερεν ἀπεστερημένος. ὁ δ' ἀκούων, Πρῶτον μὲν

11. τὰ ... ἄλλα] wie § 2 u. 6. — Ἀταρνέα] Atarneus liegt Mytilene gegen-
 über am Festlande. — ἐκ τούτου] von
 diesen Raubzügen. — Πελληνέα] Pel-
 lene in Achaja. — τριῶν] „nur drei“.

12. ἐπεὶ ...] Der Nachsatz beginnt
 erst mit ἀκούσαντες. — ἐπὶ] wie 1,
 11. — οἶκος] wie 1, 25. Ergänze ἦν. —
 οὕτως u. ἔφασαν] braucht nicht über-
 setzt zu werden. Konstruiere: νομίζειν

(se putare) αὐτὸν (Tissaph.) οὕτως ἂν
 ἀφεῖναι τάχιστα σφᾶς αὐτονόμους. —
 διαβαίνειν] über den Fluß Mäander.

13. τῶν πάντων] vom Nomin. τὰ
 πάντα. Tissaph. war zum Oberbefehls-
 haber in Vorderasien ernannt worden. —
 διαμαρτυρούμενος] Beachte das Partic.
 Fut.! — ἐκ τῆς βασιλέως] näml. γῆς. —
 ἀπεστερημένος] näml. durch Tissapher-
 nes' Unthätigkeit; davon hängt Αἰο-

τοίνυν, ἔφη, διάβηθι σὺν ἐμοὶ ἐπὶ Καρίαν, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ
τούτων βουλευσόμεθα. ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἦσαν, ἔδοξεν αὐτοῖς ἱκανὰς¹⁴
φυλακὰς εἰς τὰ ἐρύματα καταστήσαντας διαβαίνειν πάλιν ἐπὶ τὴν
Ἰωνίαν. ὥς δ' ἤκουσεν ὁ Δερκυλίδας, ὅτι πάλιν πεπερακότες εἰσὶ
τὸν Μαίανδρον, εἰπὼν τῷ Φάρακι, ὥς ὀκνοίη, μὴ ὁ Τισσαφέρνης
καὶ ὁ Φαρνάβαζος ἐρήμην οὖσαν καταθέοντες φέρωσι καὶ ἄγωσι
τὴν χώραν, διέβαινε καὶ αὐτός. πορευόμενοι δὲ οὗτοι οὐδέν τι
συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι, ὥς προεληλυθότων τῶν πολεμίων
εἰς τὴν Ἐφεσίαν, ἐξαίφνης ὁρῶσιν ἐκ τοῦ ἀντιπέρας σκοποὺς ἐπὶ
τῶν μνημάτων· καὶ ἀνταναβιβάσαντες εἰς τὰ παρ' αὐτοῖς μνη-¹⁵
μεῖα καὶ τύρσεις τινὰς καθορῶσι παρατεταγμένους, ἧ' αὐτοῖς ἦν
ἡ ὁδός, Κᾶράς τε λευκάσπιδας καὶ τὸ Περσικόν, ὅσον ἐτύγγανε
παρὸν στράτευμα, καὶ τὸ Ἑλληνικόν, ὅσον εἶχεν ἑκάτερος αὐτῶν,
καὶ τὸ ἵππικόν μάλα πολὺ, τὸ μὲν Τισσαφέρνους ἐπὶ τῷ δεξιῷ
κέρατι, τὸ δὲ Φαρναβάζου ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ. ὥς δὲ ταῦτα ἤσθετο¹⁶
ὁ Δερκυλίδας, τοῖς μὲν ταξιάρχοις καὶ τοῖς λοχαγοῖς εἶπε παρα-
τάττεσθαι τὴν ταχίστην εἰς ὀκτώ, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ τὰ
κράσπεδα ἑκατέρωθεν καθίστασθαι καὶ τοὺς ἵππείας, ὅσους γε
δὴ καὶ οἷους ἐτύγγανεν ἔχων· αὐτὸς δὲ ἐθύετο. ὅσον μὲν δὴ ἦν¹⁷
ἐκ Πελοποννήσου στράτευμα, ἡσυχίαν εἶχε καὶ παρσκευάζετο ὥς
μαχομένον· ὅσοι δὲ ἦσαν ἀπὸ Πριήνης τε καὶ Ἀχιλλείου καὶ ἀπὸ
νήσων καὶ τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, οἱ μὲν τινες καταλιπόντες ἐν
τῷ σίτῳ τὰ ὀπλὰ ἀπεδίδρασκον· καὶ γὰρ ἦν βαθὺς ὁ σῖτος ἐν

λίδος ab. — τούτων] über den gemein-
samen Kampf gegen die Griechen.

14. καταστήσαντας] Das Particip
beim Infin. im Accus., statt Dativ. —
ἐρήμην οὖσαν] = ἀνευ φυλακῆς. —
καταθέοντες] „durch Streifzüge“;
eigentl.: „vom Gebirge nach der Küste
streifen“. — οὗτοι] Derk. und Phrax,
der die Flotte verlassen hatte. — οὐ-
δέν τι] „ganz und gar nicht“, gehört
zu συντεταγμένῳ. — ὥς] „in der Vor-
aussetzung, daß ...“. — μνημάτων]
hohe Grabdenkmäler, von wo man die
Gegend übersehen konnte.

15. τινὰς] ist Objekt zu ἀνταναβιβά-
σαντες. — ὅσον ... παρὸν] „in seiner

augenblicklich vorhandenen Größe“. —
ἑκάτερος] Tissaphernes und Pharna-
bazos hatten also griech. Söldner in
ihrem Dienste.

16. εἶπε] enthält eine Aufforderung. —
εἰς ὀκτώ] „8 Mann tief“. — τὰ κρά-
σπεδα] „die Flügel (des Heeres)“. —
ὄσους ... οἷους] „so viel und so gut
er sie gerade hatte“.

17. ὅσον ... στράτευμα] „der Teil
des Heeres, welcher ...“. — Πριήνη]
nicht weit vom Mäander; in der Nähe
auch Achilleion. — καταλιπόντες ἐν τῷ
σίτῳ τὰ ὀπλὰ] erinnert an unser „die
Flinte ins Korn werfen“. — βαθύς]
Im Deutschen umgekehrt „hoch“. —

- τῷ Μαιάνδρου πεδίῳ· ὅσοι δὲ καὶ ἔμενον, ὄφρα ἦσαν οὐ με-
 18 νοῦντες. τὸν μὲν οὖν Φαρνάβαζον ἐξηγγέλλετο μάχεσθαι κελεύειν·
 ὁ μέντοι Τισσαφέρνης τό τε Κύρειον στράτευμα καταλογιζόμενος
 ὡς ἐπολέμησεν αὐτοῖς καὶ τούτῳ πάντας νομίζων ὁμοίους εἶναι
 τοὺς Ἕλληνας, οὐκ ἐβούλετο μάχεσθαι, ἀλλὰ πέμψας πρὸς Δερ-
 κυλίδαν εἶπεν, ὅτι εἰς λόγους βούλοιτο αὐτῷ ἀφικέσθαι. καὶ ὁ
 Δερκυλίδας λαβὼν τοὺς κρατίστους τὰ εἶδη τῶν περὶ αὐτὸν καὶ
 ἵππέων καὶ πεζῶν προῆλθε πρὸς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἶπεν· Ἀλλὰ
 παρεσκευασάμην μὲν ἔγωγε μάχεσθαι, ὡς ὄρατε· ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖ-
 νος βούλεται εἰς λόγους ἀφικέσθαι, οὐδ' ἐγὼ ἀντιλέγω. ἂν μέντοι
 19 ταῦτα δέῃ ποιεῖν, πιστὰ καὶ ὁμήρους δοτέον καὶ ληπτέον. δόξαντα
 δὲ ταῦτα καὶ περανθέντα, τὰ μὲν στρατεύματα ἀπῆλθε, τὸ μὲν
 βαρβαρικὸν εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας, τὸ δ' Ἑλληνικὸν εἰς Λεύκο-
 φρον, ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος τε ἱερὸν μάλα ἅγιον καὶ λίμνη πλεόν ἢ
 σταδίου ὑπόψαμμος ἁέναος ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος. καὶ τότε
 μὲν ταῦτα ἐπράχθη· τῇ δ' ἵστεραίᾳ εἰς τὸ συγκείμενον χωρίον
 ἦλθον, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πυθέσθαι ἀλλήλων, ἐπὶ τίσιν ἂν τὴν
 20 εἰρήνην ποιήσαιντο. ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας εἶπεν, εἰ αὐτονόμους
 ἐφ' ἣ βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, ὁ δὲ Τισσαφέρνης καὶ Φαρνά-
 βαζος εἶπαν, ὅτι, εἰ ἐξέλθοι τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα ἐκ τῆς χώρας
 καὶ οἱ Λακεδαιμονίων ἀρμοσταὶ ἐκ τῶν πόλεων. ταῦτα δ' εἰπόν-
 τες ἀλλήλοις σπονδὰς ἐποιήσαντο, ἕως ἀπαγγελθεῖν τὰ λεχθέντα
 Δερκυλίδᾳ μὲν εἰς Λακεδαίμονα, Τισσαφέρνει δὲ ἐπὶ βασιλέα.
 21 Τούτων δὲ πραττομένων ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ Δερκυλίδᾳ, Λακε-
 δαιμόνιοι* κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, πάλαι ὀργιζόμενοι τοῖς Ἡλείοις,

ἔμενον ... μενοῦντες] Wortspiel; Gegen-
 satz: „für jetzt ... nicht lange“.

18. ἐξηγγέλλετο] von Überläufern. —
 Κύρειον στράτευμα ...] ziehe als Sub-
 jekt in den Satz mit ὡς! — αὐτοῖς] mit
 ihm (Tissaph.) und seinen Persern. —
 τὰ εἶδη] Accus. der Beziehung. Auch
 Anab. II, 3, 3 erscheint Klearch mit
 den ansehnlichsten Leuten seiner Um-
 gebung, um den Persern zu imponie-
 ren. — ἀλλὰ παρεσκευασάμην] „ich
 war allerdings bereit ...“. — πιστὰ]
 = δρῶν.

19. δόξαντα ταῦτα καὶ περανθέντα]
 „als dies beschlossen und ausgeführt
 war“; absoluter Accusativ des Parti-
 zips. — τῆς Καρίας] „in K.“, der sogen.
 chorographische Genitiv. — Λεύκο-
 φρον] Leukophrys südwestlich von Tral-
 leis. — πλεόν ἢ σταδίου] d. h. der
 See war im Durchmesser größer als
 ein Stadion. — ἐπὶ τίσιν] wie 1, 20.

20. εἶπαν] = εἶπον. — Δερκυλίδᾳ ...
 Τισσαφέρνει] = ὑπὸ c. Gen., wie 1, 2.

21. Λακεδαιμόνιοι] Da das Prädikat
 fehlt, so verwandle ὀργιζόμενοι in

καὶ ὅτι ἐποιήσαντο συμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἀργεῖους καὶ Μαντινέας, καὶ ὅτι δίκην φάσκοντες καταδικάσθαι αὐτῶν ἐκώλυον καὶ τοῦ ἵππικοῦ καὶ τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος, καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἦρκει, ἀλλὰ καὶ Λίχα παραδόντος Θηβαίοις τὸ ἄρμα, ἐπεὶ ἐκηρύττοντο νικῶντες, ὅτε εἰσῆλθε Λίχας στεφανώσων τὸν ἡνίοχον, μαστιγοῦντες αὐτόν, ἄνδρα γέροντα, ἐξήλασαν. τούτων δ' ὕστερον ²² καὶ Ἄγιδος πεμφθέντος θῦσαι τῷ Διὶ κατὰ μαντείαν τινὰ ἐκώλυον οἱ Ἥλειοι μὴ προσείχεσθαι νίκην πολέμου λέγοντες, ὥς καὶ τὸ ἀρχαῖον εἶη οὕτω νόμιμον, μὴ χρηστηριάζεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐφ' Ἑλλήνων πολέμῳ· ὥστε ἄθυτος ἀπῆλθεν. ἐκ τούτων οὖν ²³ πάντων ὀργιζομένοις ἔδοξε τοῖς ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ σωφρονίσαι αὐτούς. πέμψαντες οὖν πρέσβεις εἰς Ἥλιν εἶπον, ὅτι τοῖς τέλεσι τῶν Λακεδαιμονίων δίκαιον δοκοίη εἶναι ἀφιέναι αὐτοὺς τὰς περιοικίδας πόλεις αὐτονόμους. ἀποκριναμένων δὲ τῶν Ἥλειων, ὅτι οὐ ποιήσοιεν ταῦτα, ἐπιληίδας γὰρ ἔχοιεν τὰς πόλεις, φρουρὰν ἔφηναν οἱ ἔφοροι. ἄγων δὲ τὸ στράτευμα Ἄγισ ἐνέβαλε διὰ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὴν Ἥλειαν κατὰ Λάρισον. ἄρτι δὲ τοῦ στρατεύ- ²⁴ ματος ὄντος ἐν τῇ πολεμίᾳ καὶ κοπτομένης τῆς χώρας σεισμὸς ἐπιγίγνεται· ὁ δ' Ἄγισ θεῖον ἡγησάμενος ἐξελθὼν πάλιν ἐκ τῆς χώρας διαφῆκε τὸ στράτευμα. ἐκ δὲ τούτου οἱ Ἥλειοι πολὺ θρασύτεροι ἦσαν καὶ διεπρεσβεύοντο εἰς τὰς πόλεις, ὅσας ᾗδεσαν δυσμενεῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις οὕσας. περιόντι δὲ τῷ ἐνιαυτῷ ²⁵

ὀργίζοντο. — συμμαχίαν] um 420 im peloponn. Kriege. — αὐτῶν] sind die Lakedämonier, über welche die Eleer als Vorsteher der olymp. Spiele eine Geldstrafe verhängt hatten (δίκην καταδικάζειν). Da sie nicht zahlten, schlossen die Eleer sie von der Festfeier aus (ἐκώλυον ...). — Λίχα] Genitiv von Λίχας. Lichas durfte als Spartaner am Wagenrennen nicht teilnehmen, deshalb hatte er seinen Wagenlenker mit unter den Thebanern fahren lassen.

22. μὴ] bleibt nach ἐκώλυον unübersetzt; vgl. ne nach *impedio*. — ἐφ' Ἑλλήνων πολέμῳ] „bei einem Kriege gegen Griechen“, also Gen. object.

23. σωφρονίσαι] „zur Vernunft bringen“, euphemistisch wie Cäsars *pacare*. — ἐπιληίδας] „durch Krieg erworben“. — γὰρ ἔχοιεν] Der begründende Hauptsatz als Fortsetzung der Or. obliqua ist, statt im Infin. zu stehen, dem Satze mit ὅτι assimiliert. — φρουράν] φρουρὰν φαίνειν „ein Heer aufbieten“, immer von lakedämonischen Heeren im Gegensatz zu Söldnerhaufen gebraucht. — κατὰ Λάρισον] „den Larisos entlang“ (Fluss an der Grenze von Elis und Achaja).

24. θεῖον] „göttliches Zeichen“.

25. περιόντι] „im Verlaufe“, Dativ

φαίνουσι πάλιν οἱ ἔφοροι φρουρὰν ἐπὶ τὴν Ἥλιν, καὶ συνεστρατεύοντο τῷ Ἀγίδι πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων οἳ τε ἄλλοι σίμμαχοι πάντες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. ἐμβαλόντος δὲ τοῦ Ἀγίδος δι' Αὐλῶνος, εὐθὺς μὲν Λεπρεᾶται ἀποστάντες τῶν Ἠλείων προσεχώρησαν αὐτῷ, εὐθὺς δὲ Μακίστιοι, ἐχόμενοι δ' Ἐπιταλιεῖς. διαβαίνοντι δὲ τὸν ποταμὸν προσεχώρουν Λετρίνοι καὶ Ἀμφίδολοι
 26 καὶ Μαργανεῖς. ἐκ δὲ τούτου* ἐλθὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἔθνε τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ· κωλύειν δὲ οὐδεὶς ἔτι ἐπειρᾶτο. θύσας δὲ πρὸς τὸ ἄστυ ἐπορεύετο, κόπτων καὶ κάων τὴν χώραν, καὶ ὑπέρπολλα μὲν κτήνη, ὑπέρπολλα δὲ ἀνδράποδα ἠλίσκετο ἐκ τῆς χώρας· ὥστε ἀκούοντες καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν ἐκόντες ἦσαν συστρατευσόμενοι καὶ μετεῖχον τῆς ἀρπαγῆς. καὶ ἐγένετο
 27 αὕτη ἡ στρατεία ὥσπερ ἐπισιτισμὸς τῇ Πελοποννήσῳ. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο πρὸς τὴν πόλιν, τὰ μὲν προάστεια καὶ τὰ γυμνάσια καλὰ ὄντα ἐλυμαίνετο, τὴν δὲ πόλιν — ἀτείχιστος γὰρ ἦν — ἐνόμισαν αὐτὸν μὴ βούλεσθαι μάλλον ἢ μὴ δύνασθαι ἐλεῖν. δηουμένης δὲ τῆς χώρας καὶ οὔσης τῆς στρατιᾶς περὶ Κυλλήνην, βουλόμενοι οἱ περὶ Ξενίαν, τὸν λεγόμενον μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι τὸ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον, τὴν πόλιν δι' αὐτῶν προσχωρῆσαι τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐκπεσόντες ἐξ οἰκίας ξίφη ἔχοντες σφαγὰς ποιοῦσι, καὶ ἄλλους τέ τινας ἀποκτείνουσι καὶ ὁμοῖόν τινα Θρασυδαίῳ ἀποκτείναντες τῷ τοῦ δήμου πρεσβύτῳ ᾧοντο Θρασυδαῖον ἀπεκτονέειν, ὥστε ὁ μὲν δῆμος παντελῶς κατηθύμησε καὶ ἰσυχίαν
 28 εἶχεν, οἱ δὲ σφαγεῖς πάντ' ᾧοντο πεπραγμένα εἶναι, καὶ οἱ ὁμογνώμονες αὐτοῖς ἐξεφέροντο τὰ ὄπλα εἰς τὴν ἀγοράν. ὁ δὲ Θρασυδαῖος

der Zeit. — δι' Αὐλῶνος] Wir: „über Aulon“, Stadt in Messenien. — Λεπρεᾶται] Bewohner der Stadt Lepreon. Die folg. Orte heißen Makistos, Epitalion, Letrinoi, Amphidoloi und Margana. — ἐχόμενοι] „im Anschluß daran“. — τὸν ποταμόν] den Hauptfluß Alpheios.

26. τὸ ἄστυ] die Hauptstadt Elis. — κόπτων] Damit sind besonders die Olivenbäume gemeint. — ἐγένετο] „es gestaltete sich“.

27. τὴν δὲ ...] „was aber die Stadt

betrifft, so glaubte man, er habe sie wohl nehmen können, aber es nicht gewollt“. — Κυλλήνη] Hafenstadt im nördlichen Elis. — οἱ περὶ Ξενίαν] „Xenias mit seinen (aristokratischen) Gesinnungsgenossen“, durch τὸν λεγόμενον „von dem es hieß, daß er ...“ näher gekennzeichnet. — ἄλλους ... ᾧοντο] Im Deutschen kürzer: „sie töteten unter anderen einen, welcher ...“, wobei sie glaubten ...“.

28. ἐξεφέροντο ...] d. h. sie sammelten sich bewaffnet auf dem

ἔτι καθεύδων ἐτύγχανεν οὐπερ ἐμεθύσθη. ὥς δὲ ᾗσθητο ὁ δῆμος, ὅτι οὐ τέθνηκεν ὁ Θρασυδαῖος, περιεπλήσθη ἡ οἰκία ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὥσπερ ὑπὸ ἔσμοῦ μελιττῶν ὁ ἡγεμὼν. ἐπειδὴ δὲ ἡγεῖτο ὁ 29 Θρασυδαῖος ἀναλαβὼν τὸν δῆμον, γενομένης μάχης ἐκράτησεν ὁ δῆμος, ἐξέπεσον δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους οἱ ἐγχειρήσαντες ταῖς σφαγαῖς. ἐπεὶ δ' αὖ ὁ Ἄγρις ἀπὼν διέβη πάλιν τὸν Ἀλφειὸν, φρουροὺς καταλιπὼν ἐν Ἐπιταλίῳ πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ Λύσιππον ἀρμοστήν καὶ τοὺς ἐξ Ἡλίδος φυγάδας, τὸ μὲν στράτευμα διῆκεν, αὐτὸς δὲ οἴκαδε ἀπῆλθε. καὶ τὸ μὲν λοιπὸν 30 θέρους καὶ τὸν ἐπιόντα χειμῶνα ὑπὸ τοῦ Λυσίππου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐφέρετο καὶ ᾗγετο ἡ τῶν Ἡλείων χώρα. τοῦ δ' ἐπιόντος θέρους* πέμψας Θρασυδαῖος εἰς Λακεδαίμονα συνεχώρησε Φέας τε τὸ τεῖχος περιελεῖν καὶ Κυλλήνης καὶ τὰς Τριφυλίδας πόλεις ἀφεῖναι Φρίξαν καὶ Ἐπιτάλιον καὶ Λετρίνους καὶ Ἀμφιδόλους καὶ Μαργανεῖς· πρὸς δὲ ταύταις καὶ Ἀκρωρείους καὶ Λασιῶνα τὸν ὑπ' Ἀρκάδων ἀντιλεγόμενον. Ἡπειον μέντοι τὴν μεταξὺ πόλιν Ἡραίας καὶ Μακίστου ἡξίουσι οἱ Ἡλεῖοι ἔχειν· πρίασθαι γὰρ ἔφασαν τὴν χώραν ἅπασαν παρὰ τῶν τότε ἐχόντων τὴν πόλιν τριάκοντα ταλάντων καὶ τὸ ἀργύριον δεδωκέναι. οἱ δὲ Λακεδαι- 31 μόνιοι γνόντες μηδὲν δικαιότερον εἶναι βίᾳ πριαμένους ἢ βίᾳ ἀφελομένους παρὰ τῶν ἡττόνων λαμβάνειν, ἀφιέναι καὶ ταύτην ἡνάγκασαν· τοῦ μέντοι προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ, καίπερ οὐκ ἀρχαίου Ἡλείοις ὄντος, οὐκ ἀπήλασαν αὐτούς, νομίζοντες τοὺς ἀντιποιουμένους χωρίτας εἶναι καὶ οὐχ ἱκανοὺς προεστάναι. τούτων δὲ συγχωρηθέντων εἰρήνη τε γίγνεται καὶ συμμαχία Ἡλείων πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ οὕτω μὲν δὴ ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Ἡλείων πόλεμος ἔληξε.

Markte. — ἐμεθύσθη] Trunkenheit und ungeregeltes Leben werfen sich politische Gegner gern gegenseitig vor. — περιεπλήσθη] „wurde von einer Menschenmenge umstanden“. — ὁ ἡγεμὼν] „die Königin“.

29. ἐξέπεσον] „sie mußten fliehen“. — διῆκεν] = διαφῆκε § 24.

30. Φέας] Gen. von Φέα, Stadt in Elis, wie Φρίξα, Ἀκρωρείοι, Λασιῶν, Ἡπειον; dagegen Ἡραία in Arkadien. —

ἀντιλεγόμενον] „beansprucht“. — τῶν τότε ἐχόντων] Im Deutschen Substantiv mit Adjektiv.

31. γνόντες] wie 1, 12. — δικαιότερον εἶναι] Davon ist der Accus. c. Infin. πριαμένους λαμβάνειν („wenn man durch Kauf . . .“) abhängig. — τοῦ . . . προεστάναι] abhängig von ἀπήλασαν. Es handelt sich um das Recht der Aufsicht über die olympischen Spiele, das vor alters nicht

3 Μετὰ δὲ τοῦτο Ἄγρις ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς καὶ τὴν δεκά-
την ἀποθύσας, πάλιν ἀπιὼν ἔκαμεν ἐν Ἡραίᾳ, γέρων ἤδη ὢν, καὶ
ἀπηνέχθη μὲν εἰς Λακεδαίμονα ἔτι ζῶν, ἐκεῖ δὲ ταχὺ ἐτελεύτησε·
καὶ ἔτυχε σεμνοτέρας ἢ κατὰ ἄνθρωπον ταφῆς. ἐπεὶ δὲ ὥσιώ-
θησαν αἱ ἡμέραι καὶ ἔδει βασιλέα καθίστασθαι, ἀντέλεγον περὶ
βασιλείας Λεωτυχίδης, υἱὸς φάσκων Ἄγριδος εἶναι, Ἀγησίλαος δὲ
2 ἀδελφός. εἰπόντος δὲ τοῦ Λεωτυχίδου, Ἀλλ' ὁ νόμος, ὃ Ἀγη-
σίλαε, οὐκ ἀδελφόν, ἀλλ' υἱὸν βασιλέως βασιλεύειν κελεύει· εἰ δὲ
υἱὸς ὢν μὴ τυγχάνοι, ὁ ἀδελφός καὶ ὡς βασιλεύοι. „Ἐμὲ ἂν δέοι
βασιλεύειν“. Πῶς, ἐμοῦ γε ὄντος; „Ὅτι δν τὸ καλεῖς πατέρα, οὐκ
ἔφη σε εἶναι ἑαυτοῦ“. Ἀλλ' ἡ πολὺ κάλλιον ἐκείνου εἰδυῖα μήτηρ
καὶ νῦν ἔτι φησίν. „Ἀλλ' ὁ Ποτειδᾶν ὡς μάλα σευ ψευδομένῳ
κατεμάνυσεν, ἐκ τοῦ θαλάμου ἐξελάσας σεισμῶ εἰς τὸ φανερόν τὸν
σὸν πατέρα. συνεμαρτύρησε δὲ ταῦτ' αὐτῷ καὶ ὁ ἀληθέστατος
λεγόμενος χρόνος εἶναι· ἀφ' οὗ γάρ τοι ἔφυγε καὶ οὐκ ἐφάνη ἐν
3 τῷ θαλάμῳ, δεκάτῳ μηνὶ ἐγένου“. οἱ μὲν τοιαῦτ' ἔλεγον. Διο-
πίθης δέ, μάλα χρησμολόγος ἀνὴρ, Λεωτυχίδῃ συναγορεύων εἶπεν,
ὡς καὶ Ἀπόλλωνος χρησμὸς εἴη φυλάξασθαι τὴν χολὴν βασιλείαν.
Λύσανδρος δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ Ἀγησιλάου ἀντεῖπεν, ὡς οὐκ
οἴοιτο τὸν θεὸν τοῦτο κελεύειν φυλάξασθαι, μὴ προσπταίσας τις
χωλεύσαι, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐκ ὢν τοῦ γένους βασιλεύσειε. παν-

die Eleer, sondern die Pisaten gehabt hatten.

Kap. 3. § 1/3: Thronstreit zwischen Agesilaos und Leotychides (397). — **§ 4/11: Verschwörung des Kinadon (396).**

1. τὴν δεκάτην] von der Beute aus Elis. — ἔκαμεν] „er erkrankte“. — Ἡραίᾳ] vgl. 2, 30. — ἡ κατὰ ἄνθρωπον] *quam pro homine* „als bei einem Menschen üblich ist“. Starb ein spart. König, so wurden ihm die Ehren eines Halbgottes erwiesen. — αἱ ἡμέραι] die zehn vorgeschriebenen Trauertage, an denen alle Geschäfte ruhten. — ἀντέλεγον] vgl. 2, 30. — ἀδελφός] näml. φάσκων εἶναι.

2. καὶ ὡς] dorisch = ἂν οὕτως „wohl dann erst“. — ἐμέ] In dem lebhaften Zwiegespräche zwischen Agesilaos und Leotychides fehlt das ἔφη. — τῷ = σοί. — Ποτειδᾶν] = Ποσειδῶν, der mit dem Dreizack die Erde erschüttert. — σευ ψευδομένῳ] = σου ... ψευδομένου, abhängig von κατεμάνυσε = κατεμήνυσε. — εἰς τὸ φανερόν] „in die Öffentlichkeit, auf die Straße“. — δεκάτῳ μηνὶ] ist im Deutschen vor ἀφ' οὗ zu stellen.

3. ὑπὲρ] „im Interesse, als Fürsprecher für“. — μή] wird nach φυλάττομαι wie nach φοβοῦμαι gesetzt. — οὐ] gehört zu ὢν; ergänze τις aus dem vorhergehenden Satze. — τοῦ γένους] Aus dem Geschlechte des Herakles,

τάπασι γὰρ ἂν χολὴν εἶναι τὴν βασιλείαν, ὁπότε μὴ οἱ ἀφ' Ἡρακλέους τῆς πόλεως ἡγοῖντο. τοιαῦτα δ' ἀκούσασα ἡ πόλις ἀμφοτέρων Ἀγησίλαον εἶλοντο βασιλέα.

Οὕτω δ' ἐνιαυτὸν ὄντος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀγησιλάου, θύοντος αὐτοῦ τῶν τεταγμένων τινὰ θυσίων ὑπὲρ τῆς πόλεως* εἶπεν δὲ μάντις, ὅτι ἐπιβουλήν τινα τῶν δεινोटάτων φαίνοιεν οἱ θεοί. ἔπει δὲ πάλιν ἔθυσεν, ἔτι δεινότερα ἔφη τὰ ἱερὰ φαίνεσθαι. τὸ τρίτον δὲ θύοντος εἶπεν· ὦ Ἀγησίλαε, ὥσπερ εἰ ἐν αὐτοῖς εἴημεν τοῖς πολεμίοις, οὕτω μοι σημαίνεται. ἐκ δὲ τούτου θύοντες καὶ τοῖς ἀποτροπαίοις καὶ τοῖς σωτήρσι, καὶ μόλις καλλιερήσαντες, ἐπαύσαντο. ληγούσης δὲ τῆς θυσίας ἐντὸς πένθ' ἡμερῶν καταγορεύει τις πρὸς τοὺς ἐφόρους ἐπιβουλήν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ πράγματος Κινάδωνα. οὗτος δ' ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκος καὶ τὴν ψυχὴν εὖρωστος, οὐ μέντοι τῶν ὁμοίων. ἐρομένων δὲ τῶν ἐφόρων, πῶς φαίη τὴν πράξιν ἔσεσθαι, εἶπεν ὁ εἰσαγγεῖλας, ὅτι ὁ Κινάδων ἀγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς ἀριθμῆσαι κελεύοι, ὅπόσοι εἴεν Σπαρτιάται ἐν τῇ ἀγορᾷ. καὶ ἐγώ, ἔφη, ἀριθμήσας βασιλέα τε καὶ ἐφόρους καὶ γέροντας καὶ ἄλλους ὥς τετταράκοντα ἡρόμην· τί δὴ με τούτους, ὦ Κινάδων, ἐκέλευσας ἀριθμῆσαι; ὁ δὲ εἶπε, Τούτους, ἔφη, νόμιζέ σοι πολεμίους εἶναι, τοὺς δ' ἄλλους πάντας συμμάχους πλέον ἢ τετρακισχιλίους ὄντας τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐπιδεικνύναι δ' αὐτὸν ἔφη ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔνθα μὲν ἓνα ἔνθα δὲ δύο πολεμίους ἀπαντῶντας, τοὺς δ' ἄλλους ἀπαντας συμμάχους· καὶ ὅσοι δὴ ἐν τοῖς χωρίοις Σπαρτιατῶν τύχοιεν ὄντες, ἓνα μὲν πολέμιον, τὸν δεσπότην, συμμάχους δ' ἐν ἑκάστῳ πολλούς. ἐρωτῶντων δὲ τῶν ἐφόρων, πόσους φαίη καὶ τοὺς συνει-

von dem sich die beiden Königshäuser ableiteten.

4. τῶν τεταγμένων] In Sparta waren dem Könige gewisse Opfer „vorgeschrieben“. — τῶν δεινोटάτων] näml. ἐπιβουλῶν. Übersetze, als stände ἐπιβουλήν τινα δεινोटάτην. — ἐν αὐτοῖς] „mitten in ...“. — ἀποτροπαίοις ... σωτήρσι] näml. θεοῖς.

5. ὁμοίων] Gen. partit., abhängig von ἦν. Kinadon gehörte also nicht

zu den Vollbürgern, die gleiche Rechte untereinander hatten. — φαίη] „gesagt habe“, nämlich Kinadon. — εἰσαγγεῖλας] In der att. Gerichtssprache heißt εἰσαγγέλλειν „angeben“. — τί δὴ] „weshalb ... denn eigentlich?“ — πλέον ὄντας] „an Zahl mehr ...“. — ἐπιδεικνύναι ... πολεμίους ... συμμάχους] „habe bezeichnet als“, Infin. Imperf. — ἔφη] ist der Angeber. — χωρίοις] 1, 25 dafür χωροί. — ἐν ἑκάστῳ] näml. χωρίῳ.

δότας τὴν πρᾶξιν εἶναι, λέγειν καὶ περὶ τούτου ἔφη αὐτόν, ὥς σφίσι μὲν τοῖς προστατεύουσιν οὐ πάνυ πολλοί, ἀξιόπιστοι δὲ συνειδεῖν· αὐτοὶ μὲντοι πᾶσι συνειδέναι καὶ εἴλωσι καὶ νεοδαμώδεσι καὶ τοῖς ὑπομείοσι καὶ τοῖς περιοίκοις· ὅπου γὰρ ἐν τούτοις τις λόγος γένοιτο περὶ Σπαρτιατῶν, οὐδένα δύνασθαι κρύπτειν τὸ μὴ οὐχ ἡδέως ἂν καὶ ὤμων ἐσθίειν αὐτῶν. πάλιν οὖν ἐρωτῶντων· Ὅπλα δὲ πόθεν ἔφασαν λήψεσθαι; τὸν δ' εἰπεῖν ἔφη, ὅτι οἱ μὲν δήπου συντεταγμένοι ἡμῶν αὐτοὶ ὅπλα κεκτήμεθα, τῷ δ' ὄχλῳ, ἀγαγόντα εἰς τὸν σίδηρον ἐπιδειῖξαι αὐτόν ἔφη πολλὰς μὲν μαχαίρας, πολλὰ δὲ ξίφη, πολλοὺς δὲ ὀβελίσκους, πολλοὺς δὲ πελέκεις καὶ ἀξίνας, πολλὰ δὲ δρέπανα. λέγειν δ' αὐτόν ἔφη, ὅτι καὶ ταῦτα ὅπλα πάντ' εἴη, ὅπόσοις ἄνθρωποι καὶ γῆν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἐργάζονται, καὶ τῶν ἄλλων δὲ τεχνῶν τὰς πλείστας τὰ ὄργανα ὅπλα ἔχειν ἀρκοῦντα, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἀόπλους. πάλιν αὖ ἐρωτώμενος, ἐν τίνι χρόνῳ μέλλοι ταῦτα πράττεσθαι, εἶπεν, ὅτι ἐπιδημεῖν οἱ παρηγγελμένον εἴη. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔφοροι ἐσκεμμένα τε λέγειν ἠγγήσαντο αὐτόν καὶ ἐξεπλάγησαν, καὶ οὐδὲ τὴν μικρὰν καλουμένην ἐκκλησίαν συλλέξαντες, ἀλλὰ συλλεγόμενοι τῶν γερόντων ἄλλος ἄλλοθι ἐβουλευσάντο πέμψαι τὸν Κινάδωνα εἰς Αὐλῶνα σὺν ἄλλοις τῶν νεωτέρων καὶ κελεῦσαι ἤκειν ἄγοντα τῶν Αὐλωνιτῶν τέ τινας καὶ τῶν εἰλώτων τοὺς ἐν τῇ

6. αὐτόν] Kinadon. — συνειδέναι] „Fühlung haben“ (τινί „mit jemand“). — νεοδαμώδεσι] vgl. 1, 4. — ὑπομείοσι] „Halbbürger“, Spartiaten, die nicht Homöen sind. — μὴ οὐχ] ist nach dem doppelt negativen Ausdrucke οὐδένα κρύπτειν durch „daß“ zu übersetzen. — ὤμων ἐσθίειν] Vgl. Anab. IV, 8, 14 τούτους . . . καὶ ὤμους δεῖ καταφαγεῖν „wir müssen sie mit Hant und Haar verschlingen“, volkstümlicher Ausdruck äußersten Hasses.

7. ἐρωτῶντων] näml. τῶν ἐφόρων. — τὸν δ' εἰπεῖν] „er (Kinadon) habe gesagt“, zu ἔφη ist der Angeber Subj. — ὅτι] Die direkte Rede geht nur bis κεκτήμεθα. — οἱ . . . συντεταγμένοι ἡμῶν] „wir gedienten Leute“. — τῷ

δ' ὄχλῳ] „was aber die Masse anbetreffe“. Statt die Rede fortzusetzen, führt Kinadon ihn auf den Eisenmarkt (σίδηρος). — ταῦτα ὅπλα πάντα] ταῦτα πάντα Subj., ὅπλα Präd.; ταῦτα nicht auf das Vorhergehende, sondern das folgende ὅπόσοις ἐργάζονται bezogen. — τεχνῶν] sind hier die Handwerker, die an ihren Werkzeugen (ὄργανα) genügende Waffen haben. — ἄλλως τε καί] „besonders“. — οἱ] sibi.

8. ἐσκεμμένα] „sicher Erkundetes“. — μικρὰν καλουμένην] „die sogenannte kleine . . .“, ein Ausschufs der gröfseren Bürgergemeinde. — Αὐλῶνα] vgl. 2, 25. — ἤκειν ἄγοντα] Er sollte bei seiner Rückkehr (ἤκοντα) einige politisch Verdächtige „mitbringen“. —

σκυτάλῃ γεγραμμένους. ἀγαγεῖν δὲ ἐκέλευον καὶ τὴν γυναῖκα, ἣ καλλίστη μὲν αὐτόθι ἐλέγετο εἶναι, λυμαίνεσθαι δ' ἐδόκει τοὺς ἀφικνουμένους Λακεδαιμονίων καὶ πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους. ὑπηρετήκει δὲ καὶ ἄλλ' ἤδη ὁ Κινάδων τοῖς ἐφόροις τοιαῦτα. καὶ 9 τότε δὴ ἔδοσαν τὴν σκυτάλῃν αὐτῷ, ἐν ᾗ γεγραμμένοι ἦσαν, οὓς ἔδει συλληφθῆναι. ἐρομένου δέ, τίνας ἄγοι μεθ' ἑαυτοῦ τῶν νέων, Ἴθι, εἶπον, καὶ τὸν πρεσβύτατον τῶν ἱππαγρετῶν κέλευέ σοι συμπέμψαι ἕξ ἢ ἑπτὰ, οἳ ἂν τύχῃσι παρόντες. ἐμεμελήκει δὲ αὐτοῖς, ὅπως ὁ ἱππαγρέτης εἰδείῃ, οὓς δέοι πέμπειν, καὶ οἱ πεμπόμενοι εἰδεῖεν, ὅτι Κινάδωνα δέοι συλλαβεῖν. εἶπον δὲ καὶ τοῦτο τῷ Κινάδωνι, ὅτι πέμψοιεν τρεῖς ἀμάξας, ἵνα μὴ πεζοὺς ἄγωσι τοὺς ληφθέντας, ἀφανίζοντες ὥς ἐδύναντο μάλιστα, ὅτι ἐφ' ἓνα ἐκεῖνον ἔπεμπον. ἐν δὲ τῇ πόλει οὐ συνελάμβανον αὐτόν, ὅτι τὸ 10 πρᾶγμα οὐκ ἤδεσαν ὁπόσον τὸ μέγεθος εἶη, καὶ ἀκοῦσαι πρῶτον ἐβούλοντο τοῦ Κινάδωνος, οἵτινες εἶεν οἱ συμπράττοντες, πρὶν αἰσθῆσθαι αὐτούς, ὅτι μεμήνυνται, ἵνα μὴ ἀποδρῶσιν. ἐμελλον δὲ οἱ συλλαβόντες αὐτόν μὲν κατέχειν, τοὺς δὲ συνειδότας πυθόμενοι αὐτοῦ γράψαντες ἀποπέμπειν τὴν ταχίστην τοῖς ἐφόροις. οὕτω δ' ἔσχον οἱ ἔφοροι πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὥστε καὶ μόραν ἱππέων ἔπεμψαν τοῖς ἐπ' Αὐλῶνος. ἐπεὶ δ' εἰλημμένου τοῦ ἀνδρὸς 11 ἦκεν ἱππεὺς φέρων τὰ ὀνόματα ὧν ὁ Κινάδων ἀπέγραψε, παραχρῆμα τὸν τε μάντιν Τισαμενὸν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐπικαιριωτάτους συνελάμβανον. ὥς δ' ἀνήχθη ὁ Κινάδων καὶ ἠλέγχετο καὶ ὠμολόγει πάντα καὶ τοὺς συνειδότας ἔλεγε, τέλος αὐτὸν ἤρουντο, τί καὶ βουλόμενος ταῦτα πράττοι. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, μηδενὸς ἦτιων

σκυτάλῃ] eigentlich „Lederstab“, dann „Geheimschrift“. — λυμαίνεσθαι] „verführen“, im politischen Sinne zu verstehen.

9. ἄγοι] „mitnehmen sollte“, Optativus deliberativus. — ἱππαγρετῶν] ἱππαγρέται hiessen bei den Lakedämoniern die Obersten der königlichen Leibwache. — ἄγωσι] Subjekt sind Kinadon und seine Leute. — ἔπεμπον] „die Sendung veranstalteten“.

10. τὸ πρᾶγμα] ziehe als Subjekt in den Satz ὁπόσον ... — τὸ μέγε-

θος] Accus. der Beziehung. Die Behörde wufste nicht, wie weit sich die Verschwörung verzweigt hatte. — ἐμελλον] „sollten“, d. h. sie hatten den Auftrag. — γράψαντες] näml. die Namen. — οὕτω δ' ἔσχον ... πρὸς] = „so stellten sie sich zu ..., so ernst faßten sie ... auf“. — τοῖς ἐπ' Αὐλῶνος] *Aulonem profectis*.

11. ἀπέγραψε] wie 1, 25. — τοὺς ἐπικαιριωτάτους] „die wichtigsten“. — τέλος] wie 2, 4. — τί βουλόμενος] „in welcher Absicht“. — ἦτιων εἶναι]

εἶναι ἐν Λακεδαίμονι. ἐκ τούτου μέντοι ἤδη δεδεμένος, καὶ τὸ χεῖρε καὶ τὸν τράχηλον ἐν κλοιῷ, μαστιγούμενος καὶ κεντούμενος αὐτός τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν πόλιν περιήγοντο. καὶ οὗτοι μὲν δὴ τῆς δίκης ἔτυχον.

4 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρώδας τις Συρακόσιος ἐν Φοινίκη ὢν μετὰ ναυκλήρου τινὸς καὶ ἰδὼν τριήρεις Φοινίσσας, τὰς μὲν καταπλεούσας ἄλλοθεν, τὰς δὲ καὶ αὐτοῦ πεπληρωμένας, τὰς δὲ καὶ ἔτι κατασκευαζομένας, προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακοσίας αὐτὰς θέοι γενέσθαι, ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὡς βασιλέως καὶ Τισσαφέρους τὸν στόλον τοῦτον παρασκευαζομένων· ὅποι δέ, οὐδὲν ἔφη εἰδέναι. ἀνεπτρωμένων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς συμμάχους συναγόντων καὶ βουλευομένων, τί χρὴ ποιεῖν, Λύσανδρος, νομίζων καὶ τῷ ναυτικῷ πολὺν περιέσεσθαι τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸ πεζὸν λογιζόμενος ὡς ἐσώθῃ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβάν, πείθει τὸν Ἀγησίλαον ὑποστῆναι, ἣν αὐτῷ δῶσι τριάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, εἰς δισχιλίους δὲ τῶν νεοδαμῶδων, εἰς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων, στρατεύεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. πρὸς δὲ τούτῳ τῷ λογισμῷ καὶ αὐτὸς συνεξελθεῖν αὐτῷ ἐβούλετο, ὅπως τὰς δεκαρχίας τὰς κατασταθείσας ὑπ' ἐκείνου ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐκπεπτωκυίας δὲ διὰ τοὺς ἐφόρους, οἱ τὰς πατρίους πολιτείας 3 παρήγγειλαν, πάλιν καταστήσειε μετ' Ἀγησιλάου. ἐπαγγελαμένου

noch von βουλόμενος abhängig. — ἤδη] „alsbald“.

Kap. 4. § 1/4: Feldzug des Agesilaos nach Asien. Unterbrechung des Opfers in Aulis (396). — **§ 5/6:** Waffenstillstandsverhandlungen mit Tissaphernes (396). — **§ 7/10:** Zwist mit Lysander. Übertritt des Spithridates (396). — **§ 11/15:** Kündigung des Waffenstillstandes. Zug des Agesilaos nach Phrygien (396). — **§ 16/19:** Rüstungen in Ephesos (395). — **§ 20/24:** Sieg am Paktolos (395). — **§ 25/29:** Sturz des Tissaphernes. Vertrag mit Tithraustes. Sorge für die Flotte (395).

1. ναυκλήρου] der Besitzer des von Herodas gemieteten Schiffes. — προσ-

ακούσας] näml. πρὸς τῷ ἰδεῖν. — εἰς τὴν Ἑλλάδα] zu ἀναγόμενον. — ὡς] mit dem Gen. absol. = ὡς βασιλεὺς καὶ ... παρασκευάζονται. — ὅποι] = ἐπὶ τίνα.

2. τὸ πεζόν] ziehe als Subjekt in den Nebensatz ὡς ... Die glückliche Heimkehr der sogen. 10000 mußte die Erwägung (λογισμός) nahe legen, daß das Perserreich doch recht schwach sei. — σύνταγμα] „Kontingent“. — αὐτὸς ... ἐκείνου] Lysander. — δεκαρχίας] oligarchische Zwingherrschaften, die von Lysander eingesetzt, von den Ephoren aber wieder gestürzt waren (ἐκπεπτωκυίας wie 2, 29). — παρήγγειλαν] „proklamierten“, wohl durch Derkylidas.

δὲ τοῦ Ἀγησιλάου τὴν στρατείαν, διδόασί τε οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσαπερ ᾗτησε καὶ ἑξαμήνου σῖτον. ἐπεὶ δὲ θυσάμενος ὅσα ἔδει καὶ τᾶλλα καὶ τὰ διαβατήρια ἐξήλθε, ταῖς μὲν πόλεσι διαπέμψας ἀγγέλους προεῖπεν, ὅσους τε δέοι ἑκασταχόθεν πέμπεσθαι καὶ ὅποι παρεῖναι, αὐτὸς δ' ἐβουλήθη ἐλθὼν θῦσαι ἐν Ἀυλίδι, ἔνθαπερ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει, ἐθύετο. ὥς δ' ἐκεῖ ἐγένετο, πυθόμενοι οἱ βοιωτάρχαι, ὅτι θύοι, πέμψαντες ἱππέας τοῦ τε λοιποῦ εἶπον μὴ θύειν καὶ οἷς ἐνέτυχον ἱεροῖς τεθυμένοις διέρριψαν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὁ δ' ἐπιμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς καὶ ὀργιζόμενος ἀναβάς ἐπὶ τὴν τριήρη ἀπέπλει. ἀφικόμενος δ' ἐπὶ Γεραιστὸν καὶ συλλέξας ἐκεῖ ὅσον ἐδύνατο τοῦ στρατεύματος πλεῖστον εἰς Ἐφεσον τὸν στόλον ἐποιεῖτο.

Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀφίκετο, πρῶτον μὲν Τισσαφέρνης πέμψας ἤρετο αὐτόν, τίνος θεόμενος ἦκοι. ὁ δ' εἶπεν, αὐτονόμους καὶ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν Ἑλλάδι. πρὸς ταῦτ' εἶπεν ὁ Τισσαφέρνης· „Εἰ τοίνυν θέλεις σπείσασθαι, ἕως ἂν ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμψω, οἶμαι ἂν σε ταῦτα διαπραξάμενον ἀποπλεῖν, εἰ βούλοιο.“ Ἀλλὰ βουλοίμην ἂν, ἔφη, εἰ μὴ οἰοίμην γε ὑπὸ σοῦ ἑξαπατᾶσθαι. „ἀλλ' ἔξεστιν“, ἔφη, „σοι τούτων πίστιν λαβεῖν ἢ μὴν ἀδόλως ἐμὲ ταῦτα πράξειν.“ Καὶ σοὶ δέ, ἔφη, ἔξεστι παρ' ἐμοῦ πίστιν λαβεῖν ἢ μὴν ἀδόλως σοῦ πράττοντος ταῦτα, ἡμᾶς μηδὲν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀδικήσιν ἐν ταῖς σπονδαῖς. ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσι Τισσαφέρνης μὲν ὥμοσε τοῖς πεμφθεῖσι πρὸς αὐτὸν Ἡριππίδῃ καὶ Δερκυλίδῃ καὶ Μεγίλλῳ ἢ μὴν πράξειν

3. καὶ τᾶλλα καί] „unter anderem auch“. — διαβατήρια] „Auszugsopfer“, Zeus und Athene dargebracht. — ταῖς ... πόλεσι] Gemeint sind die hellenischen Städte außerhalb des peloponnesischen Bundes. — ἐθύετο] Das Imperf. von der nicht vollendeten Handlung.

4. τοῦ λοιποῦ] „weiter“; zu θύειν. — εἶπον] enthält eine Aufforderung. — ἱεροῖς] Die ἱερά sind hier die schon auf dem Brandaltare liegenden „Opferstücke“. — Γεραιστός] liegt an der Südspitze von Euböa. — ὅσον ἐδύνατο

... πλεῖστον] *quam poterat maximam (partem)*.

5. ἤρετο] „liefs fragen“; ebenso εἶπεν u. a. — τίνος θεόμενος] „mit welchem Begehr“; vgl. 3, 11 τί βουλόμενος. — εἶναι] hängt ab von dem zu ergänzenden θέομαι „ich begehre“. — ἐν τῇ παρ' ἡμῖν] Das europäische Griechenland ist gemeint. — ἂν] gehört zu ἀποπλεῖν. — ἢ μὴν] „wahrhaftig“, führt eine feierliche Versicherung ein. — πράξειν] „betreiben werde“, näml. ein friedliches Übereinkommen.

6. ἐπὶ] „auf Grund“; vgl. ἐπὶ τίσιν,

ἀδόλως τὴν εἰρήνην, ἐλεῖνοι δὲ ἀντῴμοσαν ὑπὲρ Ἀγησιλάου Τισσαφέρνει ἢ μὴν ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, ἐμπεδώσειν τὰς σπονδάς. ὁ μὲν δὲ Τισσαφέρνης ἃ ὥμοσεν εὐθὺς ἐψεύσατο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰρήνην ἔχειν στράτευμα πολὺ παρὰ βασιλέως πρὸς ᾧ εἶχε πρόσθεν μετεπέμπετο. Ἀγησίλαος δέ, καίπερ αἰσθανόμενος ταῦτα, ὁμῶς ἐπέμενε ταῖς σπονδαῖς.

7 Ὡς δὲ ἰσυχίαν τε καὶ σχολὴν ἔχων ὁ Ἀγησίλαος διέτριβεν ἐν τῇ Ἐφέσῳ, ἅτε συντεταραγμένων ἐν ταῖς πόλεσι τῶν πολιτειῶν καὶ οὔτε δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὥσπερ ἐπ' Ἀθηναίων, οὔτε δεκαρχίας, ὥσπερ ἐπὶ Λυσάνδρου, ἅτε γινώσκοντες πάντες τὸν Λύσανδρον, προσέκειντο αὐτῷ ἀξιοῦντες διαπράττεσθαι αὐτὸν παρ' Ἀγησιλάου ὣν ἐδέοντο· καὶ διὰ ταῦτα αἰὲ παμπληθὴς ὄχλος θεραπεύων αὐτὸν ἠκολούθει, ὥστε ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἰδιώτης ἐφαινετο, ὁ δὲ Λύσανδρος βασιλεύς. ὅτι μὲν οὖν ἔδακνε καὶ τὸν Ἀγησίλαον ταῦτα, ἐδήλωσεν ἕστερον· οἳ γε μὴν ἄλλοι τριάκοντα ὑπὸ τοῦ φθόγου οὐκ ἐσίγων, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ὥς παράνομα ποιοίη Λύσανδρος, τῆς βασιλείας ὀγκηρότερον διάγων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἤρξατο προσάγειν τινὰς τῷ Ἀγησιλάῳ ὁ Λύσανδρος, πάντας, οἷς γνοίη αὐτὸν συμπράττοντά τι, ἠττωμένους ἀπέπεμπεν. ὥς δ' αἰὲ τὰ ἐναντία ὣν ἐβούλετο ἀπέβαινε τῷ Λυσάνδρῳ, ἔγνω δὴ τὸ γινόμενον· καὶ οὔτε ἔπεσθαι ἑαυτῷ ἔτι εἶα ὄχλον τοῖς τε συμπράξαι τι δεομένοις σαφῶς ἔλεγεν, ὅτι ἔλαττον ἔξοιεν, εἰ αὐτὸς παρείη. βαρέως δὲ φέρων τῇ ἀτιμίᾳ, προσελθὼν εἶπεν· Ὡς

ἐφ' ᾧ 1, 20; 2, 19. — ὑπὲρ] „im Namen“. — ἐψεύσατο] „brach“, eigentlich: „er log“. — πρὸς ᾧ] = πρὸς τούτῳ δ.

7. ἅτε] „weil“; die Partic. verwandle in Indikative. — ἐπ' Ἀθηναίων] wie 1, 4. — ἀξιοῦντες] Da man Lysander für sehr einflussreich hielt, so stellte man an ihn das Ansinnen, er solle die Wünsche der Bittenden bei Agesilaos befürworten.

8. ἔδακνε] „kränkte“. — καὶ τὸν Ἀ.] also nicht nur die nachher genannten Dreißig (§ 2). — ὑπό] „aus...“; τοῦ, weil der φθόγος natürlich ist. — βασιλέως] = ἡ ὁ βασιλεύς. —

διάγων] „indem er auftrete“. Lysander erscheint wie ein zweiter Pausanias. — προσάγειν] „empfehlend einführen“. — οἷς] abhängig von συμπράττοντα. — γνοίη] hypothetischer Relativsatz; im Deutschen Indikativ. — ἠττωμένους] „unverrichteter Sache“. — γινόμενον] „Sachlage“. — οὔτε...τέ] neque...et. — ἔλαττον ἔξοιεν] „sich schlechter stehen würden“; ἔχω mit Adv. = „sich verhalten“. — παρείη] „es unterstützte“; wie *adesse* in übertragener Bedeutung.

9. τῇ ἀτιμίᾳ] „die Zurücksetzung“; dafür könnte es auch τὴν ἀτιμίαν

Ἀγησίλαε, μειοῦν μὲν ἄρα σύγε τοὺς φίλους ἠπίστω. „Ναὶ μὰ Δί’“, ἔφη, „τούς γε βουλομένους ἐμοῦ μείζους φαίνεσθαι· τοὺς δέ γε αὔξοντας εἰ μὴ ἐπισταίμην ἀντιτιμᾶν, αἰσχυνοίμην ἄν.“ καὶ ὁ Λύσανδρος εἶπεν· Ἀλλ’ ἴσως καὶ μάλλον εἰκότα σὺ ποιεῖς ἢ ἐγὼ ἔπραττον. τάδε οὖν μοι ἐκ τοῦ λοιποῦ χάρισαι, ὅπως ἂν μήτ’ αἰσχύνωμαι ἀδυνατῶν παρὰ σοὶ μήτ’ ἐμποδῶν σοι ὦ, ἀπόπεμψόν ποί με. ὅπου γὰρ ἂν ὦ, πειράσομαι ἐν καιρῷ σοι εἶναι. εἰπόντος δὲ ταῦτα ἔδοξε καὶ τῷ Ἀγησιλάῳ οὕτω ποιῆσαι, καὶ 10 πέμπει αὐτὸν ἐφ’ Ἑλλησπόντου. ἐκεῖ δὲ ὁ Λύσανδρος αἰσθόμενος Σπιθριδάτην τὸν Πέρσῃν ἐλαττούμενόν τι ὑπὸ Φαρναβάζου, διαλέγεται αὐτῷ καὶ πείθει ἀποστῆναι ἔχοντα τοὺς τε παῖδας καὶ τὰ περὶ αὐτὸν χρήματα καὶ ἵππεας ὡς διακοσίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα κατέλιπεν ἐν Κυζίκῳ, αὐτὸν δὲ καὶ τὸν υἱὸν ἀναβιβασάμενος ἦκεν ἄγων πρὸς Ἀγησίλαον. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἤσθη τε τῇ πράξει καὶ εὐθὺς ἀνεπυνθάνετο περὶ τῆς Φαρναβάζου χώρας τε καὶ ἀρχῆς.

Ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταβάντι 11 στρατεύματι παρὰ βασιλέως προεῖπεν Ἀγησιλάῳ πόλεμον, εἰ μὴ ἀπίοι ἐκ τῆς Ἀσίας, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες μάλα ἀχθουσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο, νομίζοντες ἐλάττω τὴν παροῦσαν εἶναι δύναμιν Ἀγησιλάῳ τῆς βασιλέως παρασκευῆς, Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι Τισσαφέρνει τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσεν, ὡς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχοι, ὅτι ἐπιор-

heissen. — μὲν ... ἠπίστω] „wahrhaftig (μὲν = μὴν), du hast es verstanden ...“. Lysander hat sich in Agesilaos getäuscht. — αὔξοντας] αὔξω = αὐξάνω „fördern, unterstützen“. Ergänze ἐμέ. — Ἀλλ’] „nun gut“. Lysander bricht die unerquickliche Unterhaltung ab, indem er mit einiger Bitterkeit zugiebt, daß Agesilaos nicht nur richtig, sondern sogar (καί) richtiger handelt als er selbst. — τάδε] „das“, bezieht sich auf das nachfolgende ἀπόπεμψόν ποί με. — ἐκ τοῦ λοιποῦ] „von dem, was noch bleibt“, d. h. „zum wenigsten“. — ἐν καιρῷ ... εἶναι] = χρήσιμος εἶναι

10. εἰπόντος] näml. Λυσάνδρου. — ἐφ’ Ἑλλησπόντου] wie 1, 28 ἐπ’ Αὐλῶνος. — ἐλαττούμενόν τι] „etwas zurückgesetzt“. — τὰ περὶ αὐτὸν χρήματα] „die Geldmittel, welche ihm zur Verfügung standen“. — Κυζίκος] am Südufer der Propontis. — ἀναβιβασάμενος] näml. εἰς ναῦν.

11. παρὰ βασιλέως] verbinde mit καταβάντι. Gemeint ist das § 6 angedeutete Heer. — παροῦσαν] „zu Gebote stehend“; davon hängt Ἀγησιλάῳ ab. — τῆς ... παρασκευῆς] hängt von dem Komparativ ἐλάττω (minor) ab. — τῷ προσώπῳ] im Deutschen

κήσας αὐτοὺς μὲν πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκθήσατο, τοῖς δ' Ἑλλησι
 συμμάχους ἐποίησεν. ἐκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις
 παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν, ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς
 ἃς ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν
 ἀγορὰν παρασκευάζειν. ἐπέστειλε δὲ καὶ Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ
 Ἑλλησποντίοις πέμπειν πρὸς ἑαυτὸν εἰς Ἔφεσον τοὺς συστρατευ-
 12 σομένους. ὁ δὲ Τισσαφέρνης, καὶ ὅτι ἵππικὸν οὐκ εἶχεν ὁ Ἀγη-
 σίλαος, ἣ δὲ Καρία ἀφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἡγεῖτο αὐτὸν ὀργίζεσθαι
 αὐτῷ διὰ τὴν ἀπάτην, τῷ ὄντι νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον εἰς
 Καρίαν αὐτὸν ὀρμήσειν, τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν διεβίβασεν ἐκεῖσε, τὸ
 δ' ἵππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδῖον περιῆγε, νομίζων ἱκανὸς εἶναι
 καταπατῆσαι τῇ ἵππῳ τοὺς Ἕλληνας, πρὶν εἰς τὰ δύσιππα ἀφι-
 κέσθαι. ὁ δ' Ἀγησίλαος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἵεναι εὐθὺς τὰναν-
 τία ἀποστρέψας ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο καὶ τάς τε ἐν τῇ πορείᾳ
 ἀπαντώσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων ἦγε καὶ τὰς πόλεις κατεστρέ-
 φετο καὶ ἐμβαλὼν ἀπροσδοκήτοις παμπληθῇ χρήματα ἐλάμβανε.
 13 καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀσφαλῶς διεπορεύετο· οὐ πόρρω δ' ὄν-
 τος Δασκυλείου, προϊόντες αὐτῷ οἱ ἵππεῖς ἤλαννον ἐπὶ λόφον
 τινά, ὡς προΐδοιεν, τί τὰμπροσθεν εἴη. κατὰ τύχην δέ τινα καὶ
 οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἵππεῖς οἱ περὶ Ῥαθίνην καὶ Βαγαῖον τὸν νόθον
 ἀδελφόν, ὄντες παρόμοιοι τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀριθμόν, πεμφθέντες
 ὑπὸ Φαρναβάζου ἤλαννον καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον.
 ἰδόντες δὲ ἀλλήλους οὐδὲ τέτταρα πλέθρα ἀπέχοντας, τὸ μὲν πρῶ-

ohne Artikel. — πολεμίους] Dafs sich der Meineidige die Götter zu Feinden macht (κταται), ist auch die Überzeugung Klearchs Anab. II, 5, 7. — Καρίαν] Dort war nach 2, 12 Τισσαφέρνους οἶκος. — προεῖπεν] enthält eine Aufforderung. — ἀγορὰν παρασκευάζειν] vgl. Cäsars *rem frumentariam providere*. Es geschah durch Aufkäufe und Anlage von Magazinen.

12. ὅτι ... ὅτι] Beide Sätze kausal zu νομίσας. — ἀφιππος] Das Gebirgsland erschwerte die Verwendung der Reiterei, die nur in der Mäanderebene zu brauchen war. — τὴν ἀπάτην]

§ 6. — τῷ ὄντι] gehört zu ὀρμήσειν. — περιῆγε] um das Tmolos- und Messogisgebirge. — τὰναντία] „in entgegengesetzter Richtung“; adverbialer Accusativ. — Φρυγίας] Phrygien am Hellespont und an der Propontis; hier residierte Pharnabazos zu Daskyleion. — ἀπαντώσας] Die nach § 11 von Agesilaos herbeordneten Streitkräfte trafen zum Teil erst auf dem Marsche mit ihm zusammen.

13. ὄντος] nämlich Ἀγησιλάου. — τὰμπροσθεν] = τὰ ἔμπροσθεν. — οἱ περὶ] „unter Führung von ...“. — καὶ οὗτοι] „auch ihrerseits“. — πλέθρα] Ein Plethron ist etwa 31 m. —

τον ἔστησαν ἀμφοτέρω, οἱ μὲν Ἕλληνες ἵππεῖς ὥσπερ φάλαγξ ἐπὶ τεττάρων παρατεταγμένοι, οἱ δὲ βάρβαροι τοὺς πρώτους οὐ πλέον ἢ εἰς δώδεκα ποιήσαντες, τὸ βάθος δ' ἐπὶ πολλῶν. ἔπειτα μέντοι πρόσθεν ὥρμησαν οἱ βάρβαροι. ὥς δ' εἰς χεῖρας ἦλθον, ὅσοι μὲν 14 τῶν Ἑλλήνων ἔπαισάν τινας, πάντες συνέτριψαν τὰ δόρατα, οἱ δὲ Πέρσαι κρανεῖνα παλτὰ ἔχοντες ταχὺ δώδεκα μὲν ἵππεας, δύο δ' ἵππους ἀπέκτειναν. ἐκ δὲ τούτου ἐτρέφθησαν οἱ Ἕλληνες ἵππεῖς. βοηθήσαντος δὲ Ἀγησιλάου σὺν τοῖς ὀπλίταις, πάλιν ἀπεχώρουν οἱ βάρβαροι, καὶ εἰς αὐτῶν ἀποθνήσκει. γενομένης δὲ ταύτης τῆς ἵπ- 15 πομαχίας, θυομένῳ τῷ Ἀγησιλάῳ τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ προόδῳ ἄλοβα γίγνεται τὰ ἱερά. τούτου μέντοι φανέντος στρέψας ἐπορεύετο ἐπὶ θάλατταν. γινώσκων δέ, ὅτι, εἰ μὴ ἵππικὸν ἱκανὸν κτήσαιτο, οὐ δυνήσοιτο κατὰ τὰ πεδία στρατεύεσθαι, ἔγνω τοῦτο κατασκευαστέον εἶναι, ὥς μὴ δραπετεύοντα πολεμεῖν δέοι. καὶ τοὺς μὲν πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν ἐλεῖ πόλεων ἵπποτροφεῖν κατέλεξε· προειπῶν δέ, ὅστις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὄπλα καὶ ἄνδρα δόκιμον, ὅτι ἐξέσται αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι, ἐποίησεν οὕτω ταῦτα συντόμως πράττεσθαι, ὥσπερ ἂν τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανούμενον προθύμως ζητοίῃ.

Ἐκ δὲ τούτου ἐπειδὴ ἔαρ ὑπέφαινε*, συνήγαγε μὲν ἅπαν τὸ 16 στρατεύμα εἰς Ἐφεσον· ἀσκήσαι δ' αὐτὸ βουλόμενος ἄθλα προὔθηκε ταῖς τε ὀπλιτικαῖς τάξεσιν, ἦτις ἄριστα σωμάτων ἔχοι, καὶ ταῖς ἵππικαῖς, ἦτις κράτιστα ἵππεύοι· καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἄθλα προὔθηκεν, ὅσοι κράτιστοι πρὸς τὰ προσήκοντα ἔργα φανεῖεν. ἐκ τούτου δὲ παρῆν ὁρᾶν τὰ μὲν γυμνάσια πάντα

ἐπὶ] wie εἰς 2, 16. — τοὺς πρώτους] „die Front“. — εἰς ... ποιήσαντες] „hatten zu ... Mann hoch geordnet“. — πολλῶν] näml. „Glieder“.

14. τινας] „Feinde“. — δώδεκα ... δύο] Die genauen Angaben erklären sich wohl daraus, daß Xenophon in der Umgebung des Agesilaos dem Gefechte beiwohnte. — ἐτρέφθησαν] ungewöhnlich für ἐτράπησαν.

15. ἐπὶ προόδῳ] Agesilaos befragte also durch das Opfer die Götter, ob ihnen das Vorrücken (πρόοδος) genehm sei, erhielt aber ein ungünstiges Vor-

zeichen, indem sich herausstellte, daß an der Leber des Opfertieres etwas fehlte. — ἔγνω] wie 2, 9 konstruiert. — συντόμως] „nachdrücklich“. — ὥσπερ ...] Daß die Leute aus den ionischen Städten nicht eben eifrige Soldaten waren, hat schon 2, 17 gezeigt. — τὸν ... ἀποθανούμενον] „einen, der zu sterben bereit ist“.

16. σωμάτων] abhängig von ἀριστα ἔχοι, „inbezug auf körperliche Ausbildung“. — καὶ ... δέ] „und auch“. — ἔργα] „Aufgaben“. — παρῆν ὁρᾶν] „man konnte sehen“.

μεστὰ τῶν γυμναζομένων, τὸν δ' ἱππόδρομον τῶν ἵππαζομένων,
 17 τοὺς δ' ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξότας μελετῶντας. ἀξίαν δὲ καὶ
 ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἦν, θεὰς ἐποίησεν· ἥ τε γὰρ ἀγορὰ ἦν μεστὴ
 παντοδαπῶν καὶ ἵππων καὶ ὄπλων ὀνίων, οἳ τε χαλκοτύποι καὶ
 οἱ τέκτονες καὶ οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ σκυτοτόμοι καὶ οἱ ζωγράφοι
 πάντες πολεμικὰ ὄπλα κατεσκευάζον, ὥστε τὴν πόλιν ὄντως οἷε-
 18 σθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. ἐπερρώσθη δ' ἂν τις καὶ ἐκεῖνο
 ἰδὼν, Ἀγησίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρα-
 τιώτας ἐστεφανωμένους ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπιόντας καὶ ἀνατι-
 θέντας τοὺς στεφάνους τῇ Ἀρτέμιδι. ὅπου γὰρ ἄνδρες θεοὺς μὲν
 σέβοντο, τὰ δὲ πολεμικὰ ἀσκοῖεν, πειθαρχεῖν δὲ μελετῶεν, πῶς
 19 οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι; ἡγούμενος
 δὲ καὶ τὸ καταφρονεῖν τῶν πολεμίων ῥώμην τινὰ ἐμβάλλειν πρὸς
 τὸ μάχεσθαι, προεῖπε τοῖς κήρυξι τοὺς ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀλίσκο-
 μένους βαρβάρους γυμνοὺς πωλεῖν. ὁρῶντες οὖν οἱ στρατιῶται
 λευκοὺς μὲν διὰ τὸ μηδέποτε ἐκδύεσθαι, μαλακοὺς δὲ καὶ ἀπόνους
 διὰ τὸ αἰεὶ ἐπ' ὄχημάτων εἶναι, ἐνόμισαν οὐδὲν διοίσειν τὸν πόλε-
 μον ἢ εἰ γυναιξὶ δέοι μάχεσθαι.

20 Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἤδη, ἅφ' οὗ ἐξέπλευσεν
 ὁ Ἀγησίλαος, διεληλύθει, ὥστε οἱ μὲν περὶ Λύσανδρον τριάκοντα
 οἴκαδε ἀπέπλεον, διάδοχοι δ' αὐτοῖς οἱ περὶ Ἡριππίδαν παρήσαν.
 τούτων Ξενοκλέα μὲν καὶ ἄλλον ἔταξεν ἐπὶ τοὺς ἵππεας, Σκύθην
 δὲ ἐπὶ τοὺς νεοδαμώδεις ὀπλίτας, Ἡριππίδαν δ' ἐπὶ τοὺς Κυ-
 ρεῖους, Μύγδωνα δὲ ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων στρατιώτας, καὶ

17. ἀξίαν] Davon hängt der Gen. θεὰς ab. — ζωγράφοι] welche die Schilde verzierten. — οἷεσθαι] Ergänze τινὰ „man“.

18. ἐπερρώσθη ... ἂν τις] Potentialis der Vergangenheit, „es mochte wohl mancher ...“. — ἰδὼν] hypothetisch. — Ἀρτέμιδι] Die ephesische Artemis ist aus der Apostelgeschichte 19, 28 bekannt. — μὲν ... δὲ ... δέ] bezeichnet keinen Gegensatz, sondern verbindet. — εἶναι] würde in direkter Rede Indik. Imperf. sein.

19. ληστῶν] „die auf Beute (λεία)

ausziehenden Streifscharen, Freibeuter“. — λευκοὺς] näml. τοὺς βαρβάρους. — ἐκδύεσθαι] Die Griechen pflegten ihre gymnastischen Übungen unbekleidet vorzunehmen, so daß sie von der Sonne gebräunt waren. — ἀπόνους] „ohne Spuren von Anstrengungen“. — οὐδὲν διοίσειν ... ἢ εἰ] *nullo modo aliter se habiturum esse ac si* ... — τὸν πόλεμον] „der bevorstehende Krieg“.

20. ἄλλον] Wahrscheinlich Xenophon. — ἔταξεν ἐπὶ] „setzte er über ...“. — Κυρεῖους] = τοὺς ἀναβάντας

προεῖπεν αὐτοῖς, ὥς εὐθὺς ἡγήσοιτο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κρά-
 τιστα τῆς χώρας, ὅπως αὐτόθεν οὕτω τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην
 παρασκευάζοιτο ὥς ἀγωνιούμενοι. ὁ μέντοι Τισσαφέρνης ταῦτα ²¹
 μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν πάλιν βουλόμενον ἐξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν
 δὲ νῦν τῷ ὄντι ἐμβαλεῖν, καὶ τό τε πεζὸν καθάπερ τὸ πρόσθεν
 εἰς Καρίαν διεβίβασε καὶ τὸ ἵππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδῖον
 κατέστησεν. ὁ δ' Ἀγησίλαος οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ὥσπερ προεῖπεν,
 εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλε. καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δι'
 ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ
 εἶχε, τῇ δὲ τετάρτῃ ἤκον οἱ τῶν πολεμίων ἵππεῖς. καὶ τῷ μὲν ²²
 ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων εἶπεν ὁ ἡγεμὼν διαβάντι τὸν Πακτωλὸν
 ποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι, αὐτοὶ δέ, κατιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων
 ἀκολούθους ἐσπαρμένους εἰς ἀρπαγὴν, πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν.
 αἰσθόμενος δὲ Ἀγησίλαος βοηθεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἱππέας. οἱ δ'
 αὖ Πέρσαι ὥς εἶδον τὴν βοήθειαν, ἡθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρε-
 τάξαντο παμπληθέσι τῶν ἱππέων τάξεσιν. ἔνθα δὲ ὁ Ἀγησί- ²³
 λαος γινώσκων, ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις οὕτω παρείη τὸ πεζόν,
 αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπείη τῶν παρεσκευασμένων, καιρὸν ἡγήσατο μάχην
 συνάψαι, εἰ δύναιτο. σφραγισάμενος οὖν τὴν μὲν φάλαγγα εὐ-
 θὺς ἤγεν ἐπὶ τοὺς παρατεταγμένους ἱππέας, τοῖς δὲ πελτασταῖς
 εἶπε δρόμῳ ὑφηγεῖσθαι, ἐκ δὲ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευσε τὰ δέκα
 ἀφ' ἧβης θεῖν ὁμόσε αὐτοῖς. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἱππεῦσιν
 ἐμβάλλειν, ὥς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἐπομένου.
 τοὺς μὲν δὴ ἱππέας ἐδέξαντο οἱ Πέρσαι· ἐπεὶ δ' ἄμα πάντα ²⁴
 τὰ δεινὰ παρῆν, ἐνέκλιναν καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθὺς ἐν τῷ πο-

μετὰ Κύρου (1, 6). — προεῖπεν αὐ-
 τοῖς] Übersetze erst ὅπως („sie soll-
 ten ...“), dann ὥς εὐθὺς ... („da er
 ...“). — τὰ κράτιστα] Wegen ihrer
 Fruchtbarkeit galt die Gegend von
 Sardes für die beste. — αὐτόθεν] „auf
 der Stelle“.

21. πάλιν] vgl. § 12. — τόπον]
 „Landstrich“. — ἐρημίας πολεμίων]
 „ein von Feinden freies Land“. —
 πολλὰ] „in Fülle“.

22. εἶπεν] enthält eine Aufforde-

rung. — ἡγεμὼν] ist der persische
 Reiteroberst. — διαβάντι] = διαβῆναι
 ... καὶ ...; vgl. 1, 7. — ἀκολούθους]
 calones. — τάξεσιν] „Abteilungen“.

23. τῶν παρεσκευασμένων] Ag. hatte
 Reiter, Hopliten und Leichtbewaffnete
 zur Hand. — τὰ δέκα] ἧβη ist das
 waffenfähige Alter, das 20. Lebens-
 jahr; τὰ δέκα ἀφ' ἧβης sind also „die
 zehn jüngsten Jahrgänge“.

24. πάντα τὰ δεινὰ] „alle die ge-
 fürchteten Waffengattungen“. — πο-

ταμῶ ἔπεσον, οἱ δ' ἄλλοι ἔφευγον. οἱ δ' Ἕλληνες ἐπακολουθοῦντες αἰροῦσι καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν πελτασταί, ὥσπερ εἰκός, εἰς ἀρπαγὴν ἐτράποντο· ὁ δ' Ἀγησίλαος κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια περιεστρατοπεδεύσατο. καὶ ἄλλα τε πολλὰ χρήματα ἐλήφθη, ἃ ἤνυρε πλέον ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα, καὶ αἱ κάμηλοι δὲ τότε ἐλήφθησαν, ὧς Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήγαγεν.

- 25 Ὅτε δ' αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο, Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν ἔτυχεν ὦν· ὥστε ἡτιῶντο οἱ Πέρσαι προδεδόσθαι ὑπ' αὐτοῦ. γνοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Περσῶν βασιλεὺς Τισσαφέρνην αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ, Τιθραύστην καταπέμψας ἀποτέμνει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς τὸν Ἀγησίλαον πρέσβεις λέγοντας· ὦ Ἀγησίλαε, ὁ μὲν αἴτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν δίκην· βασιλεὺς δὲ ἀξιοῖ σὲ μὲν ἀποπλεῖν οἴκαδε, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις αὐτονόμους
26 οὔσας τὸν ἀρχαῖον δασμὸν αὐτῷ ἀποφέρειν. ἀποκριναμένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου, ὅτι οὐκ ἂν ποιήσῃ ταῦτα ἄνευ τῶν οἴκοι τελῶν, Σὺ δ' ἄλλὰ, ἕως ἂν πύθῃ τὰ παρὰ τῆς πόλεως, μεταχώρησον, ἔφη, εἰς τὴν Φαρναβάζου, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι. „Ἔως ἂν τοίνυν“, ἔφη ὁ Ἀγησίλαος, „ἐκεῖσε πορεύωμαι, δίδου δὲ τῇ στρατιᾷ τὰ ἐπιτήδεια.“ ἐκείνῳ μὲν δὲ ὁ Τιθραύστης δίδωσι τριάκοντα τάλαντα· ὁ δὲ λαβὼν ἦει ἐπὶ τὴν Φαρναβάζου
27 Φρυγίαν. ὄντι δ' αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ὑπὲρ Κύμης ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν, ἄρχειν καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ὅπως γινώσκει,

ταμῶ] der Paktolos (§ 22). — ἔφευγον] „setzten die Flucht fort“. — περιεστρατοπεδεύσατο] transitiv wie 1, 7. — ἡνυρε] „einbrachte“; ἃ Subjekt. — ἀπήγαγεν] später, als er heimkehrte. Sie scheinen damals in Griechenland noch wenig bekannt gewesen zu sein.

25. γνοὺς] mit dem Infinitiv wie 1, 12. — κακῶς φέρεσθαι] „schlecht gehen“. — τῶν πραγμάτων] „der Verwicklung“. — ὑμῖν καὶ ἡμῖν] Dativus incommodi. — τὴν δίκην] Der Artikel wie 3, 11 τῆς δίκης ἔτυχον. — δασμόν] Die Städte sollten

also jährlich einen Tribut (δασμός) bezahlen, denn der König sah sich nun einmal als den Eigentümer des Bodens an, auf dem die Städte erbaut waren.

26. ἄλλὰ] „wenigstens“. — τὰ παρὰ] „die Entscheidung . . .“. — εἰς τὴν Φαρναβάζου] näml. ἀρχήν; sehr bezeichnend für das Verhältniß der persischen Statthalter zu einander; vgl. 1, 9. — ἔφη] „liefs sagen“.

27. Κύμη] nördlich von der Mündung des Hermos. — ἔρχεται] „erging der Befehl“. — ὅπως γινώσκει] „wie er

καὶ καταστήσασθαι ναύαρχον, ὅντινα αὐτὸς βούλοιτο. τοῦτο δ' ἐποίησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοιῷδε λογισμῷ, ὥς, εἰ ὁ αὐτὸς ἀμφοτέρων ἄρχοι, τό τε πεζὸν πολὺ ἂν ἰσχυρότερον εἶναι, καθ' ἓν οὔσης τῆς ἰσχύος ἀμφοτέροις, τό τε ναυτικόν, ἐπιφαινομένου τοῦ πεζοῦ ἔνθα δέοι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος πρῶτον μὲν 28 ταῖς πόλεσι παρήγγειλε, ταῖς ἐν ταῖς νήσοις καὶ ταῖς ἐπιθαλαττιδίαις, τριήρεις ποιῆσθαι, ὅσας ἐκάστη βούλοιτο τῶν πόλεων. καὶ ἐγένοντο καιναί, ἐξ ὧν αἱ τε πόλεις ἐπηγγείλαντο καὶ οἱ ἰδιῶται ἐποιοῦντο χαρίζεσθαι βουλόμενοι, εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Πείσανδρον δὲ τὸν τῆς γυναικὸς ἀδελφὸν ναύαρχον κατέστησε, φιλό- 29 τιμον μὲν καὶ ἐρρωμένον τὴν ψυχὴν, ἀπειρότερον δὲ τοῦ παρασκευάζεσθαι ὥς δεῖ. καὶ Πείσανδρος μὲν ἀπελθὼν τὰ ναυτικὰ ἔπραττεν· ὁ δ' Ἀγησίλαος, ὥσπερ ὥρμησεν, ἐπὶ τὴν Φρυγίαν ἐπορεύετο.

Ὁ μέντοι Τιθραΐστης καταμαθεῖν δοκῶν τὸν Ἀγησίλαον 5 καταφρονοῦντα τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ οὐδαμῇ διανοούμενον ἀπιέναι ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπίδας ἔχοντα μεγάλας αἰρήσειν βασιλέα, ἀπορῶν, τί χρῶτο τοῖς πράγμασι, πέμπει Τιμοκράτην τὸν Ῥόδιον εἰς Ἑλλάδα, δοὺς χρυσίον εἰς πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ κελεύει πειρᾶσθαι, πιστὰ τὰ μέγιστα λαμβάνοντα, δίδόναι τοῖς προεστηκόσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐφ' ᾗτε πόλεμον ἐξοίσειν πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνος δ' ἐλθὼν δίδωσιν ἐν Θήβαις

für gut befände“. — καθ' ἓν] „in einer Hand“. — τό τε ναυτικόν] näml. ἰσχυρότερον ἂν εἶναι. — ἐπιφαινομένου] „zur Unterstützung (ἐπὶ) erscheinen“. — ἔνθα δέοι] ubi opus esset.

28. ἐγένοντο] „es kamen zusammen“.

29. ἐρρωμένον τὴν ψυχὴν] = εὖρωστον τὴν ψυχὴν 3, 5. — ἀπειρότερον] „ziemlich unerfahren“. — τοῦ παρασκευάζεσθαι ὥς δεῖ] „in den erforderlichen Maassregeln“.

Καπ. 5. § 1/2: Timokrates in Griechenland (395). — **§ 3/7:** Ausbruch des korinthischen Krieges (395). — **§ 8/15:** Rede der Thebaner in Athen (395). —

§ 16/25: Schlacht bei Haliartos. Tod Lysanders. Verbannung des Pausanias (395).

1. πραγμάτων] „Macht“. — αἰρήσειν] αἰρῶ von Personen auch „überwältigen“. — χρῶτο] τί χρῶμαι τοῖς πράγμασι „was soll ich in diesen Verwicklungen thun?“ πράγματα wie 4, 25 ὁ αἷτιος τῶν πραγμάτων. — χρυσίον εἰς πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου] Gold im Werte von 50 Talenten Silber. — πειρᾶσθαι] Davon hängt δίδόναι („es zu geben“) ab. — πιστά] Timokrates sollte also das Geld nicht aufs Geratewohl verschenken, sondern sich bindende Versprechungen geben lassen. — ἐφ' ᾗτε] wie 1, 20.

μὲν Ἀνδροκλείδα τε καὶ Ἰσμηνίᾳ καὶ Γαλαξιδῶρι, ἐν Κορίνθῳ δὲ Τιμόλῳ τε καὶ Πολυάνθῃ, ἐν Ἀργεὶ δὲ Κύλωνί τε καὶ τοῖς
 2 μετ' αὐτοῦ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ οὐ μεταλαβόντες τούτου τοῦ χρυσίου
 ὁμῶς πρόθυμοι ἦσαν εἰς τὸν πόλεμον, νομίζοντες αὐτῶν τὸ ἄρχειν.
 οἱ μὲν δὴ δεξάμενοι τὰ χρήματα εἰς τὰς οἰκείας πόλεις διέβαλλον
 τοὺς Λακεδαιμονίους· ἐπεὶ δὲ ταύτας εἰς μῖσος αὐτῶν προήγαγον,
 συνίστασαν καὶ τὰς μεγίστας πόλεις πρὸς ἀλλήλας.

3 Γινώσκοντες δὲ οἱ ἐν ταῖς Θήβαις προεστῶτες, ὅτι, εἰ μὴ
 τις ἄρξει πόλεμον, οὐκ ἐθελήσουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι λύνειν τὰς
 σπονδὰς πρὸς τοὺς συμμάχους, πείθουσι Λοκροὺς τοὺς Ὀπουν-
 τίους ἐκ τῆς ἀμφισβητησίμου χώρας Φωκεῶσι τε καὶ ἑαυτοῖς χρή-
 ματα ἐλάσαι, νομίζοντες τοὺς Φωκέας τούτου γενομένου ἐμβαλεῖν
 εἰς τὴν Λοκρίδα. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Φωκεῖς
 4 ἐμβαλόντες εἰς τὴν Λοκρίδα πολλαπλάσια χρήματα ἔλαβον. οἱ
 οὖν περὶ τὸν Ἀνδροκλείδαν ταχὺ ἔπεισαν τοὺς Θηβαίους βοηθεῖν
 τοῖς Λοκροῖς, ὥς οὐκ εἰς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' εἰς τὴν
 ὁμολογουμένην φίλην τε καὶ σύμμαχον εἶναι Λοκρίδα ἐμβεβλη-
 κότων αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι ἀντεμβαλόντες εἰς τὴν Φωκίδα
 ἐδήρουν τὴν χώραν, εὐθὺς οἱ Φωκεῖς πέμπουσι πρέσβεις εἰς Λακε-
 δαίμονα καὶ ἡξίουں βοηθεῖν αὐτοῖς διδάσκοντες, ὥς οὐκ ἤρξαν τοῦ
 5 πολέμου, ἀλλ' ἀμυνόμενοι ἦλθον ἐπὶ τοὺς Λοκρούς. οἱ μέντοι
 Λακεδαιμόνιοι ἄσμενοι ἔλαβον πρόφασιν στρατεύειν ἐπὶ τοὺς
 Θηβαίους, πάλαι ὀργιζόμενοι αὐτοῖς τῆς τε ἀντιλήψεως τῆς τοῦ
 Ἀπόλλωνος δεκάτης ἐν Δεκελείᾳ καὶ τοῦ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ μὴ

2. καὶ οὐ] = καίπερ οὐ. — αὐτῶν] näml. εἶναι. — τὸ ἄρχειν] näml. τῶν Ἑλλήνων. Athen glaubte auch jetzt noch Anspruch auf die Führerschaft machen zu können. — εἰς τὰς πόλεις] Wir fragen „wo?“, der Grieche „wohin?“ Vgl. *nuntiare in urbem*. — συνίστασαν] „suchten zu einem Bündnis zu bewegen“.

3. Φωκεῶσι ... ἑαυτοῖς (= Λοκροῖς)] Beide Dative sind von ἀμφισβητησίμου abhängig. — χρήματα] Damit ist, wie ἐλάσαι zeigt, vornehmlich Vieh gemeint. — τούτου γενομένου] „in die-

sem Falle“. — ἐμβαλεῖν] Futur. — ἐψεύσθησαν] näml. τῆς ἐλπίδος.

4. οἱ ... περὶ τὸν Ἀνδροκλείδαν] „Andr. und seine Partei“, § 3 die προεστῶτες ἐν Θήβαις genannt. — ὥς] „indem sie behaupteten, daß ...“. — ὁμολογουμένην] „anerkanntermassen“; das davon abhängige εἶναι bleibt unübersetzt. — αὐτῶν] die Phokier.

5. δεκάτης] Die Thebaner hatten während des dekeleischen Krieges im Hauptquartiere des Agis den Zehnten der Kriegsbeute beansprucht (ἀντιλήψεως), um ihn Apollo zu weihen; „für

ἐθελῆσαι ἀκολουθῆσαι. ἤτιώοντο δ' αὐτοὺς καὶ Κορινθίους πείσαι μὴ συστρατεύειν. ἀνεμιμνήσκοντο δὲ καί, ὥς θύειν τ' ἐν Αὐλίδι τὸν Ἀγηςίλαον οὐκ εἶων, καὶ τὰ τεθυμένα ἱερὰ ὥς ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, καὶ ὅτι οὐδ' εἰς τὴν Ἀσίαν Ἀγηςιλὰφ συνεστράτευον. ἐλογίζοντο δὲ καί, καλὸν καιρὸν εἶναι τοῦ ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παῦσαι τῆς εἰς αὐτοὺς ἔβρεως· τὰ τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καλῶς σφίσιν ἔχειν, κρατοῦντος Ἀγηςιλάου, καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐδένα ἄλλον πόλεμον ἐμποδῶν σφίσιν εἶναι. οὕτω δὲ γιγνωσκούσης τῆς πόλεως τῶν Λακεδαιμονίων φρουρὰν μὲν οἱ ἔφοροι ἔφαινον, Λύσανδρον δ' ἐξέπεμψαν εἰς Φωκέας καὶ ἐκέλευσαν αὐτούς τε τοὺς Φωκέας ἄγοντα παρεῖναι καὶ Οἰταίους καὶ Ἡρακλεώτας καὶ Μηλιέας καὶ Αἰνιᾶνας εἰς Ἀλίαρτον. ἐκεῖσε δὲ καὶ Πausanίας, ὅσπερ ἐμελλεν ἡγεῖσθαι, συνετίθετο παρέσεσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ἔχων Λακεδαιμονίους τε καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους. καὶ ὁ μὲν Λύσανδρος τὰ τε ἄλλα τὰ κελευόμενα ἔπραττε καὶ προσέτι Ὀρχομενίους ἀπέστησε Θηβαίων. ὁ δὲ Πausanίας, ἐπεὶ τὰ διαβατήρια ἐγένετο αὐτῷ, καθεζόμενος ἐν Τεγέᾳ τοὺς τε ξεναγοὺς διέπεμπε καὶ τοὺς ἐκ τῶν περιοικίδων στρατιώτας περιέμενεν. ἐπεὶ γε μὴν δῆλον τοῖς Θηβαίοις ἐγένετο, ὅτι ἐμβαλοῖεν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, πρέσβεις ἔπεμψαν Ἀθήναζε λέγοντας τάδε·

ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μὲν μέμφεσθε ἡμῖν, ὥς ψηφισαμένων χαλεπὰ περὶ ὑμῶν ἐν τῇ καταλύσει τοῦ πολέμου, οὐκ ὀρθῶς μέμφεσθε· οὐ γὰρ ἡ πόλις ἐκεῖνα ἐψηφίσατο, ἀλλ' εἷς ἀνὴρ εἶπεν, ὃς ἔτυχε τότε ἐν τοῖς συμμάχοις καθήμενος. ὅτε δὲ παρεκάλουν

A.⁴. — μὴ ἐθελῆσαι] Subj. die Thebaner. Es handelt sich um die Kämpfe des Jahres 404/3, die zum Sturze der Dreißig in Athen führten. — συστρατεύειν] näml. τοῖς Λακεδαιμονίοις, gleichfalls in jener Zeit. — παῦσαι] näml. τοὺς Θηβαίους, „sie abzubringen (von)“. — εἰς αὐτούς] in se; indirektes Reflexivum.

6. οὕτω γιγνωσκούσης] „sich dafür entschied“ (1, 12; 2, 31). — Οἰταῖοι] und die anderen Bundesgenossen wohnten in der Nähe des malischen Meer-

busens. — Ἀλίαρτος] in Bötien. — συνετίθετο] näml. mit Lysander. — Ὀρχομενίους] Orchomenos im westlichen Bötien.

7. Τεγέα] im südlichen Arkadien. — περιοικίδων] näml. πόλεων, „Periökenstädte“.

8. ὥς ψηφισαμένων] Das Subjekt ergänzt sich aus ἡμῖν. — χαλεπὰ] Mit den harten Maßregeln, die Theben am Ende des pelop. Krieges gegen Athen beantragte, ist die Zerstörung der Stadt gemeint. — ἐν τοῖς συμμάχοις] „im

ἡμᾶς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τότε ἅπασα ἡ πόλις ἀπειψηφίσατο μὴ συστρατεύειν αὐτοῖς. δι' ὑμᾶς οὖν οἷχ ἥκιστα ὀργιζομένων ἡμῖν τῶν Λακεδαιμονίων, δίκαιον εἶναι νομίζομεν
 9 βοηθεῖν ὑμᾶς τῇ πόλει ἡμῶν. πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον ἀξιοῦμεν, ὅσοι τῶν ἐν ἄστει ἐγένεσθε, προθύμως ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἰέναι. ἐκεῖνοι γὰρ καταστήσαντες ὑμᾶς εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ εἰς ἔχθραν τῷ δήμῳ, ἀφικόμενοι πολλῇ δυνάμει ὥς ὑμῖν σύμμαχοι παρέδοσαν ὑμᾶς τῷ πλήθει· ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι ἀπωλώλeite, ὃ
 10 δὲ δῆμος οὕτως ὑμᾶς ἔσωσε. καὶ μὴν ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βούλοισθ' ἂν τὴν ἀρχήν, ἣν πρότερον ἐκέκτησθε, ἀναλαβεῖν, πάντες ἐπιστάμεθα· τοῦτο δὲ πῶς μᾶλλον εἰκὸς γενέσθαι, ἢ εἰ αὐτοὶ τοῖς ὑπ' ἐκείνων ἀδικουμένοις βοηθοῖτε; ὅτι δὲ πολλῶν ἄρχουσι, μὴ φοβηθῆτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον διὰ τοῦτο θαρρεῖτε ἐνθυμούμενοι, ὅτι καὶ ὑμεῖς, ὅτε πλείστων ἤρχεσθε, τότε πλείστους ἐχθροὺς ἐκέκτησθε. ἀλλ' ἕως μὲν οὐκ εἶχον, ὅποι ἀποσταῖεν, ἔκρυπτον τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν· ἐπεὶ δέ γε Λακεδαιμόνιοι προέ-
 11 στησαν, τότε ἔφηναν οἷα περὶ ὑμῶν ἐγίγνωσκον. καὶ νῦν γε, ἂν φανεροὶ γενώμεθα ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς συνασπιδοῦντες ἐναντία τοῖς Λακεδαιμονίοις, εὖ ἴστε, ἀναφανήσονται πολλοὶ οἱ μισοῦντες αὐτούς. ὥς δ' ἄληθῆ λέγομεν, ἐὰν ἀναλογίσῃσθε, αὐτίκα γνώσεσθε. τίς γὰρ ἤδη καταλείπεται αὐτοῖς εὐμενής; οὐκ Ἀργεῖοι μὲν αἰεί
 12 ποτε δυσμενεῖς αὐτοῖς ὑπάρχουσιν; Ἡλεῖοί γε μὴν νῦν, ἐστερη-

Bundesrate“. — μὴ] im Deutschen überflüssig.

9. τῶν ἐν ἄστει] Mit der „Stadt-
 partei“ sind die Gesinnungsgenossen der Dreißig in Athen gemeint. — ἀφικόμενοι] konzessiv. — τῷ πλήθει] d. h. der siegreichen demokratischen Partei, deren Rache die Stadt-
 partei preisgegeben war. — τὸ ... ἐπ' ἐκείνοις εἶναι] „soweit es auf sie (die Laked.) ankam“. — ἀπωλώλeite] „ihr waret so gut wie verloren“.

10. καὶ μὴν] iam vero „ferner aber, vollends“. — τὴν ἀρχήν] die in § 2 erwähnte Führerschaft. — τοῦτο ...] Verbinde: πῶς εἰκὸς (ἐστι), τοῦτο μᾶλλον („eher“) γενέσθαι (= γενήσε-

σθαι) ... Die Athener werden also durch die Unterstützung der von Sparta Bedrängten die verlorene Stellung wiedergewinnen. — ὅτι] giebt den Grund an, weshalb Athen (vor Sparta) Furcht hegen könnte. — ἐκέκτησθε] „hattet“. — ὅποι] = πρὸς οὓς. — προέστησαν] Indem sich Sparta an die Spitze der Unzufriedenen stellte, machte es ihnen Mut, von Athen abzufallen. — ἔφηναν] die früheren Unterthanen Athens.

11. συνασπιδοῦντες] gewählter Ausdruck für σύμμαχοι ὄντες. — ἐναντία] Adverb. — αἰεί ποτε] „von jeher“. Die Feindschaft zwischen Argos und Sparta war uralt.

12. γε μὴν] „ferner“. — Κοριν-

μένοι καὶ χώρας πολλῆς καὶ πόλεων, ἐχθροὶ αὐτοῖς προσγεγέννηται. Κορινθίους δὲ καὶ Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιοὺς τί φῶμεν, οἳ ἐν μὲν τῷ πρὸς ἡμᾶς πολέμῳ μάλα λιπαρούμενοι ἐπ' ἐκείνων πάντων καὶ πόνων καὶ κινδύνων καὶ τῶν δαπανημάτων μετεῖχον, ἐπεὶ δ' ἔπραξαν ἃ ἐβούλοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ποίας ἢ ἀρχῆς ἢ τιμῆς ἢ ποίων χρημάτων μεταδεδώκασιν αὐτοῖς; ἀλλὰ τοὺς μὲν εἴλωτας ἀρμοστὰς ἀξιοῦσι καθιστάναι, τῶν δὲ συμμάχων ἐλευθέρων ὄντων, ἐπεὶ εὐτύχησαν, δεσπύονται ἀναπεφρήνασιν. ἀλλὰ μὴν καὶ οὗς ἡμῶν 13 ἀπέστησαν φανεροὶ εἰσιν ἐξηπατηκότες· ἀντὶ γὰρ ἐλευθερίας διπλὴν αὐτοῖς δουλείαν παρεσχήκασιν· ὑπὸ τε γὰρ τῶν ἀρμοστῶν τυραννοῦνται καὶ ὑπὸ δέκα ἀνδρῶν, οὗς Λίσανδρος κατέστησεν ἐν ἑκάστη πόλει. δ' γε μὴν τῆς Ἀσίας βασιλεὺς καὶ τὰ μέγιστ' αὐτοῖς συμβαλόμενος εἰς τὸ ἡμῶν κρατῆσαι νῦν τί διάφορον πάσχει, ἢ εἰ μεθ' ἡμῶν κατεπολέμησεν αὐτούς; πῶς οὖν οὐκ εἰκός, 14 ἔὰν ὑμεῖς αὖ προστῆτε τῶν οὕτως φανερώς ἀδικουμένων, νῦν ἡμᾶς πολὺ ἤδη μεγίστους τῶν πώποτε γενέσθαι; ὅτε μὲν γὰρ ἤρχεστε, τῶν κατὰ Θάλατταν μόνον δήπου ἡγεῖσθε· νῦν δὲ πάντων, καὶ ἡμῶν καὶ Πελοποννησίων καὶ ὧν πρόσθεν ἤρχεστε καὶ αὐτοῦ βασιλέως, τοῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντος, ἡγεμόνες ἂν γένοισθε. καίτοι ἡμεῖς πολλοὺ ἀξιοὶ καὶ ἐκείνοις σύμμαχοι, ὥς ὑμεῖς ἐπίστασθε· νῦν δέ γε εἰκός τῷ παντὶ ἐρρωμενεστέρω ἡμῖν συμμαχεῖν ἡμᾶς ἢ τότε Λακεδαιμονίοις· οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ νησιωτῶν ἢ Συρακοσίων οὐδ' ὑπὲρ ἀλλοτρίων, ὥσπερ τότε, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀδικουμένων βοηθήσομεν. καὶ τοῦτο μέντοι χρὴ εὖ εἰδέναι, ὅτι ἡ Λακεδαι- 15 μονίων πλεονεξία πολὺ εὐκαταλυτωτέρα ἐστὶ τῆς ὑμετέρας γενο-

θίους ... τί φῶμεν] „was sollen wir von den Korinthern sagen?“ — λιπαρούμενοι] gewählter Ausdruck für αἰτούμενοι. — ἔπραξαν] Subjekt am Ende des Satzes. — χρημάτων] Gemeint ist Kriegsbeute.

13. ἀλλὰ μὴν] vgl. § 10. — καὶ οὗς] = καὶ τούτους οὗς. — φανεροὶ εἰσιν] mit dem Particip übersetzt durch das Adverbium „offenbar“. — καὶ συμβαλόμενος] „obgleich er beigetragen hat“ (καὶ wie § 2). Der Perserkönig hatte im peloponnesischen

Kriege durch die Unterstützung der Spartaner die Niederwerfung Athens gefördert. — διάφορον] = ἄλλο. — εἰ κατεπολέμησεν] *si vicisset*, also irrealer Bedingungssatz.

14. πῶς ... εἰκός] wie § 10. — πολὺ zu μεγίστους. — ἤδη] wie 1, 6. — τῶν πώποτε] Ergänze μεγάλων γεγενημένων. — καίτοι] „freilich“. — τῷ παντί] „in jeder Beziehung“.

15. καὶ ... μέντοι] „aber auch“. — πλεονεξία] „angemafste Herrschaft“, eigentl. „Streben, mehr zu haben“

μένης ἀρχῆς. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἔχοντες ναυτικὸν οὐκ ἐχόντων ἤρχεστε, οὗτοι δὲ ὀλίγοι ὄντες πολλαπλασίων ὄντων καὶ οὐδὲν χειρόν ὥπλισμένων πλεονεκτοῦσι. ταῦτ' οὖν λέγομεν ἡμεῖς· εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι νομίζομεν ἐπὶ πολὺ μείζω ἀγαθὰ παρακαλεῖν ὑμᾶς τῇ ὑμετέρᾳ πόλει ἢ τῇ ἡμετέρᾳ.

- 16 Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐπαύσατο. τῶν δ' Ἀθηναίων πάμπολλοι μὲν συνηγόρευον, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν αὐτοῖς. Θρασύβουλος δὲ ἀποκρινάμενος τὸ ψήφισμα καὶ τοῦτο ἐνεδείκνυτο, ὅτι ἀτειχίστου τοῦ Πειραιῶς ὄντος ὁμῶς παρακινδυνεύοιεν χάριτα αὐτοῖς ἀποδοῦναι μείζονα ἢ ἔλαβον. ὑμεῖς μὲν γάρ, ἔφη, οὐ συνεστρατεύσατε ἐφ' ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲ γε μεθ' ὑμῶν μαχούμεθα ἐκείνοις, 17 ἂν ἴωσιν ἐφ' ὑμᾶς. οἱ μὲν δὴ Θηβαῖοι ἀπελθόντες παρεσκευάζοντο ὡς ἀμυνόμενοι, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὡς βοηθήσοντες. καὶ μὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκέτι ἔμελλον, ἀλλὰ Πausanίας μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπορεύετο εἰς τὴν Βοιωτίαν τό τε οἴκοθεν ἔχων στράτευμα καὶ τὸ ἐκ Πελοποννήσου, πλὴν Κορίνθιοι οὐκ ἠκολούθουν αὐτοῖς. ὁ δὲ Λύσανδρος, ἄγων τὸ ἀπὸ Φωκέων καὶ Ὀρχομενοῦ καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα χωρίων στράτευμα, ἔφθη τὸν Πausanίαν ἐν τῷ Ἀλιάρτῳ 18 γενόμενος. ἦκων δὲ οὐκέτι ἡσυχίαν ἔχων ἀνέμενε τὸ ἀπὸ Λακεδαιμόνος στράτευμα, ἀλλὰ σὺν οἷς εἶχεν ἦει πρὸς τὸ τεῖχος τῶν Ἀλιαρτίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔπειθεν αὐτοὺς ἀφίστασθαι καὶ αὐτονόμους γίνεσθαι· ἐπεὶ δὲ τῶν Θηβαίων τινὲς ὄντες ἐν τῷ 19 τείχει διεκώλυον, προσέβαλε πρὸς τὸ τεῖχος. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Θηβαῖοι, δρόμῳ ἐβοήθουν οἳ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεῖς. ὁπότερα μὲν οὖν, εἴτε λαθόντες τὸν Λύσανδρον ἐπέπεσον αὐτῷ εἴτε

(πλέον und ἔχω). — γενομένης] „frühere“. — ναυτικόν] auch zu ἐχόντων Objekt. — ὀλίγοι ὄντες] Die geringe Anzahl der Spartiaten wird auch 3, 5 erwähnt. — οὐδὲν χειρόν] *nihilominus*. — πόλει] gehört als Dativus commodi zu ἀγαθὰ „Vorteile“.

16. ὁ μὲν] der Wortführer. — μὲν ... δέ] im Deutschen einfach „und“. — ἀποκρινάμενος] näml. τοῖς πρέσβεσι „als Antwort mitteilen“. Die thebanischen Gesandten waren bei der Beratung nicht zugegen. — καὶ τοῦτο

ἐνεδείκνυτο] Medium intensivum, „er wies noch besonders darauf hin“. — χάριτα] ionisch = χάριν; übersetze „Dienst“. — οὐ συνεστρατεύσατε] „ihr seid bloß nicht mit ...“.

17. καὶ μὴν] „(und)-in der That“. — πλὴν] Adv. „nur daß“. — κατ' ἐκεῖνα] attributiv „dortig“; zur Sache vgl. § 6.

18. οὐκέτι] gehört auch zu ἀνέμενε. — ἔπειθεν] Impf. de conatu. — ἀφίστασθαι] Von wem, zeigt der folgende Satz.

19. ὁπότερα] näml. συνέβη „geschah“. — εἴτε ... εἴτε] *utrum ...*

καὶ αἰσθόμενος προσιόντας ὥς κρατήσων ἐπέμενεν, ἄδηλον· τοῦτο δ' οὖν σαφές, ὅτι παρὰ τὸ τεῖχος ἡ μάχη ἐγένετο· καὶ τρόπαιον ἔστηκε πρὸς τὰς πύλας τῶν Ἀλιαρτίων. ἐπεὶ δ' ἀποθανόντος Λυσάνδρου ἔφευγον οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ ὄρος, ἐδίωκον ἐρρωμένως οἱ Θηβαῖοι. ὥς δὲ ἄνω ἤδη ἦσαν διώκοντες καὶ δυσχωρία τε καὶ 20 στενοπορία ὑπελάμβανεν αὐτοῖς, ὑποστρέψαντες οἱ ὀπλίται ἠλόντιζόν τε καὶ ἔβαλλον. ὥς δὲ ἔπεσον αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς οἱ πρῶτοι καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἐπεκυλίνδουν πέτρους εἰς τὸ κάταντες καὶ πολλῇ προθυμίᾳ ἐνέκειντο, ἐτρέφθησαν οἱ Θηβαῖοι ἀπὸ τοῦ κατάντους καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν πλείους ἢ διακόσιοι. ταύτῃ μὲν 21 οὖν τῇ ἡμέρᾳ οἱ Θηβαῖοι ἠθύμουν, νομίζοντες οὐκ ἐλάττω κακὰ πεπονθέναι ἢ πεποιηκέναι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἐπεὶ ἤσθοντο ἀπεληλυθότας ἐν νυκτὶ τοὺς τε Φωκέας καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας οἵκαδε ἐλάστους, ἐκ τούτου μεῖζον δὴ ἐφρόνουν ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ. ἐπεὶ δ' αὖ ὁ Πausanίας ἀνεφαίνετο ἔχων τὸ ἐκ Λακεδαιμόνος στράτευμα, πάλιν αὖ ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ ἡγοῦντο εἶναι, καὶ πολλὴν ἔφασαν σιωπὴν τε καὶ ταπεινότητα ἐν τῷ στρατεύματι εἶναι αὐτῶν. ὥς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐλθόντες συμπαρετά- 22 ξαντο ὃ τε Πausanίας οὐ προσήγεν οὐδὲ ἐμάχετο, ἐκ τούτου τὸ μὲν Θηβαίων πολὺ μεῖζον φρόνημα ἐγίγνετο· ὁ δὲ Πausanίας συγκαλέσας πολεμάρχους καὶ λοχαγοὺς καὶ πεντηκοντῆρας ἐβουλεύετο, πότερον μάχην συνάπτοι ἢ ὑπόσπονδον τὸν τε Λυσάνδρον ἀναιροῖτο καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πεσόντας. λογιζόμενος δ' ὁ Παν- 23 σανίας καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τέλει Λακεδαιμονίων, ὥς Λύσανδρος τετελευτηκῶς εἶη καὶ τὸ μετ' αὐτοῦ στράτευμα ἡττημένον ἀποκχωρήκοι καὶ Κορίνθιοι μὲν παντάπασιν οὐκ ἠκολούθουν αὐτοῖς, οἱ δὲ παρόντες οὐ προθύμως στρατεύοιντο· ἐλογίζοντο δὲ καὶ τὸ ἱπ-

αν. — ὥς κρατήσων] „in der Meinung, daß er ...“. — ἔστηκε] Also noch, als Xenophon dieses schrieb. — ἀποθανόντος] Beachte die Wortkargheit, womit der Tod des berühmten Mannes erzählt wird.

20. οἱ ὀπλίται] der Lakedämonier. — αὐτῶν] von den Thebanern. — ἐπεκυλίνδουν] die Lakedämonier. — εἰς τὸ κάταντες] „bergabwärts“. — ἐτρέφθησαν] wie 4, 14.

21. ἔφασαν] „man sagte“.

22. τὸ φρόνημα] ist Subjekt; πολὺ μεῖζον gehört prädikativ zu ἐγένετο. — συνάπτοι ... ἀναιροῖτο] In direkter Rede stände der Konj. (vgl. § 12 τί φῶμεν). — ἀναιρεῖσθαι] „aufnehmen“ ist der ständige Ausdruck von der Bestattung der in der Schlacht Gefallenen.

23. οἱ ἐν τέλει] „der Kriegsrat“. — ἐλογίζοντο δὲ καί] Man erwartet dafür nochmals das Partizip. — τὸ ἱπ-

πικρόν ὥς τὸ μὲν ἀντίπαλον πολὺ, τὸ δὲ αὐτῶν ὀλίγον εἶη, τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι οἱ νεκροὶ ὑπὸ τῷ τείχει ἔκειντο, ὥστε οὐδὲ κρείττοσιν οὔσι διὰ τοὺς ἀπὸ τῶν πύργων ῥάδιον εἶη ἀνελεῖσθαι· διὰ οὖν πάντα ταῦτα ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀναι-
 24 ρεῖσθαι. οἱ μέντοι Θηβαῖοι εἶπαν, ὅτι οὐκ ἂν ἀποδοῖεν τοὺς νεκροὺς, εἰ μὴ ἔφ' ὥτε ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ ἄσμενοί τε ταῦτα ἤκουσαν καὶ ἀνελόμενοι τοὺς νεκροὺς ἀπήεσαν ἐκ τῆς Βοιωτίας. τούτων δὲ πραχθέντων οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀθύμως ἀπήεσαν, οἱ δὲ Θηβαῖοι μάλα ὑβριστικῶς, εἰ καὶ μικρόν τις τῶν χωρίων του ἐπιβαίη, παίοντες ἐδίωκον εἰς τὰς ὁδοὺς. αὕτη μὲν
 25 δὴ οὕτως ἡ στρατιὰ τῶν Λακεδαιμονίων διελύθη. ὁ μέντοι Πανσανίας ἐπεὶ ἀφίκετο οἴκαδε, ἐκρίνετο περὶ θανάτου. κατηγορούμενου δ' αὐτοῦ καὶ ὅτι ὑστερήσειεν εἰς Ἀλίαρτον τοῦ Λυσάνδρου, συνθέμενος εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν παρέσεσθαι, καὶ ὅτι ὑποσπόνδους ἄλλ' οὐ μάχῃ ἐπειράτο τοὺς νεκροὺς ἀναιρεῖσθαι, καὶ ὅτι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων λαβὼν ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀνῆκε, καὶ πρὸς τούτοις οὐ παρόντος ἐν τῇ δίκῃ, θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη· καὶ ἔφυγεν εἰς Τεγέαν καὶ ἐτελεύτησε μέντοι ἐκεῖ νόσῳ. κατὰ μὲν οὖν τὴν Ἑλλάδα ταῦτ' ἐπράχθη.

πικρόν] ziehe als Subjekt in den Satz mit ὥς. — τὸ δὲ μέγιστον] „vor allem aber ...“. — οὐδὲ κρείττοσιν οὔσι] steht für einen Satz mit „wenn ...“. — τοὺς ἀπὸ τῶν πύργων] näml. βάλλοντας: „die Besatzung der Türme“.

24. εἶπαν] wie 2, 20. — οὐκ ... εἰ μὴ] non ... nisi „nur“. — ἔφ' ὥτε] wie 1, 20. Ergänze als Subjekt „die Lakedämonier“. — μικρόν] „nur ein wenig“. — του] = τινός, von χωρίων

(= ἀγρῶν) abhängig, letzteres von ἐπιβαίη.

25. Λυσάνδρου] hängt von ὑστερήσειεν ab. — συνθέμενος] hat konzessiven Sinn. Über die Sache § 6 u. 18. — ἀνῆκε] Aus Haß gegen Lysander hatte Pausanias im Jahre 403 die athen. Demokraten, die er schon in seiner Gewalt hatte (λαβὼν), entkommen lassen. — καὶ ... μέντοι] „und ... denn auch“. — κατὰ] wie 4, 15.

VIERTES BUCH.

Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἀφίκετο ἄμα μετοπώρῳ εἰς τὴν τοῦ 1
Φαρναβάζου Φρυγίαν, τὴν μὲν χώραν ἔκαε καὶ ἐπόρθει, πόλεις δὲ
τὰς μὲν βία, τὰς δ' ἐκούσας προσελάμβανε. λέγοντος δὲ τοῦ 2
Σπιθριδάτου, ὥς, εἰ ἔλθοι πρὸς τὴν Παφλαγονίαν σὺν αὐτῷ, τὸν
τῶν Παφλαγόνων βασιλέα καὶ εἰς λόγους ἄξιοι καὶ σύμμαχον
ποιήσοι, προθύμως ἐπορεύετο, πάλαι τούτου ἐπιθυμῶν, τοῦ
ἀφιστάναι τι ἔθνος ἀπὸ βασιλέως.

Ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Παφλαγονίαν, ἦλθεν Ὀτυς καὶ 3
σύμμαχίαν ἐποιήσατο· καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλέως οὐκ
ἀνεβεβήκει. πείσαντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου κατέλιπε τῷ Ἀγη-
σιλάῳ Ὀτυς χιλίους μὲν ἵππεας, δισχιλίους δὲ πελταστάς. χάριν 4
δὲ τούτων εἰδὼς Ἀγησίλαος τῷ Σπιθριδάτῃ, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ
Σπιθριδάτα, οὐκ ἂν δοίης Ὀτυϊ τὴν θυγατέρα; „Πολύ γε“, ἔφη,

Kap. 1. § 1/15: Agesilaos in Phrygien und Paphlagonien (395). — § 15/28: Unternehmungen bei Daskyleion. Abzug des Spithridates mit den Paphlagoniern (395). — § 29/38: Zusammenkunft und Unterredung des Agesilaos mit Pharnabazos (394). — § 39/41: Agesilaos und der Sohn des Pharnabazos. Abzug aus Phrygien. Neue Rüstungen (394).

1. ἐπεὶ ἀφίκετο] Wiederanknüpfung der III, 4, 29 abgebrochenen Erzählung von den Thaten des Agesilaos in Asien. — τὰς μὲν ... τὰς δέ] „teils

... teils“. — ἐκούσας] „durch freiwillige Unterwerfung“.

2. Σπιθριδάτου] vgl. III, 4, 10. — τὸν βασιλέα] Otys. — τοῦ ἀφιστάναι] „nämlich ...“; angekündigt durch τούτου. — τι ἔθνος] Bisher hatte Agesilaos dem Grofskönige nur einzelne Städte abwendig gemacht.

3. καὶ γάρ] καί vor einem Partizip giebt ihm konzessiven Sinn; mit γάρ aber wird der Grund angegeben, weshalb Otys mit Agesilaos Waffengemeinschaft schlofs.

4. πολὺ ... μᾶλλον] näml. ἂν δοίην,

„μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος ἂν λάβοι φυγάδος ἀνδρός, βασιλείων πολλῆς καὶ χώρας καὶ δυνάμεως.“ τότε μὲν οὖν ταῦτα μόνον ἐρρήθη περὶ τοῦ γάμου. ἐπεὶ δὲ Ὀτυς ἔμελλεν ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἀσπασόμενος. ἤρξατο δὲ λόγου ὁ Ἀγησίλαος παρόντων τῶν τριάκοντα, μεταστησάμενος τὸν Σπιθριδάτην, λέξον μοι, ἔφη, ὦ Ὀτυ, ποίου τινὸς γένους ἐστὶν ὁ Σπιθριδάτης; ὁ δ' εἶπεν, ὅτι „Περσῶν οὐδενὸς ἐνδεέστερος“. Τὸν δ' υἱόν, ἔφη, ἐώρακας αὐτοῦ ὥς καλὸς ἐστι; „Τί δ' οὐ μέλλω; καὶ γὰρ ἐσπέρας συνεδείπνουσιν αὐτῷ.“ Τούτου μὲν φασὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καλλίονα εἶναι. „Νὴ Δί“ ἔφη ὁ Ὀτυς, „καλὴ γάρ ἐστι.“ Καὶ ἐγὼ μὲν, ἔφη, ἐπεὶ φίλος ἡμῖν γεγένησαι, συμβουλεύοιμ' ἂν σοι τὴν παῖδα ἄγεσθαι γυναικα, καλλίστην μὲν οὖσαν — οὗ τί ἀνδρὶ ἡδίων; — πατρὸς δ' εὐγενεστάτου, δύναμιν δ' ἔχοντος τοσαύτην, ὅς ὑπὸ Φαρναβάζου ἀδικηθεὶς οὕτω τιμωρεῖται αὐτόν, ὥστε φυγάδα πάσης τῆς χώρας, ὥς ὁρᾷς, πεποίηκεν. εὖ ἴσθι μέντοι, ἔφη, ὅτι ὥσπερ ἐκεῖνον ἐχθρὸν ὄντα δύναται τιμωρεῖσθαι, οὕτω καὶ φίλον ἄνδρα εὐεργετεῖν ἂν δύναιτο. νόμιζε δὲ τούτων πραχθέντων μὴ ἐκεῖνον ἂν σοι μόνον κηδεστὴν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Λακεδαιμονίους, ἡμῶν δ' ἡγουμένων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. καὶ μὲν μεγαλειότερως γε σοῦ, εἰ ταῦτα πράττοις, τίς ἂν ποτε γήμει; ποίαν γὰρ νύμφην πώποτε τοσοῦτοι ἵππεῖς καὶ πελτασταὶ καὶ δολιχὴται προὔπεμψαν, ὅσοι τὴν σὴν γυναικα εἰς τὸν σὸν οἶκον προ-

multo potius ... — φυγάδος ἀνδρός] näml. τὴν θυγατέρα.

5. ἀσπασόμενος] zum Abschied. — τῶν τριάκοντα] vgl. III, 4, 2. — τινός] τις mit Adj. der Qualität und Quantität „ungefähr, etwa“.

6. ὅτι] bleibt unübersetzt. — ἐνδεέστερος] näml. an Abkunft. — υἱόν] Megabates (§ 28). Das Wort wird Subjekt des Nebensatzes. — τί δ' οὐ μέλλω;] „wie sollte ich nicht?“ Nachdrückliche Bejahung. — τούτου] zu καλλίονα; Gen. comparationis. — γάρ] begründet die in νὴ Δία liegende Bejahung, „sie ist wirklich schön“.

7. οὗ (relat. Anknüpfung) τί ἀνδρὶ

ἡδίων;] = καὶ τί ἀνδρὶ ἡδίων τούτου; — πατρὸς ... εὐγενεστάτου] näml. οὖσαν; Genetiv des Ursprunges. — τοσαύτην, ὅς] fast = *tantam, ut* ... — πεποίηκεν] näml. Φαρνάβαζον.

8. τούτων πραχθέντων] enthält eine Bedingung. — ἡμῶν δ' ἡγουμένων] enthält den Grund, weshalb auch das übrige Griechenland mit Otys in nahe Beziehung treten werde. Aber nach den in III, 5 erzählten Vorgängen waren die Lakedämonier nicht mehr πάσης τῆς Ἑλλάδος προσταταί (III, 1, 3).

9. μεγαλειότερως] zu γήμει, „eine prächtigere Hochzeit feiern“.

πέμψειαν ἄν; καὶ ὁ Ὅτις ἐπήρετο, „Δοκοῦντα δ’“, ἔφη, „ὦ Ἀγη- 10
σίλαε, ταῦτα καὶ Σπιθριδάτῃ λέγεις“; Μὰ τοὺς θεούς, ἔφη ὁ
Ἀγησίλαος, ἐκεῖνος μὲν ἐμέ γε οὐκ ἐκέλευσε ταῦτα λέγειν· ἐγὼ
μέντοι, καίπερ ὑπερχαίρων, ὅταν ἐχθρὸν τιμωρῶμαι, πολὺ μᾶλλον
μοι δοκῶ ἡδεσθαι, ὅταν τι τοῖς φίλοις ἀγαθὸν ἐξευρίσκω. „Τί 11
οὖν“, ἔφη, „οὐ πυνθάνῃ, εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ’ ἐστί“; καὶ
ὁ Ἀγησίλαος, ἴτ’, ἔφη, ὑμεῖς, ὦ Ἡριππίδα, καὶ διδάσκετε αὐτὸν
βουληθῆναι ἅπερ ἡμεῖς. οἱ μὲν δὴ ἀναστάντες ἐδίδασκον. ἐπεὶ 12
δὲ διέτριβον, Βούλει, ἔφη, ὦ Ὅτις, καὶ ἡμεῖς δεῦρο καλέσωμεν
αὐτόν; „Πολύ γ’ ἂν οἶμαι μᾶλλον ὑπὸ σοῦ πεισθῆναι αὐτόν ἢ ὑπὸ
τῶν ἄλλων ἀπάντων.“ ἐκ τούτου δὴ ἐλάλει ὁ Ἀγησίλαος τὸν
Σπιθριδάτην τε καὶ τοὺς ἄλλους. προσιόντων δ’ εὐθὺς εἶπεν ὁ 13
Ἡριππίδας· Τὰ μὲν ἄλλα, ὦ Ἀγησίλαε, τὰ ρηθέντα τί ἂν τις
μακρολογοίῃ; τέλος δὲ λέγει Σπιθριδάτης πᾶν ποιεῖν ἂν ἡδέως
ὅ,τι σοι δοκοίῃ. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν, ἔφη, δοκεῖ, ὁ Ἀγησίλαος, σὲ μὲν, 14
ὦ Σπιθριδάτα, τύχῃ ἀγαθῇ διδόναι Ὅτις τὴν θυγατέρα, σὲ δὲ
λαμβάνειν. τὴν μέντοι παῖδα πρὸ ἥρος οὐκ ἂν δυναίμεθα πεζῇ
ἀγαγεῖν. „Ἀλλὰ ναὶ μὰ Δί’“, ἔφη ὁ Ὅτις, „κατὰ θάλατταν ἤδη
ἂν πέμποιτο, εἰ σὺ βούλοιο.“ ἐκ τούτου, δεξιὰς δόντες καὶ λα- 15
βόντες ἐπὶ τούτοις, ἀπέπεμπον Ὅτιν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἔγνω αὐτὸν σπεύδοντα, τριήρη
πληρώσας καὶ Καλλίαν Λακεδαιμόνιον κελεύσας ἀπαγαγεῖν τὴν
παῖδα, αὐτὸς ἐπὶ Δασκυλείου ἀπεπορεύετο, ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια
ἦν Φαρναβάζω καὶ κῶμαι περὶ αὐτὰ πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ

10. δοκοῦντα ... λέγεις] = δοκεῖ
δὲ ταῦτα καὶ Σπιθριδάτῃ ἢ λέγεις;
Ähnlich III, 1, 19 καὶ αὐτῷ δοκοῦντα
λέγοιεν. — ἐγὼ μέντοι] = ἐγὼ δέ,
Gegensatz zu ἐκεῖνος μὲν. — μοι δοκῶ]
mihi videor.

11. τί ... οὐ] = *cur non*. — βουλο-
μένῳ] „nach Wunsch“. — Ἡριππίδα]
vgl. III, 4, 20. — διδάσκετε] fast =
πεῖθετε. — ἐδίδασκον] Imperf. de conatu.

12. βούλει ... καλέσωμεν (Conj. deli-
berativus)] = βούλει ἡμᾶς καλέσαι; —
ἂν] zu πεισθῆναι.

XENOPHONS HELLENIKA III. IV. II.

13. προσιόντων] näml. αὐτῶν. — τὰ
... ἄλλα ... τὰ ρηθέντα] Damit ist
alles übrige gemeint, was zwischen
Spithridates und Herippidas verhandelt
ist. — τί] „was = wozu?“ — τέλος
δέ] adverb. „kurz und gut“.

14. τύχῃ ἀγαθῇ] „mit gutem Glück,
in Gottes Namen“. — σὲ δέ] näml. ὦ
Ὅτις. — ἀγαγεῖν] aus Kyzikos, vgl.
III, 4, 10. — ἤδη] „schon jetzt“.

15. ἐπὶ τούτοις] „zur Bekräftigung
dieser Abmachungen“. — αὐτὸν σπεύ-
δοντα] „seinen Eifer“. — Δασκυλείου]

ἄφθονα ἔχουσαι τὰ ἐπιτήδεια καὶ θῆραι αἱ μὲν καὶ ἐν περι-
 ειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἀναπεπταμένοις τόποις, πάγκαλαι.
 16 παρέρρει δὲ καὶ ποταμὸς παντοδαπῶν ἰχθύων πλήρης. τὴν δὲ
 καὶ τὰ πτηνὰ ἄφθονα τοῖς ὀρνιθεῦσαι δυναμένοις. ἐνταῦθα μὲν
 δὴ διεχείμαζε, καὶ αὐτόθεν καὶ σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ
 17 στρατιᾷ λαμβάνων. καταφρονητικῶς δὲ ποτε καὶ ἀφυλάκτως διὰ
 τὸ μηδὲν πρότερον ἐσφάλλθαι λαμβανόντων τῶν στρατιωτῶν τὰ
 ἐπιτήδεια, ἐπέτυχεν αὐτοῖς ὁ Φαρνάβαζος κατὰ τὸ πεδῖον ἐσπαρ-
 μένοις, ἄρματα μὲν ἔχων δύο δρεπανηφόρα, ἵππείας δὲ ὡς τετρα-
 18 κοσίους. οἱ δ' Ἕλληνες ὡς εἶδον αὐτὸν προσελαίνοντα, συνέδραμον
 ὡς εἰς ἑπτακοσίους· ὁ δ' οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ προστησάμενος τὰ
 ἄρματα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἵππεῦσιν ὀπισθεν γενόμενος, ἐλαύνειν
 19 εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. ὡς δὲ τὰ ἄρματα ἐμβαλόντα διεσκέδασε τὸ
 ἄθρόον, ταχὺ οἱ ἵππεῖς κατέβαλον εἰς ἑκατὸν ἀνθρώπους, οἱ δ'
 ἄλλοι κατέφυγον πρὸς Ἀγησίλαον· ἐγγὺς γὰρ ἔτυχε σὺν τοῖς δπλί-
 20 ταις ὦν. ἐκ δὲ τούτου τρίτῃ ἢ τετάρτῃ ἡμέρᾳ αἰσθάνεται ὁ
 Σπιθριδάτης τὸν Φαρνάβαζον ἐν Κανῇ κώμῃ μεγάλη στρατοπε-
 δεύομενον, ἀπέχοντα στάδια ὡς ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν, καὶ εὐθὺς
 21 λέγει πρὸς τὸν Ἡριππίδαν. καὶ ὁ Ἡριππίδας ἐπιθυμῶν λαμ-
 πρόν τι ἐργάσασθαι αἰτεῖ τὸν Ἀγησίλαον δπλίτας τε εἰς δισχιλίους
 καὶ πελταστὰς ἄλλους τοσοῦτους καὶ ἵππείας τοὺς τε Σπιθριδάτου
 22 καὶ τοὺς Παφλαγόνας καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁπόσους πείσειεν. ἐπεὶ
 δὲ ὑπέσχετο αὐτῷ, ἐθύετο· καὶ ἅμα δείλη καλλιερησάμενος κατέ-
 λυσε τὴν θυσίαν. ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι
 πρὸςθεν τοῦ στρατοπέδου. σκότους δὲ γενομένου οὐδ' οἱ ἡμίσεις ἐκά-

vgl. III, 4, 13. — αἱ μὲν ... αἱ δέ] vgl. § 1 τὰς μὲν ... τὰς δέ.

16. δυναμένοις] = ἐπισταμένοις. — σὺν προνομαῖς] „mit Hilfe von Streifzügen“.

17. διὰ τὸ ...] „weil sie ...“, näml. die Soldaten; Grund zu beiden Adverbien. — ἐσπαρμένοις] prädikativ zu αὐτοῖς. — δρεπανηφόρα] aus Xenoph. Anabasis I, 8, 10 bekannt.

18. συνέδραμον] Sie waren vorher ἐσπαρμένοι. — ὡς εἰς ἑπτακοσίους]

doppelte Bezeichnung der ungefähren Zahl. — προ-στησάμενος] Med., „vorsich“, d. h. ins erste Treffen.

19. τὸ ἄθρόον] „den geschlossenen Haufen“, die ἑπτακόσιοι.

21. ἄλλους] „außerdem“. — πείσειεν] Also Freiwillige, ἐθελονταί.

22. ὑπέσχετο] Agesilaos. — ἐθύετο] Herippidas. — ἐκάστων] „von den einzelnen Abteilungen“. Man sieht, wie lose die Disziplin in diesen Söldnerhaufen war.

σιων ἐξηλθον. ὅπως δὲ μή, εἰ ἀποτρέποιτο, καταγέλῳεν αὐτοῦ 23
οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἐπορεύετο σὺν ἧ εἶχε δυνάμει. ἅμα δὲ τῇ 24
ἡμέρᾳ ἐπιπεσὼν τῇ Φαρναβάζου στρατοπεδείᾳ, τῆς μὲν προφυ-
λακῆς αὐτοῦ Μυσῶν ὄντων πολλοὶ ἔπεσον, αὐτοὶ δὲ διαφεύγουσι,
τὸ δὲ στρατόπεδον ἀλίσσεται καὶ πολλὰ μὲν ἐκπώματα καὶ ἄλλα
δὲ οἷα Φαρναβάζου κτήματα, πρὸς δὲ τούτοις σκευὴ πολλὰ καὶ
ὑποζύγια σκευοφόρα. διὰ γὰρ τὸ φοβεῖσθαι, μή, εἴ που κατασταίῃ, 25
κυκλωθεὶς πολιορκοῖτο, ἄλλοτε ἄλλῃ τῆς χώρας ἐπῆρει, ὥσπερ οἱ
νομάδες, καὶ μάλα ἀφανίζων τὰς στρατοπεδεύσεις. ἐπεὶ δὲ τὰ 26
ληφθέντα χρήματα ἀπήγαγον οἱ τε Παφλαγόνες καὶ ὁ Σπιθριδά-
της, ὑποστήσας Ἡριππίδας ταξιάρχους καὶ λοχαγοὺς ἀφείλετο
ἅπαντα τὸν τε Σπιθριδάτην καὶ τοὺς Παφλαγόνας, ἵνα δὴ πολλὰ
ἀπαγάγοι τὰ αἰχμάλωτα τοῖς λαφυροπώλαις. ἐκεῖνοι μέντοι ταῦτα 27
παθόντες οὐκ ἤνεγκαν, ἀλλ' ὥς ἀδικηθέντες καὶ ἀτιμασθέντες
νυκτὸς συσκευασάμενοι ᾗχοντο ἀπιόντες εἰς Σάρδεις πρὸς Ἀριαῖον,
πιστεύσαντες, ὅτι καὶ ὁ Ἀριαῖος ἀποστὰς βασιλέως ἐπολέμησεν
αὐτῷ. Ἀγησιλάῳ μὲν δὴ τῆς ἀπολείψεως τοῦ Σπιθριδάτου καὶ 28
τοῦ Μεγαβάτου καὶ τῶν Παφλαγόνων οὐδὲν ἐγένετο βαρύτερον
ἐν τῇ στρατείᾳ.

Ἦν δέ τις Ἀπολλοφάνης Κυζικηνός, δς καὶ Φαρναβάζῳ 29
ἐτίγχανεν ἐκ παλαιοῦ ξένος ὢν καὶ Ἀγησιλάῳ κατ' ἐκεῖνον τὸν
χρόνον ἐξενώθη. οὗτος οὖν εἶπε* πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ὥς οἷοιτο
συναγαγεῖν αὐτῷ ἂν εἰς λόγους περὶ φιλίας Φαρνάβαζον. ὥς δ' 30

23. ἀποτρέποιτο] näml. von seinem Unternehmen.

24. ἐπιπεσὼν] paßt nicht zu ἔπεσον; übersetze es durch das Verb. finitum. — αὐτοῦ] = Φαρναβάζου. — αὐτοί] die eigentlichen Perser. — οἷα Φαρναβάζου] „wie sie natürlich (δῆ) ein Pharnabazos besaß“.

25. διὰ γὰρ . . .] Die Größe der Beute wird durch das nomadenartige Herumziehen des Ph. mit Sack und Pack, dies letztere aber durch διὰ τὸ φοβεῖσθαι begründet. — τῆς χώρας] Gen. partitivus zu ἄλλῃ. — καὶ μάλα] „gar sehr“.

26. δῆ] Herippidas that das „natürlich“ (δῆ) nicht zum eigenen Vorteile, sondern um Beute für die Kriegskasse zu gewinnen.

27. ταῦτα παθόντες οὐκ ἤνεγκαν] „ließen sich das nicht gefallen“. — ὥς ἀδικηθέντες] „in der Meinung . . .“. — Ἀριαῖον] der aus Xenophons Anabasis bekannte Bundesgenosse des Kyros. — πιστεύσαντες] „auf den sie ihr Vertrauen setzten“. — ἐπολέμησεν] Im Deutschen Plusquamperfektum.

28. τῆς ἀπολείψεως] zu βαρύτερον „betrüübender“.

ἤκουσεν αὐτοῦ, σπονδὰς λαβὼν καὶ δεξιὰν παρῆν ἄγων τὸν Φαρ-
 νάβαζον εἰς συγκείμενον χωρίον, ἔνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ
 αὐτὸν τριάκοντα χαμαὶ ἐν πόσῃ τινὶ κατακείμενοι ἀνέμενον· ὁ δὲ
 Φαρνάβαζος ἦκεν ἔχων στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἀξίαν. ὑποτιθέντων
 δὲ αὐτῷ τῶν θεραπεόντων ῥαιπτὰ, ἐφ' ὧν καθίζουσιν οἱ Πέρσαι
 μαλακῶς, ἰσχύνην ἐντρυφῆσαι, ὁρῶν τοῦ Ἀγησιλάου τὴν φανλότητα·
 31 κατεκλίθη οὖν καὶ αὐτὸς ὥσπερ εἶχε χαμαί. καὶ πρῶτα μὲν ἀλ-
 λήλους χαίρειν προσεῖπαν, ἔπειτα τὴν δεξιὰν προτείναντος τοῦ
 Φαρναβάζου, ἀντιπροϋττεινε καὶ ὁ Ἀγησίλαος. μετὰ δὲ τοῦτο ἤρξε
 32 τοῦ λόγου ὁ Φαρνάβαζος· καὶ γὰρ ἦν πρεσβύτερος· ὦ Ἀγησίλαε
 καὶ πάντες οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι, ἐγὼ ὑμῖν, ὅτε τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ἐπολεμεῖτε, φίλος καὶ σύμμαχος ἐγενόμην, καὶ τὸ μὲν ναυ-
 τικὸν τὸ ὑμέτερον χρήματα παρέχων ἰσχυρὸν ἐποιοῦν, ἐν δὲ τῇ γῇ
 αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἵππου μαχόμενος μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν
 κατεδίωκον τοὺς πολεμίους. καὶ διπλοῦν ὥσπερ Τισσαφέρνους
 οὐδὲν πώποτε μου οὔτε ποιήσαντος οὔτ' εἰπόντος πρὸς ὑμᾶς ἔχοιτ'
 33 ἂν κατηγορῆσαι. τοιοῦτος δὲ γενόμενος νῦν οὕτω διάκειμαι ὑφ'
 ὑμῶν, ὥς οὐδὲ δεῖπνον ἔχω ἐν τῇ ἐμαυτοῦ χώρᾳ, εἰ μὴ τι ὧν ἂν
 ὑμεῖς λίπητε συλλέξομαι, ὥσπερ τὰ θηρία. ἃ δέ μοι ὁ πατήρ
 καὶ οἰκήματα καλὰ καὶ παραδείσους καὶ δένδρων καὶ θηρίων
 μεστοὺς κατέλιπεν, ἐφ' οἷς εὐφραινόμην, ταῦτα πάντα ὁρῶ τὰ μὲν
 κατακεκομμένα τὰ δὲ κατακεκαυμένα. εἰ οὖν ἐγὼ μὴ γινώσκω

30. ἤκουσεν] „als er (Agesilaos) ihm (Apollophanes) Gehör schenkte“. — παρῆν] d. h. Apollophanes erschien mit Pharnabazos, nachdem Agesilaos Waffenstillstand und sicheres Geleit für Pharnabazos bewilligt hatte. — ἐν πόσῃ τινί] „irgendwo im Grase“. — μαλακῶς] Daß diese hohen persischen Herren auch sonst im Felde sich nichts abgehen ließen, deuten die κτήματα § 24 an. — ὥσπερ εἶχε] „wie er war“, d. h. ohne weitere Umstände.

31. χαίρειν προσεῖπαν] d. h. sie begrüßten sich mit dem Worte χαῖρε. Zur Form vgl. III, 2, 20. — πρεσβύτερος] Der Spartaner ehrt stets das Alter.

32. ἀπὸ τοῦ ἵππου] In der Schlacht

bei Abydos, wie Xenophon im ersten Buche erzählt. — Τισσαφέρνους] Er erscheint überall als doppelzüngig und falsch, z. B. III, 4, 6. Pharnabazos dagegen meint, daß man ihm derartige Doppelzüngigkeit gegen die Griechen weder in Worten noch in Thaten vorwerfen könne.

33. γενόμενος] konzessiv. — διάκειμαι] „bin in eine Lage versetzt“, Perf. Pass. zu διατίθημι, daher ὑπό. — λίπητε συλλέξομαι ... θηρία] etwa wie die κυνάρια („Hündchen“), welche ἐσθλεί ἀπὸ τῶν ψυχίων („Brocken“) τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν Matth. 15, 27. — μὴ γινώσκω ...] Eine ausgezeichnete

μήτε τὰ ὅσια μήτε τὰ δίκαια, ὑμεῖς δὲ διδάξατέ με, ὅπως ταῦτ' ἐστὶν ἀνδρῶν ἐπισταμένων χάριτας ἀποδιδόναι. ὁ μὲν ταῦτ' 34 εἶπεν. οἱ δὲ τριάκοντα πάντες μὲν ἐπὶ σπῆνθησαν αὐτὸν καὶ ἐσιώπησαν· ὁ δὲ Ἀγησίλαος χρόνῳ ποτὲ εἶπεν· Ἀλλ' οἶμαι μὲν σε, ὦ Φαρνάβαζε, εἰδέναι, ὅτι καὶ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι ξένοι ἀλλήλοις γίνονται ἄνθρωποι. οὗτοι δέ, ὅταν αἱ πόλεις πολέμια γένωνται, σὺν ταῖς πατρίσι καὶ τοῖς ἐξενωμένοις πολεμοῦσι καὶ, ἂν οὕτω τύχωσιν, ἔστιν ὅτε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. καὶ ἡμεῖς οὖν νῦν βασιλεῖ τῷ ὑμετέρῳ πολεμοῦντες πάντα ἡναγλάσμεθα τὰ ἐκείνου πολέμια νομίζειν· σοί γε μέντοι φίλοι γενέσθαι περὶ παντός ἂν ποιησαίμεθα. καὶ εἰ μὲν ἀλλάξασθαι σε ἔδει ἀντὶ 35 δεσπότης βασιλέως ἡμᾶς δεσπότης, οὐκ ἂν ἔγωγέ σοι σινεβούλευον· νῦν δὲ ἔξεστί σοι μεθ' ἡμῶν γενομένῳ μηδένα προσκυνοῦντα μηδὲ δεσπότην ἔχοντα ζῆν καρπούμενον τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐλεύθερον εἶναι ἐγὼ μὲν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι τῶν πάντων χρημάτων. οὐδὲ 36 μέντοι τοῦτό σε κελεύομεν, πένητα μὲν ἐλεύθερον δ' εἶναι, ἀλλ' ἡμῖν συμμάχοις χρώμενον αἵξειν μὴ τὴν βασιλέως, ἀλλὰ τὴν σαυτοῦ ἀρχήν, τοὺς νῦν ὁμοδούλους σοι καταστρεφόμενον, ὥστε σοὺς

Wendung, wohlgeeignet, die auf die Barbaren tief herabsehenden Griechen zu beschämen! — ὅπως ταῦτ' ἐστὶν ἀνδρῶν] „inwiefern dies die Handlungsweise von Männern ist, welche ...“. — ἐπισταμένων] de conatu; die Griechen wollen sich darauf verstehen.

34. ἐπὶ σπῆνθησαν] offenbar ein beabsichtigter Gegensatz zu § 30 ἡσπῆνθη. — χρόνῳ ποτὲ] „nach einer Weile“. — ξένοι] prädikativ; das Subjekt ist ἄνθρωποι. — πολέμια] näml. ἀλλήλαις. — καὶ] vor τοῖς ἐξενωμένοις (ξενώω) heißt „sogar“; ἐξενωμένοις aber hängt von πολεμοῦσι ab. — ἔστιν ὅτε] = ἐνίοτε. — ἀπέκτειναν] Im Deutschen Präsens. — πάντα ... τὰ ἐκείνου] Also auch dich und deinen Besitz, denn im Perserreiche gehört alles einem, vgl. Anab. II, 5, 38.

35. εἰ ... ἔδει, ... οὐκ ἂν ...

σινεβούλευον] Irrealer hypothetischer Satz. — ἀλλάξασθαι] Med., „eintauschen“; davon ist abhängig der doppelte Accus. des Obj. (ἡμᾶς) und des Präd. (δεσπότης); auch δεσπότης ist bei βασιλέως prädikativ. — μεθ' ἡμῶν γενομένῳ] Wer mit jemandem ist, hält es mit ihm. — προσκυνοῦντα (mit Objekt μηδένα) und ἔχοντα (mit Objekt δεσπότην)] gehören zu ζῆν, „ohne ... zu ...“, ebenso dann καρπούμενον τὰ σαυτοῦ „im Genusse des eigenen Besitzes“. — καίτοι] atqui „nun aber“.

36. οὐδὲ μέντοι τοῦτο] sed ne hoc quidem; damit wird das folgende πένητα ... εἶναι angekündigt, „nämlich bei aller Freiheit ...“. — μὴ τὴν βασιλέως] „nicht etwa ...“. — ὁμοδούλους σοι] gehört zusammen. Im Perserreiche giebt es nur einen δεσπότης, vgl. § 34. — ὥστε ... εἶναι] näml.

ὑπηκόους εἶναι. καίτοι εἰ ἅμα ἐλεύθερός τ' εἴης καὶ πλούσιος
 37 γένοιο, τίνος ἂν δέοις μὴ οὐχὶ πάνπαν εὐδαίμων εἶναι; Οὐκοῦν,
 ἔφη ὁ Φαρνάβαζος, ἀπλῶς ὑμῖν ἀποκρίνωμαι ἅπερ ποιήσω;
 „Πρέπει γοῦν σοι.“ Ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν
 στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, βουλήσομαι
 ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι· ἐὰν μέντοι μοι τὴν ἀρχὴν
 προστάτῃ — τοιοῦτόν τι, ὡς ἔοικε, φιλοτιμία ἐστίν —, εὖ χρὴ
 38 εἰδέναι, ὅτι πολεμήσω ὑμῖν ὡς ἂν δύνωμαι ἄριστα. ἀκούσας
 ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Εἴθ',
 ὦ λῶστε σύ, τοιοῦτος ὢν φίλος ἡμῖν γένοιο. ἔν δ' οὖν, ἔφη,
 ἐπίστω, ὅτι νῦν τε ἄπειμι ὡς ἂν δύνωμαι τάχιστα ἐκ τῆς σῆς
 χώρας, τοῦ τε λοιποῦ, κἂν πόλεμος ᾗ, ἕως ἂν ἐπ' ἄλλον ἔχωμεν
 στρατεύεσθαι, σοῦ τε καὶ τῶν σῶν ἀφεξόμεθα.

39 Τούτων δὲ λεχθέντων διέλυσε τὴν σύνοδον. καὶ ὁ μὲν Φαρ-
 νάβαζος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπῆγει, ὁ δὲ ἐκ τῆς Παραπίτας
 υἱὸς αὐτοῦ, καλὸς ἔτι ὢν, ὑπολειφθεὶς καὶ προσδραμών· Ξένον σε,
 ἔφη, ὦ Ἀγησίλαε, ποιοῦμαι. „Ἐγὼ δέ γε δέχομαι.“ Μέμνησό
 νυν, ἔφη. καὶ εὐθὺς τὸ παλτόν — εἶχε δὲ καλόν — ἔδωκε τῷ Ἀγη-
 σιλάῳ. ὁ δὲ δεξάμενος, φάλαρα ἔχοντος περὶ τῷ ἵππῳ Ἰδαίου
 τοῦ γραφέως πάγκαλα, περιελὼν ἀντέδωκεν αὐτῷ. τότε μὲν οὖν
 40 ὁ παῖς ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον μετεδίωκε τὸν πατέρα. ὡς
 δ' ἐν τῇ τοῦ Φαρναβάζου ἀποδημίᾳ ἀποστερῶν ὁ ἀδελφὸς τὴν

τοὺς ὁμοδούλους. — μὴ οὐχὶ] braucht nach dem doppelt verneinenden Ausdrucke nicht übersetzt zu werden. Sinn: „Was fehlt dir an deinem vollständigen Glücke?“

37. ἀπλῶς] Gegensatz διπλοῦς § 32. — πρέπει γοῦν σοι] „das würde dir (d. h. deinem bisherigen Freimute) allerdings entsprechen“; ein höfliches „ja“. — ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ] „unter jenen stellt“. — τοιοῦτον . . . ἐστίν] „so etwas (= eine solche Denkweise) ist (= nennt man) ja wohl Ehrgeiz“. Dies schickt Pharn., der überall echt orientalische Höflichkeit zeigt, entschuldigend voraus, um die Griechen

nicht durch die folgenden Worte zu verletzen.

38. ἐπίστω] scito. — τοῦ . . . λοιποῦ] „in Zukunft“, Gen. der Zeit wie νικτός. — ἔχωμεν] ἔχω mit dem Inf. = „können“.

39. καλός] hier „jugendlich“. — ξένον σε . . . ποιοῦμαι] ein Ausdruck aufwallender Zuneigung, der durch Agesilaos' nobles Verhalten in § 38 veranlaßt wird. — μέμνησό νυν (nicht νῦν)] „so denke denn auch daran!“ — περί] Der Schmuck befand sich am Halse des Pferdes.

40. ἀποδημία] Etwa 10 Jahre nach den eben erzählten Ereignissen. —

ἀρχὴν φυγάδα ἐποίησε τὸν τῆς Παραπίτας υἱόν, τὰ τ' ἄλλα δ' Ἀγησίλαος ἐπεμελεῖτο αὐτοῦ, καὶ ἐρασθέντος αὐτοῦ τοῦ Εὐάλκου υἱέος Ἀθηναίου πάντ' ἐποίησεν, ὅπως ἂν δι' ἐκεῖνον ἐγκριθεῖν τὸ στάδιον ἐν Ὀλυμπίᾳ, μέγιστος ὢν τῶν παίδων.

Καὶ τότε δὴ, ὥσπερ εἶπε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον, εὐθὺς ἀπε- 41 πορεύετο ἐκ τῆς χώρας· σχεδὸν δὲ καὶ ἔαρ ἦδη ὑπέφαινε. ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβης πεδίον κατεστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηντῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν, καὶ ἐκεῖ πρὸς ᾧ εἶχε συνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα. παρεσκευάζετο γὰρ πορευσόμενος ὡς δύναιτο ἀνωτάτω, νομίζων ὅποσα ὀπισθεν ποιήσαιτο ἔθνη πάντα ἀποστήσειν βασιλέως.

Ἀγησίλαος μὲν δὴ ἐν τούτοις ἦν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ 2 σαφῶς ᾔσθοντο τὰ τε χρήματα ἐληλυθότα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς μεγίστας πόλεις συνεστηκυίας ἐπὶ πολέμῳ πρὸς ἑαυτούς, ἐν κινδύνῳ τε τὴν πόλιν ἐνόμισαν καὶ στρατεύειν ἀναγκαῖον ἡγήσαντο εἶναι. καὶ αὐτοὶ μὲν ταῦτα παρεσκευάζοντο, εὐθὺς δὲ καὶ ἐπὶ 2 τὸν Ἀγησίλαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν. ὁ δ' ἐπεὶ ἀφίκετο, τὰ τε ἄλλα διηγεῖτο ὡς ἔχοι καὶ ὅτι ἡ πόλις ἐπιστέλλοι αὐτῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι. ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἤκουσε, χαλεπῶς 3 μὲν ἤνεγκεν, ἐνθυμούμενος καὶ οἷων τιμῶν καὶ οἷων ἐλπίδων ἀποστεροῖτο, ὅμως δὲ συγκαλέσας τοὺς συμμάχους ἐδήλωσε τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παραγγελλόμενα καὶ εἶπεν, ὅτι ἀναγκαῖον εἶη βοηθεῖν

φυγάδα] Er hatte sich nach Sparta geflüchtet. — ἐρασθέντος] Der Perser liebte den jungen Sohn des Eualkes, eines Atheners, und bat Agesilaos, dafür zu sorgen, daß sein junger Freund am Wettlauf der Knaben in Olympia teilnehmen dürfe (ἐγκριθεῖν τὸ στάδιον), obgleich er schon reichlich groß dafür sei.

41. δὴ] „wirklich“. — Θήβη] Stadt in Troas; ebenda Ἀστυρα, wo ein Tempel der Artemis war. — ὀπισθεν ποιήσαιτο] „in seinem Rücken hätte“.

Kap. 2. § 1/8: Des Agesilaos Anstalten zur Rückkehr nach Griechen-

land (394). — § 9/15: Beratungen in Korinth. Beginn des Feldzuges am Isthmus (394). — § 16/23: Streitkräfte. Die Schlacht bei Nemea (394).

1. ἐν τούτοις ἦν] in his rebus occupatus erat. — οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ...] Wiederaufnahme der III, 5, 25 abgebrochenen Erzählung der Ereignisse in Griechenland. — τὰ χρήματα] vgl. III, 5, 1. 2. — ἐπὶ] c. Dat. bezeichnet den Zweck.

2. αὐτοῖς] d. h. die Lakedämonier in Griechenland. — ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον] um ihn herbeizurufen. — αὐτῷ] = Ἀγησίλαῳ.

3. συμμάχους] die Vertreter der

τῇ πατρίδι· ἐὰν μέντοι ἐκεῖνα καλῶς γένηται, εὖ ἐπίστασθε, ἔφη, ὦ ἄνδρες σύμμαχοι, ὅτι οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι ὑμῶν, ἀλλὰ πάλιν
 4 παρέσομαι πράξων ὧν ὑμεῖς δεῖσθε. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα πολλοὶ
 μὲν ἐδάκρυσαν, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν μετ' Ἀγησιλάου τῇ
 Λακεδαίμονι· εἰ δὲ καλῶς τάκεῖ γένοιτο, λαβόντες αὐτὸν πάλιν
 5 ἦκειν εἰς τὴν Ἀσίαν. καὶ οἱ μὲν δὴ συνεσκευάζοντο ὡς ἀκολουθή-
 σοντες. ὁ δ' Ἀγησίλαος ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ κατέλιπεν Εὐξενον ἀρ-
 μοστήν καὶ φρουροὺς παρ' αὐτῷ οὐκ ἔλαττον τετρακισχιλίων, ἵνα
 δύναίτο διασώζειν τὰς πόλεις· αὐτὸς δὲ ὄρων, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν
 στρατιωτῶν μένειν ἐπεθύμουν μᾶλλον ἢ ἐφ' Ἑλληνας στρατεύεσθαι,
 βουλόμενος ὡς βελτίστους καὶ πλείστους ἄγειν μεθ' ἑαυτοῦ, ἅθλα
 προὔθηκε ταῖς πόλεσιν, ἦτις ἄριστον σθένος πέμπει, καὶ τῶν
 μισθοφόρων τοῖς λοχαγοῖς ὅστις εὐοπλότατον λόχον ἔχων συστρα-
 τεύοιτο καὶ ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ πελταστῶν. προεῖπε δὲ
 καὶ τοῖς ἱππάρχοις, ὅστις εὐπποτάτην καὶ εὐπλοτάτην τάξιν
 6 παρέχοιτο, ὡς καὶ τούτοις νικητήριον δώσων. τὴν δὲ κρίσιν
 ἔφη ποιήσιν, ἐπεὶ διαβαίησαν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην,
 ἐν Χερρονήσῳ, ὅπως εὖ εἰδείησαν, ὅτι τοὺς στρατευομένους δεῖ
 7 εὐκρινεῖν. ἦν δὲ τὰ ἅθλα τὰ μὲν πλεῖστα ὅπλα ἐκπεπονημένα
 εἰς κόσμον καὶ ὀπλιτικὰ καὶ ἱππικὰ· ἦσαν δὲ καὶ στέφανοι χρυ-
 σοῖ· τὰ δὲ πάντα ἅθλα οὐκ ἔλαττον ἐγένοντο ἢ ἀπὸ τεττάρων
 ταλάντων. τοσούτων μέντοι ἀναλωθέντων, παμπόλλων χρημάτων
 8 ὅπλα εἰς τὴν στρατιὰν κατεσκευάσθη. ἐπεὶ δὲ διέβη τὸν Ἑλλήσ-
 ποντον, κριταὶ κατέστησαν Λακεδαιμονίων μὲν Μένασκος καὶ

Griechenstädte in Asien. — ἐκεῖνα] Da-
 für steht § 4 τάκεῖ „die Verhältnisse
 in Griechenland“. — οὐ μὴ ἐπιλά-
 θωμαι] „ich werde sicher nicht ver-
 gessen“; eigentlich: οὐ φόβος („ihr
 braucht nicht zu fürchten“) μὴ ἐπι-
 λάθωμαι.

4. λαβόντες] „mit“, wie sonst ἔχων.

5. τῶν στρατιωτῶν] der Griechen
 in Kleinasien. — ἅθλα προὔθηκε] wie
 III, 4, 16. — ταῖς πόλεσιν, ἦτις] =
 τῶν πόλεων ταύτη, ἦτις. — προεῖπε]
 „er machte Versprechungen“; dazu
 tritt ὡς . . . δώσων = ὡς δώσοι.

6. ὅτι τοὺς . . .] „daß man die Teil-
 nehmer des Feldzuges gut aussuchen
 müsse“.

7. ἐκπεπονημένα εἰς κόσμον] d. h.
 die zierlich gearbeiteten Siegespreise
 dienten nicht so sehr zu praktischen
 Zwecken als zum Schmucke. — τὰ
 πάντα] „im ganzen“. — οὐκ ἔλαττον]
 = οὐκ ἂπ' („für“) ἐλάττονος. —
 τοσούτων . . . ἀναλωθέντων] kausal,
 „durch solchen Aufwand wurde es er-
 reicht, daß . . .“. — παμπόλλων χρη-
 μάτων] Gen. des Preises zu ὅπλα.

8. κατέστησαν] übersetze passivisch. —

Ἡριππίδας καὶ Ὀρσιππος, τῶν δὲ συμμάχων εἰς ἀπὸ πόλεως. καὶ Ἀγησίλαος μὲν, ἐπεὶ τὴν κρίσιν ἐποίησεν, ἔχων τὸ στράτευμα ἐπορεύετο τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἥνπερ βασιλεύς, ὅτε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευεν.

Ἐν δὲ τούτῳ οἱ μὲν ἔφοροι φρουρὰν ἔφηναν· ἡ δὲ πόλις, ἐπεὶ 9 Ἀγησίπολις παῖς ἔτι ἦν, Ἀριστόδημον τοῦ γένους ὄντα καὶ πρόδικον τοῦ παιδός, ἡγεῖσθαι τῇ στρατιᾷ ἐκέλευον. ἐπεὶ δ' ἐξήρσαν 10 μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι, συνειλεγμένοι δ' ἦσαν οἱ ἐναντίοι, συνελθόντες ἐβουλεύοντο, πῶς ἂν τὴν μάχην συμφορώτατα σφίσιν αὐτοῖς ποιήσαιντο. Τιμόλαος μὲν δὴ Κορίνθιος ἔλεξεν· Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ, 11 ἔφη, ὦ ἄνδρες σύμμαχοι, ὅμοιον εἶναι τὸ τῶν Λακεδαιμονίων πρᾶγμα οἷόνπερ τὸ τῶν ποταμῶν. οἳ τε γὰρ ποταμοὶ πρὸς μὲν ταῖς πηγαῖς οὐ μεγάλοι εἰσίν, ἀλλ' εὐδιάβατοι, ὅσῳ δ' ἂν πορρωτέρῳ γίνωνται, ἐπεμβάλλοντες ἕτεροι ποταμοὶ ἰσχυρότερον αὐτῶν τὸ ρεῦμα ποιοῦσι, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὡσαύτως, ἔνθεν μὲν ἐξέρχονται, αὐτοὶ μόνον εἰσὶ, προϊόντες δὲ καὶ παραλαμβάνοντες τὰς πόλεις πλείους τε καὶ δυσμαχώτεροι γίνονται. ὁρῶ δ' ἔγωγε, 12 ἔφη, καὶ ὅπόσοι σφηκας ἐξαιρεῖν βούλονται, ἐὰν μὲν ἐκθέοντας τοὺς σφηκας πειρῶνται θηρᾶν, ὑπὸ πολλῶν τυπτομένους, ἐὰν δὲ ἔτι ἔνδον ὄντων τὸ πῦρ προσφέρωσι, πάσχοντας μὲν οὐδέν, χειρουμένους δὲ τοὺς σφηκας. ταῦτ' οὖν ἐνθυμούμενος ἡγοῦμαι κράτιστον εἶναι μάλιστα μὲν ἐν αὐτῇ, εἰ δὲ μή, ὅτι ἐγγύτατα τῆς Λακεδαίμονος τὴν μάχην ποιεῖσθαι. δόξαντος δ' εὖ λέγειν αὐτοῦ ἐψηφίσαντο ταῦτα. ἐν ᾧ δὲ περὶ ἡγεμονίας τε διεπράττοντο καὶ διω-

βασιλεύς] Wie III, 4, 3 richtet sich Agesilaos auch hier nach berühmten Mustern, denn der βασιλεύς ist Xerxes.

9. Ἀγησίπολις] Sohn des flüchtigen Pausanias, vgl. III, 5, 25. — τοῦ γένους] Aristodemus, der „Vormund“ (πρόδικος) des jungen Königs, „stammte aus der entsprechenden Familie“, nämlich der der Agiaden. — ἐκέλευον] Das Subjekt ἡ πόλις = οἱ πολῖται.

10. συνελθόντες ἐβουλεύοντο] Subjekt οἱ ἐναντίοι oder vielmehr deren Führer.

11. Τιμόλαος] vgl. III, 5, 1. — τὸ ... πρᾶγμα] „die Lage“. — ὅσῳ] Dem

sollte eigentlich ein τοσοῦτω (quo ... eo) vor ἰσχυρότερον entsprechen. — αὐτοὶ μόνον] „auf sich allein beschränkt“; ergänze vorher ἐκεῖ.

12. ὅπόσοι] Ergänze vorher τούτους; dazu gehört dann τυπτομένους „gestochen werden“. — ἐνδον ὄντων] näml. τῶν σφηκῶν „wenn die Wespen in ihrem Bau sind“. — τὸ πῦρ] „das erforderliche Feuer“, womit man die Wespen ausräuchert. — τοὺς σφηκας] Objekt zu χειρουμένους. — μάλιστα] potissimum „am liebsten“. — τὴν μάχην] Der Artikel wie bei τὸ πῦρ.

μολογοῦντο, εἰς ὅπόσους δέοι τάττεσθαι πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως μὴ λίαν βαθείας τὰς φάλαγγας ποιούμεναι αἱ πόλεις κύκλωσιν τοῖς πολεμίοις παρέχοιεν, ἐν τούτῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ δὴ Τε-
 14 γεάτας παρειληφότες καὶ Μαντινέας ἐξήεσαν τὴν ἀμφίαλον. καὶ πορευόμενοι, σχεδόν τι ἅμα οἱ μὲν περὶ τοὺς Κορινθίους ἐν τῇ Νεμέᾳ ἦσαν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἐν τῷ Σικυῶνι. ἐμβαλόντων δὲ αὐτῶν κατὰ τὴν Ἐπιείκειαν, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τῶν ὑπερδεξίων βάλλοντες αὐτοὺς καὶ τοξεύοντες μάλα κακῶς
 15 ἐποίουν οἱ γυμνήτες τῶν ἀντιπάλων· ὥς δὲ κατέβησαν ἐπὶ θάλατταν, ταύτῃ προήεσαν διὰ τοῦ πεδίου, τέμνοντες καὶ κᾶοντες τὴν χώραν· καὶ οἱ ἕτεροι μέντοι ἐπελθόντες κατεστρατοπεδεύσαντο, ἔμπροσθεν ποιησάμενοι τὴν χαράδραν· ἐπεὶ δὲ προϊόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκέτι δέκα στάδια ἀπεῖχον τῶν πολεμίων, κᾶκεῖνοι αὐτοῦ στρατοπεδευσάμενοι ἡσυχίαν εἶχον.

16 Φράσω δὲ καὶ τὸ πλῆθος ἑκατέρων. συνελέγησαν γὰρ ὀπλίται Λακεδαιμονίων μὲν εἰς ἑξακισχιλίους, Ἡλείων δὲ καὶ Τριφυλίων καὶ Ἀκρωρείων καὶ Λασιωνίων ἐγγὺς τρισχίλιοι καὶ Σικυωνίων πεντακόσιοι καὶ χίλιοι, Ἐπιδαυρίων δὲ καὶ Τροιζηνίων καὶ Ἑρμιονέων καὶ Ἀλιέων ἐγένοντο οὐκ ἐλάττους τρισχιλίων. πρὸς δὲ τούτοις ἵππεῖς μὲν Λακεδαιμονίων περὶ ἑξακοσίους, Κρητες δὲ τοξόται ἠκολούθουν ὥς τριακόσιοι, καὶ μὴν σφενδονηται Μαργαρέων καὶ Λετρίνων καὶ Ἀμφιδόλων οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων. Φλιάσιοι μέντοι οὐκ ἠκολούθουν· ἐκχειρίαν γὰρ ἔφασαν ἔχειν.
 17 αὕτη μὲν δὴ ἡ μετὰ Λακεδαιμονίων δύναμις ἦν. ἥ γε μὴν τῶν

13. εἰς ὅπόσους] „wie tief“. — αἱ πόλεις] sind hier die Mannschaften aus den betreffenden Städten. — καὶ δὴ] „auch schon“. — τὴν ἀμφίαλον] näml. γῆν; Accus. des Inhalts. Gemeint ist der Isthmus von Korinth.

14. σχεδόν τι ἅμα] „fast zugleich“. — ἐν τῇ Νεμέᾳ] südwestl. von Korinth; dagegen liegt Sikyon nordwestlich davon. — ἐμβαλόντων] Mit αὐτῶν sind die in das Gebiet von Korinth einfallenden Spartaner gemeint. — κατὰ τὴν Ἐπιείκειαν] „bei Epieikeia“, einer Festung zwischen Sikyon und Korinth.

15. κατέβησαν und προήεσαν] Subjekt die Spartaner. — καὶ ... μέντοι] = καὶ ... δέ. — χαράδραν] die wasserarme Schlucht des Nemeabaches. — κᾶκεῖνοι] „ebenfalls“, näml. die Lakedaemonier.

16. Ἡλείων ...] Zu Elis gehörte der Bezirk Τριφυλία mit den Städten Μάργανα, Λετρίνοι und Ἀμφιδόλοι und die Städte Ἡλις, Ἀκρόρεια und Λασιών; zu Arkadien die Städte Ἐπιδάυρος, Τροιζήν, Ἑρμιών und Ἀλιαί. — ἐκχειρία] „Waffenruhe“ in Anlaß eines Festes.

πολεμίων ἠθροίσθη Ἀθηναίων μὲν εἰς ἑξακισχιλίους ὀπλίτας, Ἀργείων δὲ ἐλέγοντο περὶ ἑπτακισχιλίους, Βοιωτῶν δ', ἐπεὶ Ὀρχομένιοι οὐ παρήσαν, περὶ πεντακισχιλίους, Κορινθίων γε μὴν εἰς τρισχιλίους καὶ μὴν ἐξ Εὐβοίας ἀπάσης οὐκ ἐλάττους τρισχιλίων. ὀπλιτικὸν μὲν δὴ τοσοῦτον· ἵππεῖς δὲ Βοιωτῶν μὲν εἰς ὀκτακοσίους, Ἀθηναίων δ' εἰς ἑξακοσίους καὶ Χαλκιδέων τῶν ἐξ Εὐβοίας εἰς ἑκατόν, Λοκρῶν δὲ τῶν Ὀποιντίων εἰς πεντήκοντα. καὶ ψιλῶν δὲ σὺν τοῖς τῶν Κορινθίων πλέον ἦν· καὶ γὰρ Λοκροὶ οἱ Ὀζόλαι καὶ Μηλιεῖς καὶ Ἀκαρνανες παρήσαν αὐτοῖς.

Αὕτη μὲν δὴ ἑκατέρων ἡ δύναμις ἐγένετο. οἱ δὲ Βοιωτοὶ 18 ἕως μὲν τὸ εὐώνυμον εἶχον, οὐδέν τι κατήπειγον τὴν μάχην συναπτειν· ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κατὰ Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, αὐτοὶ δὲ τὸ δεξιὸν ἔσχον καὶ κατ' Ἀχαιοὺς ἀντετάχθησαν, εὐθὺς τὰ τε ἱερὰ καλὰ ἔφασαν εἶναι καὶ παρήγγειλαν παρασκευάζεσθαι ὥς μάχης ἐσομένης. καὶ πρῶτον μὲν ἀμελήσαντες τοῦ εἰς ἑκκαίδεκα βαθεῖαν παντελῶς ἐποιήσαντο τὴν φάλαγγα, ἔτι δὲ καὶ ἦγον ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ὅπως ὑπερέχοιεν τῷ κέρατι τῶν πολεμίων· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἵνα μὴ διασπασθεῖν, ἐπηκολούθουν, καίπερ γινώσκοντες, ὅτι κίνδυνος εἴη κεκλωθῆναι. τέως μὲν οὖν οἱ Λακεδαι- 19 μόνιοι οὐκ ᾔσθάνοντο προσιόντων τῶν πολεμίων· καὶ γὰρ ἦν λάσιον τὸ χωρίον· ἐπεὶ δ' ἐπαιάνισαν, τότε δὴ ἔγνωσαν, καὶ εὐθὺς ἀντιπαρήγγειλαν ἅπαντες διασκευάζεσθαι ὥς εἰς μάχην. ἐπεὶ δὲ συνετάχθησαν ὥς ἐκάστους οἱ ξυναγοὶ ἔταξαν, παρηγγύησαν μὲν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγουμένῳ, ἦγον δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ οὕτω πολὺ ὑπερέτεινον τὸ κέρας, ὥστε τῶν Ἀθηναίων

17. Ὀρχομένιοι] Sie hielten zu Sparta, vgl. III, 5, 6. — καὶ ψιλῶν δέ] „aber auch an Leichtbewaffneten“; Gegensatz: οὐ μόνον ὀπλιτῶν καὶ ἱππέων. — σὺν τοῖς τῶν Κορ.] „aufseiten der korinthischen Bundesmacht“. — πλέον] — μείζον πλῆθος.

18. εὐώνυμον] Der führende Heeres- teil stand auf dem rechten Flügel. Wahrscheinlich wechselte die ἡγεμονία (§ 13) zwischen Athenern und Böotern. — οὐδέν τι] „durchaus nicht irgendwie“. — κατὰ] „gegenüber“. —

αὐτοί] die Böoter, welche an diesem Tage den Oberbefehl übernahmen. — τοῦ εἰς ἑκκαίδεκα] näml. ποιῆσθαι τὴν φάλαγγα. Sie handelten also gegen die § 13 angedeuteten Abmachungen. — παντελῶς] zu βαθεῖαν. — τῷ κέρατι] Dativus instrumenti. — τῶν πολεμίων] abhängig von ὑπερέχοιεν.

19. ἐπαιάνισαν] Subjekt οἱ πολέμιοι. — ἔγνωσαν] Subjekt οἱ Λακεδαιμόνιοι. — παρηγγύησαν] „die Weisung an den Nebenmann weitergeben“. — τῷ ἡγουμένῳ] „dem ersten

αἱ μὲν ἕξ φυλαὶ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, αἱ δὲ τέτ-
 20 τρες κατὰ Τεγεάτας. οὐκέτι δὲ στάδιον ἀπεχόντων, σφαγιασά-
 μενοι οἱ Λακεδαιμόνιοι τῇ Ἀγροτέρᾳ, ὥσπερ νομίζεται, τὴν χίμαι-
 ραν, ἡγοῦντο ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, τὸ ὑπερέχον ἐπικάμψαντες εἰς
 κύκλωσιν. ἐπεὶ δὲ συνέμιξαν, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι πάντες οἱ
 τῶν Λακεδαιμονίων ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ἐναντίων, Πελληνεῖς δὲ
 κατὰ Θεσπιᾶς γενόμενοι ἐμάχοντό τε καὶ ἐν χώρᾳ ἔπιπτον ἑκα-
 21 τέρων. αὐτοὶ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσον τε κατέσχον τῶν Ἀθη-
 ναίων ἐκράτησαν, καὶ κυκλωσάμενοι τῷ ὑπερέχοντι πολλοὺς ἀπέκτειναν
 αὐτῶν, καὶ ἅτε δὴ ἀπαθεῖς ὄντες, συντεταγμένοι ἐπορεύοντο· καὶ
 τὰς μὲν τέτταρας φυλάς τῶν Ἀθηναίων, πρὶν ἐκ τῆς διώξεως
 ἐπαναχωρῆσαι, παρήλθον, ὥστε οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν πλὴν εἴ τις
 22 ἐν τῇ συμβολῇ ὑπὸ Τεγεατῶν· τοῖς δ' Ἀργείοις ἐπιτυγχάνουσιν οἱ
 Λακεδαιμόνιοι ἀναχωροῦσι, καὶ μέλλοντος τοῦ πρώτου πολέμαρχου
 ἐκ τοῦ ἐναντίου συμβάλλειν αὐτοῖς, λέγεται ἄρα τις ἀναβοῆσαι
 παρεῖναι τοὺς πρώτους. ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, παραθέοντας δὴ
 παίοντες εἰς τὰ γυμνὰ πολλοὺς ἀπέκτειναν αὐτῶν. ἐπελάβοντο δὲ
 καὶ Κορινθίων ἀναχωρούντων. ἔτι δ' ἐπέτυχον οἱ Λακεδαιμόνιοι
 καὶ τῶν Θηβαίων τισὶν ἀναχωροῦσιν ἐκ τῆς διώξεως καὶ ἀπέκτειναν

Zuge“. — αἱ ... ἕξ ..., αἱ ... τέτ-
 τρες] im Deutschen ohne Artikel.

20. ἀπεχόντων] näml. ἀλλήλων. —
 Ἀγροτέρᾳ] „der Beutemacherin (Arte-
 mis)“. — τὴν χίμαιραν] „das übliche
 Ziegenopfer“, vgl. Anab. III, 2, 12. —
 Πελληνεῖς] Bewohner der Stadt Πελλήνη
 in Achaja. — Θεσπιᾶς] Bewohner der
 Stadt Θεσπιαί in Bötien. — ἐμάχοντο]
 „setzten den Kampf fort“. — ἐν χώρᾳ]

„an Ort und Stelle“. — ἑκατέρων]
 Genet. partitivus; ergänze „einige“.

21. ὅσον κατέσχον] „so viel sie sich
 gegenüber hatten“; von ὅσον hängt
 Ἀθηναίων ab. — ἅτε] verstärkt den
 kausalen Sinn des Partizips. — ἐπανα-
 χωρῆσαι] Subjekt τὰς τέτταρας φυ-
 λάς. — αὐτῶν] von den Athenern der
 vier Phylen. Der Gen. hängt von εἴ
 τις ab.

Stellungen beim Beginne der Schlacht bei Nemea.

Thebaner-Thespier.

Korinthier.

Argiver.

Athener.

Achäer-Pelleneer.

Tegeaten. Spartaner.

22. ἀναχωροῦσι] näml. von der Ver-
 folgung. — ἐκ τοῦ ἐναντίου] „von
 vorn“. — ἀναβοῆσαι] enthält den Be-
 griff der Aufforderung. — παρεῖναι]

von παρίημι. — εἰς τὰ γυμνὰ] bei
 Cäsar *latus apertum*. — ἐπελάβοντο]
 „sie faßten ab“. — ἔτι δέ] „weiter
 dann“.

συχνούς αὐτῶν. τούτων δὲ γενομένων, οἱ ἡττώμενοι τὸ μὲν πρῶτον 23 ἔφευγον πρὸς τὰ τεῖχη· ἔπειτα δ' εἰρξάντων Κορινθίων πάλιν κατ-εσκήνησαν εἰς τὸ ἀρχαῖον στρατόπεδον. Λακεδαιμόνιοι δ' αὖ ἐπαναχωρήσαντες, ἔνθα τὸ πρῶτον τοῖς πολεμίοις συνέμιξαν, ἐστήσαντο τρόπαιον. καὶ αὕτη μὲν δὴ ἡ μάχη οὕτως ἐγένετο.

Ὁ δ' Ἀγησίλαος σπεύδων μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐβοήθει· ὄντι 8 δ' αὐτῷ ἐν Ἀμφιπόλει ἀγγέλλει Δερκυλίδας, ὅτι νικῶν τε αὖ Λακεδαιμόνιοι, καὶ αὐτῶν μὲν τεθνάναι ὀκτώ, τῶν δὲ πολεμίων παμπληθεῖς· ἐδήλου δέ, ὅτι καὶ τῶν συμμάχων οὐκ ὀλίγοι πεπτωκότες εἶεν. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου· Ἄρ' ἂν, ὦ Δερκυλίδα, 2 ἐν καιρῷ γένοιτο, εἰ αἱ συμπέμπουσai πόλεις ἡμῖν τοὺς στρατιώτας τὴν νίκην ὥς τάχιστα πύθοιντο; ἀπεκρίνατο δὴ ὁ Δερκυλίδας· Εὐθυμοτέρους γοὺν εἰκὸς ταῦτ' ἀκούσαντας εἶναι. „Οὐκοῦν σύ, ἐπεὶ παρεγένου, κάλλιστα ἂν ἀπαγγείλαιοι“; ὁ δὲ ἄσμενος ἀκούσας, καὶ γὰρ αἰὲ φιλαπόδημος ἦν, εἶπεν· Εἰ σὺ τάττοιοις. „Ἀλλὰ τάττω“, ἔφη, „καὶ προσαπαγγέλλειν κελεύω, ὅτι, εἴαν καὶ τάδε εὖ γένηται, πάλιν παρεσόμεθα, ὥσπερ καὶ ἔφαμεν.“ ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας 3 ἐφ' Ἑλλησπόντου πρῶτον ἐπορεύετο· ὁ δ' Ἀγησίλαος διαλλάξας Μακεδονίαν εἰς Θετταλίαν ἀφίκετο. Λαρισαῖοι μὲν οὖν καὶ Κρανώνιοι καὶ Σκοτουσσαῖοι καὶ Φαρσάλιοι, σύμμαχοι ὄντες Βοιωτοῖς,

23. τὰ τεῖχη] näml. Κορίνθου. — Κορινθίων] Damit ist die den Athenern und ihren Verbündeten feindliche Partei gemeint. — εἰς] nicht ἐν, weil dem Lagern das Marschieren voraufgeht.

Κεφαλαῖον, Ἀνατολή

Καπ. 3. § 1/9: Meldung des Sieges bei Nemea an Agesilaos. Des Agesilaos Zug über den Hellespont nach Böotien (394). — § 10/14: Nachricht von der spartanischen Niederlage durch Konon bei Knidos (394). — § 15/23: Schlacht bei Koronea. Einfall des Gylis in Lokris (394).

1. ἐβοήθει] knüpft an 2, 8 an. — Ἀμφίπολις] in Makedonien am Strymon. — ἀγγέλλει] zuerst mit ὅτι verbunden; dann die indirekte Rede mit

Acc. c. Inf. fortgesetzt. — αὖ] „nun wieder, diesmal“, im Gegensatze zur Niederlage bei Haliartos. — καί] „und zwar“. — ὀκτώ] „nur acht“.

2. ἄρα] hier = *nonne*. — ἐν καιρῷ] = *χρήσιμον*, wie III, 4, 9. — πόλεις] die asiatischen Griechenstädte, welche Agesilaos ihre Krieger mitgegeben hatten. — εὐθυμοτέρους] bezieht sich auf die Bewohner jener Städte, vgl. ἀκούσαντας („wenn sie ...“). — παρεγένου] näml. ἐν τῇ μάχῃ. — φιλαπόδημος] „reiselustig“. — ἀλλά] „ei freilich“. — τάδε] dieser Kriegszug. — ὥσπερ καί] καί im Deutschen überflüssig.

3. διαλλάξας] διαλλάττω hier „das Land wechseln“, d. h. durchziehen. — Λαρισαῖοι ...] Die Städte heißen Λάρισα, Κραννών, Φάρσαλος und Σκο-

καὶ πάντες δὲ Θετταλοί, πλὴν ὅσοι αὐτῶν φυγάδες τότε ἐτύγγανον,
 4 ἐκακούργουν αὐτὸν ἐπακολουθοῦντες. ὁ δὲ τέως μὲν ἦγεν ἐν
 πλαισίῳ τὸ στράτευμα, τοὺς ἡμίσεις μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις
 δ' ἐπ' οὐρᾷ ἔχων τῶν ἱππέων· ἐπεὶ δ' ἐκώλυον τῆς πορείας οἱ
 Θετταλοὶ ἐπελαύνοντες τοῖς ὀπίσθεν, παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ
 5 τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικὸν πλὴν τῶν περὶ αὐτόν. ὥς δὲ παρ-
 ετάξαντο ἀλλήλοις, οἱ μὲν Θετταλοὶ νομίσαντες οὐκ ἐν καλῷ εἶναι
 πρὸς τοὺς ὀπλίτας ἱππομαχεῖν, στρέψαντες βάδην ἀπεχώρουν. οἱ
 6 δὲ μάλα σωφρόνως ἐπηκολούθουν. γνοὺς δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἃ ἐκά-
 τεροι ἡμάρτανον, πέμπει τοὺς περὶ αὐτὸν μάλα εὐρώστους ἱππέας
 καὶ κελεύει τοῖς τε ἄλλοις παραγγέλλειν καὶ αὐτοὺς διώκειν ὥς
 7 τάχιστα καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφὴν. οἱ δὲ Θετταλοὶ
 ὥς εἶδον παρὰ δόξαν ἐλαύνοντας, οἱ μὲν αὐτῶν οὐδ' ἀνέστρεψαν,
 οἱ δὲ πειρώμενοι τοῦτο ποιεῖν πλαγίους ἔχοντες τοὺς ἱπποὺς ἡλί-
 8 σκοντο. Πολύχαρμος μέντοι ὁ Φαρσάλιος ἱππαρχὼν ἀνέστρεψέ
 τε καὶ μαχόμενος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀποθνήσκει. ὥς δὲ τοῦτ'
 ἐγένετο, φυγὴ τῶν Θετταλῶν ἐξαισία γίνεται· ὥστε οἱ μὲν
 ἀπέθνησκον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ἡλίσκοντο. ἔστησαν δ' οὖν οὐ
 9 πρόσθεν, πρὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ Ναρθακίῳ ἐγένοντο. καὶ τότε μὲν
 δὴ ὁ Ἀγησίλαος τρόπαιόν τ' ἐστήσατο μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρ-
 θακίου καὶ αὐτοῦ ἔμεινε, μάλα ἠδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι τοὺς μέ-
 γιστον φρονοῦντας ἐπὶ ἱππικῇ ἐνενικήκει σὺν ᾧ αὐτὸς συνέλεξεν
 ἱππικῷ. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὑπερβαλὼν τὰ Ἀχαϊκὰ τῆς Φθίας ὄρη
 τὴν λοιπὴν πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύετο μέχρι πρὸς τὰ Βοιω-
 τῶν ὄρια.

τοῦσσα. — καὶ . . . δέ] „und über-
 haupt“. — ἐτύγγανον] näml. ὄντες.

4. τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος] = τὸ ἐν
 τῷ στόματι, wegen des Prädikats παρα-
 πέμπει. — τῶν περὶ αὐτόν] eine Art
 Garde.

5. ἐν καλῷ] „vorteilhaft“, vgl. ἐν
 καιρῷ § 2. — οἱ δέ] die Reiter des
 Agesilaos. — μάλα σωφρόνως] „allzu
 bedächtig“.

6. παραγγέλλειν] näml. διώκειν.

7. ἐλαύνοντας] näml. die Reiter des
 Agesilaos. — πλαγίους ἔχοντες τοὺς ἱπ-

ποὺς] Sie brachten die ganze Schwen-
 kung nicht rechtzeitig fertig.

8. ἐξαισία] „ungebührlich, wild“. —
 Ναρθάκιον] Berg in Thessalien, nahe
 der Stadt gleichen Namens und der
 Stadt Πράς.

9. ἐπὶ] „auf Grund, wegen“. Die
 Thessalier galten von jeher als die
 besten Reiter. — συνέλεξεν] in Ephe-
 sus. — Ἀχαϊκὰ τῆς Φθίας ὄρη] „das
 Gebirge von Achaja Phthiotis“, nörd-
 lich vom malischen Meerbusen. — διὰ
 φιλίας] näml. γῆς.

ὄντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐμβολῇ ὁ ἥλιος μηνοειδῆς ἔδοξε φα- 10
 νῆναι καὶ ἠγγέλθη, ὅτι ἡττημένοι εἶεν οἱ Λακεδαιμόνιοι τῇ ναυμαχίᾳ
 καὶ ὁ ναύαρχος Πείσανδρος τεθναίῃ. ἐλέγεται δὲ καὶ ἡ τρόπῃ ἡ
 ναυμαχία ἐγένετο. εἶναι μὲν γὰρ περὶ Κνίδον τὸν ἐπίπλουν ἀλ- 11
 λήλοις, Φαρνάβαζον δὲ ναύαρχον ὄντα σὺν ταῖς Φοινίσσαις εἶναι,
 Κόνωνα δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἔχοντα τετάχθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ἀντι- 12
 παραταξαμένου δὲ τοῦ Πεισάνδρου, καὶ πολὺ ἐλαττόνων αὐτῷ
 τῶν νεῶν φανεισῶν τῶν αὐτοῦ τοῦ μετὰ Κόνωνος Ἑλληνικοῦ, τοὺς
 μὲν ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου συμμάχους εὐθὺς αὐτῷ φεύγειν, αὐτὸν δὲ
 συμμίζαντα τοῖς πολεμίοις ἐμβολὰς ἐχούσῃ τῇ τριήρει πρὸς τὴν
 γῆν ἐξωσθῆναι· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους, ὅσοι εἰς τὴν γῆν ἐξεώσθησαν,
 ἀπολιπόντας τὰς ναὺς σιῶζεσθαι ὅπῃ δύναιτο εἰς τὴν Κνίδον,
 αὐτὸν δ' ἐπὶ τῇ νηὶ μαχόμενον ἀποθανεῖν. ὁ οὖν Ἀγησίλαος πυ- 13
 θόμενος ταῦτα τὸ μὲν πρῶτον χαλεπῶς ἤνεγκεν· ἐπεὶ μέντοι ἐνε-
 θυμήθη, ὅτι τοῦ στρατεύματος τὸ πλεῖστον εἴη αὐτῷ οἷον ἀγαθῶν
 μὲν γιγνομένων ἡδέως μετέχειν, εἰ δέ τι χαλεπὸν ὀρώεν, οὐκ ἀνάγκην
 εἶναι κοινωνεῖν αὐτοῖς, ἐκ τούτου μεταβαλὼν ἔλεγεν, ὥς ἀγγέλλοιτο
 ὁ μὲν Πείσανδρος τετελευτηκώς, νικῶν δὲ τῇ ναυμαχίᾳ. ἅμα δὲ 14
 ταῦτα λέγων καὶ ἐβουθύτει ὥς εὐαγγέλια καὶ πολλοῖς διέπεμπε

10. ἐμβολῇ] „Eingang“; es ist das Thal des Flusses Kephisos gemeint. — μηνοειδῆς] eine sichelförmige Sonnenfinsternis, die am 14. August 394 stattfand und offenbar als böses Vorzeichen gedeutet wurde. — ἔδοξε φανῆναι] „schien sich darzustellen“. — τῇ ναυμαχίᾳ] in der allbekannten Seeschlacht bei Knidos. — Πείσανδρος] vgl. III, 4, 29, wo er ἀπειρότερος genannt wird.

11. εἶναι] „es habe stattgefunden“. — Κνίδος] Stadt an der Westspitze der karischen Halbinsel. — ταῖς Φοινίσσαις] vgl. III, 4, 1. — Κόνωνα] Der Athener Konon war nach der unglücklichen Schlacht bei Ägospotami in persische Dienste getreten. — τὸ Ἑλληνικόν] näml. ναυτικόν.

12. καὶ . . . φανεισῶν] = καίπερ φ., also konzessiv. — τοῦ . . . Ἑλληνικοῦ] Gen. comparationis, zu ἐλαττόνων. — ἐμβολὰς ἐχούσῃ τῇ τριήρει] „mit seiner Triere, die lecke Stellen hatte (leck geworden war)“.

13. οἷον] mit Infin. = τοιοῦτον ὥστε. — ἀγαθῶν . . . γιγνομένων] hat hypothetischen Sinn. — μετέχειν] näml. τῶν ἀγαθῶν. — οὐκ ἀνάγκην . . . εἶναι . . . αὐτοῖς] „so sei für sie kein (moralischer) Zwang vorhanden = so glaubten sie sich nicht verpflichtet . . .“. — ἐκ τούτου] nimmt ἐπεὶ ἐνεθυμήθη wieder auf. — μεταβαλὼν] Ages. drehte die Meldung um, griff also zu einer sogen. Notlüge.

14. ἐβουθύτει] βουθυτέω εὐαγγέλια (Acc. Plur. Neutr.) heißt „ich opfere

τῶν τεθυμένων· ὥστε ἀκροβολισμοῦ ὄντος πρὸς τοὺς πολεμίους ἐκράτησαν οἱ τοῦ Ἀγησιλάου τῷ λόγῳ ὡς Λακεδαιμονίων νικάντων τῇ ναυμαχίᾳ.

- 15 Ἦσαν δὲ οἱ μὲν ἀντιτεταγμένοι τῷ Ἀγησιλάῳ Βοιωτοί, Ἀθηναῖοι, Ἀργεῖοι, Κορίνθιοι, Αἰνιᾶνες, Εὐβοεῖς, Λοκροὶ ἀμφοτέρω· σὺν Ἀγησιλάῳ δὲ Λακεδαιμονίων μὲν μόρα ἡ ἐκ Κορίνθου διαβάσα, ἡμῖς δὲ μόρας τῆς ἐξ Ὀρχομενοῦ, ἔτι δὲ οἱ ἐκ Λακεδαίμονος νεοδαμώδεις συστρατευσάμενοι αὐτῷ, πρὸς δὲ τούτοις οὗ Ἡριππίδας ἐξενάγει ξενικοῦ, ἔτι δ' οἱ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὄσας διῶν παρέλαβεν· αὐτόθεν δὲ προσεγένοντο ὀπλίται Ὀρχομένιοι καὶ Φωκεῖς. πελτασταὶ γε μὴν πολὺ πλέονες οἱ μετ' Ἀγησιλάου· ἵππεῖς δ' αὖ
- 16 παραπλήσιοι ἀμφοτέροις τὸ πλῆθος. ἡ μὲν δὴ δύναμις αὕτη ἀμφοτέρων· διηγήσομαι δὲ καὶ τὴν μάχην· καὶ γὰρ ἐγένετο οἷα οὐκ ἄλλη τῶν γ' ἐφ' ἡμῶν. συνήεσαν μὲν γὰρ εἰς τὸ κατὰ Κορώνειαν πεδῖον οἱ μὲν σὺν Ἀγησιλάῳ ἀπὸ τοῦ Κηφισοῦ, οἱ δὲ σὺν Θηβαίοις ἀπὸ Ἑλικῶνος. εἶχε δ' Ἀγησίλαος μὲν δεξιὸν τοῦ μετ' αὐτοῦ, Ὀρχομένιοι δ' αὐτῷ ἔσχατοι ἦσαν τοῦ εὐωνύμου. οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι
- 17 αὐτοὶ μὲν δεξιοὶ ἦσαν, Ἀργεῖοι δ' αὐτοῖς τὸ εὐώνυμον εἶχον. συνιόντων δὲ τέως μὲν σιγὴ πολλὴ ἀπ' ἀμφοτέρων ἦν· ἤνίκα δ'

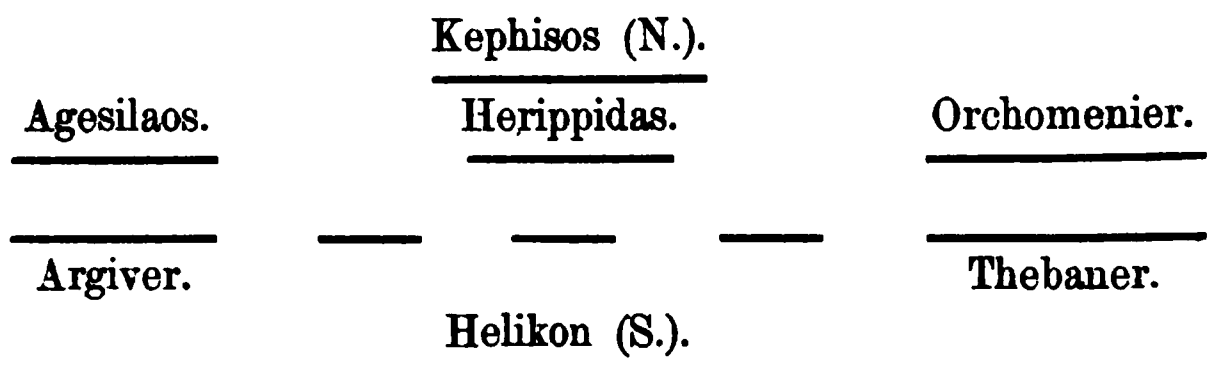
den Göttern einen Stier als Dank für gute Botschaft“. — τῶν τεθυμένων] Gen. partit.; übersetze „Opferfleisch“. — τῷ λόγῳ] „infolge der Rede“; davon hängt der Gen. absolutus ab (= *ὅτι Λακεδαιμόνιοι νικῶεν*).

15. Αἰνιᾶνες] nach III, 5, 6 Bundesgenossen der Lakedämonier. — ἀμφοτέρω] Ihre Namen IV, 2, 17. — διαβάσα] über den korinthischen Meer-

busen. — συστρατευσάμενοι] wie III, 4, 20 berichtet ist. — ξενικοῦ] nach III, 4, 20 die sogen. Κύρριοι. — αὐτόθεν] d. h. aus Mittelgriechenland.

16. διηγήσομαι] Xenophon war in Agesilaos' Gefolge Zeuge der Schlacht bei Koronea. — ἐφ' ἡμῶν] „zu unserer Zeit“. — Κηφισός ... Ἑλικῶν] Fluß und Gebirge in Böotien. — τοῦ μετ' αὐτοῦ] näml. στρατεύματος.

Stellung beider Heere bei Koronea.

ἀπείχον ἀλλήλων ὅσον στάδιον, ἀλαλάξαντες οἱ Θηβαῖοι δρόμῳ ὁμόσε ἐφέροντο. ὥς δὲ τριῶν ἔτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων ἀντεξέδραμον ἀπὸ τῆς Ἀγησιλάου φάλαγγος ὧν Ἡριππίδας ἐξενάγει καὶ σὺν αὐτοῖς Ἴωνες καὶ Λιολεῖς καὶ Ἑλλησπόντιοι, καὶ πάντες οὗτοι τῶν συνεκδραμόντων τε ἐγένοντο καὶ εἰς δόρυ ἀφικόμενοι ἔτρεψαν τὸ καθ' αὐτούς. Ἀργεῖοι μέντοι οὐκ ἐδέξαντο τοὺς περὶ Ἀγησίλαον, ἀλλ' ἔφυγον ἐπὶ τὸν Ἑλικῶνα. κἀνταῦθα οἱ μὲν τινες 18 τῶν ξένων ἐστεφάνουν ἤδη τὸν Ἀγησίλαον, ἀγγέλλει δὲ τις αὐτῷ, ὅτι οἱ Θηβαῖοι τοὺς Ὀρχομενίους διακόψαντες ἐν τοῖς σκευοφόροις εἶησαν. καὶ ὁ μὲν εὐθὺς ἐξελίξας τὴν φάλαγγα ἦγεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι ὥς εἶδον τοὺς συμμάχους πρὸς Ἑλικῶνι πεφευγότας, διαπεσεῖν βουλόμενοι πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, συσπειραθέντες ἐχώρουν ἐρρωμένως. ἐνταῦθα δὴ Ἀγησίλαον ἀνδρεῖον μὲν ἔξεστιν 19 εἰπεῖν ἀναμφισβητήτως· οὐ μέντοι εἴλετό γε τὰ ἀσφαλέστατα. ἔξὸν γὰρ αὐτῷ παρέντι τοὺς διαπίπτοντας ἀκολουθοῦντι χειροῦσθαι τοὺς ὀπισθεν, οὐκ ἐποίησε τοῦτο, ἀλλ' ἀντιμέτωπος συνέρραξε τοῖς Θηβαίοις· καὶ συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἐωθύντο, ἐμάχοντο, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον. τέλος δὲ τῶν Θηβαίων οἱ μὲν διαπίπτουσι πρὸς τὸν Ἑλικῶνα, πολλοὶ δὲ ἀποχωροῦντες ἀπέθανον. ἐπεὶ δ' ἡ μὲν νίκη Ἀγησιλάου ἐγεγένητο, τετρωμένος δ' 20 αὐτὸς προσενήνεκτο πρὸς τὴν φάλαγγα, προσελάσαντές τινες τῶν ἱππέων λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι τῶν πολεμίων ὥς ὀγδοήκοντα σὺν ὅπλοις ὑπὸ τῷ νεῷ εἰσι, καὶ ἡρώτων, τί χρὴ ποιεῖν. ὁ δὲ, καίπερ πολλὰ τραύματα ἔχων, ὁμῶς οὐκ ἐπελάθετο τοῦ θείου, ἀλλ' ἔαν

17. ὅσον] „ungefähr“; dieselbe Bedeutung hat das darauf folgende ὥς. — ἐν μέσῳ] d. h. zwischen den beiden Heeren. — ὧν] = οὗτοι ὧν. — τῶν συνεκδραμόντων ἐγένοντο] wörtlich „sie gehörten zu denen, welche mit vorstürmten“ (Genet. partitivus). — εἰς δόρυ] „auf Speerweite“. Das δόρυ wurde meist nicht geworfen, sondern diente zum Stosse.

18. ἐστεφάνουν] Kränze als Siegeszeichen auch III, 4, 18. — ἐξελίξας] ἐξελίττω „ich lasse Kehrt machen“. — πρὸς Ἑλικῶνι] näml. ὄντας, erklärt

durch πεφευγότας. — ἐχώρουν] „kamen heranmarschiert“.

19. ἔξόν] absoluter Acc. des Partiz. von ἔξεστι, konzessiv. Übersetze „anstatt ...“. — παρέντι] = παρῆναι (von παρίημι „vorbeilassen“) καὶ ... — συνέρραξε] von συρράσσω „mit jem. heftig zusammenprallen“. Man merkt den Haß des Königs gegen die Thebaner, vgl. III, 4, 4.

20. τῷ νεῷ] Jeder zeitgenössische Leser kannte den Tempel der Athene auf dem Gefilde von Koronea, daher der Artikel. — ποιεῖν] näml. „mit ihnen“.

τε ἀπιέναι οἱ βούλονται ἐκέλευε καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶα. τότε μὲν
 21 οὖν, καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὕψέ, δειπνοποιησάμενοι ἐκοιμήθησαν. πρῶτ'
 δὲ Γῦλιν τὸν πολέμαρχον παρατάξαι τε ἐκέλευε τὸ στράτευμα καὶ
 τρόπαιον ἵστασθαι καὶ στεφανοῦσθαι πάντας τῷ θεῷ καὶ τοὺς
 αὐλητὰς πάντας αὐλεῖν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποιοῦν. οἱ δὲ Θηβαῖοι
 ἔπεμψαν κήρυκας, ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς αἰτοῦντες θάψαι.
 καὶ οὕτω δὴ αἱ τε σπονδαὶ γίνονται καὶ Ἀγησίλαος μὲν εἰς Δελ-
 φοὺς ἀφικόμενος δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσεν οὐκ
 ἐλάττω ἑκατὸν ταλάντων. Γῦλις δὲ ὁ πολέμαρχος ἔχων τὸ στρά-
 τευμα ἀπεχώρησεν εἰς Φωκέας, ἐλεῖθεν δ' εἰς τὴν Λοκρίδα ἐμ-
 22 βάλλει. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἡμέραν οἱ στρατιῶται καὶ σκεύη ἐκ
 τῶν κωμῶν καὶ σῖτον ἥρπαζον. ἐπεὶ δὲ πρὸς ἑσπέραν ἦν, τελευ-
 ταίων ἀποχωρούντων τῶν Λακεδαιμονίων ἐπηκολούθουν αὐτοῖς οἱ
 Λοκροὶ βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες. ὥς δ' αὐτῶν οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι ὑποστρέψαντες καὶ διώξαντες κατέβαλόν τινας, ἐκ τούτου
 ὅπισθεν μὲν οὐκέτι ἐπηκολούθουν, ἐκ δὲ τῶν ὑπερδεξίων ἔβαλλον.
 23 οἱ δ' ἐπεχείρησαν μὲν καὶ πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν. ἐπεὶ δὲ σκότος
 τε ἐγένετο καὶ ἀποχωροῦντες οἱ μὲν διὰ τὴν δυσχωρίαν ἐπιπτον
 καὶ διὰ τὸ μὴ προορᾶν τὰ ἔμπροσθεν, οἱ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν βέλων,
 ἐνταῦθα ἀποθνήσκουσι Γῦλις τε ὁ πολέμαρχος καὶ τῶν παραστα-
 τῶν Πελλῆς καὶ οἱ πάντες ὥς ὀκτωκαίδεκα τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ
 μὲν καταλευσθέντες, οἱ δὲ καὶ τραυματισθέντες. εἰ δὲ μὴ ἐβοή-
 θησαν αὐτοῖς οἱ ἐκ τοῦ στρατοπέδου δειπνοῦντες, ἐκινδύνευσαν ἄν
 ἅπαντες ἀπολέσθαι.

4 Μετὰ τοῦτό γε μὴν ἀφείθη μὲν κατὰ πόλεις τὸ ἄλλο στρά-
 τευμα, ἀπέπλευσε δὲ καὶ ὁ Ἀγησίλαος ἐπ' οἴκου. ἐκ δὲ τούτου
 ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι μὲν καὶ Βοιωτοὶ καὶ Ἀργεῖοι καὶ οἱ σίμι-

21. τῷ θεῷ] „zu Ehren des Gottes (Apollo)“. — ὑποσπόνδους] wie III, 5, 22 Eingeständnis der Niederlage. — τῶν ἐκ τῆς λείας] vornehmlich der in Asien gemachten Beute; vgl. z. B. III, 4, 24.

22. τὴν ... ἄλλην] im Gegensatze zu πρὸς ἑσπέραν. — αὐτῶν] gehört zu τινάς.

23. οἱ πάντες] „insgesamt“.

Καπ. 4. § 1/13: Blutiger Bürgerkrieg und Verrat in Korinth. Sieg des Praxitas innerhalb der langen Mauern (393). — § 14/18: Fortsetzung des Krieges durch Söldnerheere. Iphikrates und seine Pelastentruppe. Wiederherstellung der langen Mauern von Korinth (393). — § 19: Erster Feldzug gegen Argos unter Agesilaos. Eroberung von Lechäon (392).

1. γε μὴν] „nun aber“. — διὰ

μαχοι αὐτῶν ἐκ Κορίνθου ὀρμώμενοι, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ οἱ σῖμμαχοι ἐκ Σικυῶνος. ὁρῶντες* δ' οἱ Κορίνθιοι ἑαυτῶν μὲν καὶ τὴν χώραν ὀρουμένην καὶ πολλοὺς ἀποθνήσκοντας διὰ τὸ αἰετῶν πολεμίων ἐγγὺς εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους συμμάχους καὶ αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ ὄντας καὶ τὰς χώρας αὐτῶν ἐνεργοὺς οἴσας, οἱ πλείστοι καὶ βέλτιστοι αὐτῶν εἰρήνης ἐπεθύμησαν καὶ συνιστάμενοι ἐδίδασκον ταῦτα ἀλλήλους. γνόντες δ' οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ 2 καὶ Κορινθίων οἳ τε τῶν παρὰ βασιλέως χρημάτων μετεσχηκότες καὶ οἱ τοῦ πολέμου αἰτιώτατοι γεγεννημένοι, ὥς, εἰ μὴ ἐκποδῶν ποιήσονται τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην τετραμμένους, κινδυνεύσει πάλιν ἡ πόλις λακωνίσει, οἷτω δὴ σφαγὰς ἐπεχείρουν ποιεῖσθαι. καὶ πρῶτον μὲν τὸ πάντων ἀνοσιώτατον ἐβουλεύσαντο· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, κὰν νόμῳ τις καταγνωσθῇ, οὐκ ἀποκτιννύουσιν ἐν ἑορτῇ· ἐκεῖνοι δ' Εὐκλείων τὴν τελευταίαν προείλοντο, ὅτι πλείους ἂν ᾔοντο λαβεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὥστε ἀποκτεῖναι. ὥς δ' ἐσημάνθη οἷς 3 εἴρητο οὐδὲς ἔδει ἀποκτεῖναι, σπασάμενοι τὰ ξίφη ἔπαιον τὸν μὲν τινα συνεστηκότα ἐν κύκλῳ, τὸν δὲ τινα ἐν θεάτρῳ, ἔστι δ' ὃν καὶ κριτὴν καθεύμενον. ὥς δ' ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔφευγον οἱ βέλτιστοι, οἱ μὲν πρὸς τὰ ἀγάλματα τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ θεῶν, οἱ δ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς· ἔνθα δὴ οἱ ἀνοσιώτατοι καὶ παντάπασιν οὐδὲν νόμιμον φρονοῦντες, οἳ τε κελεύοντες καὶ οἱ πειθόμενοι, ἔσφαττον καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς· ὥστ' ἐνίους καὶ τῶν

τὸ . . .] Beachte, daß da steht τῶν πολεμίων, nicht τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι! — ἐνεργούς] „fruchttragend bearbeitet“; Gegensatz ὀρουμένην. — βέλτιστοι] die zu Sparta neigende Partei der Aristokraten. — ἐδίδασκον] Auch bei Cäsar heißt *docere* oft „mitteilen“.

2. μετεσχηκότες] vgl. III, 5, 1. — οἷτω] nimmt γνόντες wieder auf, „demgemäß“. — ἐβουλεύσαντο] „sie planten“. — ἐν ἑορτῇ] So wurde Sokrates nicht eher hingerichtet, als bis das heilige Festschiff von Delos nach Athen heimgekehrt war. — Εὐκλείων] τὰ Εὐκλεία ist ein Fest zu Ehren der ruhmspendenden Artemis. — τὴν τελευ-

ταίαν] näml. ἡμέραν. — ἂν] gehört zu λαβεῖν. — ὥστε ἀποκτεῖναι] *ad interficiendum* „zum Morde“.

3. οἷς] = τούτοις οἷς; es sind die Mörder gemeint, denen man ihre Opfer vorher bezeichnet hatte. — τινα] nach τὸν μὲν „ohne Unterschied der Person“. — κύκλῳ] Die Leute standen in „Gruppen“ auf dem Markte zusammen. — ἔστι δ' ὃν] = τὸν δὲ τινα. — κριτὴν] „als Preisrichter“, der über die aufgeführten Theaterstücke zu entscheiden hatte. — κελεύοντες . . . πειθόμενοι] Ersteres sind die Anstifter des Mordes, letzteres ihre Werkzeuge. — ἔσφαττον] ohne Obj. „mordeten weiter“. — καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς] Ganz

οὐ τυπτομένων, νομίμων δ' ἀνθρώπων ἀδημονῆσαι τὰς ψυχάς,
 4 ἰδόντας τὴν ἀσέβειαν. ἀποθνήσκουσι δ' οὕτως τῶν μὲν πρε-
 σβυτέρων πολλοί· μᾶλλον γὰρ ἔτυχον ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄντες· οἱ δὲ
 νεώτεροι, ὑποπτεύσαντος Πασιμήλου τὸ μέλλον ἔσεσθαι, ἡσυχίαν
 ἔσχον ἐν τῷ Κραναίῳ. ὥς δὲ τῆς κραυγῆς ἤσθοντο καὶ φεύγοντές
 τινες ἐκ τοῦ πράγματος ἀφίκοντο πρὸς αὐτούς, ἐκ τούτου ἀναδρα-
 μόντες κατὰ τὸν Ἀκροκόρινθον προσβαλόντας μὲν Ἀργεῖους καὶ
 5 τοὺς ἄλλους ἀπεκρούσαντο· βουλευομένων δέ, τί χρὴ ποιεῖν, πίπτει
 τὸ κιόκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος οὔτε σεισμοῦ οὔτε ἀνέμου γενομένου.
 καὶ θυομένοις δὲ τοιαῦτα ἦν τὰ ἱερά, ὥστε οἱ μάντις ἔφασαν
 ἄμεινον εἶναι καταβαίνειν ἐκ τοῦ χωρίου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὡς
 φευξόμενοι ἔξω τῆς Κορινθίας ἀπεχώρησαν· ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ φίλοι
 αὐτοὺς ἔπειθον καὶ μητέρες ἰοῦσαι καὶ ἀδελφαὶ καὶ αὐτῶν δὲ τῶν
 ἐν δυνάμει ὄντων ἦσαν οἱ ὁμνίοντες ἐπισχνοῦντο μηδὲν χαλεπὸν
 6 αὐτοὺς πείσεσθαι, οὕτω δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως οἴκαδε αὐτῶν. ὁρῶντες
 δὲ τοὺς ἐν δυνάμει ὄντας τυραννεύοντας, αἰσθανόμενοι δὲ ἀφανίζο-
 μένην τὴν πόλιν διὰ τὸ καὶ ὄρους ἀνεσπᾶσθαι καὶ Ἄργος ἀντὶ
 Κορίνθου τὴν πατρίδα αὐτοῖς ὀνομάζεσθαι καὶ πολιτείας μὲν
 ἀναγκαζόμενοι τῆς ἐν Ἄργει μετέχειν, ἧς οὐδὲν ἐδέοντο, ἐν δὲ τῇ
 πόλει μετοίκων ἔλαττον δυνάμενοι, ἐγένοντό τινες αὐτῶν οἱ ἐνόμισαν
 οὕτω μὲν ἀβίωτον εἶναι· πειρωμένους δὲ τὴν πατρίδα, ὥσπερ ἦν καὶ

anders handelt Agesilaos 3, 20. — ἀδημονῆσαι] „unheimlich zumute wer-
 den“, wegen der zu erwartenden Strafe
 der Gottheit. — τὰς ψυχάς] „im Her-
 zen“, Accus. der Beziehung.

4. μᾶλλον] „vorzugsweise“. — Πασί-
 μηλος] ein Anhänger der Aristokratie. —
 Κραναίον] eine Ringschule in einem
 Cypressenhaine vor Korinth. — πράγ-
 ματος] ist das Gemetzel. — κατὰ τὸν
 Ἀκροκόρινθον] „in den Bereich der
 Burg“.

5. βουλευομένων] näml. τῶν νεω-
 τέρων. — κιόκρανον] „Säulenknäuf“. —
 ἀπὸ τοῦ] nicht ἀπὸ τοῦ! — οὔτε ...]
 Das unerklärliche Herabfallen des
 Säulenknäufes wurde also als War-
 nung der Gottheit gedeutet. — θυο-

μένοις] sind wieder die νεώτεροι. —
 ἦν] „fielen aus“. — ἰοῦσαι] näml. „zu
 ihnen“. — τῶν ἐν δυνάμει] Damit
 sind die neuen Gewalthaber der Stadt
 gemeint. — ἦσαν οἱ] = ἐνιοι. — οὕτω]
 wie § 2.

6. ὁρῶντες ...] Der Nachsatz beginnt
 bei ἐγένοντο. — ἀφανίζομένην] „Ver-
 schwunden“ war Korinth insofern,
 als es seine Selbständigkeit verloren
 hatte. — ἀνεσπᾶσθαι] Die Grenzsteine
 (ὄροι) waren „entfernt worden“ als
 Zeichen der völligen Vereinigung Ko-
 rinths mit Argos. — ἐδέοντο] „Ver-
 langen trugen“. — ἔλαττον δυνάμενοι]
 „weniger Einfluss haben“. — πειρω-
 μένους ...] Konstruiere: ἐνόμισαν (die
 Demokraten) ... ἄξιον εἶναι („es sei

ἐξ ἀρχῆς, Κόρινθον ποιῆσαι καὶ ἐλευθέραν ἀποδείξαι καὶ τῶν μὲν μισαιφόνων καθαρὰν, εὐνομίᾳ δὲ χρωμένην, ἄξιον εἶναι, εἰ μὲν δύ-
ναιτο καταπράξαι ταῦτα, σωτήρας γενέσθαι τῆς πατρίδος, εἰ δὲ
μὴ δύναιντο, τῶν γε καλλίστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν ὁρεγομένους
ἀξιεπαινοτάτης τελευτῆς τυχεῖν. οὕτω δὲ ἐπιχειρεῖτον ἄνδρε δύο, 7
Πασίμηλός τε καὶ Ἀλκιμένης, διαδύντε διὰ χειμάρρου συγγενέσθαι
Πραξίτα τῷ Λακεδαιμονίων πολεμάρχῳ, ὃς ἐτίγχανε μετὰ τῆς
ἑαυτοῦ μόρας φρουρῶν ἐν Σικυνῶνι, καὶ εἶπον, ὅτι δύναιτε ἂν παρα-
σχεῖν αὐτῷ εἴσοδον εἰς τὰ κατατείνοντα ἐπὶ Λέχαιον τεῖχη. ὁ
δὲ καὶ πρόσθεν γινώσκων τὸν ἄνδρε ἀξιοπείστῳ ὄντε, ἐπίστευσε,
καὶ διαπραξάμενος ὥστε καὶ τὴν ἀπιέναι μέλλουσαν ἐκ Σικυνῶνος
μόραν καταμεῖναι, ἔπραττε τὴν εἴσοδον. ἐπεὶ δὲ τὸν ἄνδρε καὶ 8
κατὰ τύχην καὶ κατ' ἐπιμέλειαν ἐγενέσθην φύλακε κατὰ τὰς πύλας
ταύτας, ἔνθα περ τὸ τρόπαιον ἔστηκεν, οὕτω δὲ ἔχων ὁ Πραξίτας
ἔρχεται τὴν τε μόραν καὶ Σικυνῶνιους καὶ Κορινθίους ὅσοι φυγάδες
ὄντες ἐτύγγανον. ἐπεὶ δ' ἦν πρὸς ταῖς πύλαις, φοβούμενος τὴν
εἴσοδον, ἐβουλήθη τῶν πιστῶν ἄνδρα εἰσπέμψαι σκεψόμενον τὰ
ἔνδον. τὸν δὲ εἰσηγαγέτην καὶ οὕτως ἀπλῶς ἀπεδείξατόν, ὥστε ὁ
εἰσελθὼν ἐξήγγειλε πάντα εἶναι ἀδόλως οἷά περ ἐλεγέτην. ἐκ τού- 9
του δ' εἰσέρχεται. ὥς δὲ πολὺ διεχόντων τῶν τειχῶν ἀπ' ἀλλήλων
παραταττόμενοι ὀλίγοι ἑαυτοῖς ἔδοξαν εἶναι, σταύρωμά τ' ἐποιή-
σαντο καὶ τάφρον οἷαν ἐδύναντο πρὸ αὐτῶν, ἕως δὲ οἱ σύμμαχοι
βοηθήσοιεν αὐτοῖς. ἦν δὲ καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ἐν τῷ λιμένι Βοιω-

der Mühe wert“) ... (αὐτοὺς) πειρω-
μένους ... Κόρινθον ποιῆσαι („zum
alten Korinth machen“) ... καὶ ... ἀπο-
δείξαι („machen“) ... σωτήρας γενέ-
σθαι ... τυχεῖν. — ἀγαθῶν] Mit diesen
„Gütern“ ist vor allem die Befreiung
der Vaterstadt gemeint.

7. ἐπιχειρεῖτον ... διαδύντε] Dual
wegen ἄνδρε δύο; im folgenden wech-
selnd mit Plur. — Πασίμηλος] § 4. —
διαδύντε ... συγγενέσθαι] = δια-
δύναι („sich schleichen“) καὶ συγ-
γενέσθαι. — χειμάρρου] „Waldbach-
schlucht“; damals trocken. — Λέχαιον]
Hafen von Korinth, mit dieser Stadt

durch zwei Schenkelmauern verbunden,
wie der Piraeus mit Athen. — ἔπραττε]
„er betrieb“.

8. καὶ κατὰ τύχην καὶ κατὰ ἐπιμέ-
λειαν] „der eine durch glücklichen
Zufall, der andere durch eigene Be-
mühung“. — ἔστηκεν] Xenophon, der
später in Korinth lebte, hat es dort
noch gesehen. — τῷ δέ] die beiden
Korinthier. — ἀπλῶς] „offen und ehr-
lich“; Gegensatz διπλοῦς 1, 32. —
ἀπεδείξατόν] „sie wiesen nach“, näm-
lich τὰ ἔνδον.

9. εἰσέρχεται] näm-
lich Praxitas. — τῶν
τειχῶν] „die Mauerschenkel“. — ἕως δὲ]

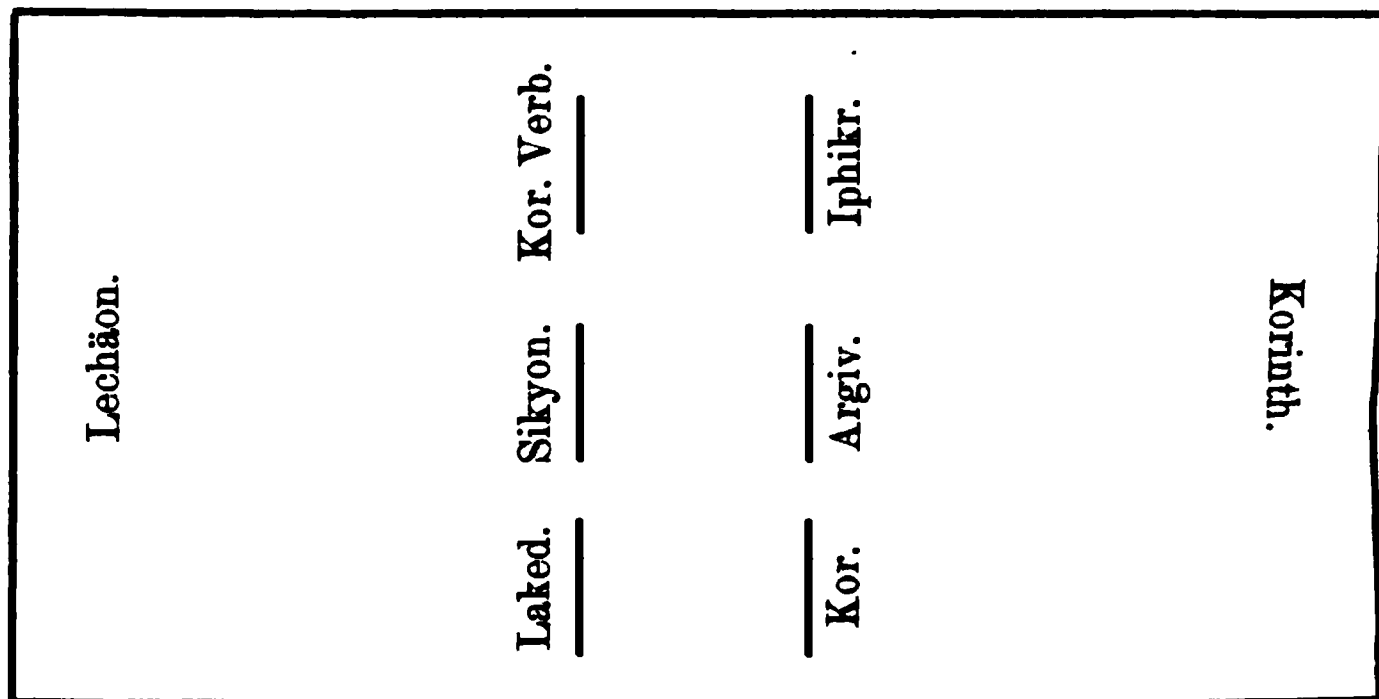
τῶν φυλακῇ. τὴν μὲν οὖν ἐπὶ τῇ νυκτὶ ἢ εἰσηλθόν ἡμέραν ἄμαχοι διήγαγον· τῇ δ' ὀστεραία ἦκον οἱ Ἀργεῖοι πασυνδία βοηθοῦντες· καὶ ἐδρόντες τεταγμένους Λακεδαιμονίους μὲν ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν, Σικωνίους δὲ ἐχομένους, Κορινθίων δὲ τοὺς φυγάδας ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν πρὸς τῷ ἑώψι τείχει, ἀντιτάττονται ἐχόμενοι τοῦ ἑώου τείχους οἱ περὶ Ἰφικράτη μισθοφόροι, πρὸς δὲ τούτοις Ἀργεῖοι· εὐώνυμον δ' εἶχον αὐτοῖς Κορίνθιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως. καταφρονήσαντες δὲ τῷ πλήθει εὐθὺς ἐχώρουν· καὶ τοὺς μὲν Σικωνίους ἐκράτησαν καὶ διασπάσαντες τὸ σταύρωμα ἐδίωκον ἐπὶ θάλατταν καὶ ἐκεῖ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Πασίμαχος δὲ ὁ ἵππαρμωστής, ἔχων ἵππεας οὐ πολλούς, ὡς ἑώρα τοὺς Σικωνίους πιεζομένους, καταδήσας ἀπὸ δένδρων τοὺς ἵππους καὶ ἀφελόμενος τὰς ἀσπίδας αὐτῶν, μετὰ τῶν ἐθελοντῶν ἦει ἐναντίον τοῖς

„wenigstens bis“. — ἐπὶ τῇ νυκτὶ] „auf die Nacht folgend“. — βοηθοῦντες] näml. den Korinthiern. — ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν] „auf ihrem (der Lakedämonier) rechten Flügel“. —

ἐχόμενοι] ἔχουσιν mit dem Genetiv „sich an etwas anschließen“, also „dicht daran“. — Κορίνθιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως] Gegensatz: die korinthischen Flüchtlinge.

Stellung zu Beginn der Schlacht zwischen den langen Mauern bei Lechäon.

Östliche Mauer.

Westliche Mauer.

10. τῷ πλήθει] giebt den Grund an, weshalb die Argiver ihre Gegner geringschätzten. — ἐχώρουν] „gingen vor“. — ἐπὶ θάλατταν] also nach Lechäon zu. — ὁ ἵππαρμωστής] der lakonische

„Reiteroberst“. — ἀπό] „an“. — τὰς ἀσπίδας αὐτῶν] Er liefs seine Leute für den Kampf zu Fuß die Schilde der gefallenen oder geflohenen Sikyonier nehmen, weil die Reiterei ge-

Ἀργείοις. οἱ δὲ Ἀργεῖοι ὁρῶντες τὰ σίγμα τὰ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, ὡς Σικωνίους οὐδὲν ἐφοβοῦντο. ἔνθα δὴ λέγεται εἰπὼν ὁ Πασίμαχος· „Ναὶ τὼ σιῶ, ὦ Ἀργεῖοι, πεισεῖ ὑμὲ τὰ σίγμα ταῦτα“, χωρεῖν ὁμόσε· καὶ οὕτω μαχόμενος μετ’ ὀλίγων πρὸς πολλοὺς ἀποδυνήσκει καὶ ἄλλοι τῶν περὶ αὐτόν. οἱ μέντοι φυγάδες τῶν 11 Κορινθίων νικῶντες τοὺς καθ’ αἵτους διέδυσαν ἄνω, καὶ ἐγένοντο ἐγγὺς τοῦ περὶ τὸ ἄστυ κύκλου· οἱ δ’ αὖ Λακεδαιμόνιοι ὡς ἴσθοντο κρατοῦντα τὰ κατὰ τοὺς Σικωνίους, βοηθοῦσιν ἐξελθόντες, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸ σταύρωμα. οἳ γε μὴν Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἤκουσαν ὅπισθεν ὄντας τοὺς Λακεδαιμονίους, στραφέντες δρόμῳ πάλιν ἐκ τοῦ σταυρώματος ἐξέπιπτον. καὶ οἱ μὲν ἐν δεξιᾷ ἔσχατοι αὐτῶν παιόμενοι εἰς τὰ γυμνὰ ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀπέθνησκον, οἱ δὲ πρὸς τῷ τείχει ἄθρόοι σὺν πολλῷ ὄχλῳ πρὸς τὴν πόλιν ἀπεχώρουν. ὡς δ’ ἐνέτιχον τοῖς φυγάσι τῶν Κορινθίων καὶ ἔγνωσαν πολεμίους ὄντας, ἀπέκλιναν πάλιν. ἐνταῦθα μέντοι οἱ μὲν κατὰ τὰς κλίμακας ἀναβαίνοντες ἤλλοντο κατὰ τοῦ τείχους καὶ διεφθείροντο, οἱ δὲ περὶ τὰς κλίμακας ὠθοῦμενοι καὶ παιόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ δὲ καὶ καταπατοῦμενοι ὑπ’ ἀλλήλων ἀπεπνίγοντο. οἱ δὲ 12 Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠπόρουν, τίνα ἀποκτείνουεν· ἔδωκε γὰρ τότε γε ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔργον οἷον οὐδ’ ἠὔξαντό ποτ’ ἄν. τὸ γὰρ ἐγχειρῶσθαι αὐτοῖς πολεμίων πληθος πεφοβημένον, ἐκπεπληγμένον, τὰ γυμνὰ παρέχον, ἐπὶ τὸ μάχεσθαι οὐδένα τρεπόμενον, εἰς δὲ τὸ

wöhnlich keine Schilde führte. — σίγμα] σ, der Anfangsbuchstabe von Σικωνίων, diente als Unterscheidungszeichen, weil man keine Uniformen trug. — σιῶ] dorisch = θεῶ (Dual), die beiden Stammesgötter Kastor und Polydeukes. — πεισεῖ] dorisch = πείσει. — ὑμέ] = ὑμεῖς.

11. ἄνω] „landeinwärts“, also nach Korinth zu. — κύκλου] „Ringmauer“. — τὰ κατὰ τοὺς Σικωνίους] „die den Sikyoniern gegenüberstehenden Heeres-teile“. — ἐξελθόντες] näml. aus ihrem Pfahlwerk (σταύρωμα). — ἐν ἀριστερᾷ] Die Lakedämonier stehen jetzt mit der Front nach Osten und beschießen die von N. nach S. zurückkehrenden Ar-

giver. Diese drängen nach der Ostmauer hin, geraten aber hier an die korinthischen Verbannten. — σὺν πολλῷ ὄχλῳ] „in einem grossen Haufen“. — οἱ μὲν . . . οἱ δέ] näml. die Argiver. — κλίμακας] die Treppen, welche von innen auf die östliche Mauer führten.

12. τίνα ἀποκτείνουεν] In direkter Rede: τίνα ἀποκτείνωμεν; — τότε γε] „damals wenigstens“; Anspielung auf spätere Misserfolge. — οἷον οὐδ’ ἠὔξαντό ποτ’ ἄν] „wie sie es niemals auch nur zu wünschen gewagt hätten“. — τὰ γυμνὰ] wie 2, 22. — ἐπὶ τὸ . . .] ist im Deutschen durch einen Relativsatz anzuknüpfen („von denen keiner . . .“). — εἰς δὲ . . .] „son-

- ἀπόλλυσθαι πάντας πάντα ὑπηρετοῦντας, πῶς οὐκ ἂν τις θεῖον ἡγήσαιτο; τότε γοῦν οὕτως ἐν ὀλίγῳ πολλοὶ ἔπεσον, ὥστε εἰθισμένοι δρᾶν οἱ ἄνθρωποι σωροὺς σίτου, ξύλων, λίθων, τότε ἐθεάσαντο σωροὺς νεκρῶν. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ λιμένι τῶν Βοιωτῶν φύλακες, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν τειχῶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰ τέγη τῶν νεωσοίκων
- 13 ἀναβάντες. μετὰ μὲν τοίνυν τοῦτο οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπήγοντο, οἱ δὲ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐβοήθουν. ἐπεὶ δὲ ἡθροίσθησαν, ἔγνω Πραξίτας πρῶτον μὲν τῶν τειχῶν καθελεῖν, ὥστε δίοδον στρατοπέδῳ ἱκανὴν εἶναι, ἔπειτα δ' ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα ἤγε τὴν ἐπὶ Μέγαρα καὶ αἰρεῖ προσβαλὼν πρῶτον μὲν Σιδόντα, ἔπειτα δὲ Κρομμύωνα. καὶ ἐν τούτοις τοῖς τείχεσι καταστήσας φρουροὺς τοῦμπαλιν ἐπορεύετο· καὶ τειχίσας Ἐπιείκειαν, ἵνα φρούριον εἴη πρὸ τῆς φιλίας τοῖς συμμάχοις, οὕτω διαφηκε τὸ στράτευμα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ Λακεδαίμονα ἀπεχώρει.
- 14 Ἐκ δὲ τούτου στρατιαὶ μὲν μεγάλαι ἑκατέρων διεπέπαιναντο, φρουροὺς δὲ πέμπουσαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν εἰς Κόρινθον, αἱ δ' εἰς Σικυῶνα, ἐφύλαττον τὰ τεῖχη· μισθοφόρους γε μὴν ἑκάτεροι ἔχοντες διὰ τούτων ἐρρωμένως ἐπολέμουν.
- 15 Ἐνθα δὴ καὶ Ἰφικράτης εἰς Φλιοῦντα ἐμβαλὼν καὶ ἐνεδρευσάμενος, ὀλίγοις δὲ λεηλατῶν, βοηθησάντων τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀφυλάκτως, ἀπέκτεινε τοσοῦτους, ὥστε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους πρόσθεν οὐ δεχόμενοι εἰς τὸ τεῖχος οἱ Φλιάσιοι, φοβούμενοι, μὴ τοὺς φάσκοντας ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν κατάγοιεν, τότε οὕτω κατ-

dern wo alle alles thaten, um ins Verderben zu rennen“. — θεῖον] „eine göttliche Fügung“. — οὕτως] gehört zu πολλοί. — ἐν ὀλίγῳ] näml. χρόνῳ. — τῶν Βοιωτῶν φύλακες] die nach § 9 in Lechäon lagen. Auch auf sie machten die Sieger einen Angriff.

13. ἔγνω] „er erkannte als richtig, beschloß“. — τῶν τειχῶν] nämlich τοσοῦτο „so viel“; Gen. partitivus. — τὴν ἐπὶ Μέγαρα] näml. ὁδόν. — αἰρεῖ προσβαλὼν] „erstürmte“. — Σιδόντος und Κρομμύων] kleine Festungen auf der Landenge von Korinth. — Ἐπιείκειαν] vgl. 2, 14. — πρὸ τῆς φιλίας] näml. γῆς, „zum Schutze des befreun-

deten Landes“; zugleich lokal. — τοῖς συμμάχοις] gehört zu εἴη. Gemeint sind die Sikyonier.

14. στρατιαί] „Bürgerheere“; sie hatten aufgehört, d. h. es gab zur Zeit keine mehr, weil sie durch Söldnerheere verdrängt wurden.

15. καὶ ... πρόσθεν οὐ δεχόμενοι] = καίπερ ..., konzessiv. — φοβούμενοι] giebt den Grund an, weshalb die Phliasier die Lakedämonier bisher nicht in die Stadt gelassen hatten. — ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν] „wegen lakonischer Gesinnung in der Verbannung leben“. — κατάγοιεν] „zurückriefen“; Subjekt οἱ Λακεδαιμόνιοι. — τοὺς ἐκ

επλάγησαν τοὺς ἐκ Κορίνθου, ὥστε μετεπέμψαντό τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν. οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι, καίπερ εὐνοϊκῶς ἔχοντες τοῖς φυγάσιν, ὅσον χρόνον εἶχον αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐδ' ἐμνήσθησαν παντάπασιν περὶ καθόδου φυγάδων, ἀλλ' ἐπεὶ ἀναθαρρῆσαι ἐδόκει ἡ πόλις, ἐξήλθον καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους παραδόντες οἶανπερ καὶ παρέλαβον. οἱ δ' αὖ περὶ τὸν Ἰφικράτην πολλαχόσε ¹⁶ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες ἐλεηλάτουν τε καὶ προσέβαλλον πρὸς τὰ τεῖχη. ἔξω γὰρ οἱ τῶν Ἀρκάδων ὀπλῖται παντάπασιν οὐκ ἀντεξήρσαν· οὕτω τοὺς πελταστὰς ἐπεφόβηντο. τοὺς μέντοι Λακεδαιμονίους οὕτως αὖ οἱ πελτασταὶ ἐδεδίσαν, ὥς ἐντὸς ἀκοντίσματος οὐ προσήρσαν τοῖς ὀπλίταις· ἤδη γάρ ποτε καὶ ἐκ τοσούτου διώξαντες οἱ νεώτεροι τῶν Λακεδαιμονίων ἐλόντες ἀπέκτεινάν τινες αὐτῶν. καταφρονοῦντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ¹⁷ τῶν πελταστῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ἑαυτῶν συμμάχων κατεφρόνουν· καὶ γὰρ οἱ Μαντινεῖς βοηθήσαντές ποτε ἐπ' ἐκδραμόντας πελταστὰς ἐκ τοῦ ἐπὶ Λέχαιον τείνοντος τεύχους, ἀκοντιζόμενοι ἐνέκλινάν τε καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν φεύγοντες· ὥστε οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐπισκώπτειν ἐτόλμων, ὥς οἱ σύμμαχοι φοβοῖντο τοὺς πελταστὰς ὥσπερ μορμόνας παιδάρια. αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ Λεχαίου ὁρμώμενοι σὺν μόρᾳ καὶ τοῖς Κορινθίων φυγάσι κύκλῳ περὶ τὸ ἄστυ τῶν Κορινθίων ἐστρατεῖοντο· οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι φοβού- ¹⁸ μενοι τὴν ῥώμην τῶν Λακεδαιμονίων, μή, ἐπεὶ τὰ μακρὰ τεῖχη τῶν Κορινθίων διήρητο, ἔλθοιεν ἐπὶ σφᾶς, ἡγήσαντο κράτιστον εἶναι ἀνατειχίσαι τὰ διηρημένα ὑπὸ Πραξίτα τεῖχη. καὶ ἐλθόντες πανδημεὶ μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων τὸ μὲν πρὸς Σικυῶνος καὶ πρὸς ἑσπέρας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πάνυ καλὸν ἐξετείχισαν, τὸ δὲ ἔφον μᾶλλον καθ' ἡσυχίαν ἐτείχιζον.

Κορίνθου] Iphikrates' Söldner. — ἄκραν] = ἀκρόπολιν.

16. πολλαχόσε] mit dem Gen. partitivus τῆς Ἀρκαδίας. — τεῖχη] „befestigte Orte“. — ἐντὸς ἀκοντίσματος] vgl. 3, 17 εἰς δόρυ. — καὶ ἐκ τοσούτου] d. h. ἐντὸς ἀκοντίσματος „selbst aus Speerwurfweite“. — ἐλόντες] αἰρεῖν hier „einholen“.

17. βοηθήσαντες] näml. τοῖς Λακεδαιμονίοις. — ἐκ τοῦ ... τεύχους] d. h. aus dem östlichen Thore von Sikyon, wo nach § 14 die Lakedämonier lagen. — μορμόνας] „Gespenster“.

18. διήρητο] vgl. § 13. — καθ' ἡσυχίαν] „in Ruhe“, weil sie nun gegen die Peloponnesier besser gedeckt waren.

τε ἀπιέναι οἱ βούλονται ἐκέλευε καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶα. τότε μὲν
 21 οὖν, καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὄψέ, δειπνοποιησάμενοι ἐκοιμήθησαν. πρῶτὸν
 δὲ Γῦλιν τὸν πολέμαρχον παρατάξαι τε ἐκέλευε τὸ στράτευμα καὶ
 τρόπαιον ἵστασθαι καὶ στεφανοῦσθαι πάντας τῷ θεῷ καὶ τοὺς
 αὐλητὰς πάντας αὐλεῖν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποιοῦν. οἱ δὲ Θηβαῖοι
 ἔπεμψαν κήρυκας, ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς αἰτοῦντες θάψαι.
 καὶ οὕτω δὴ αἱ τε σπονδαὶ γίνονται καὶ Ἀγησίλαος μὲν εἰς Δελ-
 φούς ἀφικόμενος δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσεν οὐκ
 ἐλάττω ἑκατὸν ταλάντων. Γῦλις δὲ ὁ πολέμαρχος ἔχων τὸ στρά-
 τευμα ἀπεχώρησεν εἰς Φωκέας, ἐλεῖθεν δ' εἰς τὴν Λοκρίδα ἐμ-
 22 βάλλει. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἡμέραν οἱ στρατιῶται καὶ σκεύη ἐκ
 τῶν κωμῶν καὶ σῖτον ἤρπαζον. ἐπεὶ δὲ πρὸς ἑσπέραν ἦν, τελευ-
 ταίων ἀποχωρούντων τῶν Λακεδαιμονίων ἐπηκολούθουν αὐτοῖς οἱ
 Λοκροὶ βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες. ὥς δ' αὐτῶν οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι ὑποστρέψαντες καὶ διώξαντες κατέβαλόν τινας, ἐκ τούτου
 ὅπισθεν μὲν οὐκέτι ἐπηκολούθουν, ἐκ δὲ τῶν ὑπερδεξίων ἔβαλλον.
 23 οἱ δ' ἐπεχείρησαν μὲν καὶ πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν. ἐπεὶ δὲ σκότος
 τε ἐγένετο καὶ ἀποχωροῦντες οἱ μὲν διὰ τὴν δυσχωρίαν ἐπιπτον
 καὶ διὰ τὸ μὴ προορᾶν τὰ ἔμπροσθεν, οἱ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν βελῶν,
 ἐνταῦθα ἀποθνήσκουσι Γῦλις τε ὁ πολέμαρχος καὶ τῶν παραστα-
 τῶν Πελλῆς καὶ οἱ πάντες ὥς ὀκτωκαίδεκα τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ
 μὲν καταλευσθέντες, οἱ δὲ καὶ τραυματισθέντες. εἰ δὲ μὴ ἐβοή-
 θησαν αὐτοῖς οἱ ἐκ τοῦ στρατοπέδου δειπνοῦντες, ἐκινδύνευσαν ἂν
 ἅπαντες ἀπολέσθαι.

4 Μετὰ τοῦτό γε μὴν ἀφείθη μὲν κατὰ πόλεις τὸ ἄλλο στρά-
 τευμα, ἀπέπλευσε δὲ καὶ ὁ Ἀγησίλαος ἐπ' οἶκον. ἐκ δὲ τούτου
 ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι μὲν καὶ Βοιωτοὶ καὶ Ἀργεῖοι καὶ οἱ σίμι-

21. τῷ θεῷ] „zu Ehren des Gottes (Apollo)“. — ὑποσπόνδους] wie III, 5, 22 Eingeständnis der Niederlage. — τῶν ἐκ τῆς λείας] vornehmlich der in Asien gemachten Beute; vgl. z. B. III, 4, 24.

22. τὴν ... ἄλλην] im Gegensatze zu πρὸς ἑσπέραν. — αὐτῶν] gehört zu τινάς.

23. οἱ πάντες] „insgesamt“.

Kap. 4. § 1/13: Blutiger Bürgerkrieg und Verrat in Korinth. Sieg des Praxitas innerhalb der langen Mauern (393). — § 14/18: Fortsetzung des Krieges durch Söldnerheere. Iphikrates und seine Peltastentruppe. Wiederherstellung der langen Mauern von Korinth (393). — § 19: Erster Feldzug gegen Argos unter Agesilaos. Eroberung von Lechäon (392).

1. γε μὴν] „nun aber“. — διὰ

μαχοι αὐτῶν ἐκ Κορίνθου δορμώμενοι, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι ἐκ Σικυῶνος. ὁρῶντες* δ' οἱ Κορίνθιοι ἑαυτῶν μὲν καὶ τὴν χώραν δηουμένην καὶ πολλοὺς ἀποθνήσκοντας διὰ τὸ αἰετῶν πολεμίων ἐγγὺς εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους συμμάχους καὶ αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ ὄντας καὶ τὰς χώρας αὐτῶν ἐνεργοὺς οὔσας, οἱ πλεῖστοι καὶ βέλτιστοι αὐτῶν εἰρήνης ἐπεθύμησαν καὶ συνιστάμενοι ἐδίδασκον ταῦτα ἀλλήλους. γνόντες δ' οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ Κορινθίων οἱ τε τῶν παρὰ βασιλέως χρημάτων μετεσχηκότες καὶ οἱ τοῦ πολέμου αἰτιώτατοι γεγενημένοι, ὥς, εἰ μὴ ἐκποδῶν ποιήσονται τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην τετραμμένους, κινδυνεύσει πάλιν ἡ πόλις λακωνίσει, οὕτω δὴ σφαγὰς ἐπεχείρουν ποιεῖσθαι. καὶ πρῶτον μὲν τὸ πάντων ἀνοσιώτατον ἐβουλεύσαντο· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, κἄν νόμῳ τις καταγνωσθῇ, οὐκ ἀποκτιννύουσιν ἐν ἑορτῇ· ἐκεῖνοι δ' Εὐκλείων τὴν τελευταίαν προείλοντο, ὅτι πλείους ἂν ᾔοντο λαβεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὥστε ἀποκτεῖναι. ὥς δ' ἐσημάνθη οἷς ἔρητο οὗς ἔδει ἀποκτεῖναι, σπασάμενοι τὰ ξίφη ἔπαιον τὸν μὲν τινα συνεστηκότα ἐν κύκλῳ, τὸν δὲ τινα ἐν θεάτρῳ, ἔστι δ' ὃν καὶ κριτὴν καθεύμενον. ὥς δ' ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔφευγον οἱ βέλτιστοι, οἱ μὲν πρὸς τὰ ἀγάλματα τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ θεῶν, οἱ δ' ἐπὶ τοὺς βωμούς· ἐνθα δὲ οἱ ἀνοσιώτατοι καὶ παντάπασιν οὐδὲν νόμιμον φρονοῦντες, οἱ τε κελεύοντες καὶ οἱ πειθόμενοι, ἔσφαττον καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς· ὥστ' ἐνίους καὶ τῶν

τὸ . . .] Beachte, daß da steht τῶν πολεμίων, nicht τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι! — ἐνεργοὺς] „fruchttragend bearbeitet“; Gegensatz δηουμένην. — βέλτιστοι] die zu Sparta neigende Partei der Aristokraten. — ἐδίδασκον] Auch bei Cäsar heißt *docere* oft „mitteilen“.

2. μετεσχηκότες] vgl. III, 5, 1. — οὕτω] nimmt γνόντες wieder auf, „demgemäfs“. — ἐβουλεύσαντο] „sie planten“. — ἐν ἑορτῇ] So wurde Sokrates nicht eher hingerichtet, als bis das heilige Festschiff von Delos nach Athen heimgekehrt war. — Εὐκλείων] τὰ Εὐκλεία ist ein Fest zu Ehren der ruhm-spendenden Artemis. — τὴν τελευ-

ταίαν] näml. ἡμέραν. — ἂν] gehört zu λαβεῖν. — ὥστε ἀποκτεῖναι] *ad interficiendum* „zum Morde“.

3. οἷς] = τούτοις οἷς; es sind die Mörder gemeint, denen man ihre Opfer vorher bezeichnet hatte. — τινα] nach τὸν μὲν „ohne Unterschied der Person“. — κύκλῳ] Die Leute standen in „Gruppen“ auf dem Markte zusammen. — ἔστι δ' ὃν] = τὸν δὲ τινα. — κριτὴν] „als Preisrichter“, der über die aufgeführten Theaterstücke zu entscheiden hatte. — κελεύοντες . . . πειθόμενοι] Ersteres sind die Anstifter des Mordes, letzteres ihre Werkzeuge. — ἔσφαττον] ohne Obj. „mordeten weiter“. — καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς] Ganz

οὐ τυπτομένων, νομίμων δ' ἀνθρώπων ἀδημονῆσαι τὰς ψυχάς,
 4 ἰδόντας τὴν ἀσέβειαν. ἀποθνήσκουσι δ' οὕτως τῶν μὲν πρε-
 σβυτέρων πολλοί· μᾶλλον γὰρ ἔτυχον ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄντες· οἱ δὲ
 νεώτεροι, ὑποπτεύσαντος Πασιμήλου τὸ μέλλον ἔσεσθαι, ἡσυχίαν
 ἔσχον ἐν τῷ Κρανείῳ. ὥς δὲ τῆς κραυγῆς ἤσθοντο καὶ φεύγοντές
 τινες ἐκ τοῦ πράγματος ἀφίκοντο πρὸς αὐτούς, ἐκ τούτου ἀναδρα-
 μόντες κατὰ τὸν Ἀκροκόρινθον προσβαλόντας μὲν Ἀργείους καὶ
 5 τοὺς ἄλλους ἀπεκρούσαντο· βουλευομένων δέ, τί χρὴ ποιεῖν, πίπτει
 τὸ κιόκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος οὔτε σεισμοῦ οὔτε ἀνέμου γενομένου.
 καὶ θυομένοις δὲ τοιαῦτα ἦν τὰ ἱερά, ὥστε οἱ μάντις ἔφασαν
 ἄμεινον εἶναι καταβαίνειν ἐκ τοῦ χωρίου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὡς
 φευξόμενοι ἔξω τῆς Κορινθίας ἀπεχώρησαν· ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ φίλοι
 αὐτοὺς ἔπειθον καὶ μητέρες ἰοῦσαι καὶ ἀδελφαὶ καὶ αὐτῶν δὲ τῶν
 ἐν δυνάμει ὄντων ἦσαν οἱ ὁμνίοντες ἐπισχνοῦντο μηδὲν χαλεπὸν
 6 αὐτοὺς πείσεσθαι, οὕτω δὲ ἀπῆλθόν τινες οἴκαδε αὐτῶν. ὁρῶντες
 δὲ τοὺς ἐν δυνάμει ὄντας τυραννεύοντας, αἰσθανόμενοι δὲ ἀφανιζο-
 μένην τὴν πόλιν διὰ τὸ καὶ ὄρους ἀνεσπᾶσθαι καὶ Ἄργος ἀντὶ
 Κορίνθου τὴν πατρίδα αὐτοῖς ὀνομάζεσθαι καὶ πολιτείας μὲν
 ἀναγκαζόμενοι τῆς ἐν Ἀργεὶ μετέχειν, ἧς οὐδὲν ἐδέοντο, ἐν δὲ τῇ
 πόλει μετοίκων ἔλαττον δυνάμενοι, ἐγένοντό τινες αὐτῶν οἱ ἐνόμισαν
 οὕτω μὲν ἀβίωτον εἶναι· πειρωμένους δὲ τὴν πατρίδα, ὥσπερ ἦν καὶ

anders handelt Agesilaos 3, 20. — ἀδημονῆσαι] „unheimlich zumute werden“, wegen der zu erwartenden Strafe der Gottheit. — τὰς ψυχάς] „im Herzen“, Accus. der Beziehung.

4. μᾶλλον] „vorzugsweise“. — Πασιμήλος] ein Anhänger der Aristokratie. — Κράνειον] eine Ringschule in einem Cypressenhaine vor Korinth. — πράγματος] ist das Gemetzel. — κατὰ τὸν Ἀκροκόρινθον] „in den Bereich der Burg“.

5. βουλευομένων] näml. τῶν νεωτέρων. — κιόκρανον] „Säulenknäuf“. — ἀπὸ τοῦ] nicht ἀπὸ τοῦ! — οὔτε ...] Das unerklärliche Herabfallen des Säulenknäufes wurde also als Warnung der Gottheit gedeutet. — θυο-

μένοις] sind wieder die νεώτεροι. — ἦν] „fielen aus“. — ἰοῦσαι] näml. „zu ihnen“. — τῶν ἐν δυνάμει] Damit sind die neuen Gewalthaber der Stadt gemeint. — ἦσαν οἱ] = ἐνιοι. — οὕτω] wie § 2.

6. ὁρῶντες ...] Der Nachsatz beginnt bei ἐγένοντο. — ἀφανιζομένην] „Verschwunden“ war Korinth insofern, als es seine Selbständigkeit verloren hatte. — ἀνεσπᾶσθαι] Die Grenzsteine (ὄροι) waren „entfernt worden“ als Zeichen der völligen Vereinigung Korinths mit Argos. — ἐδέοντο] „Verlangen trugen“. — ἔλαττον δυνάμενοι] „weniger Einfluss haben“. — πειρωμένους ...] Konstruiere: ἐνόμισαν (die Demokraten) ... ἄξιον εἶναι („es sei

ἐξ ἀρχῆς, Κόρινθον ποιῆσαι καὶ ἐλευθέραν ἀποδείξαι καὶ τῶν μὲν μισαιφόνων καθάραν, εὐνομία δὲ χρωμένην, ἄξιον εἶναι, εἰ μὲν δύ- ναιτο καταπραῖσαι ταῦτα, σωτήρας γενέσθαι τῆς πατρίδος, εἰ δὲ μὴ δύναιντο, τῶν γε καλλίστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν ὁρεγομένους ἀξιεπαινοτάτης τελευτῆς τυχεῖν. οὕτω δὲ ἐπιχειρεῖτον ἄνδρε δύο, ⁷ Πασίμηλός τε καὶ Ἀλκιμένης, διαδύντε διὰ χειμάρρου συγγενέσθαι Πραξίτα τῷ Λακεδαιμονίων πολεμάρχῳ, ὃς ἐτύγχανε μετὰ τῆς ἑαυτοῦ μόρας φρουρῶν ἐν Σικυῶνι, καὶ εἶπον, ὅτι δύναινε' ἂν παρα- σκεῖν αὐτῷ εἴσοδον εἰς τὰ κατατείνοντα ἐπὶ Λέχαιον τεῖχη. ὁ δὲ καὶ πρόσθεν γινώσκων τὸν ἄνδρα ἀξιοπίστῳ ὄντε, ἐπίστευσε, καὶ διαπραξάμενος ὥστε καὶ τὴν ἀπιέναι μέλλουσαν ἐκ Σικυῶνος μόραν καταμεῖναι, ἔπραττε τὴν εἴσοδον. ἐπεὶ δὲ τὸν ἄνδρα καὶ ⁸ κατὰ τύχην καὶ κατ' ἐπιμέλειαν ἐγενέσθην φύλακε κατὰ τὰς πύλας ταύτας, ἔνθαπερ τὸ τρόπαιον ἔστηκεν, οὕτω δὲ ἔχων ὁ Πραξίτας ἔρχεται τὴν τε μόραν καὶ Σικυωνίους καὶ Κορινθίους ὅσοι φυγάδες ὄντες ἐτύγγανον. ἐπεὶ δ' ἦν πρὸς ταῖς πύλαις, φοβούμενος τὴν εἴσοδον, ἐβουλήθη τῶν πιστῶν ἄνδρα εἰσπέμψαι σκεψόμενον τὰ ἔνδον. τὸν δὲ εἰσηγαγέτην καὶ οὕτως ἀπλῶς ἀπεδείξατόν, ὥστε ὁ εἰσελθὼν ἐξηγγεῖλε πάντα εἶναι ἀδόλως οἷάπερ ἐλεγέτην. ἐκ τού- ⁹ του δ' εἰσέρχεται. ὥς δὲ πολὺν διεχόντων τῶν τειχῶν ἀπ' ἀλλήλων παραταττόμενοι ὀλίγοι ἑαυτοῖς ἔδοξαν εἶναι, σταύρωμά τ' ἐποιή- σαντο καὶ τάφρον οἷαν ἐδύναντο πρὸ αὐτῶν, ἕως δὲ οἱ σύμμαχοι βοηθήσοιεν αὐτοῖς. ἦν δὲ καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ἐν τῷ λιμένι Βοιω-

der Mühe wert“) ... (αὐτοὺς) πειρω- μένους ... Κόρινθον ποιῆσαι („zum alten Korinth machen“) ... καὶ ... ἀπο- δεῖξαι („machen“) ... σωτήρας γενέ- σθαι ... τυχεῖν. — ἀγαθῶν] Mit diesen „Gütern“ ist vor allem die Befreiung der Vaterstadt gemeint.

7. ἐπιχειρεῖτον ... διαδύντε] Dual wegen ἄνδρε δύο; im folgenden wech- selnd mit Plur. — Πασίμηλος] § 4. — διαδύντε ... συγγενέσθαι] = δια- δύναι („sich schleichen“) καὶ συγ- γενέσθαι. — χειμάρρου] „Waldbach- schlucht“; damals trocken. — Λέχαιον] Hafen von Korinth, mit dieser Stadt

durch zwei Schenkelmauern verbunden, wie der Piraeus mit Athen. — ἐπραττε] „er betrieb“.

8. καὶ κατὰ τύχην καὶ κατὰ ἐπιμέ- λειαν] „der eine durch glücklichen Zufall, der andere durch eigene Be- mühung“. — ἔστηκεν] Xenophon, der später in Korinth lebte, hat es dort noch gesehen. — τὸν δέ] die beiden Korinthier. — ἀπλῶς] „offen und ehr- lich“; Gegensatz διπλοῦς 1, 32. — ἀπεδείξατόν] „sie wiesen nach“, näml. τὰ ἔνδον.

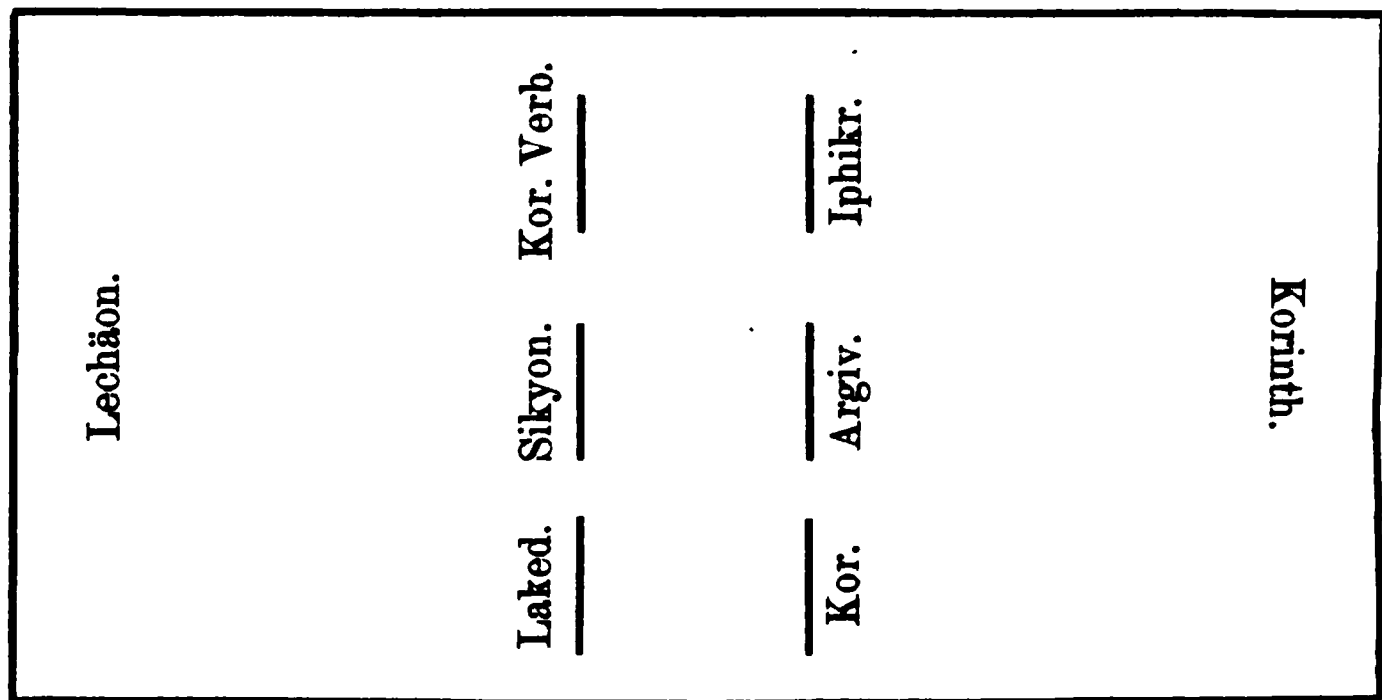
9. εἰσέρχεται] näml. Praxitas. — τῶν τειχῶν] „die Mauerschinkel“. — ἕως δὲ]

τῶν φυλακῇ. τὴν μὲν οὖν ἐπὶ τῇ νυκτὶ ἣ εἰσηλθὼν ἡμέραν ἄμαχοι διήγαγον· τῇ δ' ὕστεραία ἦκον οἱ Ἀργεῖοι πασσυδίᾳ βοηθοῦντες· καὶ εὐρόντες τεταγμένους Λακεδαιμονίους μὲν ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν, Σικωνίους δὲ ἐχομένους, Κορινθίων δὲ τοὺς φυγάδας ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν πρὸς τῷ ἑώῳ τείχει, ἀντιτάττονται ἐχόμενοι τοῦ ἑώου τείχους οἱ περὶ Ἰφικράτη μισθοφόροι, πρὸς δὲ τούτοις Ἀργεῖοι· εὐώνυμον δ' εἶχον αὐτοῖς Κορίνθιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως. καταφρονήσαντες δὲ τῷ πλήθει εὐθὺς ἐχώρουν· καὶ τοὺς μὲν Σικωνίους ἐκράτησαν καὶ διασπάσαντες τὸ σταύρωμα ἐδίωκον ἐπὶ θάλατταν καὶ ἐκεῖ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Πασίμαχος δὲ ὁ ἵππαρμοστής, ἔχων ἵππεας οὐ πολλούς, ὡς ἑώρα τοὺς Σικωνίους πιεζομένους, καταδήσας ἀπὸ δένδρων τοὺς ἵππους καὶ ἀφελόμενος τὰς ἀσπίδας αὐτῶν, μετὰ τῶν ἐθελοντῶν ἦει ἐναντίον τοῖς

„wenigstens bis“. — ἐπὶ τῇ νυκτὶ] „auf die Nacht folgend“. — βοηθοῦντες] näml. den Korinthern. — ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν] „auf ihrem (der Lakedämonier) rechten Flügel“. —

ἐχόμενοι] ἔχεσθαι mit dem Genetiv „sich an etwas anschließen“, also „dicht daran“. — Κορίνθιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως] Gegensatz: die korinthischen Flüchtlinge.

Stellung zu Beginn der Schlacht zwischen den langen Mauern bei Lechäon.
Östliche Mauer.

Westliche Mauer.

10. τῷ πλήθει] giebt den Grund an, weshalb die Argiver ihre Gegner geringschätzten. — ἐχώρουν] „gingen vor“. — ἐπὶ θάλατταν] also nach Lechäon zu. — ὁ ἵππαρμοστής] der lakonische

„Reiteroberst“. — ἀπό] „an“. — τὰς ἀσπίδας αὐτῶν] Er liefs seine Leute für den Kampf zu Fuß die Schilde der gefallenen oder geflohenen Sikyonier nehmen, weil die Reiterei ge-

Ἀργείοις. οἱ δὲ Ἀργεῖοι δρῶντες τὰ σίγμα τὰ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, ὡς Σικωνίους οὐδὲν ἐφοβοῦντο. ἔνθα δὴ λέγεται εἰπὼν ὁ Πασίμαχος· „Ναὶ τὸ σιώ, ὦ Ἀργεῖοι, ψευσεῖ ὑμὲ τὰ σίγμα ταῦτα“, χωρεῖν ὁμόσε· καὶ οὕτω μαχόμενος μετ’ ὀλίγων πρὸς πολλοὺς ἀποδνήσκει καὶ ἄλλοι τῶν περὶ αὐτόν. οἱ μέντοι φυγάδες τῶν 11 Κορινθίων νικῶντες τοὺς κατ’ αὐτοὺς διέδυσαν ἄνω, καὶ ἐγένοντο ἐγγὺς τοῦ περὶ τὸ ἄστυ κύκλου· οἱ δ’ αὖ Λακεδαιμόνιοι ὡς ᾗσθοντο κρατοῦντα τὰ κατὰ τοὺς Σικωνίους, βοηθοῦσιν ἐξελθόντες, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸ σταύρωμα. οἱ γε μὲν Ἀργεῖοι ἐπεὶ ᾗκουνσαν ὀπισθεν ὄντας τοὺς Λακεδαιμονίους, στραφέντες δρόμῳ πάλιν ἐκ τοῦ σταυρώματος ἐξέπιπτον. καὶ οἱ μὲν ἐν δεξιᾷ ἔσχατοι αὐτῶν παιόμενοι εἰς τὰ γυμνὰ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἀπέθνησκον, οἱ δὲ πρὸς τῷ τείχει ἀθρόοι σὺν πολλῷ ὄχλῳ πρὸς τὴν πόλιν ἀπεχώρουν. ὡς δ’ ἐνέτυχον τοῖς φυγάσι τῶν Κορινθίων καὶ ἔγνωσαν πολεμίους ὄντας, ἀπέκλιναν πάλιν. ἐνταῦθα μέντοι οἱ μὲν κατὰ τὰς κλίμακας ἀναβαίνοντες ἤλλοντο κατὰ τοῦ τείχους καὶ διεφθείροντο, οἱ δὲ περὶ τὰς κλίμακας ὠθούμενοι καὶ παιόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ δὲ καὶ καταπατοῦμενοι ὑπ’ ἀλλήλων ἀπεπνίγοντο. οἱ δὲ 12 Λακεδαιμόνιοι οὐκ ᾗπόρουν, τίνα ἀποκτείνουεν· ἔδωκε γὰρ τότε γε ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔργον οἷον οὐδ’ ᾗξαντό ποτ’ ἄν. τὸ γὰρ ἐγχειρισθῆναι αὐτοῖς πολεμίων πληθος πεφοβημένον, ἐκπεπληγμένον, τὰ γυμνὰ παρέχον, ἐπὶ τὸ μάχεσθαι οὐδένα τρεπόμενον, εἰς δὲ τὸ

wöhnlich keine Schilde führte. — σίγμα] σ, der Anfangsbuchstabe von Σικιών, diente als Unterscheidungszeichen, weil man keine Uniformen trug. — σιώ] dorisch = θεώ (Dual), die beiden Stammesgötter Kastor und Polydeukes. — ψευσεῖ] dorisch = ψεύσει. — ὑμέ] = ὑμᾶς.

11. ἄνω] „landeinwärts“, also nach Korinth zu. — κύκλου] „Ringmauer“. — τὰ κατὰ τοὺς Σικωνίους] „die den Sikyoniern gegenüberstehenden Heeres- teile“. — ἐξελθόντες] näml. aus ihrem Pfahlwerk (σταύρωμα). — ἐν ἀριστερᾷ] Die Lakedämonier stehen jetzt mit der Front nach Osten und beschiefen die von N. nach S. zurückkehrenden Ar-

giver. Diese drängen nach der Ostmauer hin, geraten aber hier an die korinthischen Verbannten. — σὺν πολλῷ ὄχλῳ] „in einem grossen Haufen“. — οἱ μὲν . . . οἱ δέ] näml. die Argiver. — κλίμακας] die Treppen, welche von innen auf die östliche Mauer führten.

12. τίνα ἀποκτείνουεν] In direkter Rede: τίνα ἀποκτείνωμεν; — τότε γε] „damals wenigstens“; Anspielung auf spätere Misserfolge. — οἷον οὐδ’ ᾗξαντό ποτ’ ἄν] „wie sie es niemals auch nur zu wünschen gewagt hätten“. — τὰ γυμνὰ] wie 2, 22. — ἐπὶ τὸ . . .] ist im Deutschen durch einen Relativsatz anzuknüpfen („von denen keiner . . .“). — εἰς δὲ . . .] „son-

- ἀπόλλυσθαι πάντας πάντα ὑπηρετοῦντας, πῶς οὐκ ἂν τις θεῖον ἡγήσαιτο; τότε γοὺν οὕτως ἐν ὀλίγῳ πολλοὶ ἔπεσον, ὥστε εἰθισμένοι δοῖν οἱ ἄνθρωποι σωροὺς σίτου, ξύλων, λίθων, τότε ἐθεάσαντο σωροὺς νεκρῶν. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ λιμένι τῶν Βοιωτῶν φύλακες, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν τειχῶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰ τέγη τῶν νεωσοίκων
- 13 ἀναβάντες. μετὰ μὲν τοίνυν τοῦτο οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπήγοντο, οἱ δὲ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐβοήθουν. ἐπεὶ δὲ ἡθροίσθησαν, ἔγνω Πραξίτας πρῶτον μὲν τῶν τειχῶν καθελεῖν, ὥστε δίοδον στρατοπέδῳ ἱκανὴν εἶναι, ἔπειτα δ' ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα ἤγε τὴν ἐπὶ Μέγαρα καὶ αἰρεῖ προσβαλὼν πρῶτον μὲν Σιδούντα, ἔπειτα δὲ Κρομμύωνα. καὶ ἐν τούτοις τοῖς τείχεσι καταστήσας φρουροὺς τοῦμπαλιν ἐπορεύετο· καὶ τειχίσας Ἐπιείκειαν, ἵνα φρούριον εἴη πρὸ τῆς φιλίας τοῖς συμμάχοις, οὕτω διαφῆκε τὸ στράτευμα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ Λακεδαίμονα ἀπεχώρει.
- 14 Ἐκ δὲ τούτου στρατιαὶ μὲν μεγάλαι ἑκατέρων διεπέπαινον, φρουροὺς δὲ πέμπουσαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν εἰς Κόρινθον, αἱ δ' εἰς Σικυῶνα, ἐφύλαττον τὰ τεῖχη· μισθοφόρους γε μὴν ἑκάτεροι ἔχοντες διὰ τούτων ἐρρωμένως ἐπολέμουν.
- 15 Ἐνθα δὴ καὶ Ἰφικράτης εἰς Φλιοῦντα ἐμβαλὼν καὶ ἐνεδρευσάμενος, ὀλίγοις δὲ λεηλατῶν, βοηθησάντων τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀφυλάκτως, ἀπέκτεινε τοσοῦτους, ὥστε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους πρόσθεν οὐ δεχόμενοι εἰς τὸ τεῖχος οἱ Φλιάσιοι, φοβούμενοι, μὴ τοὺς φάσκοντας ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν κατάγοιεν, τότε οὕτω κατ-

dern wo alle alles thaten, um ins Verderben zu rennen“. — θεῖον] „eine göttliche Fügung“. — οὕτως] gehört zu πολλοί. — ἐν ὀλίγῳ] näml. χρόνῳ. — τῶν Βοιωτῶν φύλακες] die nach § 9 in Lechäon lagen. Auch auf sie machten die Sieger einen Angriff.

13. ἔγνω] „er erkannte als richtig, beschloß“. — τῶν τειχῶν] nämlich τοσοῦτο „so viel“; Gen. partitivus. — τὴν ἐπὶ Μέγαρα] näml. ὁδόν. — αἰρεῖ προσβαλὼν] „erstürmte“. — Σιδούς und Κρομμύων] kleine Festungen auf der Landenge von Korinth. — Ἐπιείκειαν] vgl. 2, 14. — πρὸ τῆς φιλίας] näml. γῆς, „zum Schutze des befreun-

deten Landes“; zugleich lokal. — τοῖς συμμάχοις] gehört zu εἴη. Gemeint sind die Sikyonier.

14. στρατιαί] „Bürgerheere“; sie hatten aufgehört, d. h. es gab zur Zeit keine mehr, weil sie durch Söldnerheere verdrängt wurden.

15. καὶ ... πρόσθεν οὐ δεχόμενοι] = καίπερ ..., konzessiv. — φοβούμενοι] giebt den Grund an, weshalb die Phliasier die Lakedämonier bisher nicht in die Stadt gelassen hatten. — ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν] „wegen lakonischer Gesinnung in der Verbannung leben“. — κατάγοιεν] „zurückriefen“; Subjekt οἱ Λακεδαιμόνιοι. — τοὺς ἐκ

επλάγησαν τοὺς ἐκ Κορίνθου, ὥστε μετεπέμψαντό τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν. οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι, καίπερ εὐνοϊκῶς ἔχοντες τοῖς φυγάσιν, ὅσον χρόνον εἶχον αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐδ' ἐμνήσθησαν παντάπασιν περὶ καθόδου φυγάδων, ἀλλ' ἐπεὶ ἀναθαρρῆσαι ἐδόκει τῇ πόλιν, ἐξῆλθον καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους παραδόντες οἴαντες καὶ παρέλαβον. οἱ δ' αὖ περὶ τὸν Ἰφικράτην πολλαχόσε ¹⁶ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες ἐλεηλάτουν τε καὶ προσέβαλλον πρὸς τὰ τεῖχη. ἔξω γὰρ οἱ τῶν Ἀρκάδων ὀπλίται παντάπασιν οὐκ ἀντεξήσαν· οὕτω τοὺς πελταστὰς ἐπεφόβητο. τοὺς μέντοι Λακεδαιμονίους οὕτως αὖ οἱ πελτασταὶ ἐδεδίεσαν, ὥς ἐντὸς ἀκοντισματος οὐ προσήσαν τοῖς ὀπλίταις· ἤδη γάρ ποτε καὶ ἐκ τοσούτου διώξαντες οἱ νεώτεροι τῶν Λακεδαιμονίων ἐλόντες ἀπέκτεινάν τινες αὐτῶν. καταφρονοῦντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ¹⁷ τῶν πελταστῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ἑαυτῶν συμμάχων κατεφρόνουν· καὶ γὰρ οἱ Μαντινεῖς βοηθήσαντές ποτε ἐπ' ἐκδραμόντας πελταστὰς ἐκ τοῦ ἐπὶ Λέχαιον τείνοντος τείχους, ἀκοντιζόμενοι ἐνέκλινάν τε καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν φεύγοντες· ὥστε οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐπισκώπτειν ἐτόλμων, ὥς οἱ σύμμαχοι φοβοῖντο τοὺς πελταστὰς ὥσπερ μορμόνας παιδάρια. αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ Λεχαίου δρμώμενοι σὺν μόρᾳ καὶ τοῖς Κορινθίων φυγάσι κύκλῳ περὶ τὸ ἄστυ τῶν Κορινθίων ἐστρατεῖοντο· οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι φοβού- ¹⁸ μενοι τὴν ῥώμην τῶν Λακεδαιμονίων, μή, ἐπεὶ τὰ μακρὰ τεῖχη τῶν Κορινθίων διήρητο, ἔλθοιεν ἐπὶ σφᾶς, ἡγήσαντο κράτιστον εἶναι ἀνατειχίσαι τὰ διηρημένα ὑπὸ Πραξίτα τεῖχη. καὶ ἐλθόντες πανδημεὶ μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων τὸ μὲν πρὸς Σικυῶνος καὶ πρὸς ἑσπέρας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πάνυ καλὸν ἐξετείχισαν, τὸ δὲ ἔφρον μᾶλλον καθ' ἡσυχίαν ἐτείχιζον.

Κορίνθου] Iphikrates' Söldner. — ἄκραν] = ἀκρόπολιν.

16. πολλαχόσε] mit dem Gen. partitivus τῆς Ἀρκαδίας. — τεῖχη] „befestigte Orte“. — ἐντὸς ἀκοντισματος] vgl. 3, 17 εἰς δόρυ. — καὶ ἐκ τοσούτου] d. h. ἐντὸς ἀκοντισματος „selbst aus Speerwurfweite“. — ἐλόντες] αἰρεῖν hier „einholen“.

17. βοηθήσαντες] näml. τοῖς Λακεδαιμονίοις. — ἐκ τοῦ ... τείχους] d. h. aus dem östlichen Thore von Sikyon, wo nach § 14 die Lakedämonier lagen. — μορμόνας] „Gespenster“.

18. διήρητο] vgl. § 13. — καθ' ἡσυχίαν] „in Ruhe“, weil sie nun gegen die Peloponnesier besser gedeckt waren.

19 Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ἐνθυμηθέντες τοὺς Ἀργεῖους τὰ μὲν οἴκοι καρπουμένους, ἡδομένους δὲ τῷ πολέμῳ στρατεύουσιν ἐπ' αὐτούς*. Ἀγησίλαος δ' ἡγεῖτο, καὶ δηώσας πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, εὐθὺς ἐκεῖθεν ὑπερβαλὼν κατὰ Τενέαν εἰς Κόρινθον αἰρεῖ τὰ ἀνοικοδομηθέντα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τείχη. παρεγένετο δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφὸς Τελευτίας κατὰ θάλατταν, ἔχων τριήρεις περὶ δώδεκα· ὥστε μακαρίζεσθαι αὐτῶν τὴν μητέρα, ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὧν ἔτεκεν ὁ μὲν κατὰ γῆν τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ὁ δὲ κατὰ θάλατταν τὰς ναῦς καὶ τὰ νεώρια ἤρξατο. καὶ τότε μὲν ταῦτα πράξας ὁ Ἀγησίλαος τό τε τῶν συμμάχων στράτευμα διῆκε καὶ τὸ πολιτικὸν οἴκαδε ἀπήγαγεν.

5 Ἐκ δὲ τούτου Λακεδαιμόνιοι ἀκούοντες τῶν φευγόντων, ὅτι οἱ ἐν τῇ πόλει πάντα μὲν τὰ βοσκήματα ἔχοιεν καὶ σφύζοντο ἐν τῷ Πειραίῳ, πολλοὶ δὲ τρέφοιντο αὐτόθεν, στρατεύουσι πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον, Ἀγησιλάου καὶ τότε ἡγουμένου. καὶ πρῶτον μὲν ἦλθεν εἰς Ἴσθμόν· καὶ γὰρ ἦν ὁ μῆν, ἐν ᾧ Ἰσθμια γίγνεται, καὶ οἱ Ἀργεῖοι αὐτοῦ ἐτύγχανον τότε ποιοῦντες τὴν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, ὡς Ἀργεὺς Κορίνθου ὄντος. ὡς δ' ἦσθοντο προσιόντα τὸν Ἀγησίλαον, καταλιπόντες καὶ τὰ τεθυμένα καὶ τὰ ἀριστοποιούμενα μάλα σὺν πολλῷ φόβῳ ἀπεχώρουν εἰς τὸ ἄστυ κατὰ τὴν ἐπὶ Κεγχρειᾶς ὁδόν. ὁ μέντοι Ἀγησίλαος ἐκείνους μὲν καίπερ ὁρῶν οὐκ ἐδίωκε, κατασκηνήσας δὲ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτός τε τῷ θεῷ

19. καρπουμένους] Die Argiver bekümmerten sich wenig um den Krieg, sondern bebauten ruhig ihre Fluren, freuten sich aber, daß ihre alten Gegner, die Lakedämonier, vom Kriege litten. — ὑπερβαλὼν] Agesilaos zog bei Tenea, einer korinthischen Grenzstadt, über das Gebirge nach Korinth. — ὥστε μακαρίζεσθαι] „so daß man ... konnte“; mögliche Folge. — νεώρια] „Schiffswerfte“.

Καπ. 5. § 1/8: Agesilaos im Peiraion am Isthmos (392). — § 9/17: Vernichtung einer spartanischen Abteilung durch Iphikrates (392). — § 18/19: Abzug des Agesilaos. Wiedererobierung

der von Praxitas und Agesilaos eingenommenen Plätze durch Iphikrates (392).

1. τῶν φευγόντων ... οἱ ἐν τῇ πόλει] die beiden korinthischen Parteien. — σφύζοντο] Med. „(sich) aufbewahrten“. — Πείραιον] die nördlich von Korinth gelegene Landzunge des Isthmos. — Ἰσθμια] Die isthmischen Festspiele fanden alle zwei Jahre zu Ehren Poseidons statt. — ὡς Ἀργεὺς Κορίνθου ὄντος] „als ob Argos Korinth wäre“, vgl. 4, 6. — κατὰ τὴν ἐπὶ Κεγχρειᾶς ὁδόν] „auf dem Wege nach Kenchreä (Hafen von Korinth) zu“.

2. ἱερῷ] Mit der „heiligen Stätte“ ist der Tempel und der Fichtenhain

ἔθνε καὶ περιέμενεν, ἕως οἱ φρυγάδες τῶν Κορινθίων ἐποίησαν τῷ Ποσειδῶνι τὴν θυσίαν καὶ τὸν ἄγωνα. ἐποίησαν δὲ καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἀπελθόντος Ἀγησιλάου ἐξ ἀρχῆς πάλιν Ἴσθμια. καὶ ἐκείνῳ τῷ ἔτει ἔστι μὲν ἃ τῶν ἄθλων δις ἕκαστος ἐνικήθη, ἔστι δὲ ἃ δις οἱ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ὁ Ἀγησίλαος ἤγε πρὸς τὸ Πείραιον τὸ στράτευμα. ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον, ἀπεχώρησε μετ' ἄριστον πρὸς τὸ ἄστυ, ὥς προδομένης τῆς πόλεως· ὥστε οἱ Κορίνθιοι δέισαντες, μὴ προδοῖτο ὑπὸ τινων ἢ πόλις, μετεπέμψαντο τὸν Ἰφικράτην σὺν τοῖς πλείστοις τῶν πελταστῶν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος τῆς νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτοὺς, ὑποστρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ Πείραιον ἤγε. καὶ αὐτὸς μὲν κατὰ τὰ θερμὰ προήει, μόραν δὲ κατὰ τὸ ἀκρότατον ἀνεβίβασε. καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα ὁ μὲν πρὸς ταῖς θέρμαις ἐστρατοπεδεύετο, ἡ δὲ μόρα τὰ ἄκρα κατέχουσα ἐνυκτέρευεν. ἔνθα δὴ καὶ ὁ Ἀγησίλαος μικρῷ, καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι ἠὲδοκίμησε. τῶν γὰρ τῇ μόρᾳ φερόντων τὰ σιτία οὐδενὸς πῦρ εἰσενεγκόντος, ψύχους δὲ ὄντος διὰ τε τὸ πᾶν εἶναι ὑψηλοῦ εἶναι καὶ διὰ τὸ γενέσθαι ὕδωρ καὶ χάλαζαν πρὸς τὴν ἑσπέραν — καὶ ἀνεβεβήκεσαν δὲ ἔχοντες οἷα δὴ θέρους σπειρία — ῥιγούντων δ' αὐτῶν καὶ ἐν σκότῳ ἀθύμως πρὸς τὸ δεῖπνον ἐχόντων, πέμπει ὁ Ἀγησίλαος οὐκ ἔλαττον δέλα φέροντας πῦρ ἐν χύτραις. ἐπεὶ δὲ ἀνέβησαν ἄλλος ἄλλη καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πυρὰ ἐγένετο, ἅτε πολλῆς ὕλης παροίσης, πάντες μὲν ἠλείφοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἐδείπνησαν ἐξ ἀρχῆς. φανερὸς δὲ ἐγένετο καὶ ὁ νεὼς τοῦ Ποσει-

Poseidons gemeint. — ἐξ ἀρχῆς πάλιν] „noch einmal von vorne“. — ἔστιν ... ἃ τῶν ἄθλων] „in einigen Wettkämpfen“; Accus. der Beziehung. — ἕκαστος] näml. von den an den Wettkämpfen zweimal Teilnehmenden. — ἐκηρύχθησαν] Die Namen der Sieger wurden von einem Herolde ausgerufen.

3. πρὸς τὸ ἄστυ] Korinth. — ὥς προδομένης] Der König wollte den Schein erregen, als ob ihm Korinth durch Verrat in die Hände gespielt werden sollte. — κατὰ τὰ θερμὰ] „bei

den warmen Quellen“, die noch jetzt am Isthmos vorhanden sind.

4. ἠὲδοκίμησε] „machte sich beliebt“ (bei seinen Leuten). — οὐδενὸς ... εἰσενεγκόντος] d. h. von den Trägern hatte niemand für die Leute auf den kalten Höhen Feuer mitgenommen. — διὰ τὸ ... εἶναι] Subjekt τὴν μόραν. — ὕδωρ] „Regen“. — οἷα] wie 1, 24. — θέρους] Gen. der Zeit. — σπειρία] „leichte Kleidung“. — ἀθύμως ...] Da sie kein Feuer hatten, so gingen sie mit Unlust an die Bereitung des Mahles. — ἐξ ἀρχῆς] „überhaupt erst jetzt“.

δῶνος ταύτῃ τῇ νυκτὶ καόμενος· ἔφ' ὅτου δ' ἐνεπρήσθη, οὐδεὶς οἶδεν. ἐπεὶ δὲ ἦσθοντο οἱ ἐν τῷ Πειραίῳ τὰ ἄκρα ἐχόμενα, ἐπὶ μὲν τὸ ἀμύνασθαι οὐκέτι ἐτράποντο, εἰς δὲ τὸ Ἑραιοὺν κατέφυγον καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι καὶ τῶν βοσκημάτων τὰ πλεῖστα. καὶ Ἀγησίλαος μὲν δὴ σὺν τῷ στρατεύματι παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο· ἡ δὲ μόρα ἅμα καταβαίνουσα ἀπὸ τῶν ἄκρων Οἰνόην τὸ ἐντετειχισμένον τεῖχος αἰρεῖ καὶ τὰ ἐνόντα ἔλαβε, καὶ πάντες δὴ οἱ στρατιῶται ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια ἐκ τῶν χωρίων ἐλάμβανον. οἱ δ' ἐν τῷ Ἑραίῳ καταπεφευγότες ἐξήεσαν, ἐπιτρέψοντες Ἀγησιλάῳ γινῶναι ὅ,τι βούλοιτο περὶ σφῶν. ὁ δ' ἔγνω, ὅσοι μὲν τῶν σφαγέων ἦσαν, παραδοῦναι αὐτοὺς τοῖς φυγάσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα πραθῆναι. ἐκ τούτου δὲ ἐξήει μὲν ἐκ τοῦ Ἑραίου πάμπολλα τὰ αἰχμάλωτα· πρεσβεῖαι δὲ ἄλλοθεν τε πολλαὶ παρήσαν καὶ ἐκ Βοιωτῶν ἦκον ἐρησόμενοι, τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν. ὁ δὲ Ἀγησίλαος μάλα μεγαλοφρόνως τούτους μὲν οὐδ' ὄραν ἐδόκει, καίπερ Φάρακος τοῦ προξένου παρεστηκότος αὐτοῖς, ὅπως προσαγάγοι· καθήμενος δ' ἐπὶ τοῦ περὶ τὴν λίμνην κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος ἐθεώρει πολλὰ τὰ ἐξαγόμενα. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν δπλων σὺν τοῖς δόρασι παρηκολούθουν φύλακες τῶν αἰχμαλώτων, μάλα ὑπὸ τῶν παρόντων θεωρούμενοι· οἱ γὰρ εὐτυχοῦντες καὶ κρατοῦντες ἴαεί πως ἀξιοθέατοι δοκοῦσιν εἶναι. ἔτι δὲ καθημένου Ἀγησιλάου καὶ ἐοικότος ἀγαλλομένῳ τοῖς πεπραγμένοις, ἵππεύς τις προσ-

δ. Ἑραιοὺν] ein Kastell im Westen der Landzunge Peiraion mit einem Heratempel. — Οἰνόην] korinthisches Kastell. — πολλά] „in Masse“, prädikativ. — οἱ . . . καταπεφευγότες] „die Zuflucht gefunden hatten“. — γινῶναι] „zu entscheiden“; dazu gehört περὶ σφῶν. — τῶν σφαγέων] vgl. 4, 3.

6. αἰχμάλωτα] „Kriegsbeute“, Sachen und Personen. — τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν] „wodurch sie Frieden gewinnen könnten“. — μεγαλοφρόνως] „hochmütig“. Die ὑβρις wird alsbald durch die Gottheit gestraft. —

Φάρακος] vgl. III, 2, 12. — τοῦ προξένου] „der Staatsgastfreund“, d. h. der Vertreter böotischer Interessen in Sparta, dem modernen Konsul entsprechend. — ἐπὶ . . .] Das „runde Gebäude neben dem See“ hatte wohl ein plattes Dach, auf dem Agesilaos saß. — τῶν δὲ Λακεδαιμονίων] partitiv; ergänze τινές; dazu tritt φύλακες „als Wächter“. — ἀπὸ τῶν δπλων] „vom Lager“. — μάλα] „mit gespanntem Interesse“. — πως] „gewissermaßen“.

7. τοῖς πεπραγμένοις] „über seine Erfolge“; Grund, weshalb er triumphiert. Der ganze Satz enthält einen

ἤλανε καὶ μάλα ἰσχυρῶς ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ. ὑπὸ πολλῶν δὲ ἐρωτώμενος, ὅτι ἀγγέλλοι, οὐδενὶ ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦν τοῦ Ἀγησιλάου, καθαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ προσδραμὼν αὐτῷ μάλα σκυθρωπὸς ὢν λέγει τὸ τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας πάθος. ὁ δ' ὥς ἤκουσεν, εὐθύς τε ἐκ τῆς ἔδρας ἀνεπήδησε καὶ τὸ δόρυ ἔλαβε καὶ πολεμάρχους καὶ λοχαγούς καὶ πεντηκοντηράς καὶ ξεναγούς καλεῖν τὸν κήρυκα ἐκέλευεν. ὥς δὲ συνέδραμον οὗτοι, τοῖς 8 μὲν ἄλλοις εἶπεν — οὐ γάρ πω ἡριστοποίηντο — ἐμφαγοῦσιν ὅτι δύναιντο ἥκειν τὴν ταχίστην, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ δαμοσίαν ὑφηγεῖτο ἀνάριστος. καὶ οἱ δορυφόροι τὰ δπλα ἔχοντες παρηκολούθουν σπουδῇ, τοῦ μὲν ὑφηγουμένου, τῶν δὲ μετιόντων. ἤδη δ' ἐκπεπερακότος αὐτοῦ τὰ θερμὰ εἰς τὸ πλατὺ τοῦ Λεχαίου, προσελάσαντες ἵππεῖς τρεῖς ἀγγέλλουσιν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀνηρημένοι εἴησαν. ὁ δ' ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσε, θέσθαι κελεύσας τὰ δπλα καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας, ἀπῆγε πάλιν τὸ στράτευμα ἐπὶ τὸ Ἡραϊον· τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὰ αἰχμάλωτα διετίθετο.

Οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν προσκληθέντες καὶ ἐρωτώμενοι, 9 ὅτι ἤκοιεν, περὶ μὲν τῆς εἰρήνης οὐκέτι ἐμέμνηντο, εἶπον δέ, ὅτι, εἰ μὴ τι κωλύει, βούλονται εἰς ἄστυ πρὸς τοὺς σφετέρους στρατιώτας παρελθεῖν. ὁ δ' ἐπιγελάσας, Ἀλλ' οἶδα μὲν, ἔφη, ὅτι οὐ τοὺς στρατιώτας ἰδεῖν βούλεσθε, ἀλλὰ τὸ εὐτύχημα τῶν φίλων ὑμῶν θεάσασθαι πόσον τι γεγένηται. περιμείνατε οὖν, ἔφη· ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτὸς ἄξω, καὶ μᾶλλον μετ' ἐμοῦ ὄντες γνώσεσθε, ποῖόν τι τὸ γεγενημένον ἐστί. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ θυ- 10 σάμενος ἦγε πρὸς τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. καὶ τὸ μὲν τρόπαιον

leisen Tadel. — καὶ μάλα] „und zwar“. — τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας] vgl. 4, 17. — πάθος] Dieser „Unfall“ wird von § 11 an ausführlich erzählt.

8. ἐμφαγοῦσιν ... ἥκειν] = ἐμφαγεῖν („schnell zu essen“) καὶ ἥκειν. — ὅτι δύναιντο] zu τὴν ταχίστην *quam celeritate possent*. — δαμοσίαν] dorisch für δημοσίαν; ergänze σκηνήν, „das Hauptquartier“. — δορυφόροι] wohl die § 6 erwähnten φύλακες. — τοῦ μὲν] der König. — τῶν δέ] die Leute des Hauptquartiers. — τὸ πλατὺ τοῦ

Λεχαίου] „die Ebene von Lechäon“. — θέσθαι ... τὰ δπλα] „Halt machen“. — ἀναπαύσας] Ergänze das Objekt aus dem folgenden Satze! — διετίθετο] „stellte zum Verkaufe aus“.

9. ὅτι ἤκοιεν] Direkt: τί ἤκατε; — οὐκέτι] Gegensatz zu § 6. — ἄστυ] Korinth. — ἐπιγελάσας] „höhnisch“. — ἀλλ'] „nein“. — πόσον τι ..., ποῖόν τι] „wie bedeutend etwa ..., wie gering etwa“. — εὐτύχημα] Mit dem „Erfolge“ ist der Sieg des Iphikrates gemeint.

οὐ κατέβαλεν, εἰ δέ τι ἦν λοιπὸν δένδρον, κόπτων καὶ κάων ἐπε-
δείκνυεν, ὥς οὐδεὶς ἀντεξίηι. ταῦτα δὲ ποιήσας ἐστρατοπεδεύσατο
περὶ τὸ Λέχαιον· καὶ τοὺς Θηβαίων μέντοι πρέσβεις εἰς μὲν τὸ
ἄστυ οὐκ ἀνῆκε, κατὰ θάλατταν δὲ εἰς Κρεῦσιν ἀπέπεμψεν. ἅτε
δὲ ἀήθους τοῖς Λακεδαιμονίοις γεγενημένης τῆς τοιαύτης συμ-
φορᾶς, πολὺ πένθος ἦν κατὰ τὸ Λακωνικὸν στρατεύμα, πλὴν
ὄσων ἐτέθνασαν ἐν χώρᾳ ἢ υἱοὶ ἢ πατέρες ἢ ἀδελφοί· οὗτοι δ'
ὥσπερ νικηφόροι λαμπροὶ καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει περι-
11 ἴησαν. ἐγένετο δὲ τὸ τῆς μόρας πάθος τοιῷδε τρόπῳ. οἱ
Ἀμυκλαῖοι αἰεὶ ποτε ἀπέρχονται εἰς τὰ Ὑακίνθια ἐπὶ τὸν παιᾶνα,
ἐάν τε στρατοπεδεύομενοι τυγχάνωσιν ἐάν τε ἄλλως πως ἀποδη-
μοῦντες. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐκ πάσης τῆς στρατιᾶς Ἀμυκλαίους
κατέλιπε μὲν Ἀγησίλαος ἐν Λεχαίῳ. ὁ δ' ἐκεῖ φρουρῶν πολέ-
μαρχος τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν συμμάχων φρουροὺς ἔταξε φυλάττειν
τὸ τεῖχος, αὐτὸς δὲ σὺν τῇ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῇ τῶν ἵππέων μόρᾳ
12 παρὰ τὴν πόλιν τῶν Κορινθίων τοὺς Ἀμυκλαιεῖς παρῆγεν. ἐπεὶ
δὲ ἀπεῖχον ὅσον εἴκοσιν ἢ τριάκοντα σταδίους τοῦ Σικυῶνος, ὁ μὲν
πολέμαρχος σὺν τοῖς ὀπλίταις οὖσιν ὥς ἑξακοσίοις ἀπῆει πάλιν
ἐπὶ τὸ Λέχαιον, τὸν δ' ἵππαρμοστὴν ἐκέλευσε σὺν τῇ τῶν ἵππέων
μόρᾳ, ἐπεὶ προπέμψειαν τοὺς Ἀμυκλαιεῖς μέχρι ὀπόσου αὐτοὶ
κελεύοιεν, μεταδιώκειν. καὶ ὅτι μὲν πολλοὶ ἦσαν ἐν τῇ Κορίνθῳ
καὶ πελτασταὶ καὶ ὀπλίται, οὐδὲν ἡγνόουν· κατεφρόνουν δὲ διὰ
13 τὰς ἔμπροσθεν τύχας μηδένα ἂν ἐπιχειρῆσαι σφίσιν. οἱ δ' ἐκ τῶν

10. ἀντεξίηι] Impf. de conatu. Trotz des Erfolges hatte niemand den Mut, ihm entgegentretreten. — Κρεῦσις] böotischer Hafen am korinthischen Meerbusen. — ἅτε] wie III, 4, 7. — ὄσων] abhängig von den nachfolgenden Nominativen. — ἐν χώρᾳ] wie 2, 20.

11. Ἀμυκλαι] alter Hauptort von Lakonien, dessen Bürger von jeher treue Kampfgenossen der Spartaner waren. — αἰεὶ ποτε] vgl. III, 5, 11. — ἀπέρχονται] näml. nach Hause. — Ὑακίνθια] Fest des Apollo von Amyklä. — παιᾶν] Festgesang zu Ehren des helfenden Apollo. — ἐάν τε ... ἐάν τε] sive ... sive. — καὶ ... δὴ]

„so denn auch“. — κατέλιπε] Er hatte sie nicht mit nach dem Peiraion genommen. — φρουρῶν] hier Partiz. von φρουρέω. — ἔταξε] „stellte (für die abziehenden Amykläer) auf Posten“. — παρῆγεν] „geleitete“.

12. ὅσον] „etwa“. — μεταδιώκειν] Der Reiteroberst soll dem Polemarchen „nachkommen“, nachdem er die Amykläer so weit geleitet hat, als sie es wünschen (μέχρι ὀπόσου κελεύοιεν). — οὐδέν] stärker als οὐ. — ἡγνόουν] Subjekt sind die 600 Hopliten, von denen auch im folgenden die Rede ist. — κατεφρόνουν δέ] „sie meinten aber voller Mißsachtung (der Gegner) ...“.

Κορινθίων τοῦ ἄστεως, Καλλίας τε ὁ Ἰππονίκου, τῶν Ἀθηναίων
 ὀπλιτῶν στρατηγῶν, καὶ Ἰφικράτης, τῶν πελταστῶν ἄρχων, καθο-
 ρῶντες αὐτοὺς καὶ οὐ πολλοὺς ὄντας καὶ ἐρήμους καὶ πελταστῶν
 καὶ ἱππέων, ἐνόμισαν ἀσφαλὲς εἶναι ἐπιθέσθαι αὐτοῖς τῇ πελ-
 ταστικῇ. εἰ μὲν γὰρ πορεύοιντο τῇ ὁδῷ, ἀκοντιζομένους ἂν αὐτοὺς
 εἰς τὰ γυμνά ἀπόλλυσθαι· εἰ δ' ἐπιχειροῖεν διώκειν, ῥαδίως ἂν
 ἀποφυγεῖν πελτασταῖς τοῖς ἐλαφροτάτοις τοὺς ὀπλίτας. γνόντες
 δὲ ταῦτα ἐξάγουσι· καὶ ὁ μὲν Καλλίας παρέταξε τοὺς ὀπλίτας 14
 οὐ πόρρω τῆς πόλεως, ὁ δὲ Ἰφικράτης λαβὼν τοὺς πελταστάς
 ἐπέθετο τῇ μόρᾳ. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ ἤκοντιζόντο καὶ ὁ
 μὲν τις ἐτέτρωτο, ὁ δὲ καὶ ἐπεπτῶκει, τούτους μὲν ἐκέλευον τοὺς
 ὑπασπιστάς ἀραμένους ἀποφέρειν εἰς Λέχαιον· καὶ οὗτοι μόνοι
 τῆς μόρας τῇ ἀληθείᾳ ἐσώθησαν· ὁ δὲ πολέμαρχος ἐκέλευσε τὰ
 δέκα ἀφ' ἥβης ἀποδιῶξαι τοὺς προειρημένους. ὥς δὲ ἐδίωκον, 15
 ἦρουν τε οὐδένα ἐξ ἀκοντίου βολῆς, ὀπλῖται ὄντες πελταστάς· καὶ
 γὰρ ἀναχωρεῖν αὐτοὺς ἐκέλευε, πρὶν τοὺς ὀπλίτας ὁμοῦ γίνεσθαι·
 ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρουν ἐσπαρμένοι, ἅτε διώξαντες ὥς τάχους ἕκαστος
 εἶχεν, ἀναστρέφοντες οἱ περὶ τὸν Ἰφικράτη οἳ τε ἐκ τοῦ ἐναντίου
 πάλιν ἠκόντιζον καὶ ἄλλοι ἐκ πλαγίου παραθέοντες εἰς τὰ γυμνά.
 καὶ εὐθὺς μὲν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διώξει κατηκόντισαν ἐννέα ἢ δέκα
 αὐτῶν. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολὺ ἤδη θρασύτερον ἐπέκειντο.
 ἐπεὶ δὲ κακῶς ἔπασχον, πάλιν ἐκέλευσεν ὁ πολέμαρχος διώκειν 16
 τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἥβης. ἀναχωροῦντες δὲ ἔτι πλείους αὐτῶν
 ἢ τὸ πρῶτον ἔπεσον. ἤδη δὲ τῶν βελτίστων ἀπολωλότων, οἱ ἱπ-

13. στρατηγῶν] Partizip, = στρα-
 τηγός. — καθορῶντες] von der Mauer
 herab. — καὶ πελταστῶν καὶ ἱππέων]
 abhängig von ἐρήμους. — εἰς τὰ γυμνά]
 wie 2, 2. — ἀπόλλυσθαι] Dazu ge-
 hört ἂν. — ἐπιχειροῖεν] Subjekt die
 Lakedämonier. — ἀποφυγεῖν] Subjekt
 die Leute des Iphikrates, Objekt die
 Lakedämonier. — γνόντες] wie 4, 13.

14. τούτους] Objekt zu ἀποφέρειν,
 τοὺς ὑπασπιστάς dagegen zu ἐκέ-
 λευον. — τὰ δέκα ἀφ' ἥβης] wie III,
 4, 23. — ἀποδιῶξαι] „zurückzutrei-
 ben“, = διώκοντας ἀποτρέψαι.

15. ἦρουν] „einholten“; dem τε ent-
 spricht hernach δέ. — ἐξ ἀκοντίου βο-
 λῆς] vgl. 4, 16 ἐντὸς ἀκοντισματος. —
 ἀναχωρεῖν] Subjekt τοὺς πελταστάς. —
 ἐκέλευε] Iphikrates. — ἀνεχώρουν]
 Subjekt die Lakedämonier. — ἅτε]
 führt den Grund ein, weshalb sie zer-
 sprengt umkehrten. — ὥς τάχους ...]
 wörtlich: „wie sich ein jeder inbezug
 auf Schnelligkeit verhielt“. Der Gen.
 partit. τάχους hängt von ὥς ab.

16. ἔπασχον] Subjekt die Lakedä-
 monier. — διώκειν] steht vor seinem
 Subjekt. — οἱ ἱππεῖς] die § 12 er-

πεῖς αὐτοῖς παραγίγνονται καὶ σὺν τούτοις αὐθις διώξιν ἐποιήσαντο. ὥς δ' ἐνέκλιναν οἱ πελτασταί, ἐν τούτῳ κακῶς οἱ ἵππεῖς ἐπέθεντο· οὐ γὰρ ἕως ἀπέκτεινάν τινας αὐτῶν, ἐδίωξαν, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐκδρομοῖς ἰσομέτωποι καὶ ἐδίωκον καὶ ἐπέστρεφον. ποιοῦντες δὲ καὶ πάσχοντες τὰ ὅμοια τούτοις καὶ αὐθις, αὐτοὶ μὲν αἰεὶ ἐλάττους τε καὶ μαλακώτεροι ἐγίνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι θρασυ-
 17 τεροὶ τε καὶ αἰεὶ πλείους οἱ ἐγχειροῦντες. ἀποροῦντες δὴ συνίστανται ἐπὶ βραχύν τινα γήλοφον, ἀπέχοντα τῆς μὲν θαλάττης ὥς δύο στάδια, τοῦ δὲ Λεχαίου ὥς ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα στάδια. αἰσθόμενοι δ' οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαίου, εἰσβάντες εἰς πλοιάρια παρέπλεον, ἕως ἐγένοντο κατὰ τὸν γήλοφον. οἱ δ' ἀποροῦντες ἤδη, ὅτι ἔπασχον μὲν κακῶς καὶ ἀπέθνησκον, ποιεῖν δὲ οὐδὲν ἐδύναντο, πρὸς τούτοις δὲ ὄρωντες καὶ τοὺς ὀπλίτας ἐπιόντας, ἐγγλίνουσι. καὶ οἱ μὲν ἐμπίπτουσιν αὐτῶν εἰς τὴν θάλατταν, ὀλίγοι δέ τινες μετὰ τῶν ἵππέων εἰς Λέχαιον ἐσώθησαν. ἐν πάσαις δὲ ταῖς μάχαις
 18 καὶ τῇ φυγῇ ἀπέθανον περὶ πεντήκοντα καὶ διακοσίους. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπέπρακτο.

Ἐκ δὲ τούτου ὁ Ἀγησίλαος τὴν μὲν σφραλεῖσαν μόραν ἔχων ἀπήγει, ἄλλην δὲ κατέλιπεν ἐν τῷ Λεχαίῳ. διιὼν δὲ ἐπ' οἴκου ὥς μὲν ἐδύνατο ὀψιαίτατα κατήγετο εἰς τὰς πόλεις, ὥς δ' ἐδύνατο πρωιαίτατα ἐξωρμάτο. παρὰ δὲ Μαντίνειαν ἕξ Ὀρχομενοῦ ἔτι σκοταῖος ἀναστὰς ὄρθρου παρῆλθεν. οὕτω χαλεπῶς ἂν ἐδόκουν οἱ στρατιῶται τοὺς Μαντινέας ἐφηδομένους τῷ δυστυχήματι θεάσασθαι.
 19 ἐκ τούτου δὲ μάλα καὶ τᾶλλα ἐπετύγχανεν Ἰφικράτης. καθεστηκότων γὰρ φρουρῶν ἐν Σιδοῦντι μὲν καὶ Κρομμυῶνι ὑπὸ Πραξί-

wähnten. — κακῶς] „Ungeschickt“ war das Verhalten der Reiter, weil sie in gleicher Front mit den vorlaufenden Hoplitēn gegen die Feinde ausschwärmten. — αὐτῶν] von den Leuten des Iphikrates. — καὶ αὐθις] „immer wieder“.

17. δὴ] „schließlich“. — ἕξ] näml. καὶ δέκα. — οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαίου] die § 11 erwähnte Besatzung. — οἱ δ'] die 600 Hoplitēn. — καὶ τοὺς ὀπλίτας] die nach § 14 nicht weit von Korinth aufgestellten Leute des Kallias.

18. ἐπέπρακτο] „war bereits ge-

schehen“, mit Bezug auf die § 7—10 erzählten Vorgänge. — κατήγετο] „er kehrte ein“. — Μαντίνεια] wie Ὀρχομενός in Arkadien. — ὄρθρου] Gen. der Zeit wie νυκτός, ἡμέρας. — οὕτω ...] „so schmerzlich, glaubte er, würden seine Leute die Schadenfreude der Mantineer über die Niederlage wahrnehmen“. Über den Grund dieser Schadenfreude vgl. 4, 17.

19. ἐπετύγχανεν] mit Accus. der Beziehung, „er hatte Glück in ...“. — καθεστηκότων] konzessiv mit passiver

του, ὅτε ἐκεῖνος εἶλε ταῦτα τὰ τεῖχη, ἐν Οἰνότη δὲ ὑπὸ Ἀγησιλάου, ὅτεπερ τὸ Πείραιον ἐάλω, πάνθ' εἶλε ταῦτα τὰ χωρία. τὸ μέντοι Λέχαιον ἐφρούρουν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι. οἱ φυγάδες δὲ τῶν Κορινθίων οὐκέτι περὶ παριόντες ἐκ Σικυῶνος διὰ τὴν τῆς μόρας δυστυχίαν, ἀλλὰ παραπλέοντες εἰς Λέχαιον καὶ ἐντεῦθεν δορμώμενοι πράγματα εἶχόν τε καὶ παρείχον τοῖς ἐν τῷ ἄστει.

Μετὰ δὲ τοῦτο* οἱ Ἀχαιοὶ ἔχοντες Καλυδῶνα, ἥ τὸ παλαιὸν Ἀἰτωλίας ἦν, καὶ πολίτας πεποιημένοι τοὺς Καλυδωνίους, φρουρεῖν ἠναγκάζοντο ἐν αὐτῇ. οἱ γὰρ Ἀκαρνανες ἐπεστράτευον καὶ τῶν Ἀθηναίων δὲ καὶ Βοιωτῶν συμπαρησάν τινες αὐτοῖς διὰ τὸ συμμάχους εἶναι. πιεζόμενοι οὖν ὑπ' αὐτῶν οἱ Ἀχαιοὶ πρέσβεις πέμπουσιν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. οἱ δ' ἐλθόντες ἔλεγον, ὅτι οὐ δίκαια πάσχοιεν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἡμεῖς μὲν γάρ, ἔφασαν, ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ὅπως ἂν ὑμεῖς παραγγέλλητε, συστρατευόμεθα καὶ ἐπόμεθα ὅποι ἂν ἡγήσθε· ὑμεῖς δὲ πολιορκουμένων ἡμῶν ὑπὸ Ἀκαρνανῶν καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῖς Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν οὐδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιείσθε. οὐκ ἂν οὖν δυναίμεθα ἡμεῖς τούτων οὕτω γιγνομένων ἀντέχειν, ἀλλ' ἢ ἐάσαντες τὸν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεμον διαβάντες πάντες πολεμήσομεν Ἀκαρνανσί τε καὶ τοῖς συμμάχοις αὐτῶν ἢ εἰρήνην ποιησόμεθα ὅποιαν ἂν τινα δυνώμεθα. ταῦτα δ' ἔλεγον ὑπαπειλοῦντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς συμμαχίας, εἰ μὴ αὐτοῖς ἀντεπικουρήσουσι. τούτων δὲ λεγομένων ἔδοξε τοῖς τ' ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγκαῖον εἶναι στρατεύεσθαι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνανας. καὶ ἐκπέμπουσιν Ἀγησίλαον, δύο μόρας ἔχοντα καὶ τῶν συμμάχων τὸ μέρος. οἱ μέντοι Ἀχαιοὶ πανδημεὶ συνεστρατεύοντο. ἐπεὶ δὲ διέβη ὁ Ἀγησίλαος, πάντες μὲν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀκαρνανες

Bedeutung. — εἶλε] vgl. 4, 13; 5, 5. — πράγματα εἶχον ... παρείχον] „litten und machten Not“. Der Krieg schleppte sich also ohne entscheidende Schläge hin.

Καπ. 6. § 1/14: Feldzug des Agésilas nach Akarnanien (391).

1. Καλυδών] Stadt im südlichen Ätolien, bekannt durch Meleager. — πολίτας πεποιημένοι] Sie hatten ihnen

das achäische Bürgerrecht gegeben. — καὶ ... δέ] „und auch“. — συμμάχους] näml. τοῖς Ἀκαρνανσι.

2. ὅπως] „wie“, d. h. so stark und so ausgerüstet, wie ihr es verlangt. Sie hatten z. B. bei Nemea mitgekämpft (2, 18). — τούτων οὕτω γιγνομένων] hypothetisch. — ἐάσαντες] *omittentes*.

3. τὸ μέρος] „den entsprechenden Teil“.

ἔφυγον εἰς τὰ ἄσθη, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρρω, ὅπως μὴ ἀλίσκηται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος. ὁ δ' Ἀγησίλαος ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς πολεμίας, πέμψας εἰς Στράτον πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων εἶπεν, ὥς, εἰ μὴ παυσάμενοι τῆς πρὸς Βοιωτοὺς καὶ Ἀθηναίους συμμαχίας ἑαυτοὺς καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς συμμάχους αἰρήσονται, δηώσει πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐφεξῆς καὶ παραλείψει οὐδέν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο, οὕτως ἐποίει, καὶ κόπτων συνεχῶς τὴν χώραν οὐ προήει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δέκα ἢ δώδεκα σταδίων. οἱ μὲν οὖν Ἀκαρνᾶνες, ἡγησάμενοι ἀσφαλὲς εἶναι διὰ τὴν βραδυτητα τοῦ στρατεύματος, τὰ τε βοσκήματα κατεβίβαζον ἐκ τῶν ὄρων καὶ τῆς χώρας τὰ πλεῖστα εἰργάζοντο. ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν τῷ Ἀγησιλάῳ πάνυ ἤδη θαρρεῖν, ἡμέρα πέμπτη ἢ ἕκτη καὶ δεκάτη, ἀφ' ἧς εἰσέβαλε, θυσάμενος πρῶτ' διεπορεύθη πρὸ δείλης ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν στάδια ἐπὶ τὴν λίμνην, περὶ ἣν τὰ βοσκήματα τῶν Ἀκαρνάνων σχεδὸν πάντα ἦν, καὶ ἔλαβε παντοδαπὰ βοσκήματα καὶ βουκόλια καὶ ἵπποφόρβια καὶ ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα πολλά. λαβὼν δὲ καὶ μείνας αὐτοῦ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν διεπώλει τὰ αἰχμάλωτα. τῶν μέντοι Ἀκαρνάνων πολλοὶ πελτασταὶ ἦλθον καὶ πρὸς τῷ ὄρει σκηνοῦντος τοῦ Ἀγησιλάου βάλλοντες καὶ σφενδονῶντες ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους ἔπασχον μὲν οὐδέν, κατεβίβασαν δὲ εἰς τὸ ὁμαλὲς τὸ στρατόπεδον, καίπερ ἤδη περὶ δεῖπνον παρασκευαζόμενον. εἰς δὲ τὴν νύκτα οἱ μὲν Ἀκαρνᾶνες ἀπῆλθον, οἱ δὲ στρατιῶται φυλακὰς καταστησάμενοι ἐκάθευδον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῆγεν ὁ Ἀγησίλαος τὸ στρατεύμα. καὶ ἦν μὲν ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ περὶ τὴν λίμνην λειμῶνός τε

4. ὁρίοις] Die Grenze zwischen Ätolien und Akarnanien. — Στράτος] Hauptort des akarnanischen Bundes, nicht weit vom Acheloosflusse. — κοινόν] „Regierungsbehörde“. — ἑαυτοὺς ... αἰρήσονται] „für sie (die Lakädaemonier) Partei ergriffen“.

5. τῆς ἡμέρας] „an jedem Tage“. — ἢ ... ἢ] Das zweite ἢ beschränkend, „oder höchstens“. — ἀσφαλὲς εἶναι] näml. vom Gebirge herabzukommen. — τῆς χώρας] nicht mehr von ἐκ abhängig, sondern von τὰ πλεῖ-

στα. — εἰργάζοντο] „begannen zu bebauen“.

6. δεκάτη] gehört auch zu πέμπτη; vgl. 5, 17. — διεπώλει] Impf. de conatu wie εἰργάζοντο § 5.

7. πρὸς] „am“. — κατεβίβασαν] „zwangen zu verlegen“. — στρατόπεδον ... στρατιῶται] des Agesilaos. — παρασκευαζόμενον] prädikativ zu δεῖπνον; es war schon um die Zeit, wo man das δεῖπνον zurüstet. Eine ähnliche Zeitbestimmung Anab. I, 8, 1 ἤδη ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσιν.

καὶ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύλῳ περιέχοντα ὄρη· καταλαβόντες δὲ οἱ Ἀκαρνανες ἐκ τῶν ὑπερδεξίων ἔβαλλον τε καὶ ἱκόντιζον καὶ ὑποκαταβαίνοντες εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ὄρων προσέκειντο καὶ πράγματα παρεῖχον, ὥστε οὐκέτι ἐδύνατο τὸ στράτευμα πορεύεσθαι. ἐπιδιώκοντες δὲ ἀπὸ τῆς φάλαγγος οἱ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεῖς τοὺς ἐπιτιθεμένους οὐδὲν ἔβλαπτον· ταχὺ γὰρ ἦσαν, ὁπότε ἀποχωροῖεν, πρὸς τοῖς ἰσχυροῖς οἱ Ἀκαρνανες. χαλεπὸν δ' ἠγησάμενος ὁ Ἀγησίλαος διὰ τοῦ στενοπόρου ἐξελθεῖν ταῦτα πάσχοντας, ἔγνω διώκειν τοὺς ἐκ τῶν εὐωνύμων προσκειμένους, μάλα πολλοὺς ὄντας· εἰβατώτερον γὰρ ἦν τοῦτο τὸ ὄρος καὶ ὀπλίταις καὶ ἵπποις. καὶ 10 ἐν ᾧ μὲν ἐσφαγιάζετο, μάλα κατεῖχον βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες οἱ Ἀκαρνανες καὶ ἐγγὺς προσιόντες πολλοὺς ἐτίτρωσκον. ἐπεὶ δὲ παρήγγειλεν, ἔθει μὲν ἐκ τῶν ὀπλιτῶν τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἧβης, ἱλαινὸν δὲ οἱ ἵππεῖς, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ἠκολούθει. οἱ 11 μὲν οὖν ὑποκαταβεβηκότες τῶν Ἀκαρνάνων καὶ ἀκροβολιζόμενοι ταχὺ ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθνησκον φεύγοντες πρὸς τὸ ἄναντες· ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀκροτάτου οἱ ὀπλίται ἦσαν τῶν Ἀκαρνάνων παρατεταγμένοι καὶ τῶν πελταστῶν τὸ πολὺ καὶ ἐνταῦθα ἐπέμενον καὶ τὰ τε ἄλλα βέλη ἠφίεσαν καὶ τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες ἵππέας τε κατέτρωσαν καὶ ἵππους τινὰς ἀπέκτειναν. ἐπεὶ μέντοι μικροῦ ἔδεον ἴδῃ ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὀπλιτῶν εἶναι, ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ τριακοσίους. τούτων 12 δὲ γενομένων ὁ Ἀγησίλαος τρόπαιον ἐστήσατο. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου περιῶν κατὰ τὴν χώραν ἔκοπτε καὶ ἔκαε· πρὸς ἐνίας δὲ τῶν πόλεων καὶ προσέβαλλεν, ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀναγκαζόμενος, οὐ μὴν εἶλέ γε οὐδεμίαν. ἥνικα δὲ ἦδη ἐπεγίγνετο τὸ μετόπωρον, ἀπήει ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ πεποιηκέναι τε οὐδὲν ἐνόμιζον αὐ- 13

8. καταλαβόντες] Die Akarnanen hatten die umliegenden Höhen besetzt; von da stiegen sie allmählich herab (ὑποκαταβαίνοντες). — πράγματα παρεῖχον] vgl. 5, 19.

9. τοῖς ἰσχυροῖς] von τὰ ἰσχυρά „die gedeckten Stellungen“. — πάσχοντας] näml. τοὺς ὀπλίτας. — τοῦτο τὸ ὄρος] „diese Bergseite“.

10. κατεῖχον] „bedrängten“; Objekt die Lakedämonier. — παρήγγειλεν]

„den Befehl zum Angriff erteilte“. — ἀφ' ἧβης] vgl. 5, 14. 16.

11. τῶν Ἀκαρνάνων] Beachte die prädikative Stellung! — πρὸς τὸ ἄναντες] „den Abhang hinan“. — τὸ πολὺ] „die Hauptmasse“. — μικροῦ ἔδεον] mit dem Infin. „beinahe“. — ἐν χερσὶν εἶναι] vgl. manus conserere.

12. τὸ ἀπὸ τούτου] „die nächstfolgende Zeit“.

τόν, ὅτι πόλιν οὐδεμίαν προσειλήφει οὔτε ἔκοῦσαν οὔτε ἄκουσαν, ἐδέοντό τε εἰ μή τι ἄλλο ἀλλὰ τοσοῦτόν γε χρόνον καταμεῖναι αὐτόν, ἕως ἂν τὸν σπορητὸν διακωλύσῃ τοῖς Ἀκαρναῖσιν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι τὰ ἐναντία λέγοιεν τοῦ συμφέροντος. ἐγὼ μὲν γάρ, ἔφη, στρατεύσομαι πάλιν δεῦρο εἰς τὸ ἐπιὸν θέρος· οὔτοι δὲ ὅσῳ ἂν πλείω σπείρωσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον τῆς εἰρήνης ἐπιθυμήσουσι.

14 ταῦτα δ' εἰπὼν ἀπῆει πεζῇ δι' Αἰτωλίας τοιαύτας ὁδοὺς, ἃς οὔτε πολλοὶ οὔτε ὀλίγοι δύναιντ' ἂν ἀκόντων Αἰτωλῶν πορεύεσθαι· ἐκεῖνον μέντοι εἶασαν διελθεῖν· ἤλπιζον γὰρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ὥστ' ἀπολαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ῥίον, ταύτῃ διαβὰς οἴκαδε ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν εἰς Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυνον τριήρεσιν ὁρμώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν.

7 Παρελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ ὑπέσχετο τοῖς Ἀχαιοῖς, εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἤρος * πάλιν φρουρὰν ἔφαινεν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρναῖνας. οἱ δὲ αἰσθόμενοι καὶ νομίσαντες διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις εἶναι ὁμοίως ἂν πολιορκεῖσθαι ὑπὸ τῶν τὸν σῖτον φθειρόντων, ὥσπερ εἰ περιεστρατοπεδευμένοι πολιορκοῖντο, ἔπεμψαν πρέσβεις εἰς τὴν Λακεδαίμονα καὶ εἰρήνην μὲν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, συμμαχίαν δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐποιήσαντο. καὶ τὰ μὲν περὶ Ἀκαρναῖνας οὕτω διεπέπρακτο.

2 Ἐκ δὲ τούτου τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν ἐπ' Ἀθηναίους ἢ ἐπὶ Βοιωτοὺς στρατεύειν οὐκ ἐδόκει ἀσφαλὲς εἶναι, ὅπισθεν καταλιπόντας ὁμορον τῇ Λακεδαίμονι πολεμίαν καὶ οὕτω μεγάλην τὴν

13. ἔκοῦσαν . . . ἄκουσαν] vgl. zu 1, 1. — εἰ μή τι ἄλλο] näml. ποιεῖν. — καταμεῖναι] Dazu ist αὐτόν Subj. — τοῖς Ἀκαρναῖσιν] Dat. incommodi. — τοῦ συμφέροντος] τὸ συμφέρον ist „der wahre Nutzen“; Gen. comparationis zu ἐναντία. — εἰς τὸ . . . θέρος] „etwa zur Zeit des Sommers“.

14. Ναύπακτον] Objekt zu ἀπολαβεῖν. Naupaktos, jetzt Lepanto, ein wichtiger Hafen am korinthischen Meerbusen, gehörte damals den Achäern, früher den Ätolern. — κατὰ τὸ Ῥίον] „gegenüber Rhion“, Vorgebirge in

Achaja an der schmalsten Stelle des korinthischen Meerbusens. — Οἰνιάδαι]. Hafen im südlichen Akarnanien.

Kap. 7. § 1: Anschluss Akarnaniens an Sparta (390). — § 2/7: Zweiter Feldzug der Lakedämonier gegen Argos unter Agesipolis (390).

1. ἔφαινεν] vgl. III, 2, 23; Subjekt Agesilaos. — διὰ τὸ . . . εἶναι] weil, wenn ihre Felder verwüstet wurden, sie keine Lebensmittel hatten, die sie ja vom Meere her nicht beziehen konnten. — πολιορκεῖσθαι] „blockiert werden“.

τῶν Ἀργείων πόλιν, εἰς δὲ τὸ Ἄργος φρουρὰν φαίνοισιν. ὁ δὲ Ἀγησίπολις ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι εἴη αὐτῷ ἡγητέον τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ διαβατήρια θυομένῳ ἐγένετο, ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν καὶ χρηστηριαζόμενος ἐπηρώτα τὸν θεόν, εἰ ὁσίως ἂν ἔχοι αὐτῷ μὴ δεχομένῳ τὰς σπονδὰς τῶν Ἀργείων, ὅτι οὐχ ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος, ἀλλ' ὁπότε ἐμβάλλειν μέλλοιεν Λακεδαιμόνιοι, τότε ὑπέφερον τοὺς μῆνας. ὁ δὲ θεὸς ἐπεσήμαινεν αὐτῷ ὅσιον εἶναι μὴ δεχομένῳ σπονδὰς ἀδίκως ὑποφερομένας. ἐκεῖθεν δ' εὐθὺς πορευθεὶς εἰς Δελφοὺς ἐπῆρειο αὐτὸν Ἀπόλλω, εἰ κακείνῳ δοκοίη περὶ τῶν σπονδῶν καθάπερ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο καὶ μάλα κατὰ ταῦτά. καὶ οὕτω δὴ Ἀγησίπολις ἀναλαβὼν ἐκ Φλιοῦντος τὸ στράτευμα — ἐκεῖσε γὰρ αὐτῷ συνελέγετο, ἕως πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπεδήμει — ἐνέβαλλε διὰ Νεμέας. οἱ δ' Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἔγνωσαν οὐ δυνησόμενοι κωλύειν, ἔπεμψαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐστεφανωμένους δύο κήρυκας ὑποφέροντας σπονδὰς. ὁ δὲ Ἀγησίπολις ἀποκρινάμενος, ὅτι οὐ δοκοῖεν τοῖς θεοῖς δικαίως ὑποφέρειν, οὐκ ἐδέχετο τὰς σπονδὰς, ἀλλ' ἐνέβαλε καὶ πολλὴν ἀπορίαν καὶ ἔκπληξιν κατὰ τε τοὺς ἄγρους καὶ ἐν τῇ πόλει ἐποίησε. δειπνοποιουμένου δ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀργείᾳ τῇ πρώτῃ ἑσπέρᾳ καὶ σπονδῶν τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἤδη γενομένων, ἔσεισεν ὁ θεός. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἄρξαμένων τῶν ἀπὸ δημοσίας πάντες ὑμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶν παιᾶνα· οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται ᾤοντο ἀπιέναι, ὅτι καὶ Ἅγης

2. εἰς δε] Im Deutschen „und daher . . . gegen . . .“. — Ἀγησίπολις] vgl. 2, 9. — ἐγένετο] näml. günstig. — τὸν θεόν] Zeus. — ὁσίως ἂν ἔχοι] = ὅσιον ἂν εἴη. — μὴ δεχομένῳ] „wenn er nicht . . .“. — σπονδὰς] „die Waffenruhe“, eine Art Gottesfriede während gewisser festlicher Monate (μῆνες). Die Argiver setzten die Festfeier willkürlich an, um vor den Lakedämoniern Ruhe zu haben. — ὅτι] vor οὐχ ὁπότε ist kausal. — καθήκοι] „gesetzlich eintrat“. — ὑπέφερον] „vorschützten“; Subjekt οἱ Ἀργεῖοι. — ἀδίκως ὑποφερομένοις] kann heißen „wenn“ und „weil sie widerrechtlich vorgeschützt würden“. — αὐ] „auch noch“.

3. καὶ μάλα] „und zwar“. — ἱερὰ] „Orakelstätten“. — ἐνέβαλλε] „wollte . . .“; einige Zeilen weiter ἐνέβαλε. — δυνησόμενοι] Als Verbum der Wahrnehmung steht ἔγνωσαν nicht mit dem Infin., sondern mit dem Partizip. — ὑποφέροντας] „um . . . zu“, de conatu.

4. Ἀργείᾳ] näml. χώρα. — σπονδῶν] Nach dem Mahle wurden den Göttern drei Weinspenden dargebracht. — θεός] der Erderschütterer Poseidon. — δημοσίας] vgl. zu 5, 8. — παιᾶνα] eine Art Choral. Er wurde vom Königszelte aus angestimmt; dann fielen alle ein. — ᾤοντο ἀπιέναι] „sie meinten, sie würden abziehen“. — Ἅγης] vgl.

δῶνος ταύτῃ τῇ νυκτὶ καόμενος· ἔφ' ὅτου δ' ἐνεπρήσθη, οὐδεὶς οἶδεν. ἐπεὶ δὲ ἦσθοντο οἱ ἐν τῷ Πειραίῳ τὰ ἄκρα ἐχόμενα, ἐπὶ μὲν τὸ ἀμύνασθαι οὐκέτι ἐτράποντο, εἰς δὲ τὸ Ἑραιοὺν κατέφυγον καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι καὶ τῶν βοσκημάτων τὰ πλεῖστα. καὶ Ἀγησίλαος μὲν δὴ σὺν τῷ στρατεύματι παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο· ἡ δὲ μόρα ἅμα καταβαίνουσα ἀπὸ τῶν ἄκρων Οἰνόην τὸ ἐντετειχισμένον τεῖχος αἶρεῖ καὶ τὰ ἐνόντα ἔλαβε, καὶ πάντες δὴ οἱ στρατιῶται ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια ἐκ τῶν χωρίων ἐλάμβανον. οἱ δ' ἐν τῷ Ἑραίῳ καταπεφευγότες ἐξήεσαν, ἐπιτρέψοντες Ἀγησιλάῳ γνῶναι ὅτι βούλοιτο περὶ σφῶν. ὁ δ' ἔγνω, ὅσοι μὲν τῶν σφαγέων ἦσαν, παραδοῦναι αὐτοὺς τοῖς φυγάσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα πραθῆναι. ἐκ τούτου δὲ ἐξήει μὲν ἐκ τοῦ Ἑραίου πάμπολλα τὰ αἰχμάλωτα· πρεσβεῖαι δὲ ἄλλοθεν τε πολλαὶ παρῆσαν καὶ ἐκ Βοιωτῶν ἦκον ἐρησόμενοι, τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν. ὁ δὲ Ἀγησίλαος μάλα μεγαλοφρόνως τούτους μὲν οὐδ' ὄραν ἐδόκει, καίπερ Φάρακος τοῦ προξένου παρεστηκότος αὐτοῖς, ὅπως προσαγάγοι· καθήμενος δ' ἐπὶ τοῦ περὶ τὴν λίμνην κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος ἐθεώρει πολλὰ τὰ ἐξαγόμενα. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν ὀπλων σὺν τοῖς δόρασι παρηκολούθουν φύλακες τῶν αἰχμαλώτων, μάλα ὑπὸ τῶν παρόντων θεωρούμενοι· οἱ γὰρ εὐτυχοῦντες καὶ κρατοῦντες ἰαεὶ πως ἀξιοθέατοι δοκοῦσιν εἶναι. ἔτι δὲ καθημένου Ἀγησιλάου καὶ ἐοικότος ἀγαλλομένῳ τοῖς πεπραγμένοις, ἵππεύς τις προσ-

5. Ἑραιοὺν] ein Kastell im Westen der Landzunge Peiraion mit einem Heratempel. — Οἰνόην] korinthisches Kastell. — πολλὰ] „in Masse“, prädikativ. — οἱ . . . καταπεφευγότες] „die Zuflucht gefunden hatten“. — γνῶναι] „zu entscheiden“; dazu gehört περὶ σφῶν. — τῶν σφαγέων] vgl. 4, 3.

6. αἰχμάλωτα] „Kriegsbeute“, Sachen und Personen. — τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν] „wodurch sie Frieden gewinnen könnten“. — μεγαλοφρόνως] „hochmütig“. Die ὕβρις wird alsbald durch die Gottheit gestraft. —

Φάρακος] vgl. III, 2, 12. — τοῦ προξένου] „der Staatsgastfreund“, d. h. der Vertreter böotischer Interessen in Sparta, dem modernen Konsul entsprechend. — ἐπὶ . . .] Das „runde Gebäude neben dem See“ hatte wohl ein plattes Dach, auf dem Agesilaos saß. — τῶν δὲ Λακεδαιμονίων] partitiv; ergänze τινές; dazu tritt φύλακες „als Wächter“. — ἀπὸ τῶν ὀπλων] „vom Lager“. — μάλα] „mit gespanntem Interesse“. — πως] „gewissermaßen“.

7. τοῖς πεπραγμένοις] „über seine Erfolge“; Grund, weshalb er triumphiert. Der ganze Satz enthält einen

ήλανε καὶ μάλα ἰσχυρῶς ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ. ὑπὸ πολλῶν δὲ ἐρωτώμενος, ὅτι ἀγγέλλοι, οὐδενὶ ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦν τοῦ Ἀγησιλάου, καθαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ προσδραμὼν αὐτῷ μάλα σκεθρωπὸς ὢν λέγει τὸ τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας πάθος. ὁ δ' ὥς ἤκουσεν, εὐθύς τε ἐκ τῆς ἔδρας ἀνεπήδησε καὶ τὸ δόρυ ἔλαβε καὶ πολεμάρχους καὶ λοχαγοὺς καὶ πεντηκοντηρας καὶ ξεναγοὺς καλεῖν τὸν κήρυκα ἐκέλευεν. ὥς δὲ συνέδραμον οὔτοι, τοῖς 8 μὲν ἄλλοις εἶπεν — οὐ γάρ πω ἡριστοποίηντο — ἐμφαγοῦσιν ὅτι δύναιτο ἥκειν τὴν ταχίστην, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ δημοσίαν ἐφηγεῖτο ἀνάριστος. καὶ οἱ δορυφόροι τὰ ὅπλα ἔχοντες παρηκολούθουν σπουδῇ, τοῦ μὲν ἐφηγουμένου, τῶν δὲ μετιόντων. ἤδη δ' ἐκπεπερακότος αὐτοῦ τὰ θερμὰ εἰς τὸ πλατὺ τοῦ Λεχαίου, προσελάσαντες ἵππεῖς τρεῖς ἀγγέλλουσιν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀνηρημένοι εἴησαν. ὁ δ' ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσε, θέσθαι κελεύσας τὰ ὅπλα καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας, ἀπῆγε πάλιν τὸ στράτευμα ἐπὶ τὸ Ἡραϊον· τῇ δ' ἑσπεραίᾳ τὰ αἰχμάλωτα διετίθετο.

Οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν προσκληθέντες καὶ ἐρωτώμενοι, 9 ὅτι ἤκοιεν, περὶ μὲν τῆς εἰρήνης οὐκέτι ἐμέμνηντο, εἶπον δέ, ὅτι, εἰ μὴ τι κωλύοι, βούλονται εἰς ἄστὺ πρὸς τοὺς σφετέρους στρατιώτας παρελθεῖν. ὁ δ' ἐπιγελάσας, Ἀλλ' οἶδα μὲν, ἔφη, ὅτι οὐ τοὺς στρατιώτας ἰδεῖν βούλεσθε, ἀλλὰ τὸ εὐτύχημα τῶν φίλων ἑμῶν θεάσασθαι πόσον τι γεγένηται. περιμείνατε οὖν, ἔφη· ἐγὼ γὰρ ἑμᾶς αὐτὸς ἄξω, καὶ μᾶλλον μετ' ἐμοῦ ὄντες γνώσεσθε, ποιὸν τι τὸ γεγενημένον ἐστί. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ τῇ ἑσπεραίᾳ θυ- 10 σάμενος ἦγε πρὸς τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. καὶ τὸ μὲν τρόπαιον

leisen Tadel. — καὶ μάλα] „und zwar“. — τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας] vgl. 4, 17. — πάθος] Dieser „Unfall“ wird von § 11 an ausführlich erzählt.

8. ἐμφαγοῦσιν... ἥκειν] = ἐμφαγεῖν („schnell zu essen“) καὶ ἥκειν. — ὅτι δύναιτο] zu τὴν ταχίστην *quam celeritate possent*. — δημοσίαν] dorisch für δημοσίαν; ergänze σκηνήν, „das Hauptquartier“. — δορυφόροι] wohl die § 6 erwähnten φύλακες. — τοῦ μὲν] der König. — τῶν δέ] die Leute des Hauptquartiers. — τὸ πλατὺ τοῦ

Λεχαίου] „die Ebene von Lechaion“. — θέσθαι... τὰ ὅπλα] „Halt machen“. — ἀναπαύσας] Ergänze das Objekt aus dem folgenden Satze! — διετίθετο] „stellte zum Verkaufe aus“.

9. ὅτι ἤκοιεν] Direkt: τί ἤκατε; — οὐκέτι] Gegensatz zu § 6. — ἄστὺ] Korinth. — ἐπιγελάσας] „höhnisch“. — ἀλλ'] „nein“. — πόσον τι..., ποιὸν τι] „wie bedeutend etwa..., wie gering etwa“. — εὐτύχημα] Mit dem „Erfolge“ ist der Sieg des Iphikrates gemeint.

οὐ κατέβαλεν, εἰ δέ τι ἦν λοιπὸν δένδρον, κόπτων καὶ κάων ἐπε-
δείκνυνεν, ὥς οὐδεὶς ἀντεξίει. ταῦτα δὲ ποιήσας ἐστρατοπεδεύσατο
περὶ τὸ Λέχαιον· καὶ τοὺς Θηβαίων μέντοι πρέσβεις εἰς μὲν τὸ
ἄστυ οὐκ ἀνῆκε, κατὰ θάλατταν δὲ εἰς Κρεῦσιν ἀπέπεμψεν. ἅτε
δὲ ἀήθους τοῖς Λακεδαιμονίοις γεγενημένης τῆς τοιαύτης συμ-
φορᾶς, πολὺ πένθος ἦν κατὰ τὸ Λακωνικὸν στράτευμα, πλὴν
δσων ἐτέθνασαν ἐν χώρᾳ ἢ υἱοὶ ἢ πατέρες ἢ ἀδελφοί· οὗτοι δ'
ὥσπερ νικηφόροι λαμπροὶ καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει περι-
11 ἦσαν. ἐγένετο δὲ τὸ τῆς μόρας πάθος τοιῷδε τρόπῳ. οἱ
Ἀμυκλαῖοι αἰεὶ ποτε ἀπέρχονται εἰς τὰ Ὑακίνθια ἐπὶ τὸν παιᾶνα,
ἐάν τε στρατοπεδεύομενοι τυγχάνωσιν ἐάν τε ἄλλως πως ἀποδη-
μούντες. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐκ πάσης τῆς στρατιᾶς Ἀμυκλαίους
κατέλιπε μὲν Ἀγησίλαος ἐν Λεχαίῳ. ὁ δ' ἐκεῖ φρουρῶν πολέ-
μαρχος τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν συμμάχων φρουροὺς ἔταξε φυλάττειν
τὸ τεῖχος, αὐτὸς δὲ σὺν τῇ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῇ τῶν ἵππέων μόρᾳ
12 παρὰ τὴν πόλιν τῶν Κορινθίων τοὺς Ἀμυκλαιεῖς παρῆγεν. ἐπεὶ
δὲ ἀπεῖχον ὅσον εἴκοσιν ἢ τριάκοντα σταδίους τοῦ Σικυῶνος, ὁ μὲν
πολέμαρχος σὺν τοῖς ὀπλίταις οὖσιν ὥς ἑξακοσίοις ἀπῆει πάλιν
ἐπὶ τὸ Λέχαιον, τὸν δ' ἵππαρμοστὴν ἐκέλευσε σὺν τῇ τῶν ἵππέων
μόρᾳ, ἐπεὶ προπέμψειαν τοὺς Ἀμυκλαιεῖς μέχρι ὀπόσου αὐτοὶ
κελεύοιεν, μεταδιώκειν. καὶ ὅτι μὲν πολλοὶ ἦσαν ἐν τῇ Κορίνθῳ
καὶ πελτασταὶ καὶ ὀπλίται, οὐδὲν ἡγνόουν· κατεφρόνουν δὲ διὰ
13 τὰς ἔμπροσθεν τύχας μηδένα ἂν ἐπιχειρῆσαι σφίσιν. οἱ δ' ἐκ τῶν

10. ἀντεξίει] Impf. de conatu. Trotz des Erfolges hatte niemand den Mut, ihm entgegenzutreten. — Κρεῦσις] böotischer Hafen am korinthischen Meerbusen. — ἅτε] wie III, 4, 7. — δσων] abhängig von den nachfolgenden Nominativen. — ἐν χώρᾳ] wie 2, 20.

11. Ἀμυκλαι] alter Hauptort von Lakonien, dessen Bürger von jeher treue Kampfgenossen der Spartaner waren. — αἰεὶ ποτε] vgl. III, 5, 11. — ἀπέρχονται] näml. nach Hause. — Ὑακίνθια] Fest des Apollo von Amyklä. — παιᾶν] Festgesang zu Ehren des helfenden Apollo. — ἐάν τε ... ἐάν τε] sive ... sive. — καὶ ... δὴ]

„so denn auch“. — κατέλιπε] Er hatte sie nicht mit nach dem Peiraion genommen. — φρουρῶν] hier Partiz. von φρουρέω. — ἔταξε] „stellte (für die abziehenden Amykläer) auf Posten“. — παρῆγεν] „geleitete“.

12. ὅσον] „etwa“. — μεταδιώκειν] Der Reiteroberst soll dem Polemarchen „nachkommen“, nachdem er die Amykläer so weit geleitet hat, als sie es wünschen (μέχρι ὀπόσου κελεύοιεν). — οὐδὲν] stärker als οὐ. — ἡγνόουν] Subjekt sind die 600 Hopliten, von denen auch im folgenden die Rede ist. — κατεφρόνουν δέ] „sie meinten aber voller Mißsachtung (der Gegner) ...“.

Κορινθίων τοῦ ἄστεως, Καλλίας τε ὁ Ἰππονίκου, τῶν Ἀθηναίων
 ὀπλιτῶν στρατηγῶν, καὶ Ἰφικράτης, τῶν πελταστῶν ἄρχων, καθο-
 ρῶντες αὐτοὺς καὶ οὐ πολλοὺς ὄντας καὶ ἐρήμους καὶ πελταστῶν
 καὶ ἱππέων, ἐνόμισαν ἀσφαλὲς εἶναι ἐπιθέσθαι αὐτοῖς τῷ πελ-
 ταστικῷ. εἰ μὲν γὰρ πορεύοιντο τῇ ὁδῷ, ἀκοντιζομένους ἂν αὐτοὺς
 εἰς τὰ γυμνὰ ἀπόλλυσθαι· εἰ δ' ἐπιχειροῖεν διώκειν, ῥαδίως ἂν
 ἀποφυγεῖν πελτασταῖς τοῖς ἐλαφροτάτοις τοὺς ὀπλίτας. γνόντες
 δὲ ταῦτα ἐξάγουσι· καὶ ὁ μὲν Καλλίας παρέταξε τοὺς ὀπλίτας 14
 οὐ πόρρω τῆς πόλεως, ὁ δὲ Ἰφικράτης λαβὼν τοὺς πελταστὰς
 ἐπέθετο τῇ μόρᾳ. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ ἤκοντίζοντο καὶ ὁ
 μὲν τις ἐτέτρωτο, ὁ δὲ καὶ ἐπεπτῶκει, τούτους μὲν ἐκέλευον τοὺς
 ὑπασπιστὰς ἀραμένους ἀποφέρειν εἰς Λέχαιον· καὶ οὗτοι μόνοι
 τῆς μόρας τῇ ἀληθείᾳ ἐσώθησαν· ὁ δὲ πολέμαρχος ἐκέλευσε τὰ
 δέκα ἀφ' ἥβης ἀποδιῶξαι τοὺς προειρημένους. ὥς δὲ ἐδίωκον, 15
 ἤρουν τε οὐδένα ἐξ ἀκοντίου βολῆς, ὀπλίται ὄντες πελταστάς· καὶ
 γὰρ ἀναχωρεῖν αὐτοὺς ἐκέλευε, πρὶν τοὺς ὀπλίτας ὁμοῦ γίνεσθαι·
 ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρουν ἐσπαρμένοι, ἅτε διώξαντες ὥς τάχους ἕκαστος
 εἶχεν, ἀναστρέφοντες οἱ περὶ τὸν Ἰφικράτη οἳ τε ἐκ τοῦ ἐναντίου
 πάλιν ἤκοντιζον καὶ ἄλλοι ἐκ πλαγίου παραθέοντες εἰς τὰ γυμνά.
 καὶ εὐθὺς μὲν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διώξει κατηκόντισαν ἐννέα ἢ δέκα
 αὐτῶν. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολὺ ἤδη θρασύτερον ἐπέκειντο.
 ἐπεὶ δὲ κακῶς ἔπασχον, πάλιν ἐκέλευσεν ὁ πολέμαρχος διώκειν 16
 τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἥβης. ἀναχωροῦντες δὲ ἔτι πλείους αὐτῶν
 ἢ τὸ πρῶτον ἔπεσον. ἤδη δὲ τῶν βελτίστων ἀπολωλότων, οἱ ἱπ-

13. στρατηγῶν] Partizip, = στρα-
 τηγός. — καθορῶντες] von der Mauer
 herab. — καὶ πελταστῶν καὶ ἱππέων]
 abhängig von ἐρήμους. — εἰς τὰ γυμνά]
 wie 2, 2. — ἀπόλλυσθαι] Dazu ge-
 hört ἂν. — ἐπιχειροῖεν] Subjekt die
 Lakedämonier. — ἀποφυγεῖν] Subjekt
 die Leute des Iphikrates, Objekt die
 Lakedämonier. — γνόντες] wie 4, 13.

14. τούτους] Objekt zu ἀποφέρειν,
 τοὺς ὑπασπιστὰς dagegen zu ἐκέ-
 λευον. — τὰ δέκα ἀφ' ἥβης] wie III,
 4, 23. — ἀποδιῶξαι] „zurückzutrei-
 ben“, = διώκοντας ἀποτρέψαι.

15. ἤρουν] „einholten“; dem τε ent-
 spricht hernach δέ. — ἐξ ἀκοντίου βο-
 λῆς] vgl. 4, 16 ἐντὸς ἀκοντίσματος. —
 ἀναχωρεῖν] Subjekt τοὺς πελταστάς. —
 ἐκέλευε] Iphikrates. — ἀνεχώρουν]
 Subjekt die Lakedämonier. — ἅτε]
 führt den Grund ein, weshalb sie zer-
 sprengt umkehrten. — ὥς τάχους ...]
 wörtlich: „wie sich ein jeder inbezug
 auf Schnelligkeit verhielt“. Der Gen.
 partit. τάχους hängt von ὥς ab.

16. ἔπασχον] Subjekt die Lakedä-
 monier. — διώκειν] steht vor seinem
 Subjekt. — οἱ ἱππεῖς] die § 12 er-

πεῖς αὐτοῖς παραγίγνονται καὶ σὺν τούτοις αὖθις δίωξιν ἐποιήσαντο. ὥς δ' ἐνέκλιναν οἱ πελτασταί, ἐν τούτῳ κακῶς οἱ ἵππεῖς ἐπέθεντο· οὐ γὰρ ἕως ἀπέκτεινάν τινας αὐτῶν, ἐδίωξαν, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐκδρόμοις ἰσομέτωποι καὶ ἐδίωκον καὶ ἐπέστρεφον. ποιοῦντες δὲ καὶ πάσχοντες τὰ ὅμοια τούτοις καὶ αὖθις, αὐτοὶ μὲν αἰεὶ ἐλάττους τε καὶ μαλακώτεροι ἐγίνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι θρασυτεροὶ τε καὶ αἰεὶ πλείους οἱ ἐγχειροῦντες. ἀποροῦντες δὲ συνίστανται ἐπὶ βραχύν τινα γήλοφον, ἀπέχοντα τῆς μὲν θαλάττης ὥς δύο στάδια, τοῦ δὲ Λεχαίου ὥς ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα στάδια. αἰσθόμενοι δ' οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαίου, εἰσβάντες εἰς πλοιάρια παρέπλεον, ἕως ἐγένοντο κατὰ τὸν γήλοφον. οἱ δ' ἀποροῦντες ἤδη, ὅτι ἔπασχον μὲν κακῶς καὶ ἀπέθνησκον, ποιεῖν δὲ οὐδὲν ἐδύναντο, πρὸς τούτοις δὲ ὁρῶντες καὶ τοὺς ὀπλίτας ἐπιόντας, ἐγκλίνουσι. καὶ οἱ μὲν ἐμπίπτουσιν αὐτῶν εἰς τὴν θάλατταν, ὀλίγοι δέ τινες μετὰ τῶν ἵππέων εἰς Λέχαιον ἐσώθησαν. ἐν πάσαις δὲ ταῖς μάχαις
18 καὶ τῇ φυγῇ ἀπέθανον περὶ πεντήκοντα καὶ διακοσίους. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπέπρακτο.

Ἐκ δὲ τούτου δ' Ἀγησίλαος τὴν μὲν σφραλεῖσαν μόραν ἔχων ἀπήει, ἄλλην δὲ κατέλιπεν ἐν τῷ Λεχαίῳ. διιὼν δὲ ἐπ' οἴκου ὥς μὲν ἐδύνατο ὀψιαίτατα κατήγετο εἰς τὰς πόλεις, ὥς δ' ἐδύνατο πρωιαίτατα ἐξωρμάτο. παρὰ δὲ Μαντίνειαν ἐξ Ὀρχομενοῦ ἔτι σκοταῖος ἀναστὰς ὄρθρου παρῆλθεν. οὕτω χαλεπῶς ἂν ἐδόκουν οἱ στρατιῶται τοὺς Μαντινέας ἐφηδομένους τῷ δυστυχήματι θεάσασθαι.
19 ἐκ τούτου δὲ μάλα καὶ τᾶλλα ἐπετύγχανεν Ἰφικράτης. καθεστηκότων γὰρ φρουρῶν ἐν Σιδοῦντι μὲν καὶ Κρομμυῶνι ὑπὸ Πραξι-

wählten. — κακῶς] „Ungeschickt“ war das Verhalten der Reiter, weil sie in gleicher Front mit den vorlaufenden Hoplitzen gegen die Feinde ausschwärmten. — αὐτῶν] von den Leuten des Iphikrates. — καὶ αὖθις] „immer wieder“.

17. δὴ] „schließlich“. — ἕξ] näml. καὶ δέκα. — οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαίου] die § 11 erwähnte Besatzung. — οἱ δ'] die 600 Hoplitzen. — καὶ τοὺς ὀπλίτας] die nach § 14 nicht weit von Korinth aufgestellten Leute des Kallias.

18. ἐπέπρακτο] „war bereits ge-

schehen“, mit Bezug auf die § 7—10 erzählten Vorgänge. — κατήγετο] „erkehrte ein“. — Μαντίνεια] wie Ὀρχομενός in Arkadien. — ὄρθρου] Gen. der Zeit wie νυκτός, ἡμέρας. — οὕτω ...] „so schmerzlich, glaubte er, würden seine Leute die Schadenfreude der Mantineer über die Niederlage wahrnehmen“. Über den Grund dieser Schadenfreude vgl. 4, 17.

19. ἐπετύγχανεν] mit Accus. der Beziehung, „er hatte Glück in ...“. — καθεστηκότων] konzessiv mit passiver

του, ὅτε ἐκεῖνος εἴλε ταῦτα τὰ τεῖχη, ἐν Οἰνότη δὲ ὑπὸ Ἀγηςιλάου, ὅτεπερ τὸ Πείραιον ἔάλω, πάνθ' εἴλε ταῦτα τὰ χωρία. τὸ μέντοι Λέχαιον ἐφρούρουν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι. οἱ φυγάδες δὲ τῶν Κορινθίων οὐκέτι πᾶσι παριόντες ἐκ Σικυῶνος διὰ τὴν τῆς μόρας δυστυχίαν, ἀλλὰ παραπλέοντες εἰς Λέχαιον καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι πράγματα εἶχόν τε καὶ παρείχον τοῖς ἐν τῷ ἄστει.

Μετὰ δὲ τοῦτο* οἱ Ἀχαιοὶ ἔχοντες Καλυδῶνα, ἣ τὸ παλαιὸν Ὁ Αἰτωλίας ἦν, καὶ πολίτας πεποιημένοι τοὺς Καλυδωνίους, φρουρεῖν ἠναγκάζοντο ἐν αὐτῇ. οἱ γὰρ Ἀκαρνανες ἐπεστράτευον καὶ τῶν Ἀθηναίων δὲ καὶ Βοιωτῶν συμπαρησάν τινες αὐτοῖς διὰ τὸ συμμάχους εἶναι. πιεζόμενοι οὖν ὑπ' αὐτῶν οἱ Ἀχαιοὶ πρέσβεις πέμπουσιν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. οἱ δ' ἐλθόντες ἔλεγον, ὅτι οὐ δίκαια πάσχοιεν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἡμεῖς μὲν γάρ, ἔφασαν, ὡμῖν, ὦ ἄνδρες, ὅπως ἂν ὑμεῖς παραγγέλλητε, συστρατευόμεθα καὶ ἐπόμεθα ὅποι ἂν ἡγήσθε· ὑμεῖς δὲ πολιορκουμένων ἡμῶν ὑπὸ Ἀκαρνανῶν καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῖς Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν οὐδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθε. οὐκ ἂν οὖν δυναίμεθα ἡμεῖς τούτων οὕτω γιγνομένων ἀντέχειν, ἀλλ' ἢ ἐάσαντες τὸν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεμον διαβάντες πάντες πολεμήσομεν Ἀκαρνανσί τε καὶ τοῖς συμμάχοις αὐτῶν ἢ εἰρήνην ποιησόμεθα ὅποιαν ἂν τινα δυνώμεθα. ταῦτα δ' ἔλεγον ὑπαπειλοῦντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπαλλ- λαγήσεσθαι τῆς συμμαχίας, εἰ μὴ αὐτοῖς ἀντεπικουρήσουσι. τούτων δὲ λεγομένων ἔδοξε τοῖς τ' ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγκαῖον εἶναι στρατεύεσθαι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνανας. καὶ ἐκπέμπουσιν Ἀγηςίλαον, δύο μόρας ἔχοντα καὶ τῶν συμμάχων τὸ μέρος. οἱ μέντοι Ἀχαιοὶ πανδημεὶ συνεστρατεύοντο. ἐπεὶ δὲ διέβη ὁ Ἀγηςίλαος, πάντες μὲν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀκαρνανες

Bedeutung. — εἴλε] vgl. 4, 13; 5, 5. — πράγματα εἶχον ... παρείχον] „litten und machten Not“. Der Krieg schleppte sich also ohne entscheidende Schläge hin.

Καπ. 6. § 1/14: Feldzug des Agisilaos nach Akarnanien (391).

1. Καλυδῶν] Stadt im südlichen Ätolien, bekannt durch Meleager. — πολίτας πεποιημένοι] Sie hatten ihnen

das achäische Bürgerrecht gegeben. — καὶ ... δέ] „und auch“. — συμμάχους] näml. τοῖς Ἀκαρνανσι.

2. ὅπως] „wie“, d. h. so stark und so ausgerüstet, wie ihr es verlangt. Sie hatten z. B. bei Nemea mitgekämpft (2, 18). — τούτων οὕτω γιγνομένων] hypothetisch. — ἐάσαντες] omittentes.

3. τὸ μέρος] „den entsprechenden Teil“.

ἔφυγον εἰς τὰ ἄστυ, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρρω, ὅπως μὴ ἀλίσκηται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος· ὁ δ' Ἀγησίλαος ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς πολεμίας, πέμψας εἰς Στράτον πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων εἶπεν, ὥς, εἰ μὴ παυσάμενοι τῆς πρὸς Βοιωτοὺς καὶ Ἀθηναίους συμμαχίας ἑαυτοὺς καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς συμμάχους αἰρήσονται, δηώσει πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐφεξῆς καὶ παραλείψει οὐδέν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο, οὕτως ἐποίει, καὶ κόπτων συνεχῶς τὴν χώραν οὐ προήει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δέκα ἢ δώδεκα σταδίων. οἱ μὲν οὖν Ἀκαρνᾶνες, ἡγησάμενοι ἀσφαλὲς εἶναι διὰ τὴν βραδυτητα τοῦ στρατεύματος, τὰ τε βοσκήματα κατεβίβαζον ἐκ τῶν ὄρων καὶ τῆς χώρας τὰ πλεῖστα εἰργάζοντο. ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν τῷ Ἀγησιλάῳ πάνυ ἤδη θαρρεῖν, ἡμέρα πέμπτη ἢ ἕκτη καὶ δεκάτη, ἀφ' ἧς εἰσέβαλε, θυσάμενος πρῶτ' διεπορεύθη πρὸ δείλης ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν στάδια ἐπὶ τὴν λίμνην, περὶ ἣν τὰ βοσκήματα τῶν Ἀκαρνάνων σχεδὸν πάντα ἦν, καὶ ἔλαβε πανπληθῆ καὶ βουκόλια καὶ ἵπποφόρβια καὶ ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα πολλά. λαβὼν δὲ καὶ μείνας αὐτοῦ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν διεπώλει τὰ αἰχμάλωτα. τῶν μέντοι Ἀκαρνάνων πολλοὶ πελτασταὶ ἦλθον καὶ πρὸς τῷ ὄρει σκηνοῦντος τοῦ Ἀγησιλάου βάλλοντες καὶ σφενδονῶντες ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους ἔπασχον μὲν οὐδέν, κατεβίβασαν δὲ εἰς τὸ ὁμαλὲς τὸ στρατόπεδον, καίπερ ἤδη περὶ δεῖπνον παρασκευαζόμενον. εἰς δὲ τὴν νύκτα οἱ μὲν Ἀκαρνᾶνες ἀπῆλθον, οἱ δὲ στρατιῶται φυλακὰς καταστησάμενοι ἐκάθευδον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῆγεν ὁ Ἀγησίλαος τὸ στρατεύμα. καὶ ἦν μὲν ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ περὶ τὴν λίμνην λειμῶνός τε

4. ὁρίοις] Die Grenze zwischen Ätolien und Akarnanien. — Στράτος] Hauptort des akarnanischen Bundes, nicht weit vom Acheloosflusse. — κοινόν] „Regierungsbehörde“. — ἑαυτοὺς ... αἰρήσονται] „für sie (die Lakädämonier) Partei ergriffen“.

5. τῆς ἡμέρας] „an jedem Tage“. — ἢ ... ἢ] Das zweite ἢ beschränkend, „oder höchstens“. — ἀσφαλὲς εἶναι] näml. vom Gebirge herabzukommen. — τῆς χώρας] nicht mehr von ἐκ abhängig, sondern von τὰ πλεῖ-

στα. — εἰργάζοντο] „begannen zu bebauen“.

6. δεκάτῃ] gehört auch zu πέμπτῃ; vgl. 5, 17. — διεπώλει] Impf. de conatu wie εἰργάζοντο § 5.

7. πρὸς] „am“. — κατεβίβασαν] „zwangen zu verlegen“. — στρατόπεδον ... στρατιῶται] des Agesilaos. — παρασκευαζόμενον] prädikativ zu δεῖπνον; es war schon um die Zeit, wo man das δεῖπνον zurüstet. Eine ähnliche Zeitbestimmung Anab. I, 8, 1 ἤδη ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσιν.

καὶ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύλινθον περιέχοντα ὄρη· καταλαβόντες δὲ οἱ Ἀκαρνανεὶ ἐκ τῶν ὑπερδεξιῶν ἔβαλλον τε καὶ ἠκόντιζον καὶ ὑποκαταβαίνοντες εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ὄρων προσέκειντο καὶ πράγματα παρείχον, ὥστε οὐκέτι ἐδύνατο τὸ στράτευμα πορεύεσθαι. ἐπιδιώκοντες δὲ ἀπὸ τῆς φάλαγγος οἱ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεῖς τοὺς ἐπιτιθεμένους οὐδὲν ἔβλαπτον· ταχὺ γὰρ ἦσαν, ὅποτε ἀποχωροῖεν, πρὸς τοῖς ἰσχυροῖς οἱ Ἀκαρνανεὶ. χαλεπὸν δ' ἠγησάμενος ὁ Ἀγησίλαος διὰ τοῦ στενοπόρου ἐξελθεῖν ταῦτα πύσσοντας, ἔγνω διώκειν τοὺς ἐκ τῶν εὐωνύμων προσκειμένους, μάλα πολλοὺς ὄντας· εἰσβατώτερον γὰρ ἦν τοῦτο τὸ ὄρος καὶ ὀπλίταις καὶ ἵπποις. καὶ 10 ἐν ᾧ μὲν ἐσφαγιάζετο, μάλα κατεῖχον βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες οἱ Ἀκαρνανεὶ καὶ ἐγγὺς προσιόντες πολλοὺς ἐτίτρωσκον. ἐπεὶ δὲ παρήγγειλεν, ἔθει μὲν ἐκ τῶν ὀπλιτῶν τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἧβης, ἵλαννον δὲ οἱ ἵππεῖς, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ἠκολούθει. οἱ 11 μὲν οὖν ὑποκαταβεβηκότες τῶν Ἀκαρνάνων καὶ ἀκροβολιζόμενοι ταχὺ ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθνησκον φεύγοντες πρὸς τὸ ἄναντες· ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀκροτάτου οἱ ὀπλίται ἦσαν τῶν Ἀκαρνάνων παρατεταγμένοι καὶ τῶν πελταστῶν τὸ πολὺ καὶ ἐνταῦθα ἐπέμενον καὶ τὰ τε ἄλλα βέλη ἠφίεσαν καὶ τοῖς δόρασιν ἑξακοντίζοντες ἵππεας τε κατέτρωσαν καὶ ἵππους τινὰς ἀπέκτειναν. ἐπεὶ μέντοι μικροῦ ἔδεον ἴδῃ ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὀπλιτῶν εἶναι, ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ τριακοσίους. τούτων 12 δὲ γενομένων ὁ Ἀγησίλαος τρόπαιον ἐστήσατο. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου περιῶν κατὰ τὴν χώραν ἔκοπτε καὶ ἔκαε· πρὸς ἐνίας δὲ τῶν πόλεων καὶ προσέβαλλεν, ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀναγκαζόμενος, οὐ μὴν εἶλέ γε οὐδεμίαν. ἥνικα δὲ ἦδη ἐπεγίγνετο τὸ μετόπωρον, ἀπῆει ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ πεποιηκέναι τε οὐδὲν ἐνόμιζον αὐ- 13

8. καταλαβόντες] Die Akarnanen hatten die umliegenden Höhen besetzt; von da stiegen sie allmählich herab (ὑποκαταβαίνοντες). — πράγματα παρείχον] vgl. 5, 19.

9. τοῖς ἰσχυροῖς] von τὰ ἰσχυρά „die gedeckten Stellungen“. — πύσσοντας] näml. τοὺς ὀπλίτας. — τοῦτο τὸ ὄρος] „diese Bergseite“.

10. κατεῖχον] „bedrängten“; Objekt die Lakedämonier. — παρήγγειλεν]

„den Befehl zum Angriff erteilte“. — ἀφ' ἧβης] vgl. 5, 14. 16.

11. τῶν Ἀκαρνάνων] Beachte die prädikative Stellung! — πρὸς τὸ ἄναντες] „den Abhang hinan“. — τὸ πολὺ] „die Hauptmasse“. — μικροῦ ἔδεον] mit dem Infin. „beinahe“. — ἐν χερσὶν εἶναι] vgl. manus conserere.

12. τὸ ἀπὸ τούτου] „die nächstfolgende Zeit“.

τόν, ὅτι πόλιν οὐδεμίαν προσειλήφει οὔτε ἐκοῦσαν οὔτε ἄκουσαν, ἐδέοντό τε εἰ μή τι ἄλλο ἀλλὰ τοσοῦτόν γε χρόνον καταμεῖναι αὐτόν, ἕως ἂν τὸν σπορητὸν διακωλύσῃ τοῖς Ἀκαρνασιν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι τὰ ἐναντία λέγοιεν τοῦ συμφέροντος. ἐγὼ μὲν γάρ, ἔφη, στρατεύσομαι πάλιν δεῦρο εἰς τὸ ἐπιδὸν θέρους· οὔτοι δὲ ὅσῳ ἂν πλείω σπείρωσι, τοσοῦτω μᾶλλον τῆς εἰρήνης ἐπιθυμήσουσι.

14 ταῦτα δ' εἰπὼν ἀπῆει πεζῇ δι' Αἰτωλίας τοιαύτας ὁδοὺς, ὥς οὔτε πολλοὶ οὔτε ὀλίγοι δύναιτ' ἂν ἀκόντων Αἰτωλῶν πορεύεσθαι· ἐκεῖνον μέντοι εἶασαν διελθεῖν· ἤλπιζον γὰρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ὥστ' ἀπολαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ῥίον, ταύτῃ διαβάς οἵκαδε ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν εἰς Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυνον τριήρεσιν δρμώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν.

7 Παρελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ ὑπέσχετο τοῖς Ἀχαιοῖς, εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἡρος * πάλιν φρουρὰν ἔφαινε ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνανάνας. οἱ δὲ αἰσθόμενοι καὶ νομίσαντες διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις εἶναι ὁμοίως ἂν πολιορκεῖσθαι ὑπὸ τῶν τὸν σῖτον φθειρόντων, ὥσπερ εἰ περιστρατοπεδευμένοι πολιορκοῖντο, ἔπεμψαν πρέσβεις εἰς τὴν Λακεδαίμονα καὶ εἰρήνην μὲν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, συμμαχίαν δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐποιήσαντο. καὶ τὰ μὲν περὶ Ἀκαρνανάνας οὕτω διεπέπρακτο.

2 Ἐκ δὲ τούτου τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν ἐπ' Ἀθηναίους ἢ ἐπὶ Βοιωτοὺς στρατεύειν οὐκ ἐδόκει ἀσφαλὲς εἶναι, ὅπισθεν καταλιπόντας ὁμορον τῇ Λακεδαίμονι πολεμίαν καὶ οὕτω μεγάλην τὴν

13. ἐκοῦσαν . . . ἄκουσαν] vgl. zu 1, 1. — εἰ μή τι ἄλλο] näml. ποιεῖν. — καταμεῖναι] Dazu ist αὐτόν Subj. — τοῖς Ἀκαρνασιν] Dat. incommodi. — τοῦ συμφέροντος] τὸ συμφέρον ist „der wahre Nutzen“; Gen. comparationis zu ἐναντία. — εἰς τὸ . . . θέρους] „etwa zur Zeit des Sommers“.

14. Ναύπακτον] Objekt zu ἀπολαβεῖν. Naupaktos, jetzt Lepanto, ein wichtiger Hafen am korinthischen Meerbusen, gehörte damals den Achäern, früher den Ätolern. — κατὰ τὸ Ῥίον] „gegenüber Rhion“, Vorgebirge in

Achaja an der schmalsten Stelle des korinthischen Meerbusens. — Οἰνιάδαι]. Hafen im südlichen Akarnanien.

Kap. 7. § 1: Anschluss Akarnaniens an Sparta (390). — § 2/7: Zweiter Feldzug der Lakedämonier gegen Argos unter Agesipolis (390).

1. ἔφαινε] vgl. III, 2, 23; Subjekt Agesilaos. — διὰ τὸ . . . εἶναι] weil, wenn ihre Felder verwüstet wurden, sie keine Lebensmittel hatten, die sie ja vom Meere her nicht beziehen konnten. — πολιορκεῖσθαι] „blockiert werden“.

τῶν Ἀργείων πόλιν, εἰς δὲ τὸ Ἄργος φρουρὰν φαίνοισιν. ὁ δὲ Ἀγησίπολις ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι εἷη αὐτῷ ἡγητέον τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ διαβατήρια θυομένῳ ἐγένετο, ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν καὶ χρηστηριαζόμενος ἐπηρώτα τὸν θεόν, εἰ δόσιως ἂν ἔχοι αὐτῷ μὴ δεχομένῳ τὰς σπονδὰς τῶν Ἀργείων, ὅτι οὐχ ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος, ἀλλ' ὁπότε ἐμβάλλειν μέλλοιεν Λακεδαιμόνιοι, τότε ὑπέφερον τοὺς μῆνας. ὁ δὲ θεὸς ἐπεσήμαινεν αὐτῷ δσιον εἶναι μὴ δεχομένῳ σπονδὰς ἀδίκως ὑποφερομένας. ἐκεῖθεν δ' εὐθὺς πορευθεὶς εἰς Δελφοὺς ἐπήρειο αὐτὸν Ἀπόλλω, εἰ κακείνῳ δοκοίη περὶ τῶν σπονδῶν καθάπερ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο καὶ μάλα κατὰ ταῦτά. καὶ οὕτω δὴ Ἀγησίπολις ἀναλαβὼν ἐκ Φλιοδντος τὸ στρατευμα — ἐκεῖσε γὰρ αὐτῷ συνελέγετο, ἕως πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπεδήμει — ἐνέβαλλε διὰ Νεμέας. οἱ δ' Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἔγνωσαν οὐ δυνησόμενοι κωλύειν, ἔπεμψαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐστεφανωμένους δύο κήρυκας ὑποφέροντας σπονδὰς. ὁ δὲ Ἀγησίπολις ἀποκρινάμενος, ὅτι οὐ δοκοῖεν τοῖς θεοῖς δικαίως ὑποφέρειν, οὐκ ἐδέχετο τὰς σπονδὰς, ἀλλ' ἐνέβαλε καὶ πολλὴν ἀπορίαν καὶ ἔκπληξιν κατὰ τε τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐν τῇ πόλει ἐποίησε. δειπνοποιουμένου δ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀργείᾳ τῇ πρώτῃ ἐσπέρᾳ καὶ σπονδῶν τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἤδη γενομένων, ἔσεισεν ὁ θεός. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀρξαμένων τῶν ἀπὸ δαμοσίας πάντες ἔμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶν παιᾶνα· οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται ᾤοντο ἀπιέναι, ὅτι καὶ Ἄγρις

2. εἰς δέ] Im Deutschen „und daher . . . gegen . . .“. — Ἀγησίπολις] vgl. 2, 9. — ἐγένετο] näml. günstig. — τὸν θεόν] Zeus. — δόσιως ἂν ἔχοι] = δσιον ἂν εἷη. — μὴ δεχομένῳ] „wenn er nicht . . .“. — σπονδὰς] „die Waffenruhe“, eine Art Gottesfriede während gewisser festlicher Monate (μῆνες). Die Argiver setzten die Festfeier willkürlich an, um vor den Lakedämoniern Ruhe zu haben. — ὅτι] vor οὐχ ὁπότε ist kausal. — καθήκοι] „gesetzlich eintrat“. — ὑπέφερον] „vorschützten“; Subjekt οἱ Ἀργεῖοι. — ἀδίκως ὑποφερομένοις] kann heißen „wenn“ und „weil sie widerrechtlich vorgeschützt würden“. — αὐ] „auch noch“.

3. καὶ μάλα] „und zwar“. — ἱερὰ] „Orakelstätten“. — ἐνέβαλλε] „wollte . . .“; einige Zeilen weiter ἐνέβαλε. — δυνησόμενοι] Als Verbum der Wahrnehmung steht ἔγνωσαν nicht mit dem Infin., sondern mit dem Partizip. — ὑποφέροντας] „um . . . zu“, de conatu.

4. Ἀργείᾳ] näml. χώρα. — σπονδῶν] Nach dem Mahle wurden den Göttern drei Weinspenden dargebracht. — θεός] der Erderschütterer Poseidon. — δαμοσίας] vgl. zu 5, 8. — παιᾶνα] eine Art Choral. Er wurde vom Königszelte aus angestimmt; dann fielen alle ein. — ᾤοντο ἀπιέναι] „sie meinten, sie würden abziehen“. — Ἄγρις] vgl.

σεισμοῦ ποτε γενομένου ἀπήγαγεν ἐξ Ἑλιδος. ὁ δὲ Ἀγησί-
πολις εἰπὼν, ὅτι, εἰ μὲν μέλλοντος αὐτοῦ ἐμβάλλειν σείσειε, κω-
λύειν ἂν αὐτὸν ἡγεῖτο· ἐπεὶ δὲ ἐμβεβληκόςτος, ἐπικελεύειν νομίζει·
καὶ οὕτω τῇ ὑστεραίᾳ θυσάμενος τῷ Ποσειδῶνι ἡγεῖτο αὐτὸν πόρρω
εἰς τὴν χώραν. ἄτε δὲ νεωστὶ τοῦ Ἀγησιλάου ἐστρατευμένου εἰς
τὸ Ἄργος, πυνθανόμενος ὁ Ἀγησίπολις τῶν στρατιωτῶν, μέχρι
μὲν ποῖ πρὸς τὸ τεῖχος ἦγαγεν ὁ Ἀγησίλαος, μέχρι δὲ ποῖ τὴν
χώραν ἐδήλωσεν, ὥσπερ πένταθλος πάντη ἐπὶ τὸ πλέον ὑπερβάλλειν
ἐπειράτο. καὶ ἤδη μὲν ποτε βαλλόμενος ἀπὸ τῶν τύρσεων τὰς
περὶ τὸ τεῖχος τάφρους πάλιν διέβη· ἦν δ' ὅτε οἰχομένων τῶν
πλείστων Ἀργείων εἰς τὴν Λακωνικὴν οὕτως ἐγγὺς πυλῶν προσήλ-
θεν, ὥστε οἱ πρὸς ταῖς πύλαις ὄντες τῶν Ἀργείων ἀπέκλεισαν
τοὺς τῶν Βοιωτῶν ἱππέας εἰσελθεῖν βουλομένους, δείσαντες, μὴ
συνεισπέσοιεν κατὰ τὰς πύλας οἱ Λακεδαιμόνιοι· ὥστ' ἠναγκά-
σθησαν οἱ ἱππεῖς ὥσπερ νυκτερίδες πρὸς τοῖς τείχεσιν ὑπὸ ταῖς
ἐπάλξεσι προσαραρέναι. καὶ εἰ μὴ ἔτυχον τότε οἱ Κρητες εἰς Ναυ-
πλίαν καταδεδραμηκότες, πολλοὶ ἂν καὶ ἄνδρες καὶ ἵπποι κατε-
τοξεύθησαν. ἐκ δὲ τούτου περὶ τὰς εἰρκτὰς στρατοπεδευομένου
αὐτοῦ πίπτει κεραινὸς εἰς τὸ στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν τινες πλη-
γέντες, οἱ δὲ καὶ ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον. ἐκ δὲ τούτου βουλό-
μενος τειχίσαι φρούριόν τι ἐπὶ ταῖς παρὰ Κηλοῦσαν ἐμβολαῖς
ἐθύετο· καὶ ἐφάνη αὐτῷ τὰ ἱερὰ ἄλφοβα. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο,

III, 2, 24. — σείσειε] Im Deutschen Plusquampf. Konj. — κωλύειν] „es ihm wehre“, näml. weiter vorzurücken. — ἐπεὶ δὲ ἐμβεβληκόςτος] näml. αὐτοῦ σείσειε. — ἐπικελεύειν] „weiter ermutigen“; Subj. τὸν θεόν.

5. νεωστὶ] vgl. 4, 19. — μέχρι ... ποῖ πρὸς] „bis wie weit vor ...“. — ὥσπερ ...] Agesipolis wird mit einem „Kämpfer im Fünfkampf“ (Sprung, Lauf, Ringen, Diskos- und Speerwurf) verglichen, der seinen Gegner durch-
aus überbieten (ἐπὶ τὸ πλέον ὑπερβάλλειν) will.

6. καὶ ... μὲν ποτε] „und das eine Mal“. — πάλιν διέβη] Agesipolis mußte wieder über die Gräben zu-

rück. — ἦν δ' ὅτε] „ein anderes Mal“. — οἰχομένων] Die Argiver suchten durch Plünderungszüge die Lakedämonier zum Abzuge zu veranlassen. — Βοιωτῶν] Bundesgenossen der Argiver. — προσαραρέναι] starkes Perf. von προσάρω „sich anschmiegen“. — Κρητες] kretische Bogenschützen als lakonische Söldner. — Ναυπλία] Hafen von Argos.

7. περὶ τὰς εἰρκτὰς] „bei dem Gehege“, einem nicht näher bekannten Platze vor der Stadt Argos. — οἱ δὲ καὶ] „andere auch nur ...“. — ἐπὶ ταῖς παρὰ Κηλοῦσαν ἐμβολαῖς] „beim Passe am Kelusa(berge)“. — ἄλφοβα] wie III, 4, 15.

ἀπήγαγε τὸ στράτευμα καὶ διέλυσε, μάλα πολλὰ βλάβας τοὺς Ἀργείους, ἅτε ἀπροσδοκῆτως αὐτοῖς ἐμβαλὼν.

Καὶ ὁ μὲν δὴ κατὰ γῆν πόλεμος οὕτως ἐπολεμεῖτο. ἐν ᾧ⁸ δὲ πάντα ταῦτα ἐπράττετο, τὰ κατὰ θάλατταν αὖ καὶ τὰς πρὸς θαλάττῃ πόλεις γενόμενα διηγῆσομαι, καὶ τῶν πράξεων τὰς μὲν ἀξιομνημονεύτους γράψω, τὰς δὲ μὴ ἀξίας λόγου παρήσω. πρῶτον* μὲν τοίνυν Φαρνάβαζος καὶ Κόνων ἐπεὶ ἐνίκησαν τοὺς Λακεδαιμονίους τῇ ναυμαχίᾳ, περιπλέοντες καὶ τὰς νήσους καὶ πρὸς τὰς ἐπιθαλαττιδίας πόλεις, τοὺς τε Λακωνικοὺς ἀρμοστὰς ἐξήλυνον καὶ παρεμυθοῦντο τὰς πόλεις, ὥς οὔτε ἀκροπόλεις ἐντειχίσοιεν ἐάσοιέν τε αὐτονόμους. οἱ δ' ἀκούοντες ταῦτα ἤδοντό τε² καὶ ἐπήνουν καὶ ξένια προθύμως ἔπεμπον τῷ Φαρναβάζῳ. καὶ γὰρ ὁ Κόνων τὸν Φαρνάβαζον ἐδίδασκεν, ὥς οὕτω μὲν ποιοῦντι πᾶσαι αὐτῷ αἱ πόλεις φίλαι ἔσοιντο, εἰ δὲ δουλοῦσθαι βουλόμενος φανερὸς ἔσοιτο, ἔλεγεν, ὥς μία ἐκάστη πολλὰ πράγματα ἱκανῇ εἴῃ παρέχειν καὶ κίνδυνος εἴῃ, μὴ καὶ οἱ Ἕλληνες, εἰ ταῦτα αἰσθοιντο, συσταῖεν. ταῦτα μὲν οὖν ἐπείθετο ὁ Φαρνάβαζος. ἀποβὰς δ' εἰς Ἐφεσον τῷ μὲν Κόνωνι δοὺς τετταράκοντα τριῆρεις³ εἰς Σησιτὸν εἶπεν ἀπαντᾶν, αὐτὸς δὲ πεζῇ παρήει ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀρχήν. καὶ γὰρ ὁ Δερκυλίδας, ὅσπερ καὶ πάλαι πολέμιος ἦν αὐτῷ, ἔτυχεν ἐν Ἀβύδῳ ὦν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἀρμοσταὶ ἐξέλιπεν, ἀλλὰ κατέσχε τὴν Ἀβυδὸν καὶ διέσωζε

Kap. 8. § 1/8: Unternehmungen des Konon und Pharnabazos nach der Seeschlacht bei Knidos. Kampf um Abydos gegen Derkyllidas (394). — **§ 7/11:** Angriffe auf Lakonien und Kythera. Wiederaufbau der Mauern Athens durch Konon. Kämpfe im korinthischen Meerbusen (393). — **§ 12/15:** Erste Friedensvermittlung des Antalkidas (392). — **§ 16/19:** Verhaftung Konons (392). Thibrons Tod (391). — **§ 20/24:** Seekrieg bei Rhodos (391/90). — **§ 25/30:** Letzte Thaten und Tod Thrasybuls (390). — **§ 31/39:** Anaxibios in Abydos. Sein Tod (389).

1. ἐν ᾧ δὲ ... ἐπράττετο] ist dem folgenden γενόμενα untergeordnet, also:

„was geschah, während ...“. — καὶ τὰς] Ergänze κατὰ („in“) vor τὰς. — τῇ ναυμαχίᾳ] bei Knidos, vgl. 3, 10/12. — παρεμυθοῦντο] „beruhigten durch die Erklärung“. — οὔτε ... τε] neque ... et. — ἐντειχίσοιεν] näml. ταῖς πόλεσιν.

2. οἱ δέ] die Bewohner der griechischen Städte. — οὕτω ... ποιοῦντι] „wenn er ...“. — ἔλεγεν] im Deutschen entbehrlich. — συσταῖεν] näml. ἀλλήλοις πρὸς τὸν Πέρσην.

3. ἀπαντᾶν] Konon sollte mit ihm, Pharnabazos, wieder in Sestos zusammentreffen. — πολέμιος] Weshalb Derkyllidas Pharnabazos haßte, ist III, 1, 9 erzählt. — ἐξέλιπεν] näml. τὴν πόλιν.

φίλην τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ γὰρ συγκαλέσας τοὺς Ἀβυδηνοὺς
 4 ἔλεξε τοιᾶδε· ὦ ἄνδρες, νῦν ἔξεστιν ὑμῖν, καὶ πρόσθεν φίλοις
 οὔσι τῇ πόλει ἡμῶν, εὐεργέτας φανῆναι τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ
 γὰρ τὸ μὲν ἐν ταῖς εὐπραξίαις πιστοὺς φαίνεσθαι οὐδὲν θαυμα-
 στόν· ὅταν δέ τινες, ἐν συμφοραῖς γενομένων φίλων, βέβαιοι φα-
 νῶσι, τοῦτ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονεύεται. ἔστι δὲ οὐχ οὐ-
 τως ἔχον, ὥς, εἰ τῇ ναυμαχίᾳ ἐκρατήθημεν, οὐδὲν ἄρα ἔτι ἐσμέν·
 ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσθεν δήπου, Ἀθηναίων ἀρχόντων τῆς θαλάττης,
 ἱκανὴ ἦν ἡ ἡμετέρα πόλις καὶ εὖ φίλους καὶ κακῶς ἐχθροὺς ποιεῖν.
 ὅσῳ δὲ μᾶλλον αἱ ἄλλαι πόλεις σὺν τῇ τύχῃ ἀπεστράφησαν ἡμῶν,
 τοσοῦτῳ ὄντως ἡ ὑμετέρα πιστότης μείζων φανείη ἂν. εἰ δέ τις
 τοῦτο φοβεῖται, μὴ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνθάδε
 πολιορκώμεθα, ἐννοεῖτω, ὅτι Ἑλληνικὸν μὲν οὕτω ναυτικὸν ἐστὶν
 ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ βάρβαροι εἰ ἐπιχειρήσουσι τῆς θαλάττης
 ἄρχειν, οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ἡ Ἑλλάς· ὥσθ' ἐαυτῇ ἐπικουροῦσα καὶ
 5 ὑμῖν σύμμαχος γενήσεται. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούοντες οὐκ ἀκόν-
 τως ἀλλὰ προθύμως ἐπείσθησαν· καὶ τοὺς μὲν ἰόντας ἀρμοστὰς
 φίλως ἐδέχοντο, τοὺς δὲ ἀπόντας μετεπέμποντο. ὁ δὲ Δερκυλί-
 δας, ὥς συνελέγησαν πολλοὶ καὶ χρήσιμοι ἄνδρες εἰς τὴν πόλιν,
 διαβὰς καὶ εἰς Σηστόν, καταντικρὺ ὄντα Ἀβύδου καὶ ἀπέχοντα οὐ
 πλέον ὀκτῶ σταδίων, ὅσοι τε διὰ Λακεδαιμονίους γῆν ἔσχον ἐν
 Χερρονήσῳ, ἡθροίζε, καὶ ὅσοι αὖ ἐκ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ πόλειον
 ἀρμοσταὶ ἐξέπιπτον, καὶ τούτους ἐδέχετο, λέγων, ὅτι οὐδ' ἐκείνους
 ἀθυμεῖν δεῖ, ἐννοουμένους, ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἥ ἐξ ἀρχῆς βασι-
 λέως ἐστί, καὶ Τῆμνος, οὐ μεγάλη πόλις, καὶ Αἰγαί εἰσι καὶ ἄλλα

4. οὔσι] steht im Sinne eines Imperfekts. — τὸ ... φαίνεσθαι] „daß man ...“, ist Subjekt zu οὐδὲν („gar nicht“) θαυμαστόν (ἐστίν). — γενομένων] = ὄντων. — βέβαιοι] fast = πιστοί. — εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον] „für alle Ewigkeit“. — ἔστι ... οὕτως ἔχον] nachdrücklich für οὕτως ἔχει. — εἰ] = εἰ καί. — εὖ] näml. ποιεῖν. Derkyllidas meint die Zeit des peloponnesischen Krieges. — ἐαυτῇ ἐπικουροῦσα] Wer „sich selbst hilft“, handelt „im eigenen Interesse“.

5. ἰόντας] die aus den anderen Städten nach Abydos flüchteten. — διὰ Λακεδαιμονίους] III, 2, 9/10 ist erzählt, wie die griechischen Ansiedlungen auf dem Chersones „mit Hilfe der Lakedaemonier“ vor den Barbaren gesichert wurden. — καὶ τούτους] bezieht sich auf ὅσοι; übersetze „gleichfalls“. — δεῖ] und die folgenden Indikative werden im Deutschen Konjunktive. — ἐξ ἀρχῆς] „von Anfang an“. — Τῆμνος ... Αἰγαί] äolische Städte in Kleinasien, nicht weit von Kyme und vom

δὲ χωρία, ἃ δύνανται οἰκεῖν οὐχ ὑπήκοοι ὄντες βασιλέως. καίτοι, ἔφη, ποῖον μὲν ἂν ἰσχυρότερον Σηστοῦ λάβοιτε χωρίον, ποῖον δὲ δυσπολιορκητότερον; δ καὶ νεῶν καὶ πεζῶν δεῖται, εἰ μέλλοι πολιορκηθῆσθαι. τούτους οὖν τοιαῦτα λέγων ἔσχε τοῦ ἐκπεπληχθαι. ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἐπεὶ ἤρεε τὴν τε Ἀβυδὸν καὶ τὸν Σηστόν οὕτως ἔχοντα, προσηγόρευεν αὐτοῖς, ὥς, εἰ μὴ ἐκπέμψοιεν τοὺς Λακεδαιμονίους, πόλεμον ἐξοίσει πρὸς αὐτούς. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο, Κόνωνι μὲν προσέταξε κωλύειν αὐτοὺς τὴν θάλατταν πλεῖν, αὐτὸς δὲ ἐδήϊου τὴν τῶν Ἀβυδηνῶν χώραν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐπέραινε πρὸς τὸ καταστρέφεσθαι, αὐτὸς μὲν ἐπ' οἴκου ἀπῆλθε, τὸν δὲ Κόνωνα ἐκέλευεν εὐτρεπίζεσθαι τὰς καθ' Ἑλλήσποντον πόλεις, ὅπως εἰς τὸ ἔαρ ὅτι πλεῖστον ναυτικὸν ἀθροισθεῖη. ὀργιζόμενος γὰρ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀνθ' ὧν ἐπεπόνθει, περὶ παντὸς ἐποιεῖτο ἐλθεῖν τε εἰς τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τιμωρήσασθαι, ὅτι δύναίτο. καὶ τὸν μὲν χειμῶνα ἐν τοιούτοις ὄντες διηγόν· ἅμα δὲ τῷ ἔαρι *ναῦς τε πολλὰς συμπληρώσας καὶ ξενικὸν προσμισθωσάμενος ἔπλευσεν ὁ Φαρνάβαζος τε καὶ ὁ Κόνων μετ' αὐτοῦ διὰ νήσων εἰς Μῆλον, ἐκεῖθεν δὲ ὀρμώμενοι εἰς τὴν Λακεδαίμονα. καταπλεύσας δὲ πρῶτον εἰς Φεράς ἐδήλωσε ταύτην τὴν χώραν· ἔπειτα καὶ ἄλλοσε ἀποβαίνων τῆς παραθαλαττίας ἐκακούργει, ὅτι ἐδύνατο. φοβούμενος δὲ τὴν τε ἀλιμενότητα τῆς χώρας καὶ τὰ τῆς βοηθείας καὶ τὴν σπανοσιτίαν ταχύ τε ἀνέστρεψε καὶ ἀποπλέων ὤρμίσθη τῆς Κυθηρίας εἰς Φοινικοῦντα. ἐπεὶ δὲ οἱ ἔχοντες τὴν 8

Hermosflusse. — δύνανται] näml. die Griechen. — οὐκ ὄντες] „ohne darum ... zu sein“. — δ] d. h. dessen Belagerung. — ἔσχε] Wovon er sie abhielt, steht im Gen. separationis.

6. ἐξοίσει] Indirekte Rede. Πόλεμον ἐκφέρειν = *bellum inferre*. — πλεῖν] hier transitiv. — ἐπ' οἴκου] Nach 1, 15 residierte Pharnabazos in Daskyleion. — ἐπεπόνθει] von Derkyllidas und Agesilaos. — περὶ παντὸς ἐποιεῖτο] „es ging ihm über alles“. — ὅτι δύναίτο] *quam posset maxime*.

7. ἐν τοιούτοις ὄντες] „mit solchen Beschäftigungen“; vgl. 2, 1 ἐν τούτοις

ἦν. — διὰ νήσων] durch das Kykladenmeer. — Μῆλος] Insel östl. von Lakonien. — καταπλεύσας] Pharnabazos. — Φεραί] Stadt am messenischen Meerbusen. — τῆς παραθαλαττίας] näml. χώρας, abhängig von ὅτι. — ἀλιμενότητα] Die Gegend war ἀνευ λιμένων. — τὰ τῆς βοηθείας] „die Gefahren der Annäherung eines feindlichen Heeres“. — σπανοσιτίαν] Es herrschte dort σπάνις („Mangel“). σίτου. — Φοινικοῦς] Hafen der Insel τὰ Κύθηρα = ἡ Κυθηρία (γῆ) südlich von Lakonien.

8. οἱ ἔχοντες] „die Besatzung“. —

πόλιν τῶν Κυθηρίων φοβηθέντες, μὴ κατὰ κράτος ἀλοῖεν, ἐξέλιπον τὰ τεῖχη, ἐκείνους μὲν ὑποσπόνδους ἀφῆκεν εἰς τὴν Λακωνικήν, αὐτὸς δὲ ἐπισκευάσας τὸ τῶν Κυθηρίων τεῖχος φρουροὺς τε καὶ Νικόφημον Ἀθηναῖον ἀρμοστήν ἐν τοῖς Κυθήροις κατέλιπε. ταῦτα δὲ ποιήσας καὶ εἰς Ἰσθμὸν τῆς Κορινθίας καταπλεύσας καὶ παρακελευσάμενος τοῖς συμμάχοις προθύμως τε πολεμεῖν καὶ ἄνδρας πιστοὺς φαίνεσθαι βασιλεῖ, καταλιπὼν αὐτοῖς χρήματα ὅσα εἶχεν, ὥχeto ἐπ' οἴκου ἀποπλέων. λέγοντος δὲ τοῦ Κόνωνος, ὥς, εἰ ἐφ' αὐτὸν ἔχειν τὸ ναυτικόν, θρέψοι μὲν ἀπὸ τῶν νήσων, καταπλεύσας δ' εἰς τὴν πατρίδα συναναστήσοι τὰ τε μακρὰ τεῖχη τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος, οὗ εἰδέναι ἔφη ὅτι Λακεδαιμονίοις οὐδὲν ἂν βαρύτερον γένοιτο. — καὶ τοῦτο οὖν, ἔφη, σὺ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις κεχαρισμένος ἔσει, τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τετιμωρημένος. ἐφ' ᾧ γὰρ πλεῖστα ἐπόνησαν, ἀτελὲς αὐτοῖς ποιήσεις. — ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἀκούσας ταῦτα ἀπέστειλεν αὐτὸν προθύμως εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ χρήματα προσέθηκεν αὐτῷ εἰς τὸν ἀνατειχισμόν. ὁ δὲ ἀφικόμενος πολὺ τοῦ τεύχους ὥρ-
 10 θωσε, τὰ τε αὐτοῦ πληρώματα παρέχων, καὶ τέκτοσι καὶ λιθολόγοις μισθὸν δίδούς, καὶ ἄλλο εἴ τι ἀναγκαῖον ἦν δαπανῶν. ἦν μέντοι τοῦ τεύχους ἃ καὶ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐθελούσiai συνετείχισαν. οἱ μέντοι Κορίνθιοι ἀφ' ὧν ὁ Φαρνάβαζος κατέλιπε χρημάτων ναῦς πληρώσαντες καὶ Ἀγαθῖνον ναύαρχον ἐπιστήσαντες ἐθαλαττοκράτουν ἐν τῷ περὶ Ἀχαΐαν καὶ

ἀλοῖεν] „überwältigt würden“. — ἀρμοστήν] hier auf einen Nichtspartaner übertragen. — τοῖς συμμάχοις] die durch das persische Geld gewonnenen Griechen, vgl. III, 5, 1. IV, 2, 1. — βασιλεῖ] zu πιστοῦς. Seltsame Verschiebung der Verhältnisse seit den Perserkriegen!

9. λέγοντος ... Κόνωνος] verwandle in einen Hauptsatz. — ἐφ' ᾧ] Subjekt Pharnabazos. — θρέψοι] Subj. Konon; Objekt ist τὸ ναυτικόν. — τεῖχη] Sie waren also seit 404 noch immer nicht wieder aufgebaut. — οὗ ... γένοιτο] *quo nihil gravius Lacedaemoniis futurum esse se scire dicebat*. Daß in

der That den Lakedämoniern die Befestigung Athens ein Dorn im Auge war, hatten sie schon nach der Schlacht bei Salamis gezeigt. — καὶ τοῦτο οὖν] „und zwar wirst du damit ...“ (τοῦτο inneres Objekt). *Κεχαρισμένος* und *τετιμωρημένος ἔσομαι* sind Futur. exacta. — προσέθηκεν] „gab noch oben-drein“.

10. ἀφικόμενος] nach Athen. — πληρώματα] „Schiffsmannschaft“. — ἦν ᾧ] = ἔνια, näml. μέρη, davon hängt τεύχος ab. — Βοιωτοί] noch im J. 404 erbitterte Gegner Athens. — ἐν τῷ ... κόλπῳ] im korinthischen Meer-busen.

Λέχαιον κόλπῳ. ἀντεπλήρωσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ναῦς, 11
ὧν Ποδάνεμος ἦρχεν. ἐπεὶ δὲ οὗτος ἐν προσβολῇ τινι γενομένη
ἀπέθανε καὶ Πόλλις αὐτὸν ἐπιστολεύς ὧν τρωθεὶς ἀπῆλθεν, Ἡριπ-
πίδας ταύτας ἀναλαμβάνει τὰς ναῦς. Πρόβαινος μέντοι Κορίν-
θιος τὰς παρ' Ἀγαθίνου παραλαβὼν ναῦς ἐξέλιπε τὸ Ῥίον.
Λακεδαιμόνιοι δ' αὐτὸ παρέλαβον. μετὰ δὲ τοῦτο Τελευτίας
ἐπὶ τὰς Ἡριππίδου ναῦς ἦλθε καὶ οὗτος αὐτὸ τοῦ κόλπου πάλιν
ἐκράτει.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκούοντες*, ὅτι Κόνων καὶ τὸ τεῖχος 12
τοῖς Ἀθηναίοις ἐκ τῶν βασιλέως χρημάτων ἀνορθοίη καὶ τὸ
ναυτικὸν ἀπὸ τῶν ἐκείνου τρέφων τὰς τε νήσους καὶ τὰς ἐν τῇ
ἡπείρῳ παρὰ θάλατταν πόλεις Ἀθηναίοις εὐτρεπίζοι, ἐνόμισαν,
εἰ ταῦτα διδάσκειεν Τιρίβαζον βασιλέως ὄντα στρατηγόν, ἢ καὶ
ἀποστῆσαι ἂν πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Τιρίβαζον ἢ παῦσαί γ' ἂν τὸ Κό-
νωνος ναυτικὸν τρέφοντα. γνόντες δὲ οὕτω πέμπουσιν Ἀνταλ-
κίδα πρὸς τὸν Τιρίβαζον, προστάξαντες αὐτῷ ταῦτα διδάσκειν
καὶ πειρᾶσθαι εἰρήνην τῇ πόλει ποιεῖσθαι πρὸς βασιλέα. αἰσθό- 13
μενοι δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπέμπουσι πρέσβεις μετὰ Κό-
νωνος Ἑρμογένη καὶ Δίωνα καὶ Καλλισθένη καὶ Καλλιμέδοντα.
συμπαρεκάλεσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν συμμάχων πρέσβεις· καὶ παρε-
γένοντο ἀπὸ τε Βοιωτῶν καὶ Κορίνθου καὶ Ἀργεῶν. ἐπεὶ δ' ἐκεῖ 14
ἦσαν, ὁ μὲν Ἀνταλκίδας ἔλεγε πρὸς τὸν Τιρίβαζον, ὅτι εἰρήνης
δεόμενος ἦκοι τῇ πόλει πρὸς βασιλέα καὶ ταύτης, οἷα σπερ βασι-
λεὺς ἐπεθύμει. τῶν τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνίδων πόλεων Λακε-
δαιμονίους βασιλεῖ οὐκ ἀντιποιεῖσθαι, τὰς τε νήσους ἀπάσας καὶ

11. ἐπιστολεύς] „Unterbefehlshaber“. — Ἡριππίδας] vgl. 1, 11; 3, 17. — ἐξέλιπε τὸ Ῥίον] Indem er die wichtigste Stelle am Eingange des korinthischen Meerbusens verließ, gab er diesen gänzlich auf. — παρέλαβον] „besetzten wieder“. — Τελευτίας] Bruder des Agesilaos, auch 4, 19 Flottenführer.

12. ἀπὸ τῶν ἐκείνου] „mit seinem Gelde“. — Τιρίβαζον] Nachfolger des Tithraustes. — ἢ καὶ] „entweder sogar“. — ἀποστῆσαι ἂν ... παῦσαι ἂν]

Subjekt die Lakedämonier, die Tiribazos zu sich herüberzuziehen hoffen. — τρέφοντα] Damit ist Tiribazos gemeint; Objekt τὸ ναυτικόν.

13. συμπαρεκάλεσαν] Subj. die Athener. — παρεγένοντο] Subj. Gesandte.

14. ἐκεῖ] Als Nachfolger des Tithraustes residierte Tiribazos wohl in Sardes. — τῇ πόλει] Dativus commodi zu εἰρήνης δεόμενος. — καὶ ταύτης οἷα σπερ] „und zwar in dem Sinne wie ...“. — οὐκ ἀντιποιεῖσθαι] Damit verzichteten die Lakedämonier auf

τὰς ἄλλας πόλεις ἀρκεῖν σφίσιν αὐτονόμους εἶναι. καίτοι, ἔφη, τοιαῦτα ἐθελόντων ἡμῶν, τίνος ἂν ἔνεκα πρὸς ἡμᾶς βασιλεὺς πολεμοίῃ ἢ χρήματα δαπανήῃ; καὶ γὰρ οὐδ' ἐπὶ βασιλέα στρατεύεσθαι δυνατὸν οὔτε Ἀθηναίοις μὴ ἡγουμένων ἡμῶν οὔθ' ἡμῖν αὐτονόμων οὐσῶν τῶν πόλεων. τῷ μὲν δὴ Τιριβάζῳ ἀκούοντι ἰσχυρῶς ἤρεσκον οἱ τοῦ Ἀνταλκίδου λόγοι· τοῖς δ' ἐς ἀντιλογίαν ταῦτ' ἦν. οἳ τε γὰρ Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο συνθέσθαι αὐτονόμους εἶναι τὰς πόλεις καὶ τὰς νήσους, μὴ Δήμνου καὶ Ἰμβρου καὶ Σκύρου στερηθεῖεν, οἳ τε Θηβαῖοι, μὴ ἀναγκασθεῖνσαν ἀφεῖναι τὰς Βοιωτίδας πόλεις αὐτονόμους, οἳ τ' Ἀργεῖοι, οὗ ἐπεθύμουν, οὐκ ἐνόμιζον ἂν τὴν Κόρινθον δύνασθαι ἔχειν, τοιούτων συνθηκῶν καὶ σπονδῶν γενομένων. αὕτη μὲν ἡ εἰρήνη οὕτως ἐγένετο ἀτελής, καὶ ἀπῆλθον οἵκαδε ἕκαστος.

16 Ὁ μέντοι Τιριβάζος τὸ μὲν ἄνευ βασιλέως μετὰ Λακεδαιμονίων γενέσθαι οὐκ ἀσφαλὲς αὐτῷ ἡγεῖτο εἶναι· λάθρα γε μέντοι ἔδωκε χρήματα Ἀνταλκίδῃ, ὅπως ἂν πληρωθέντος ναυτικοῦ ὑπὸ Λακεδαιμονίων οἳ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν μᾶλλον τῆς εἰρήνης προσδέοιντο, καὶ τὸν Κόνωνα ὡς ἀδικοῦντά τε βασιλέα καὶ ἀληθῆ λεγόντων Λακεδαιμονίων εἴρξει. ταῦτα δὲ ποιήσας ἀνέβαινε πρὸς βασιλέα, φράσων δ' τε λέγοιεν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ὅτι Κόνωνα συνειληφῶς εἶη ὡς ἀδικοῦντα, καὶ ἐρωτήσων, τί 17 χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων ἀπάντων. καὶ βασιλεὺς μὲν, ὡς Τιριβάζος ἄνω παρ' αὐτῷ ἦν, Στρούθαν καταπέμπει ἐπιμελησόμενον

die Politik des Agesilaos. — ἐθελόντων] ἐθέλειν bezeichnet das praktische Wollen, „zu etwas bereit sein“. — οὐδ'] gehört zu δυνατὸν (ἐστιν). — μὴ ἡγουμένων ἡμῶν] „wenn wir nicht an der Spitze stehen“. Ebenso der folgende Gen. absolutus.

15. τοῖς δ'] sind die Gesandten der Athener und ihrer Freunde, die dem widersprachen. — ἐφοβοῦντο συνθέσθαι] „trugen Bedenken abzumachen (daß ...)“. — μή] = ἵνα μή, „damit sie (die Athener) nicht ...“. μή also nicht von ἐφοβοῦντο abhängig. — Δήμνος ... Ἰμβρος ... Σκύρος] Diese

Inseln waren seit langer Zeit Eigentum der Athener. — οὗ ἐπεθύμουν] „wonach sie verlangten“, abhängig von ἔχειν („behalten“). Über das Bestreben der Argiver, Korinth mit Argos zu vereinigen, vgl. 4, 6. — τοιούτων ... γενομένων] hypothetisch.

16. μετὰ Λακεδαιμονίων γενέσθαι] Nach § 12 hatten sie gehofft, Tirezias werde sich ganz auf ihre Seite stellen. — ὡς] bezeichnet den vorgeschützten Grund; es gehört auch zu ἀληθῆ λεγόντων. — βασιλέα] Objekt zu ἀδικοῦντα. — εἴρξει] „liefs gefangen setzen“.

τῶν κατὰ θάλατταν. ὁ μὲντοι Στρούθας ἰσχυρῶς τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις τὴν γνώμην προσεῖχε, μεμνημένος ὅπόσα κακὰ ἐπεπόνθει ἡ βασιλέως χώρα ὑπ' Ἀγησιλάου. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ εἰώρων τὸν Στρούθαν πρὸς ἑαυτοὺς μὲν πολεμικῶς ἔχοντα, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους φιλικῶς, Θίβρωνα πέμπουσιν* ἐπὶ πολέμῳ πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ διαβάς τε καὶ ὀρμώμενος ἐξ Ἐφέσου τε καὶ τῶν ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ πόλεων Πριήνης τε καὶ Λευκόφρεος καὶ Ἀχιλλείου, ἔφερε καὶ ἤγε τὴν βασιλέως. προϊόντος δὲ 18 τοῦ χρόνου κατανοήσας ὁ Στρούθας, ὅτι Θίβρων βοηθοίη ἐκάστοτε ἀτάκτως καὶ καταφρονητικῶς, ἔπεμψεν ἱππέας εἰς τὸ πεδῖον καὶ καταδραμόντας ἐκέλευσε περιβαλλομένους ἐλαύνειν ὅ,τι δύναιτο. ὁ δὲ Θίβρων ἐτύγγανεν ἐξ ἀρίστου δισκεύων μετὰ Θερσάνδρου τοῦ αὐλητοῦ. ἦν γὰρ ὁ Θέρσανδρος οὐ μόνον αὐλητῆς ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ ἀλκῆς, ἅτε λακωνίζων, ἀντεποιεῖτο. ὁ δὲ Στρούθας ἰδὼν 19 ἀτάκτως τε βοηθοῦντας καὶ ὀλίγους τοὺς πρώτους, ἐπιφαίνεται πολλοὺς τε ἔχων καὶ συντεταγμένους ἱππέας. καὶ Θίβρωνα μὲν καὶ Θέρσανδρον πρώτους ἀπέκτειναν· ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἔπεσον, ἐτρέψαντο καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα καὶ διώκοντες παμπληθεῖς κατέβαλον, ἦσαν δὲ καὶ οὐ ἐσώθησαν αὐτῶν εἰς τὰς φιλίας πόλεις, καὶ πλείους διὰ τὸ ὀψὲ αἰσθέσθαι τῆς βοηθείας ἀπελείποντο· πολλάκις γάρ, καὶ τότε, οὐδὲ παραγγείλας τὴν βοήθειαν ἐποιήσατο. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγεγένητο.

Ἐπεὶ δ' ἦλθον εἰς Λακεδαίμονα οἱ ἐκπεπτωκότες Ῥοδίων 20 ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐδίδασκον, ὥς οὐκ ἄξιον εἶη περιιδεῖν Ἀθηναίους Ῥόδον καταστρεψαμένους καὶ τοσαύτην δύναμιν συνθεμένους. γνόντες οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥς, εἰ μὲν ὁ δῆμος κρατήσοι, Ἀθηναίων ἔσται Ῥόδος ἅπασα, εἰ δὲ οἱ πλουσιώτεροι, ἑαυτῶν, ἐπλή-

17. τῶν κατὰ θάλατταν] Er wurde als Heerführer nach Vorderasien gesandt. — τὴν γνώμην προσεῖχε] „wandte seine Neigung zu“. — Θίβρωνα] vgl. III, 1, 8. Seine Verbannung war also inzwischen aufgehoben. — ἐπὶ] bezeichnet den Zweck.

18. βοηθοίη] hier nur „ausziehen“. — καταδραμόντας] „im Sturme vorgehen“. — ἐλαύνειν] „Beute wegtreiben“. — ἀλκῆς . . . ἀντεποιεῖτο]

„suchte den Ruf der Körperkraft zu gewinnen“.

19. διψέ] Sie hatten also den Auszug (βοήθεια) Thibrons aus dem Lager nicht einmal bemerkt, da dieser manchmal nur mit einer schnell zusammengerafften Schar auszog. Schlechte Kriegszucht wie III, 1, 8.

20. ἐκπεπτωκότες] wie § 5. — συνθεμένους] sibi comparare. — πλουσιώτεροι, ἑαυτῶν] Die Prädikate sind

- 21 ρωσαν αὐτοῖς ναῦς ὀκτώ, ναύαρχον δὲ Ἐκδικον ἐπέστησαν. συνεξέπεμψαν δ' ἐπὶ τούτων τῶν νεῶν καὶ Διφρίδαν. ἐκέλευσαν δ' αὐτὸν διαβάντα εἰς τὴν Ἀσίαν τὰς τε Θίβρωνα ὑποδεξαμένας πόλεις διασώζειν, καὶ στράτευμα τὸ περισωθὲν ἀναλαμβάνοντα καὶ ἄλλο, εἴ ποθεν δύναίτο, συλλέξαντα πολεμεῖν πρὸς Στρούθαν. ὁ μὲν δὴ Διφρίδας ταῦτα ἐποίει, καὶ τὰ τ' ἄλλα ἐπετύγγανε καὶ Τιγράνην τὸν τὴν Στρούθα ἔχοντα θυγατέρα πορευόμενον εἰς Σάρδεις λαμβάνει σὺν αὐτῇ τῇ γυναικὶ καὶ χρημάτων πολλῶν ἀπέ-
 22 λυσεν· ὥστ' εὐθὺς ἐντεῦθεν εἶχε μισθοδοτεῖν. ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ εὐχαρὶς τε οὐχ ἥτιον τοῦ Θίβρωνος μᾶλλον τε συντεταγμένος καὶ ἐγχειρητικώτερος στρατηγός. οὐδὲ γὰρ ἐκράτουν αὐτοῦ αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί, ἀλλ' αἰεὶ πρὸς ᾧ εἴη ἔργῳ τοῦτο ἔπραττεν. ὁ δ' Ἐκδικος ἐπεὶ εἰς τὴν Κνίδον ἔπλευσε καὶ ἐπύθετο τὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ δῆμον πάντα κατέχοντα καὶ κρατοῦντα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν διπλασίαις τριήρεσιν ἢ αὐτὸς εἶχεν, ἡσυχίαν ἤγεν ἐν τῇ
 23 Κνίδῳ. οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ ἤσθοντο αὐτὸν ἐλάττω ἔχοντα δύναμιν ἢ ὥστε τοὺς φίλους ὠφελεῖν, ἐκέλευσαν* τὸν Τελευτίαν σὺν ταῖς δώδεκα ναυσὶν αἷς εἶχεν ἐν τῷ περὶ Ἀχαΐαν καὶ Λέχαιον κόλπῳ περιπλεῖν πρὸς τὸν Ἐκδικον κάκεῖνον μὲν ἀποπέμψαι, αὐτὸν δὲ τῶν τε βουλομένων φίλων εἶναι ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ὅ,τι δύναίτο κακὸν ποιεῖν. ὁ δὲ Τελευτίας ἐπειδὴ ἀφίκετο εἰς τὴν Σάμον, προσλαβὼν ἐκεῖθεν ναῦς ἑπτὰ
 24 ἔπλευσεν εἰς Κνίδον, ὁ δὲ Ἐκδικος οἴκαδε. ὁ δὲ Τελευτίας ἔπλει εἰς τὴν Ῥόδον ἥδη ἔχων ναῦς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· πλέων δὲ περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῷ Ἐφιάλτου πλέοντι μετὰ δέκα τριήρων Ἀθήνηθεν εἰς Κύπρον ἐπὶ συμμαχίᾳ τῇ Εὐαγόρου καὶ λαμβάνει πάσας, ὑπεναντιώτατα δὲ ταῦτα ἀμφοτέροι ἐαυτοῖς πράττοντες·

aus dem Vorhergehenden zu ergänzen.

21. δύναίτο] näml. συλλέγειν. — ἐπετύγγανε] wie 5, 19. — Στρούθα] = Στρούθου. — χρημάτων πολλῶν] Gen. pretii. — ἀπέλυσεν] „liefs frei“. — ἐντεῦθεν] von dem Lösegelde.

22. συντεταγμένος] im geistigen Sinne, „besonnen“. — ἐγχειρητικώτερος] „unternehmender“. — αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί] Gegensatz zu Thibron. —

εἶη] Optativ der wiederholten Handlung. — τοῦτο ἔπραττε] „das trieb er auch wirklich“.

23. ἢ ὥστε] *quam ut posset* ... — κόλπῳ] vgl. § 10. — περιπλεῖν] um den Peloponnes. — κάκεῖνον] den Ekdikos. — φίλων] Attraktion des Kasus beim Infinitiv.

24. περιτυγχάνει] „er stieß unerwartet auf ...“. — πράττοντες] bezieht sich auf die beiden Gegner Teleu-

οἱ τε γὰρ Ἀθηναῖοι φίλῳ χρώμενοι βασιλεῖ συμμαχίαν ἔπεμπον Εὐαγόρᾳ τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα, ὃς τε Τελευτίας Λακεδαιμονίων πολεμούντων βασιλεῖ τοὺς πλείοντας ἐπὶ τῷ ἐκείνου πολέμῳ διέφθειρεν. ἐπαναπλείσας δ' εἰς Κνίδον καὶ διαθέμενος αὐτὸν ἔλαβεν, εἰς Ῥόδον αὖ ἀφικόμενος ἐβοήθει τοῖς τὰ αὐτῶν φρονοῦσιν.

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν δύνα- 25
μιν κατασκευάζεσθαι ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀντεκπέμπουσι Θρασύβουλον τὸν Στειριέα σὺν τετταράκοντα ναυσίν. ὃς δ' ἐκπλείσας τῆς μὲν εἰς Ῥόδον βοηθείας ἐπέσχε, νομίζων οὐτ' ἂν αὐτὸς ῥαδίως τιμω-
ρήσασθαι τοὺς φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τεῖχος ἔχοντας καὶ Τε-
λευτίου σὺν ναυσὶ παρόντος συμμάχου αὐτοῖς, οὐτ' ἂν τοὺς σφετέ-
ρους φίλους ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι, τὰς τε πόλεις ἔχοντας
καὶ πολὺ πλείονας ὄντας καὶ μάχῃ κεκρατηκότας· εἰς δὲ τὸν 26
Ἑλλήσποντον πλείσας καὶ οὐδενὸς ἀντιπάλου παρόντος ἐνόμισε
καταπραῖσαι ἂν τι τῇ πόλει ἀγαθόν. καὶ οὕτω δὴ πρῶτον μὲν
καταμαθὼν στασιάζοντας Ἀμήδοκόν τε τὸν Ὀδρυσῶν βασιλέα καὶ
Σεύθην τὸν ἐπὶ θαλάττῃ ἄρχοντα, ἀλλήλοις μὲν διήλλαξεν αὐτούς,
Ἀθηναίοις δὲ φίλους καὶ συμμάχους ἐποίησε, νομίζων καὶ τὰς
ὑπὸ τῇ Θράκῃ οἰκούσας πόλεις Ἑλληνίδας φίλων ὄντων τούτων
μᾶλλον προσέχειν ἂν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν νοῦν. ἐχόντων δὲ τούτων 27
τε καλῶς καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων, διὰ τὸ βασιλέα φίλον
τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι, πλείσας εἰς Βυζάντιον ἀπέδοτο τὴν δεκά-

tias und Philokrates. — συμμαχίαν] „Bundeshilfe“. — ἐκείνου] „gegen den Großkönig“, Gen. object. — διαθέμενος] wie 5, 8. — αὐτῶν] = τῶν Λακεδαιμονίων. — φρονοῦσιν] φρονεῖν τὰ τινος „es mit jemand halten“.

25. νομίσαντες] „die Ansicht gewinnen“. — Στειριέα] „aus dem Demos Steiria“. Gemeint ist der Befreier Athens. — ἐπέσχε] „stand ab (von)“. — τεῖχος] „ein Kastell“. — ἔχοντας ... καὶ ... παρόντος] zwei Gründe, weshalb Thrasybul daran verzweifelte, die rhodischen Aristokraten zu überwältigen. — τοὺς σφετέρους φίλους] die Freunde der Athener, die Demokraten.

26. τῇ πόλει] „seiner Vaterstadt“. — Ὀδρυσῶν] Der thrakische Stamm der Odrysen und ihr König Seuthes auch III, 2, 2 erwähnt. — ὑπὸ τῇ Θράκῃ] „an der thrakischen Küste“. — οἰκούσας] πόλις οἰκεῖ „eine Stadt liegt ...“. — φίλων ὄντων τούτων] „wenn diese (Könige den Athenern) befreundet wären“. — προσέχειν ... τὸν νοῦν] = § 17 προσέχειν τὴν γνώμην.

27. τούτων] ist Neutrum, „diese Verhältnisse“. — διὰ τὸ ... φίλον ... εἶναι] = διὰ τὴν φιλίαν. Zur Sache vgl. § 17. — ἀπέδοτο τὴν δεκάτην] „er verpachtete die Erhebung des Zehnten (der Zölle)“.

την τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλεόντων. μετέστησε δὲ ἐξ ὀλιγαρχίας εἰς τὸ δημοκρατεῖσθαι τοὺς Βυζαντίους· ὥστε οὐκ ἀχθεινῶς ἑώρα ὁ τῶν Βυζαντίων δῆμος Ἀθηναίους δεῖ πλείστους παρόντας ἐν τῇ πόλει. ταῦτα δὲ πράξας καὶ Καλχηδονίους φίλους προσποιησάμενος ἀπέπλει ἔξω τοῦ Ἑλλησπόντου. ἐπιτυχὼν δ' ἐν τῇ Λέσβῳ ταῖς πόλεσι πάσαις πλην Μυτιληναίων λακωνιζούσαις, ἐπ' οὐδεμίαν αὐτῶν ἦει, πρὶν ἐν Μυτιλήνῃ συντάξας τοὺς τε ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ νεῶν τετρακοσίους ὀπλίτας καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας, ὅσοι εἰς Μυτιλήνῃν κατεπεφεύγεσαν, καὶ αὐτῶν δὲ Μυτιληναίων τοὺς ἐρρωμενεστάτους προσλαβὼν καὶ ἐλπίδας ὑποθεῖς τοῖς μὲν Μυτιληναίοις, ὥς, ἐὰν λάβῃ τὰς πόλεις, προστάται πάσης Λέσβου ἔσονται, τοῖς δὲ φυγάσιν, ὥς, ἐὰν ὁμοῦ ὄντες ἐπὶ μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων ἴωσιν, ἱκανοὶ ἔσονται ἅπαντες εἰς τὰς πατρίδας ἀνασωθῆναι, τοῖς δ' αὖ ἐπιβάταις, ὥς φίλην Λέσβον προσποιήσαντες τῇ πόλει πολλὴν εὐπορίαν χρημάτων διαπεπραγμένοι ἔσονται, ταῦτα δὲ παραμυθησάμενος καὶ συντάξας ἤγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μήθυμναν. 29 Θηρίμαχος μέντοι, ὃς ἀρμοστής ἐτύγχανεν ὦν τῶν Λακεδαιμονίων, ὥς ἤκουσε τὸν Θρασύβουλον προσιέναι, τοὺς τ' ἀπὸ τῶν αὐτοῦ νεῶν λαβὼν ἐπιβάτας καὶ αὐτοὺς τοὺς Μηθυμναίους καὶ ὅσοι Μυτιληναίων φυγάδες ἐτύγχανον αὐτόθι, ἀπῆντων ἐπὶ τὰ ὄρια. μάχης δὲ γενομένης ὁ μὲν Θηρίμαχος αὐτοῦ ἀποθνήσκει, 30 τῶν δ' ἄλλων φευγόντων πολλοὶ ἀπέθανον. ἐκ δὲ τούτου τὰς μὲν προσηγάγετο τῶν πόλεων, ἐκ δὲ τῶν οὐ προσχωρουσῶν λεηλατῶν χρήματα τοῖς στρατιώταις ἔσπευσεν εἰς τὴν Ῥόδον ἀφικέσθαι. ὅπως δ' ἂν καὶ ἐκεῖ ὥς ἐρρωμενεστάτον τὸ στράτευμα ποιήσαιτο, ἐξ ἄλλων τε πόλεων ἡργυρολόγει καὶ εἰς Ἀσπενδον ἀφικόμενος ὠρμίσατο εἰς τὸν Εὐρυμέδοντα ποταμόν. ἤδη δ' ἔχοντος αὐτοῦ χρήματα παρὰ τῶν Ἀσπενδίων, ἀδικησάντων τι ἐκ τῶν ἀγρῶν

28. πρὶν ... συντάξας] Die vielen nachfolgenden Partizipien sind in Verba finita zu verwandeln. — φυγάδας] verbannte Anhänger der Demokratie. — ἱκανοί] „genügend stark“. — τῇ πόλει] Athen; abhängig von φίλην. — αὐτούς] gehört auch zu συντάξας.

29. ἤκουσε] mit Infin. „erfuhr“. — ἀπῆντων] Therimachos und seine Leute; ἀπαντάω hier „entgentreten“.

30. προσηγάγετο] Thrasybul. — τοῖς στρατιώταις] Dativus commodi. — Ἀσπενδος] Stadt in Pamphylien am Eurymedon. — ἔχοντος ... ἐπιπεσόντες] Kette von einander subordinierten Participien: ἔχοντος temporal zu ἀδικησάντων, dieses kausal zu ὀργισθέντες, dieses kausal zu ἐπιπεσόντες. — ἀδικησάντων τι] Sie hatten etwas geraubt.

τῶν στρατιωτῶν, ὀργισθέντες οἱ Ἀσπένδιοι τῆς νυκτὸς ἐπιπесόντες κατακόπτουσιν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτόν.

Καὶ Θρασύβουλος μὲν δὴ μάλα δοκῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι οὕ- 31
τως ἐτελείττησεν. οἱ μὲντοι Ἀθηναῖοι ἐλόμενοι ἀντ' αὐτοῦ Ἀγύρ-
ριον ἐπὶ τὰς ναῦς ἐξέπεμψαν*. αἰσθόμενοι δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι,
ὅτι ἡ δεκάτη τε τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πεπραμένη εἴη ἐν Βυζαντίῳ
ἐκτ' Ἀθηναίων καὶ Καλχηδόνα ἔχουσι καὶ αἱ ἄλλαι Ἑλλησπόντιαι
πόλεις φίλου ὄντος αὐτοῖς Φαρναβάζου εὖ ἔχοιεν, ἔγνωσαν ἐπιμε-
λητέον εἶναι. τῷ μὲν οὖν Δερκυλίδᾳ οὐδὲν ἐμέμφοντο· Ἀναξίβιος 32
μὲντοι φίλων αὐτῷ γενομένων τῶν ἐφόρων διεπράξατο ὥστε αὐτὸς
ἐκπλεῦσαι ἁρμοστὶς εἰς Ἀβυδὸν. εἰ δὲ λάβοι ἀφορμὴν καὶ ναῦς,
καὶ πολεμήσειν ἐπισχρεῖτο τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστε μὴ ἔχειν ἐκείνοις
καλῶς τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ. οἱ μὲν δὴ δόντες καὶ τρεῖς τριήρεις 33
καὶ ἀφορμὴν εἰς ξένους χιλίους ἐξέπεμψαν τὸν Ἀναξίβιον. ὁ δὲ
ἐπειδὴ ἀφίκετο, κατὰ γῆν μὲν ἀθροίσας ξενικὸν τῶν τ' Αἰολίδων
πόλεων παρεσπᾶτό τινας τοῦ Φαρναβάζου καὶ ἐπιστρατευσάσαις
ταῖς πόλεσιν ἐπὶ τὴν Ἀβυδὸν ἀντεπεστράτευε καὶ ἐπεπορεύετο καὶ
ἐδήλου τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ ναῦς δὲ πρὸς αἷς εἶχε συμπληρώσας
ἐκ Ἀβύδου τρεῖς ἄλλας κατήγεν, εἴ τί που λαμβάνοι Ἀθηναίων
πλοῖον ἢ τῶν ἐκείνων συμμάχων. αἰσθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Ἀθη- 34
ναῖοι καὶ δεδιότες, μὴ διαφθαρεῖη σφίσιν ἃ κατεσκεύασεν ἐν τῷ
Ἑλλησπόντῳ Θρασύβουλος, ἀντεκπέμπουσιν Ἰφικράτην ναῦς ὀκτὼ
ἔχοντα καὶ πελταστὰς εἰς διακοσίους καὶ χιλίους. οἱ πλεῖστοι δὲ
αὐτῶν ἦσαν ὧν ἐν Κορίνθῳ ἦρξεν. ἐπεὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι τὴν Κό-
ρινθον Ἀργὸς ἐπεποίηντο, οὐδὲν ἔφασαν αὐτῶν δεῖσθαι· καὶ γὰρ
ἀπεκτόνει τινὰς τῶν ἀργολιζόντων· καὶ οὕτως ἀπελθὼν Ἀθήναζε

31. δοκῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι] Ein ehrendes Lob aus dem Munde des Aristokraten Xenophon! — πεπραμένη] vgl. § 27 ἀπέδοτο. — εἴη ... ἔχουσι ... ἔχοιεν] Beachte den Subjekts- und Moduswechsel: Indikativ und Optativ je nach den mehr oder minder verbürgten Thatsachen der indirekten Rede. Andere halten freilich ἔχουσι für den Dat. Plur. — ἐπιμελητέον εἶναι] näml. τῶν πραγμάτων.

32. ἀφορμὴν] „Geldmittel“.

33. παρεσπᾶτο] „machte abwendig (von)“. — κατήγεν] „brachte auf, kaperte“; Objekt dazu ist der folgende Satz. — πλοῖον] „Handelsfahrzeug“. — ἐκείνων] der Athener.

34. κατεσκεύασεν] „gewonnen hatte“. — ὧν] = τούτων (partit.) ὧν. — Ἀργὸς ἐπεποίηντο] „Argos einverleibt hatten“.

35 οἴκοι ἔτυχεν ὦν. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς Χερρόνησον, τὸ μὲν πρῶτον Ἀναξίβιος καὶ Ἰφικράτης ληστὰς διαπέμποντες ἐπολέμουν ἀλλήλοις· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ὁ Ἰφικράτης αἰσθόμενος Ἀναξίβιον οἰχόμενον εἰς Ἀντανδρον σὺν τε τοῖς μισθοφόροις καὶ σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν Λακωνικοῖς καὶ σὺν Ἀβυδηνοῖς διακοσίοις δπλίταις, καὶ ἀκούσας, ὅτι τὴν Ἀντανδρον φιλίαν προσειληφὼς εἴη, ὑπονοῶν, ὅτι καταστήσας αὐτὴν ἐκεῖ φρουρὰν ἀποπορεύσοιτο πάλιν καὶ ἀπάξοι τοὺς Ἀβυδηνοὺς οἴκαδε, διαβὰς τῆς νυκτὸς ἢ ἐρημότατον ἦν τῆς Ἀβυδηνῆς καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὰ ὄρη ἐνέδραν ἐποιήσατο. τὰς δὲ τριήρεις, αἵ διήγαγον αὐτόν, ἐκέλευε παραπλεῖν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ παρὰ τὴν Χερρόνησον τὴν ἄνω, ὅπως δοκοίη, 36 ὥσπερ εἰώθει, ἐπ' ἀργυρολογίαν ἐπαναπεπλευκέναι. ταῦτα δὲ ποιήσας οὐκ ἐψεύσθη, ἀλλ' ὁ Ἀναξίβιος ἀπεπορεύετο, ὥς μὲν ἐλέγετο, οὐδὲ τῶν ἱερῶν γεγεννημένων αὐτῷ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καταφρονήσας, ὅτι διὰ φιλίας τε ἐπορεύετο καὶ εἰς πόλιν φιλίαν καὶ ὅτι ἤκουε τῶν ἀπαντιόντων τὸν Ἰφικράτην ἀναπεπλευκέναι τὴν 37 ἐπὶ Προικοννήσου, ἀμελέστερον ἐπορεύετο. ὁμοῦς δὲ ὁ Ἰφικράτης, ἕως μὲν ἐν τῷ ἰσοπέδῳ τὸ στράτευμα τοῦ Ἀναξιβίου ἦν, οὐκ ἐξανίστατο· ἐπειδὴ δὲ οἱ μὲν Ἀβυδηνοὶ ἀφηγούμενοι ἤδη ἐν τῷ παρὰ Κρεμαστὴν ἦσαν πεδίῳ, ἔνθα ἐστὶ τὰ χρύσεια αὐτοῖς, τὸ δ' ἄλλο στράτευμα ἐπόμενον ἐν τῷ κατάντει ἦν, ὁ δὲ Ἀναξίβιος ἄρτι κατέβαινε σὺν τοῖς Λακωνικοῖς, ἐν τούτῳ ὁ Ἰφικράτης ἐξανί- 38 στησι τὴν ἐνέδραν καὶ δρόμῳ ἐφέρετο πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ Ἀναξίβιος γνοὺς μὴ εἶναι ἐλπίδα σωτηρίας, ὁρῶν ἐπὶ πολὺ τε καὶ στενὸν ἐκτεταμένον τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα καὶ νομίζων πρὸς τὸ ἄναν-

35. ληστὰς] wie III, 4, 19. — Ἀντανδρος] Stadt am Fusse des Idagebirges. — τὴν ἐκεῖ φρουρὰν] „die dort erforderliche Besatzung“. — ἢ] = ἐκεῖ ἢ „da wo“; davon hängt der Gen. partit. τῆς Ἀβυδηνῆς (χώρας) ab. — ἐρημότατον] „am einsamsten“, Prädikat zu einem vorschwebenden Begriffe „es“ = χωρίον (Küstengebiet). — ἐπανελθὼν] „(in feindlicher Absicht) hinaufziehen“. — τὴν ἄνω] nach der Propontis zu.

36. ταῦτα . . . ποιήσας] erklärend,

„darin, daß er also that“. — ὥς μὲν ἐλέγετο] μὲν ohne nachfolgendes δέ, „wenigstens“. — γεγεννημένων] näml. καλῶς; konzessiv. — καταφρονήσας] „unbekümmert darum“; vgl. 5, 12. — Προικόννησος] Insel in der Propontis. — ἀμελέστερον] „recht nachlässig“.

37. ἀφηγούμενοι] „die den Vortrab bildeten“. — Κρεμαστή] Ort an einem Gebirgsabhang. — χρύσεια] „Goldbergwerke“. — κατάντει] „Abstieg“. — τὴν ἐνέδραν] = τοὺς ἐνεδρεύοντας.

38. πολὺ καὶ στενόν] Ergänze χωρίον